

လင်းယုန်မောင်မောင်

လှောက်ဆုံးနေသော

စစ်တပ်များ

မာတင်ဘောမင်း

(ဒုတိယအကြိမ်)

စာအုပ်စာတမ်းစာနယ်စင်း

ကြိုတင်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်ပြုအမှတ် ၂/၂၀၀၀/၁

စာအုပ်စာတန်း မျက်နှာပုံစံ

ကြိုတင်ပုံနှိပ်ခွင့်ပြုအမှတ် ၁/၂၀၀၀/၁

မျက်နှာပုံစံပန်းချီ

တင်မောင်မျှင့်

ပုံနှိပ်ခြင်း

ဒုတိယအကြိမ် အုပ်စု (၅၀၀)

ကွန်ပျူတာစာမီ

မျိုးမော်ကွန်ပျူတာ

အမှတ် (၃၀၂)၊ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံလမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။ ပုန်း (၂၅၃၃၅၂)

ထုတ်ဝေခြင်း

၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်၊ မေလ

ဦးဝင်းမြင့်၊ ဝင်းမြင့်အောင်စာပေ

၃၁၅/၂၊ (ခ) ရပ်ကွက်၊ ထောက်ကြံ့တိုးချဲ့၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

ဒေါ်စိန်နွဲ့ (၀၂၇၈၅) ရွှေပြည်စုံ အောင်စက်

၃၄/၃၈၊ ၁၅၇-လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့တွင်

မျက်နှာပုံစံ နှင့် အတွင်းစာသားများ ပုံနှိပ်သည်။

ဖြန့်ချိရေး

ရွှေတံတားစာပေ၊ အမှတ် (၈)၊ မဟာဇေယျာလမ်း၊ ပုဇွန်တောင်၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်း ၂၀၁၂၂၉

တန်ဖိုး (၃၀၀)ကျပ်

လင်းယုန်မောင်မောင် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောပန်း

စီစဉ်ထုတ်လုပ်သူ - ကိုတင်နိုင်

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

'ပျောက်သောသူ့ရှာမတွေ့'
 လျှို့ဝှက်ဇာတ်ဆန်း၏ နိဒါန်း
 'ပြောရေးဆိုခွင့်' ရှိသူများ
 စစ်ခုံရုံး၏ 'ဟာကွက်' တစ်ခု
 'ဘောမန်း' ဘယ်သူလဲ၊ ဘာလဲ'
 ဟစ်တလာနှင့်ဘောမန်း၊ 'ခေါင်းနှင့်ပန်း'
 ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
 အိုက်ခံမန်းနှင့် ဘောမန်း
 ဘောမန်း ဘယ်မှာလဲ
 လိုက်လေ ပြေးလေ ဝေးလေ
 ဘောမန်း၏ 'နှစ်စဉ်' မှတ်တမ်း
 အကြီးဆုံးသော လျှို့ဝှက်ချက်
 အကွက်ကောင်းကို ချောင်းနေသူ
 ဆိုဗီယက်စပိုင် မာတင်ဘောမန်း
 ဘောမန်းဖိုင်တွဲအမှတ် ၃၆
 ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ ဘောမန်းသေပြီ
 မာတင်ဘောမန်း ပြန်လာနိုင်ပါပြီ
 မဆုံးသေးသောနိဂုံး
 အင်္ဂလန်အရှေ့ပိုင်းတွင်
 ဘောမန်း ရှိနေသလော

စာမျက်နှာ

၁
 ၁၁
 ၂၃
 ၃၅
 ၄၉
 ၆၂
 ၈၁
 ၁၀၂
 ၁၂၀
 ၁၃၁
 ၁၅၃
 ၁၇၃
 ၁၉၁
 ၂၀၇
 ၂၂၀
 ၂၃၅
 ၂၄၈
 ၂၅၆
 ၂၆၂

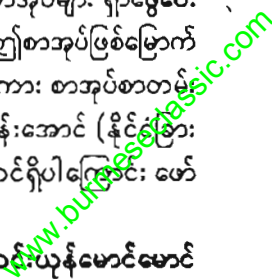

စာရေးသူ၏အမှာ

ဤစာအုပ်သည် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန် နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် လေ့လာစုဆောင်းရရှိသမျှ အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များကို ပြန်လည်ပြုစုရေးသား တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးကို နောက်ခံထား၍ ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့သမျှ နာဇီဂျာမနီနှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်များကို အစဉ် တစိုက် ဖတ်ရှုလာခဲ့ကြသည့် ချစ်စွာသော စာဖတ်သူအချို့ထံမှ မာတင် ဘောမန်းအကြောင်း အပြည့်အစုံ စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားပြုစုပါရန် ကျွန်တော့်ထံ စာဖြင့်ရေးသား၍လည်းလောင်း၊ လူကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ၍ လည်းကောင်း အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့ကြ တောင်းဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ဤစာအုပ် သည် ထိုချစ်စွာသော စာဖတ်သူများ၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ဖျာပုံမြို့သို့ သွားရောက် ရေးသား ခဲ့ရာ၌ လိုအပ်သမျှ ကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသော ဖျာပုံပရဟိတ ဆရာတော် ဦးဉာဏိသရာဘိဝံသနှင့် ပရဟိတအတွင်းရေးမှူး ဦးမြတ် ကြွယ်၊ ဦးအုန်းကွန်း(ထွန်းသီရိရုပ်ရှင်ရုံ)နှင့် ဆရာဦးကျော်မြင့်(ဖျာပုံ အထက ၁)တို့အားလည်းကောင်း၊ လိုအပ်သည့်စာအုပ်များ ရှာဖွေပေး ခဲ့သည့် စာရေးဆရာစိန်လှိုင်အားလည်းကောင်း၊ ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက် ရေးအတွက် အထွေထွေကိစ္စရပ်များနှင့် အကိုးအကား စာအုပ်စာတမ်း များ ကူညီရှာဖွေ စုဆောင်းပေးခဲ့သော မောင်သိန်းအောင် (နိုင်ငံခြား ငွေဌာန)အားလည်းကောင်း အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ဖော် ပြအပ်ပါသည်။

လင်းယုန်မောင်မောင်

ဤစာအုပ် ရေးသားပြုစုရာတွင်
အကိုးအကား အထောက်အထား စာအုပ်စာတမ်းများ

Tracing Martin Bormann,

L. Bezemensky.

World's Most Wanted Criminal,

Blake Clark.

The Murderers Among Us,

Simon Wiesenthal.

I Have Proof That Martin Bormann Is Alive,

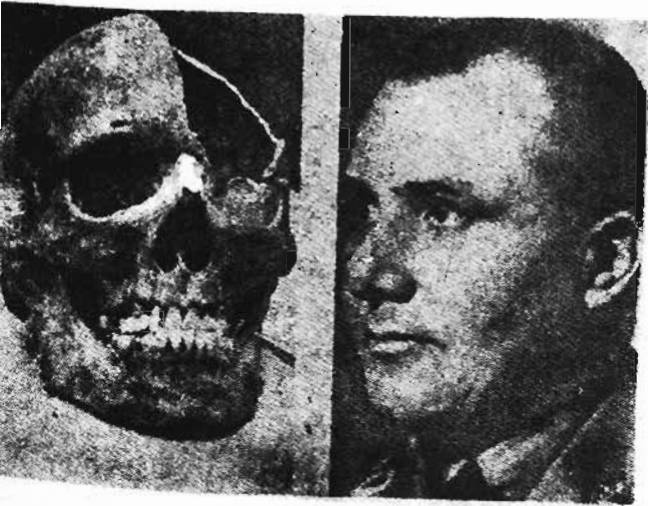
Simon Wiesental.

The Rise and Fall of the Third Reich,

William L. Shirer.

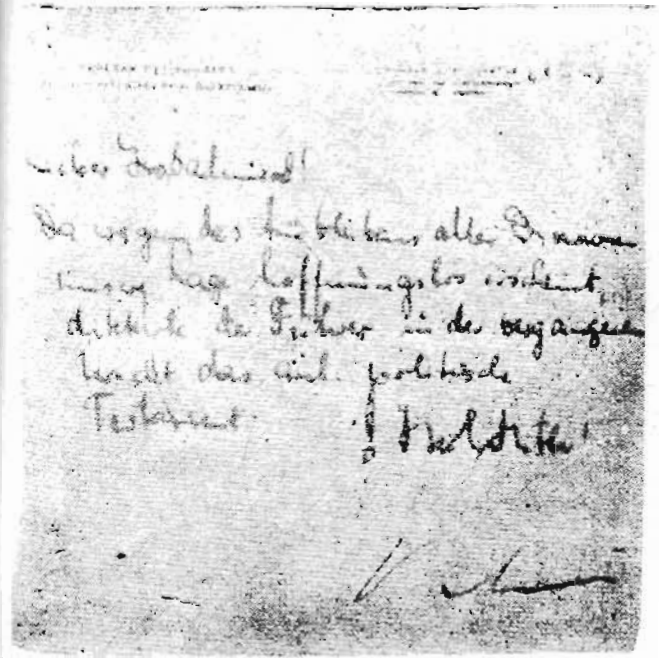

၁၉၆၅ ခုနှစ်က ဘောမန်းအလောင်းကို တူးဖော်ရှာဖွေခဲ့ကြသော နေရာနှင့်
၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် အရိုးစုများ တွေ့ခဲ့ကြရသောနေရာများကို ပြသထားသည့်ပုံ။

BURMESE CLASSIC .COM

ဘူးဖော်ရရှိခဲ့သော အရိုးခေါင်းကို ဘာမန်း၏ ဦးခေါင်းပုံဖြင့် ဤသို့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ခဲ့ကြသည်။

ဘာမန်းထံမှ ဖိုလ်ချပ်ကြီးဒီးနစ်ထံသို့ 'အခြေအနေမှာ ဖျော်လင့်ချက်မရှိ' ဟူ၍ နောက်ဆုံး အကြောင်းကြားခဲ့သော ကြေးနန်းစာမှရင်း

မာတင်ဘောမန်းဟူ၍ ယူဆကာ အပမ်းခဲခဲကြရသူများ

BURMESE CLASSIC .COM

'ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်စပိုင်းဖြစ်သည်'ဟူ၍ အတိအလင်း စွပ်စွဲခဲ့သော ဂျာမန်ဆောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ရိုန်းဟတ်ဂါလင်

ဘောမန်း ပုန်းအောင်းနေသည့် နေရာကို
အတိအကျသိပါသည်ဆိုသော
စာရေးဆရာ ဖားအို:

ယနေ့ထက်တိုင် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် ရှိနေကြသော နာဇီ
စစ်တရားခံများ (ဝဲမှယာ - အထက်အောက်) ဟိန်းရစ်မူးလာ။
ဒေါက်တာမင်းဂျလ်၊ ဝေါ်လ်တာရော့စ် နှင့် ကလော့စ်ဘာဘီး။

ချီလီနိုင်ငံနယ်စပ် လူဝင်လူထွက်ဌာနတွင် တွေ့ခဲ့ရသည်ဆိုသော
မာတင်ဘောမန်း

ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းအား မကြာခဏ တွေ့နေကြသည်
သတင်းများကို သရော်လိုက်သော ကာတွန်းတစ်ခု။

BURMESE CLASSIC

ဝရမ်းပြေး နာဇီစစ်တရားခံပေါင်း ၈၀၀ ကျော်ကို ပမ်းဖီးယေးခဲသော 'နာဇီ အမဲလိုက်မှဆိုးကြီး' ဆိုင်မွန်စေဆန်သာ

ပျောက်သောသူ-ရှာမတွေ့.

၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက်အရုဏ်တက်အချိန် ဘာလင်မြို့တော်မှ 'ရိုက်ချ်ချင်စယ်လာရီ'ခေါ် အစိုးရအိမ်တော်ဝင်း အတွင်းရှိ မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲတွင် ဖြစ်သည်။

မသေမပျောက်သေးဘဲ ကျန်ရှိနေကြသည့် နာဇီအင်ပိုင်ယာ နိုင်ငံ တော်ကြီး၏ ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများနှင့် သူတို့၏ သက်တော်စောင့် များ၊ အခိုင်းအစေများမှာ ဂနာမငြိမ်ဘဲ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေကြသည်။

အကြောင်းသော်ကား ယနေ့ ယခုအချိန်သည် တတိယဂျာမန်နိုင်ငံ တော်ကြီး၏ နောက်ဆုံးနေ့၊ နောက်ဆုံးအချိန်ဖြစ်၍ လိုက်ကာချ စာတ်သိမ်းသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

မှန်သည်။ သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး အာဏာရှင် ဟစ်တလာမှာ သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဟစ်တလာ၏ အချစ်ဆုံးဇနီး အီဇာဘရစ်နီး၊ အချစ်တော်ခွေးကြီး ဘလွန်ဒီနှင့် သစ္စာရှိရဲဘော် ဂိုးဘဲလ်တို့မှာလည်း ဟစ်တလာနှင့်အတူ သေရွာသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

လက်နက်ချ အရှုံးပေးရေးကို တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ဆွဲကာ နောင်နေ့ကြန်ကြာအောင် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်မှုမှန်သမျှမှာလည်း

www.burmeseclassic.com

အချည်းနှီး အလဟဿဖြစ်ခဲ့ရပြီ ဖြစ်သည်။ ဘာလင်မြို့တော် ကာကွယ်ရေးအတွက် တာဝန်ယူနေရသော တပ်မှူးကြီး ဗိုလ်ချုပ် ဝိုက်ဒလင်ကလည်း အရာမရောက်ဘဲ အကျိုးမဲ့ ခုခံတိုက်ခိုက်နေကြရ ဖူးများကို ရပ်စဲလိုက်ကြရန် ဂျာမန်တပ်သားအားလုံးကို အမိန့်ပေးလိုက် ဖြစ်ကြောင်း ပုန်းကျင်းထဲမှ ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများထံ အကြောင်း ကြား သတင်းပို့ပြီးဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး လက်ကျန်ရန်နှင့် ကော့ညက အရက်များမှာလည်း တစ်စက်မှမရှိတော့ဘဲ ပုလင်းခွဲများသာ ကျန်တော့ သည်။ က...ဘာလုပ်ကြမလဲ။

လက်နက်ချကြမလား။ သည်လိုတွေ့လိုက်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပုန်းကျင်းထဲမှလူအားလုံးမှာ ကြောရိုးထဲက စိမ့်သွားအောင် တုန်လှုပ် သွားမိကြသည်။ ရင်ဘတ်နှင့် ပခုံးပေါ်မှ ရွှေချည်ဖြင့်ထိုးထားသော မိမိတို့၏ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ဝင် ရာထူးတံဆိပ်များကို တစ်ယောက်မကျန် တုန်ယင်သောလက်များဖြင့် စမ်းကြည့်မိကြသည်။

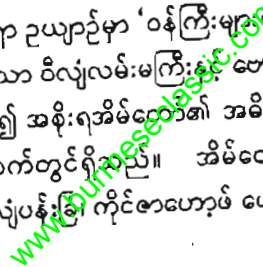
ပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းနေကြသော ဆိုဗီယက်တပ်များကို ဖောက် ထွက်ဖို့ ကြိုးစားကြမလား။ သည်လိုဆိုလျှင်လည်း မိုက်ရူးရဲလုပ်ရာ ကျမည်။ 'တိုင်းယားဂါတင်' ကွက်လပ်ကိုဖြတ်၍ အနောက်ဘက် ဟေဗဲလ်မြစ်ဆီသို့ ဖောက်ထွက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသော နောက်ဆုံးလူ တစ်စု၏ သတင်းကိုပင်လျှင် ဘာတစ်ခုမှ မကြားရတော့ဘဲ ဖြစ်နေ သည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်ကဆိုလျှင် ကျယ်ပြန့်သော 'ချာလော့တင်ဘာဂျာ' ကွင်းထဲမှနေ၍ ဆက်သွယ်ရေးလေယာဉ် တစ်စင်းဖြင့် ထွက်ပြေးမည်ဆိုက ဖြစ်နိုင်သေးသည်။ ယခုတော့မှ တိုင်းယားဂါတင် ကွင်းပြင်တစ်ခုလုံးသည်ပင်လျှင် ဆိုဗီယက်တပ် များ၏ လက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းကျရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် 'ရိုက်ချ်စတက်' ခေါ် လွှတ်တော်အဆောက်အအုံကြီးကိုလည်း ရန်သူ

တပ်များက သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယခုအခါနဲ့တွင် 'စစ်မျက်နှာ' ဟူ၍ပင် ခေါ်ရန် ခဲယဉ်း နေပြီဖြစ်သော ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာမှာ ဘယ်လောက်မှ မဝေးတော့ဘဲ အစိုရအိမ်တော်၏ တောင်ဘက် ကိုက် ၁၀၀-၂၀၀ အတွင်းသို့ပင် ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ မိမိတို့ ခါတိုင်းသွားနေကျ လာနေကျဖြစ်သော ဘာလင်မြို့တော်မှ လမ်းကြီးလမ်းငယ်များကို စိတ်ထဲတွင် အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ တွေးကြည့်ရင်း အရူးမီးဝိုင်းဖြစ်နေကြသော နာဇီခေါင်းဆောင် များမှာ ပုန်းကျင်းထဲမှ ထွက်ပြေးကြရန် သွေးရူးသွေးတန်း စီစဉ်နေကြ သည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူ သူတို့သည် အုပ်စုလိုက် အုပ်စုလိုက် လူစုခွဲ၍ ကိုယ့်ကြံဉာဏ်ကိုယ်ဖန်တီးကာ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ဖြစ်သလို ကိုယ်လွတ်ရုန်း၍ သေပြေးရှင်ပြေး ထွက်ပြေးကြရန် အားလုံး သဘောတူ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ဤတွင် ဘာလင်မြို့တော်မှ သည်နေရာ သည်နယ်မြေ တစ်ဝိုက်၏ အနေအထားနှင့် အခြေအနေကို မျက်စိထဲတွင် မြေပုံ ကားချပ်တစ်ခုလို မြင်လာအောင် အသေးစိတ် တိတိကျကျဖော်ပြရန် လိုလာသည်။ အချက်အချာဖြစ်သော အစိုးရအိမ်တော် ပုန်းကျင်းမှာ အိမ်တော်ဝင်းအတွင်းရှိ ဥယျာဉ်ထဲတွင် လိုဏ်ခေါင်းတူး၍ အခိုင်အခံ တည်ဆောက်ထားသည့် မြေအောက် အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤမြေအောက်ပုန်းကျင်းရှိရာ ဥယျာဉ်မှာ 'ဝန်ကြီးများ၏ ရုံးလမ်း' ဟူ၍ ထင်ရှားကျော်ကြားနေသော ဝီလျံလမ်းမကြီးနှင့် ဟော့စ် လမ်းကျဉ်းကလေး၏ ထောင့်တွင်ဖြစ်၍ အစိုးရအိမ်တော်၏ အဓိက ဝင်ပေါက်တံခါးများမှာ သည်မှာဘက်တွင်ရှိသည်။ အိမ်တော် အဝင်ဝနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်မူ ဝီလျံပန်းခြံ ကိုင်ဇာဟော့စ် ဟော်

တယ်နှင့် ဝါဒဖြန့်ချိရေး ဝန်ကြီးဂိုးဘဲလ်၏ ရုံးအဆောက်အအုံများ ရှိသည်။

တစ်ခါက ဘာလင်မြို့သူ မြို့သားများ၏ အပန်းဖြေရာ နာဇီပါတီ ၏ လူထုအစည်းအဝေးကြီးများ ကျင်းပရာနေရာအဖြစ် သာယာ တင့်တယ်ခဲ့သော ဝီလျံပန်းခြံကြီးမှာ ယခုအခါ ဆိုဗီယက် တပ်ဦးတော်မှ အမြောက်ကြီးများ၏လက်ချက်ကြောင့် ကျင်းကြီးများ၊ ချိုင့်ကြီးများဖြင့် မြေစိုင်မြေခဲများ ဖွာလဲကြကာ မြင်မကောင်း ရှုမကောင်းတော့ဘဲ လူသေမြုပ်သည့် သုသာန်မြေလို ကျက်သရေကင်းမဲ့နေပြီ ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် နာဇီပါတီ အာဏာရလာသည့် ၁၉၃၃ ခုနှစ်အထိ ဟစ်တလာ၏ ဌာနချုပ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သော ကိုင်ဇာဟော့ဖ် ဟော်တယ်အဆောက်အအုံနှင့် အာဏာရှင်ဟစ်တလာ၏ တစ်သွေး တစ်သံ တစ်မိန့်များကို ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သော ဂိုးဘဲလ်၏ ဝါဒ ဖြန့်ချိရေးရုံး အဆောက်အအုံများမှာလည်း ဝုံးဒဏ် အမြောက်ဒဏ်များ ကို မခံနိုင်ဘဲ လုံးဝပျက်စီးပြိုလဲကာ အုတ်ပုံအုတ်ခဲများဘဝသို့ ရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်။

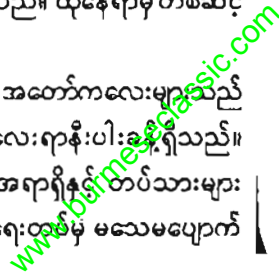
သည်နေရာ သည်ဌာနမှ အဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် အဘယ်သို့သော ထွက်ပေါက်မှ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ထွက်ပြေးလွတ် မြောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ဝီလျံလမ်းမကြီးအတိုင်း တောင်ဘက်သို့ပြေးလျှင် လွတ်နိုင်မည် လား။ သည်လမ်းမှ ထွက်ပြေးရန်မှာ မျှော်လင့်ချက် လုံးဝမရှိ။ ဝီလျံလမ်းတွင်း ကိုယ်တူးသလိုသာ ဖြစ်ချိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဝီလျံလမ်းအတိုင်း ဝါဒဖြန့်ချိရေးရုံးအနောက်အရပ်သို့ ပြေးမည် ပုံပါက လွတ်နိုင်စရာရှိပါ၏လော။ သည်လမ်းမှ ပြေးလျှင်လည်း ကျားရှေ့ မှောက်လျက်လဲ သလို ဆိုဗီယက်တပ်သားများလက်ထဲသို့

ကားခနဲ အမိခံရမည်မှာ သေချာသည်။ သည်လိုဆိုပါက အရှေ့ဘက်သို့ အလစ်ထွက်ပြေးလျှင်ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ လုံးဝမဖြစ်နိုင်။ အဆက် မပြတ် စက္ကန့်နှင့်အမျှ ကျရောက်ပေါက်ကွဲနေသော ဆိုဗီယက် အမြောက်ဆန်များအကြားတွင် 'သေရွာသို့ ဖြတ်လမ်းက သွားသလို ဖြစ်မည်။ သို့သော် မြောက်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးမည်ဆိုပါက လွတ်စရာ လမ်းမြင်သည်ဟု အားလုံးက သဘောတူကြသည်။

မှန်သည်။ အရှေ့အနောက်နှင့် တောင်အရပ်များမှ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ရန် လုံးဝမျှော်လင့်ချက်မရှိသော်လည်း မြောက်အရပ်ဆီသို့ ဦးတည်၍ ထွက်ပေါက်ရာနိုင်လျှင် လွတ်မြောက်စရာ အခွင့်အလမ်း ရှိသည်။ ပုန်းကျင်းထဲမှထွက်၍ မြောက်ဘက်သို့ တည့်တည့်သွားလျှင် စပရီးမြစ်ကမ်းပါးသို့ ရောက်နိုင်သည်။ ထိုနေရာသို့ ရောက်ရန်အတွက် ရှေးဦးစွာ 'အန်တာလင်ဒန်'လမ်းပေါ်မှ ပြိုကျပျက်စီးနေသော အဆောက် အအုံများကိုဖြတ်ကာ နှစ်ဖာလုံခန့် လျှောက်ရမည်။ ထို့နောက် အန်တာလင်ဒန်လမ်းမကြီးနှင့် ကန့်လန့်ဖြတ်ရှိနေသော ဖရိုက်ဒရစ် လမ်းဆုံသို့ ရောက်မည်။ အဆိုပါလမ်းဆုံမှ လက်ဝဲဘက်သို့ တည့်တည့် ကြီး သွားလိုက်လျှင် စပရီးမြစ်ကမ်းပါးမှ 'ဖရိုက်ဒရစ်ဘူတာရုံ'သို့ ရောက်သွားမည်။ အဆိုပါဘူတာရုံသို့ မြေအောက်မီးရထားလမ်းမှ တစ်ဆင့်လည်း ရောက်နိုင်သည်။ ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင် အတော် အတန် အသက်ရှူပေါက် ချောင်သွားစရာရှိသည်။ ထိုနေရာမှ တစ်ဆင့် ဘာလင်မြို့အပြင်သို့...

အိမ်တော်ဝင်းအတွင်းရှိ လူအုပ်မှာလည်း အတော်ကလေးများသည် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်း လူလေးရာနီးပါးခန့်ရှိသည်။ သည်အထဲတွင် 'နော့ဒ်လင်း'တပ်မကြီးမှ အရာရှိနှင့် တပ်သားများ လည်းပါသည်။ 'ဘာရန်ဖန်ဂျာ'တိုက်ခိုက်ရေးတပ်မှ မသေမပျောက်

ပြန်ရောက်လာကြသည့် တပ်သားအကြွင်းအကျန်များနှင့် အစိုးရအိမ်
တော် ကာကွယ်ရေးအတွက် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း
ခံကြရသည့် လေတပ်မတော်မှ မြေပြင်တပ်သား အမြောက်အမြား
လည်း ပါဝင်ကြသည်။ သည်အထဲတွင် ရက်စက်ရိုင်းစိုင်းလှ၍ နာမည်
ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားနေသော 'အပြာရောင်တပ်မကြီး' မှ စပိန်စစ်သား
များပင် ပါဝင်သည်။

သူတို့လူအုပ်နှင့်အတူ ဟစ်တလာ၏ ပုန်းကျင်းထဲမှ ထွက်လာကြ
သည့် ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများ၊ အစေခံများ၊ အတွင်းရေးမှူးများနှင့်
လက်ထောက်စခန်းတာဝန်ခံများ တစ်စုတစ်စုတည်း ပူးပေါင်းမိကြ
သည်။ သည်လူအုပ်ထဲတွင် အရပ်ပုဂံ၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ခပ်တုပ်
တုပ်ဖြင့် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့၏ တပ်မူးကြီးရာထူးတံဆိပ်များ တပ်ဆင်
ထားသော ယူနီဖောင်းဝတ်စုံဖြင့် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ကြရသည်။

ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် သည်လူအုပ်ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော
တပ်မူးကြီးသည် မိမိတို့၏ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် သည်တပ်သား
များကို အဓိကထား၍ အားကိုးနေသည်မဟုတ်။ သူ့အားကိုးသည်မှာ
ယခုအချိန်အထိ သူတို့နှင့်အတူရှိနေသေးသည့် တင့်ကားသုံးစီးကို
လည်းကောင်း၊ ပြောင်းဝကို လိုသလိုချိန်၍ ပစ်ခိုင်းသော အမြောက်များ
ကို လည်းကောင်း၊ သံချပ်ကာကားများကိုလည်းကောင်း ဒါတွေကိုသား
သူ အားကိုးသည်။

သို့ဖြင့် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်နေကြ၍ လုံးဝ လမ်းမလျှောက်နိုင်ကြ
တော့သည့် လူနာများကို တင့်ကားများပေါ်သို့တင်ပြီးနောက် အုပ်စု
လိုက် အုပ်စုလိုက် လူစုခွဲ၍ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ အချို့သော
အုပ်စုများက မြေအောက် ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းထဲမှ မီးရထားလမ်းအတိုင်း
ဆုတ်ခွာကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ သည်အုပ်စုများအားလုံး

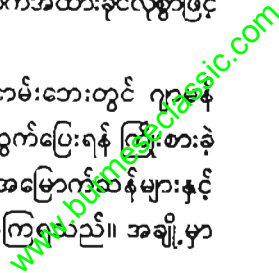
ပရိုက်ဒရစ်ဘူတာရုံတွင် ပြန်လည် ဆုံတွေ့၍ လူစုကြရန် သဘောတူခဲ့
ကြပြီးဖြစ်သည်။

သို့သော် သတ်မှတ်ထားသည့် စပရီးမြစ်ကမ်းဘေးမှ 'ဗိုက်ဒင်
ဒမ်းမား' ရပ်ကွက်သို့ အချို့သောအုပ်စုများ ရောက်သွားသည့်အချိန်တွင်
မှ သူတို့လူစုမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆိုဗီယက်အမြောက်များနှင့် တင့်ကားများ
မှ အဆက်မပြတ် သံသဲမဲမဲ ပစ်ခတ်ခြင်းများကို ခံကြရတော့သည်။
ဤတွင် အသက်ကိုပက်နှင့်ထုပ်ကာ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးလာခဲ့ကြရ
သော နာဇီစစ်ပြေးများမှာ တအုန်းအုန်းတဒိုင်းဒိုင်းဖြင့် တရစပီ
ကျရောက်ပေါက်ကွဲနေသည့် ဆိုဗီယက်အမြောက်ဆန်များနှင့် စက်
ဆွေနတ်ကျည်ဆန်များအကြားတွင် ပြေးပေါက်မှားကာ ကစဉ့်ကလျား
ဖြင့် တကွတပြားဖြစ်သွားကြတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် လူတိုင်း
လူတိုင်းသည် ကိုယ့်အသက်ဘေးအတွက် ကိုယ်လွတ်ရန်၍ ထွက်ပြေး
ခဲ့ကြရတော့သည်။

အထက်ပါဖြစ်ရပ်များမှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက်
ဝေလီဝေလင်းအချိန်က ဂျာမနီအာဏာရှင် ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံး
ခိုအောင်းရာဖြစ်သော မြေအောက်ပုန်းကျင်းနှင့် အစိုးရအိမ်တော်အတွင်း
မှ သွေးရှူးသွေးတန်း ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည့် နာဇီခေါင်း
ဆောင်များ၏ ကံကြမ္မာနှင့် ပတ်သက်၍ အထောက်အထားခိုင်လုံစွာဖြင့်
စုဆောင်းရရှိသမျှ ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေ့၊ ထိုရက်၊ ထိုနံနက်က စပရီးမြစ်ကမ်းဘေးတွင် ဂျာမန်
တင့်ကားသုံးစီးကို အကာအကွယ်ယူ၍ ထိုသို့ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့
ကြသူများအနက် အချို့မှာ ဆိုဗီယက်တို့၏ အမြောက်ဆန်များနှင့်
ကျည်ဆန်များ ထိမှန်၍ အတုံးအရုံး သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။ အချို့မှာ

လည်း ထိုနေရာမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီး ဘာလင်မြို့တွင်း၌ ယောင်လည်လည်ဖြစ်နေခိုက် ဆိုဗီယက်တပ်များ၏ ဖမ်းဆီးခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်။ အချို့မှာမူ မသေမပျောက်ဘဲ ရုပ်ဖျက်၍ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ထိုသို့ 'သေကံမရောက် သကံမပျောက်'ဘဲ ရုပ်ဖျက်၍ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြသူများအနက် အားလုံးလိုလိုပင် နောင်အခါ၌ ဆိုဗီယက်နှင့် မဟာမိတ်တပ်များ၏ လက်ရဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသည်။

ထိုထိုသောပုဂ္ဂိုလ်များအနက် အစိုးရအိမ်တော်၏ အစောင့်တပ်မှူးကြီး ဗိုလ်ချုပ်မှန်ကေး၊ ဟစ်တလာ၏ သက်တော်စောင့် ဗိုလ်မှူးကြီး အော့တိုဝွမ်ချဲ့၊ ဗိုလ်ချုပ် ရက်တင်ဟူးဘား၊ ဗိုလ်ချုပ်ဟန်စ်ဘောယား စသူတို့မှာ နာရီပိုင်း ရက်ပိုင်းအတွင်း ဘာလင်မြို့တွင်းမှာပင် ဆိုဗီယက်တပ်များ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသည်။

၎င်းတို့အနက် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ၏ ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းခံရသော လေယာဉ်မှူးဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်ဘောယားမှာ ထိုနေရာတွင်ပင် ဆိုဗီယက်အမြောက်ဆန်ထိမှန်၍ ခြေတစ်ဖက်ပြတ်ကာ သတိမေ့လဲကျသွားခဲ့သည်။ ထိုသို့ အမြောက်ဆန်ထိမှန်ခဲ့စဉ်က ဗိုလ်ချုပ်ဘောယား၏ လက်ထဲ၌ ဂျာမန်ရာဇဝင်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီး၏ ပုံတူပန်းချီကားချပ်တစ်ခုကိုလျက်ရှိသည်။ ဤပုံတူကားချပ်မှာ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာကိုယ်တိုင်က သူ့အား အမှတ်တရ လက်ဆောင်ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ဘောယားသည် အဆိုပါ ပန်းချီကားချပ်ကို အမြတ်တနိုးဖြင့် သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးရာတွင်ပင် အပါယူလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့အား ဆိုဗီယက်တပ်သားများက စစ်မြေပြင်ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ပြီးနောက် ဆေးရုံပေါ်တွင် သူသတိပြန်ရလာချိန်တွင်မူ အဆိုပါ ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီး၏ ပုံတူ

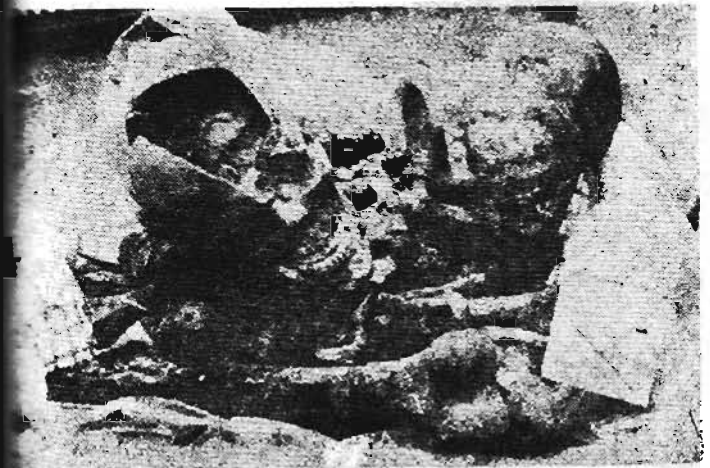

လင်းယုန်မောင်မောင်

နှစ်ပေါင်း ၃၀ နီးပါးမျှ ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်း

အာဇာနည်ဟစ်တလာ သွားလေရာသို့ လိုက်ပါခဲ့ရသော မာတင်ဘောမန်း

မြေကြီးထဲမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့သော ဘောမန်း၏ အရိုးများဟု ထင်ရသည့် အရိုးစုကို ဤသို့တွေ့ကြရသည်။

အာဇာရှင်ဟင်တလာနှင့် အမြဲတစေ မခွဲမခွာရှိနေခဲ့သော
မာတင်ဘောမန့်:

အာရှင်ဟင်တလာနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသော မာတင်ဘောမန့်
(အလယ်မှ-ဦးထုပ်ဆောင်း၍ ပြုံးနေသူ)

ပျောက်ဆုံးနေသော ဓစ်တရားခံ မာတင်ဘော့မန်းအား
ဂျာမနီတွင် နာမီများ ကောင်းစားခဲ့စဉ်က ဤသို့တွေ့မြင်ခဲ့ကြရာ

အားလပ်သည့်ရက်များတွင် ဘော့မန်း(ယာဘက်အဖွဲ့)သည် ဟစ်တလာနှင့်
ဤသို့ ရင်းရှင်းနှိုင်းရိုး နေခဲ့ထိုင်ခဲ့သည်။

ဘာလင်မြို့တစ်နေရာမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့သော အရိုးခေါင်းကို
ဘောမန်း၏ဓာတ်ပုံဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြသထားပုံ။

ကားချပ်မှာ သူ့လက်ထဲတွင် မရှိတော့ဘဲ ပျောက်ဆုံးနေပြီဖြစ်သည်။

ထိုနေ့နံနက်က စပရီးမြစ်၏ကမ်းဘေးမှ ကံကောင်းထောက်မရှု၍
ဒဏ်ရာတစ်စုံတစ်ရာမရဘဲ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြသူများထဲ
တွင် ဟစ်တလာ၏ ကားမောင်းသမား အီးရစ်ကင်ပလာနှင့် ဟစ်တလာ
၏ လူငယ်အစည်းအရုံးခေါင်းဆောင် အက္ကစ်မန်းတို့လည်း ပါဝင်ကြ
သည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ဦးအပါအဝင် ထိုစဉ်က ဘာလင်မြို့တော်မှ
နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြသူများမှာ နောင်
အခါ၌ အားလုံးလိုလို မဟာမိတ်တပ်များ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ကြရသည်။

အားလုံးကို ခြံ၍ဆိုရသော် ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုနံနက်က ကိုယ့်
အသက်ကိုယ် ဖက်နှင့်ထုပ်၍ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးခဲ့ကြသော
နာဇီခေါင်းဆောင်များနှင့် နောက်လိုက်ငယ်သားများမှာ အတုံးအရုံး
သေဆုံးသူများ၊ မရှုမလှဒဏ်ရာရသူများ၊ မကြာမီ နာရီပိုင်း ရက်ပိုင်း
အတွင်း အဖမ်းခံရသူများနှင့် လွတ်မြောက်သွားပြီးမှ လပေါင်း
အတန်ကြာတွင် ပြန်၍အဖမ်းခံရသူများ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိကြ
သည်။

သို့သော် ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုနံနက်က မီးဟုန်းဟုန်းတောက်
လောင်နေသည့် ဘာလင်မြို့တော်မှ ထိုသို့ ကြောက်အားလန့်အားဖြင့်
တကွတပြား ထွက်ပြေးကြရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသူများအနက် ထိုသို့
အတုံးအရုံး သေဆုံးခဲ့ကြသူများထဲတွင်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ မရှုမလှ
ဒဏ်ရာရခဲ့ကြသူများထဲတွင်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ နာရီပိုင်း ရက်ပိုင်း
အတွင်း အဖမ်းခံကြရသူများထဲတွင်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ လပေါင်း
များစွာကြာပြီးမှ ပြန်၍ အဖမ်းခံရသူများထဲတွင်လည်းကောင်း
ဘယ်အမျိုးအစားထဲတွင်မှ မပါဝင်ဘဲ ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးနေသူ
တစ်ယောက်ရှိသည်။

ထိုသို့ ပျောက်ဆုံးနေသည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုနံနက်က ဘာလင်မြို့တော်မှ အလှူအယက် သူ့ထက်ငါ ဦးအောင် သေပြေး ရှင်ပြေး၊ ပြေးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည့် နာဇီခေါင်းဆောင်များထဲတွင် အထက်တစ်နေရာ၌ ဖော်ပြခဲ့သော အရပ်ပုပု၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ခပ်တုပ်တုပ်ဖြင့် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးကြီးရာထူးတံဆိပ်များ တပ်ဆင်ထားသော ယူနီဖောင်းဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ယူနီဖောင်းဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြားသူမဟုတ်။ နာဇီဂျာမနီ တွင် အာဏာရှင် ဟစ်တလာကလွဲ၍ တန်ခိုးအာဏာ အထက်မြက်ဆုံး နှင့် အရေးပါအရာရောက်ဆုံးဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံခဲ့ရသော မာတင်ဘောမန်းပင် ဖြစ်သတည်း။

မှန်သည်။ မာတင်ဘောမန်းသည် လွန်ခဲ့သော ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှစ၍ ယခု ၁၉၇၅ ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လုံးလုံး အစအန ရှာမရ လောက်အောင် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးနေသည့် တစ်ဦးတည်းသော နာဇီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်ဖြစ်သည်။

'ပျောက်သောသူ ရှာလျှင်တွေ့' ဟူသော ဆိုရိုးစကားသည် မာတင် ဘောမန်းနှင့် လားလားမျှမဆိုင်။ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လုံးလုံး အစရှာ မရအောင် ပျောက်ဆုံးနေသည့် မာတင်ဘောမန်းအတွက် 'ပျောက်သော သူ ရှာမတွေ့' ဟူ၍ပင် ဆိုရတော့မည်ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ 'ပျောက်သောသူ ရှာမတွေ့' သည်မှာ ယနေ့တိုင်အောင် ပင် ဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက်ဇာတ်ဆန်း၏ နိဒါန်း

မာတင်ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဇာတ်လမ်းသည် ၁၉၄၅ မေလ ၁ ရက်နေ့လွန်မြောက်၍ ၂ ရက်နေ့အကူးတွင် စတင်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲမှ မာတင်ဘောမန်း ထွက်ပြေးရန် ညီနောင်နေသည့်အချိန်တွင် ဆိုဗီယက်တပ်နီများသည် ပုန်းကျင်းရှိရာသို့ ဝင်ဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ် ဦးစီးသော အမှတ်(၈) ဆိုဗီယက်တပ်မတော်သည် တောင် မြောက်မှနေ၍ အစိုးရအိမ်တော်ရှိရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ချီတက်တိုက်ခိုက် ချက်ရှိသည်။ ဤတပ်မတော်သည် မေလ ၁ ရက်နေ့တွင် တိုင်း ဘားဂါတင် ကွက်လပ်၏ တောင်ဘက်မှ ကပ်နေသော လိုက်ပဲဇစ် ဘမ်းမကြီးကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် ဆိုဗီယက်တပ်များ သည် အစိုးရအိမ်တော်နှင့် ကိုက် ၁၀၀-၂၀၀ မျှသာ ကွာဝေးသည့် ရာသို့ ရောက်နေခဲ့သည်။

တစ်ဖန် အရှေ့ဘက်မှလည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘာဇာရင် ကွပ်ကဲသော ဆိုဗီယက်အမှတ်(၅) မှန်တိုင်းတပ်မတော်သည် အန်တာလင်ဒန်လမ်းမ

ကြီး၏ အရှေ့ဘက်အပိုင်းကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ကာ အိမ်တော်ရှိရာသို့ ဦးတည်၍ ချီတက်လာနေပြီဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ထိုမှန်တိုင်း တပ်မှ အခြားတပ်ဖွဲ့များသည် မြောက်ဘက်မှ ချီတက်လာခဲ့ကြ၍ ဝိုင်ဒင်ဒမ်းမားရပ်ကွက်၏ အရှေ့မြောက်ပိုင်း စပရီးမြစ်ကမ်းသို့ပင် ရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကူးဇနက်ဆော့ ခေါင်းဆောင်သော အမှတ်(၃) မှန်တိုင်းတပ်မတော်က 'ရိုက်ချစ်စတက်' ခေါ် ဂျာမန်လွတ်တော် အဆောက်အအုံကြီးကို လုံးဝသိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့မှုသည် ပြီးပြည့်စုံသလောက် ဖြစ်နေ သည်။ ဤအချိန်မှာပင်လျှင် မာတင်ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် စာတ်လမ်း စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၁ ရက်နေ့၊ ညသန်းခေါင်အချိန် လွန်မြောက်၍ ၂ ရက်နေ့ နံနက် ဝေလီဝေလင်း အရုဏ်တက်အချိန်တွင် မြေအောက် ပုန်းကျင်းထဲမှထွက်၍ ပစရီးမြစ်ကမ်းဘက်ဆီသို့ ဖရိုဖရဲဖြင့် တကွ တပြားစီ အုပ်စုလိုက် ဆုတ်ခွာပြေးခဲ့ကြသော ဂျာမန်ခေါင်းဆောင်များ နှင့် နောက်လိုက်ငယ်သားများထဲတွင် မာတင်ဘောမန်းနှင့်အတူ အိမ်ကန် ပကားဆိုသူ ပါဝင်ခဲ့သည်။

ကင်ပကားမှာ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟစ်တလာ၏ ကားမောင်းသမား ဖြစ်သည်။ သူသည် နောက်ဆုံးအချိန်အထိ သူ့ဆရာ အာဏာရှင် ဟစ်တလာနှင့် မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲတွင် အတူတကွ နေခဲ့ရုံမျှမက ဟစ်တလာနှင့် အီဗာဂျွန်တို့ ကိုယ်ကိုယ်ကို သတ်ဆေးခဲ့ကြပြီးနောက် သူတို့၏ အလောင်းများကို ကိုယ်တိုင် ဓာတ်ဆီ လောင်း၍ မီးသင်္ဂြိုဟ် ခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်စာတ်လမ်းနှင့် ပတ်သက်၍

ဆင့်ပလားသည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်က တစ်ကြိမ်၊ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် တစ်ကြိမ် ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် နျူရင်ဘတ်စစ်ရုံး ၌ အစစ်ခဲခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင်မူ သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးသားသည့် အုပ်စုထဲတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃ ရက်နေ့တွင် ကင်ပကားသည် နျူရင် ဘတ် စစ်ရုံးတွင် သက်သေအဖြစ် အစစ်ခဲခဲ့ရသည်။ ပျောက်ဆုံးနေ သော ဘောမန်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့နံနက် ရေဏ်တက်အချိန်က စပရီးမြစ်ကမ်းဘေးတွင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသမျှ ရုံး တော်တွင် အောက်ပါအတိုင်း သူက ထွက်ဆိုသွားခဲ့သည်။

ဆင့်ပကား။ ။ အဲဒီအချိန်မှာ ရုတ်တရက် မီးရောင်တစ်ခု ဝင်းခနဲ လက်သွားပြီး တစ်စက္ကန့်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းအတွင်း မှာပဲ ကျွန်တော် မြင်လိုက်-

ရားသူကြီး။ ။ အမြောက်ဆန် ထိပြီး ပေါက်ကွဲတဲ့အချိန်မှာ မောင်မင်းဟာ တင့်ကားနဲ့ ဘယ်လောက်နီးနီးမှာ ရှိနေသလဲ။

ဆင့်ပကား။ ။ သုံးမိတာ၊ လေးမိတာလောက်ပဲ ရှိလိမ့်မယ် လို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။

ရားသူကြီး။ ။ ဘောမန်းကော ဘယ်လောက်နီးနီးမှာ ရှိနေသလဲ။

ဆင့်ပကား။ ။ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် အဲဒီအချိန်မှာ သူဟာ တင့်ကားကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ကိုင်ရင်း အားပြုပြီး လျှောက်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီ မာတင် ဘောမန်း ကိုင်လာတဲ့နေရာမှာပဲ တင့်ကားကို တိုက်ရိုက်ထိမှန်ပြီး ပေါက်ကွဲသွားပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဘေးကို လွင့်စင်သွားပါ

တယ်။

တရားခံရှေ့နေ။ ။ အဲဒီလို ထိမှန်ပြီး ပေါက်ကွဲသွားတဲ့အချိန်မှာ ဝင်းခဲလက်သွားတဲ့ မီးရောင်နဲ့ မာတင်ဘောမန်း လဲထဲသွားတာ မြင်လိုက်ရသလား။

ကင့်ပုကား။ ။ ဟုတ်ကဲ့။ သေသေချာချာ မြင်လိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီလို လဲကျသွားတဲ့ အနေအထားမျိုးက ကောင်းကောင်းမြင်လိုက်ရပါတယ်။ လူတစ်ကိုယ်လုံး မြောက်တက်သွားတဲ့သဘောမျိုးလိုတော့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

တရားခံရှေ့နေ။ ။ အခု မောင်မင်းရဲ့ တိတိကျကျ မှတ်သားမိတဲ့ ထွက်ချက်အရ ဒီပေါက်ကွဲမှုဟာ အင်မတန် ပြင်းထန်တဲ့အတွက် မာတင်ဘောမန်းဟာ ဒီပေါက်ကွဲမှုကြောင့် မုချသေမှာပဲလို့ ဆိုလိုသလား။

ကင့်ပုကား။ ။ ဟုတ်ပါတယ်။

ဗျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အထက်အတိုင်း အတိုချုံး၍ ထွက်ဆိုသွားခဲ့သော ကင့်ပုကားသည် ၁၉၅၅ ပြည့်နှစ်တွင် သူကိုယ်တိုင်ရေးခဲ့သော စာအုပ်တွင် သည့်ထက်ပို၍ ပြည့်စုံစွာ အသေးစိတ် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ အဆိုပါစာအုပ်မှာ အမည်မှာ 'ဟစ်တလာကို ကျွန်ုပ် မီးသဏ္ဍိန်ခဲစဉ်က' ဖြစ်၍ အနောက်ဂျာမနီ မြို့နစ်မြို့တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

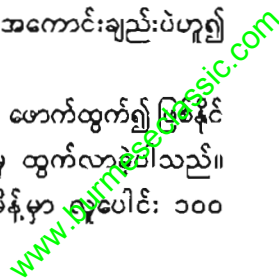
၁၉၄၅ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက် အရုဏ်တက်အချိန်က တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာကောင်းလှသော အဖြစ်အပျက် အတွေ့အကြုံများက ကင့်ပုကားက သူ၏စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း အသေးစိတ် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

အမှောင်ထုမှာ ပို၍ ကြီးမားလာပါသည်။

'အစုလိုက်ခွဲထားသော အုပ်စုများသည် အိမ်တော်ထဲမှ ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။ လူသူကင်းရှင်းနေသော ဝိလျံပန်းခြံကြီးကို ခပ်မြန်မြန် ခပ်သုတ်သုတ် ဖြတ်လာခဲ့ကြပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် မြေအောက်မီးရထားလမ်းရှိရာ ဥမင်လိုက်ခေါင်းထဲသို့ ဆင်းခဲ့ကြပါသည်။ ထို့နောက် ဖရိုက်ဒရစ်လမ်းမကြီးဘက် ဆီသို့သွားရာ လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်လာခဲ့ကြရာ နှစ်နာရီခန့် အကြာတွင် ဖရိုက်ဒရစ်လမ်း ဘူတာရုံသို့ ရောက်လာခဲ့ကြပါသည်။

'ထိုနေရာသို့အရောက်တွင် ကျွန်ုပ်မှာ ကြက်သီးမွေးညင်းထဖွယ်ရာများကို မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ပြင်းထန်လှသည့် ဒဏ်ရာများဖြင့် သေလုမျောပါးဖြစ်နေကြသည့် စစ်သားများမှာ ပြုစုစောင့်ရှောက်မည့်သူမရှိဘဲ ဖြစ်နေကြပါသည်။ စစ်ပြေးဒုက္ခသည်များကိုလည်း နံရံများကိုမှီ၍လည်းကောင်း၊ လှေကားထစ်များပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ ပလက်ဖောင်းစကြာများပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ တုံးလုံးပက်လက် လဲနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ များသောအားဖြင့် သူတို့တစ်တွေမှာ မျှော်လင့်ချက်ကင်းဝေး၍ ပြေးပေါက်မရှိတော့ဘဲ ဖြစ်နေကြပါသည်။ မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘာဖြစ်နေသည်ကိုပင် ဂရုမထားနိုင်ကြတော့ဘဲ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းပဲဟူ၍ သဘောထားနေကြဟန်တူပါသည်။

'ကျွန်ုပ်သည် မြောက်ဘက်ဆီသို့ ဖောက်ထွက်၍ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် စုံစမ်းကြည့်ရန် ဘူတာရုံမှ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်အား ပေးအပ်ထားသည့် အမိန့်မှာ လူပေါင်း ၁၀၀

ခန့် ပါဝင်သည့် ကျွန်ုပ်၏ အုပ်စုကို ဖာဘဲလင်းရပ်ကွက်အထိ ခေါင်းဆောင်၍ ခေါ်သွားရန်ဖြစ်ပါသည်။ ရရှိထားသည့် သတင်းများအရဆိုပါက ထိုနေရာတွင် ယခုအချိန်အထိ ခုခံ တိုက်ခိုက်နေကြသည့် ဂျာမန်တပ်များ ရှိနေသည်ဟု ဆိုပါ သည်။

‘ဝိုက်ဒင်ဒမ်းမားရပ်ကွက်မှ ကိုက်အနည်းငယ်ခန့် အကျ တွင် လမ်းမှာ အခက်အခဲအတားအဆီးများဖြင့် ပိတ်ဆို့နေ သည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင် အမြောက်ဆန် များ အဆက်မပြတ် ကျရောက်ပေါက်ကွဲနေပါသည်။ ပတ်ဝန်း ကျင်တစ်ခုလုံးမှာ လုံးဝ လူသူကင်းမဲ့နေပါသည်။ ခံကတုတ် တစ်ခု၏ နောက်ပိုင်းတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည့် စစ်သားများ၏ သတင်းပေးပို့ချက်အရ ဂျာမန်တပ်ဖွဲ့များသည် ထိုနေရာမှ ဖောက်ထွက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြ၍ အချို့တပ်ဖွဲ့များမှာ အကျ အဆုံးများစွာဖြင့် တပ်လန့်၍ ပြန်ဆုတ်လာခဲ့ကြရသည်ဟု သိရပါသည်။’

‘ခံကတုတ်ပေါ်မှကျော်၍ မသိမသာ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ထိုစစ်သားများ၏ ပြောကြားချက်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် သဘောပေါက်လိုက်မိပါသည်။ လမ်းမကြီး တစ် လျှောက်လုံး မည်းနက်နေသည့် လူသေအလောင်းများနှင့် ဒဏ်ရာရသူများမှာ တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက် ထပ် လျက် အရိပ်မည်းကြီးများပမာ ဖြစ်နေကြပါသည်။ မြင်ကွင်း မှာ တကယ့်ကြောက်မက်ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။’

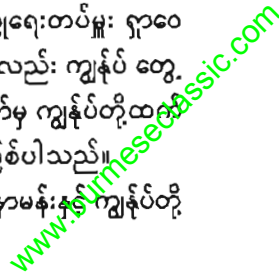
‘ရန်သူသည် ဖရိုက်ရစ်လမ်းမကြီးကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နိုင်ရန်အတွက် ဇိုက်ဂျဲလ်လမ်းပေါ်မှနေ၍ အင်အား

ကောင်းလှသော မီးကျည်များကို ပစ်လွှတ်နေပါသည်။ စစ်သား များ၏ ပြောကြားချက်အရ ရုရှားတပ်သားများသည် ဖရိုက်ဒရစ် လမ်းမကြီးပေါ်မှ အိမ်များနှင့် အဆောက်အအုံပျက်များအတွင်း နေရာယူ၍ အင်အားပြည့်တင်းထားကြသည်ဟု သိရပါသည်။ သူတို့သည် ထိုနေရာများမှနေ၍ လမ်းမပေါ်တွင် မည်းမည်း မြင်သမျှကို စက်သေနတ်ကြီးများ၊ စက်သေနတ်ကလေးများ ဖြင့် အလစ်မပေးဘဲ ပစ်ချနေကြပါသည်။

‘ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏တပ်သားများကို ထိုနေရာတွင် စုလိုက်ပြီးနောက် (ဖရိုက်ဒရစ်လမ်းပေါ်မှ) ‘အက်ဒီမိုင့်ရယ် ဇာတ်ရုံ’ကို အမြဲတမ်း ‘စုရပ်’အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ကြောင်း ပြောကြားလိုက်ပါသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်၏ အုပ်စုထဲမှ မည်သူ မဆို ဤနေရာမှ ဖောက်ထွက်မည့် အခြားအုပ်စု တစ်ခုခုနှင့် သွားရောက်ပူးပေါင်းနိုင်ခွင့်ရှိကြောင်းကိုပါ ကြေညာလိုက်ပါ သည်။’

‘နံနက် ၂ နာရီလောက်တွင် လူတော်တော်များများ ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ ရောက်လာကြပါသည်။ သည်လူစုထဲတွင် ဘောမန်းကို ကျွန်ုပ် ကောင်းကောင်းမှတ်မိပါသည်။ သူသည် ထိုအချိန်က လုံခြုံရေးတပ်မှူးကြီး ယူနီဖောင်းဝတ်စုံကို ဝတ် ဆင်ထားပါသည်။ သူနှင့်ပါလာကြသူများထဲတွင် ဒေါက်တာ နောမန်း၊ ဂိုးဘဲလ်၏ လက်ထောက်လုံခြုံရေးတပ်မှူး ဂျာဂေ ဂါမန်းနှင့် ဒေါက်တာစတန့်ဖက်ဂါတို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ် တွေ့ ရပါသည်။ သူတို့တစ်တွေသည် အိမ်တော်မှ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ နောက်ကျ၍ ထွက်ခွာလာကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။’

‘ထို့နောက် ဘောမန်း၊ ဒေါက်တာ နောမန်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့

သုံးယောက်သား အခြေအနေကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြပါသည်။

‘ဘောမန်းက ဤနေရာမှ ဖောက်ထွက်ရန်အတွက် တင့်ကားများကို အသုံးပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလာပါသည်။ ဤတွင် ကျွန်ုပ်က ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် တင့်ကားတစ်စီးမှ ရှာ၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

‘သို့ရာတွင် ထိုအခိုက်အတန့်မှာပင် ရုတ်တရက် အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်လာပါသည်။ တင့်ကားမောင်းလာသည့်အသံများ တဖြည်းဖြည်း နီးသည်ထက် နီးလာသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ကြားလိုက်ရပါသည်။ ခဏအကြာတွင် ‘တီ-၄’တင့်ကား ၃ စီးနှင့် သံချပ်ကာကား ၃ စီးတို့ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏ မျှော်လင့်ချက်များမှာ တစ်ဟုန်ထိုး ကြီးမားလာပါတော့သည်။

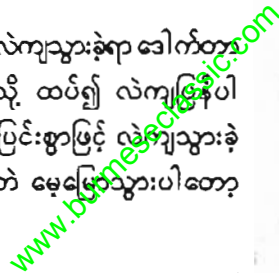
‘ကျွန်ုပ်သည် ပထမတင့်ကား၏ တာဝန်ခံတပ်မှူးကို လှမ်း၍ခေါ်လိုက်ရာ ထိုတပ်မှူးက သူ့ကိုယ်သူ ‘လုံခြုံရေးတပ်မှူး ဟန်ဆင်’ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့ပါသည်။ ဤတင့်ကားများမှာ နေ့ခင်းလင်းတပ်မကြီးမှ မပျက်စီးဘဲ ကျန်ရှိနေသည့် တင့်ကားများဖြစ်၍ အမိန့်အရ မြောက်ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ‘တင့်ကားတပ်မှူး ဟန်ဆင်အား ရန်သူတပ်များကို ဖောက်ထွက်မည့် ကျွန်ုပ်တို့၏အကြံအစည်ကို ပြောပြပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့လူစုကို အကာအကွယ်ပေးသည့်အနေဖြင့် တင့်ကားများကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းမောင်းရန် ကျွန်ုပ်က အမိန့်ပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤနည်းဤပုံဖြင့် ဇိုက်ဂျဲလ်လမ်းဘက်

ဆီသို့ ချီတက်သွားကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တင့်ကားများ၏ ဘေးမှနေ၍ အရိပ်မည်းကြီးများပမာ ရှေ့သို့ ချီတက် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပါသည်။ ဘောမန်းနှင့် ဒေါက်တာနောမန်းတို့သည် တင့်ကား၏ လက်ဝဲဘက်မှနေ၍ စက်အမြောက်နှင့် ဘေးချင်းယှဉ်ကာ လမ်းလျှောက်လာကြပါသည်။ ဒေါက်တာ စတန့်ဖက်ဂါနှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်က သူတို့နောက်မှ လိုက်လာခဲ့ကြပါသည်။

‘ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သွေးကြောများမှာ တစ်စုံတစ်ခု၏ ထိန်းချုပ်ထားခြင်းကို ခံရသလိုဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် ဤအချိန်သည် ‘သေရေးရှင်ရေး’ အချိန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိနေကြပါသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ရန်သူက ရုတ်တရက် အမြောက်ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ စတင်ပစ်လိုက်ပါသည်။ တစ်စက္ကန့်လော့က်အကြာတွင် ဧရာမမီးတောက်ကြီးတစ်ခု ကျွန်ုပ်တို့တင့်ကားမှ ဝုန်းခနဲထ၍ တောက်လောင်ပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ရှေ့မှ ဘောမန်းနှင့် ဒေါက်တာနောမန်းတို့မှာ တင့်ကားကို အမြောက်ဆန်ထိမှန်၍ ပေါက်ကွဲမှုဒဏ်ကြောင့် ကိုင်ရိုက်လိုက်သလို လဲကျသွားကြပါသည်။

‘ကျွန်ုပ်သည်လည်း ရုတ်တရက်လဲကျသွားခဲ့ရာ ဒေါက်တာစတန့်ဖက်ဂါက ကျွန်ုပ်ကိုယ်ပေါ်သို့ ထပ်၍ လဲကျဖြိုခွဲပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ မြေပေါ်သို့ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် လဲကျသွားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ လုံးဝ သတိမရတော့ဘဲ မေ့မြေ့သွားပါတော့သည်။

'အချိန်မည်မျှကြာအောင် သတိမေ့နေသည်ကို ကျွန်ုပ် မသိလိုက်ပါ။ ပြန်၍ သတိရလာသောအခါတွင်မူ ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲ၍ ကြီးမားစွာဖြစ်ပေါ်လာသော ဧရာမစူးရှသည့် အလင်းရောင်ကြောင့် ကျွန်ုပ်မျက်လုံးများမှာ ဘာကိုမှ မမြင် ရတော့ဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် ထာဝမဉ် နှုံးလုံးကန်းသွားပြီဟူ၍ပင် ရုတ်တရက် ထင်လိုက်မိပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လက်ဖြင့် မမြင် မကန်း စမ်းကြည့်လိုက်မိပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်မှာ သတိကောင်းကောင်း ပြန်၍ရလာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

'ကျွန်ုပ်၏စိတ်အထင်အားဖြင့် ပေါက်ကွဲမှု၏ အရှိန် ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ လွင့်စင်သွားပြီး အဆောက်အအုံပျက်တစ်ခု အတွင်းသို့ ကျသွားခဲ့ဟန်တူပါသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်အထိ ကျွန်ုပ်၏မျက်စိများမှာ ဘာကိုမှ မမြင်ရသေးပါ။ သို့ဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကို အားပြုကာ တဖြည်းဖြည်း လေးဘက် ထောက်၍လာခဲ့ရာ ကိုက်ငါးဆယ်ခန့်အရောက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့မှ တစ်စုံတစ်ခု ကာဆီးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါ သည်။

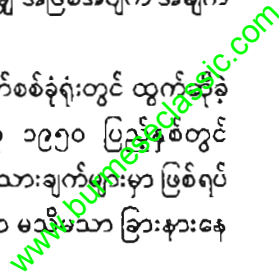
'ကျွန်ုပ်သည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စမ်းကြည့်လိုက်ရာ အုတ်နံရံတစ်ခုဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင် ဤအုတ်နံရံမှာ တင့်ကားများကို ပိတ်ဆို့ထားဆီး ထားသည့် အကာအကွယ်တစ်ခုဖြစ်ရမည်ဟု ယူဆလိုက်မိပါ သည်။ သို့ဖြင့် ထိုနေရာမှာပင် အတော်ကလေးကြာအောင် အနားယူနေမိပါသည်။ ခဏအကြာတွင် ကျွန်ုပ်မျက်စိများ သည် တဖြည်းဖြည်း ပြန်၍ မြင်လာပါတော့သည်။ ထိုခဏ

မှာပင် ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် လျှောက်လာသော လူတစ်ယောက်ကို လှမ်းမြင်ရပါသည်။ ထိုလူသည် ကျွန်ုပ်အနားသို့ ရောက်လာ ရာ ဟစ်တလာ၏ လက်ထောက်လေယာဉ်မှူး ဂျော့ဘီဇ်ဖြစ်နေ သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ခပ်စော စောက ဤနေရာမှ ဖောက်ထွက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည့် လူစုထဲတွင် တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို သတိထား၍ ကြည့်လိုက်ရာ ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ် သွားမိပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အမြောက်ဆန်မှ သံတိုသံစတစ်ခု ထိမှန်ထားသဖြင့် သူ့ဦးခေါင်းတွင် နဖူးမှ လည်ပင်းအထိ ဟက်တက်ကွဲနေသော ဧရာမဒဏ်ရာကြီးကို သွေးသံရဲရဲဖြင့် တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

'သူက သူရရှိသောဒဏ်ရာမှာ တင့်ကားကို အမြောက် ဆန် ထိမှန်၍ ပေါက်ကွဲရာမှ ရရှိခဲ့ဟန်တူသည်ဟု ပြောပြပါ သည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုမှာ ကျွန်ုပ်တို့လေးယောက်စလုံး လွင့်စင် လဲကျသွားအောင်ဖြစ်ခဲ့ရသည့် ပေါက်ကွဲမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လေးယောက်ဆိုသည်မှာ ဘောမန်း၊ နောမန်း၊ စတန်ဖက်ဂါနှင့် ကျွန်ုပ်ပင်ဖြစ်ပါသည်'

ဤသည်တို့မှာ ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကင်ပုကား၏စာအုပ်တွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သမျှ အဖြစ်အပျက် အချက် အလက်များပင် ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ၁၉၄၆ ခုနှစ်က နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် ထွက်ဆိုခဲ့ သော ကင်ပုကား၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် ယခု ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော ကင်ပုကား၏ စာအုပ်ပါ ရေးသားချက်များမှာ ဖြစ်ရပ် ချင်းတူသော်လည်း သုံးသပ်တင်ပြချက်များမှာ မသိမသာ ခြားနားနေ

သည်ကို သတိပြုရန်လိုသည်။

မျှရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် ထွက်ဆိုခဲ့စဉ်က ဘောမန်းသည် ဂျာမန် တင့်ကားကို ဆိုဗီယက်အမြောက်ဆန် ထိမှန်ပေါက်ကွဲခဲ့ရာ၌ အပြင်း အထန် ဒဏ်ရာရ၍ 'သေဆုံးခဲ့ပြီ'ဟူသော သဘောမျိုးပါရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ယခု 'ဟစ်တလာကို ကျွန်ုပ် မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့စဉ်က' ဟူသော စာအုပ်တွင်မူ ဆိုဗီယက်အမြောက်ဆန်ထိမှန်၍ ပေါက်ကွဲသွားသော ဂျာမန်တင့်ကားဘေးတွင် ဘောမန်း လွင့်စင်လဲကျသွားသည်ကို မြင် လိုက်ရသည်ဟူ၍သာ ကင့်ပကားက ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ 'ဘောမန်း သေပြီ'ဟူ၍ အတိအကျမရေးခဲ့။ ထိုသို့ မရေးခဲ့ရုံမျှမက ကင့်ပကား သည် နောက်ပိုင်း၌ ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ထိုနေ့က ထိုနေရာတွင် ဘောမန်းအား 'နောက်ဆုံး တွေ့မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်' ဟူ၍ပင် မရေမရာ ပြောလာပြန်သည်။

ဘောမန်း၏ဇာတ်လမ်းသည် လျှို့ဝှက်သည်။ ဆန်းကြယ်သည်။ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်၍ အမြောက်သံများဖြင့် ဆူညံနေ သော ဘာလင်မြို့ကြီးမှ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့ကြပုံများနှင့် ပတ်သက် ၍ ကင့်ပကား၏ ပြောကြားချက်များမှာ ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဇာတ် လမ်းမှ နိဒါန်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

'ပြောရေးဆိုခွင့်' ရှိသူများ

ကောင်းပြီ။ အထက်ပါတို့မှာ ကင့်ပကားတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ၏ ပုဂ္ဂလိကတင်ပြချက်နှင့် ပုဂ္ဂလိက ယူဆချက်များသာ ဖြစ်သည်။ ဤတင်ပြချက်နှင့် ယူဆချက်များကို ခေတ္တခဏ ဘေးဖယ်ထား၍ အခြားအခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ တင်ပြချက်များနှင့် ယူဆချက်များကို လေ့လာဆန်းစစ်ကြည့်ပါက ပို၍ မသင့်တော်ပါသလော။

မှန်သည်။ ထိုနေ့ ထိုရက် ၁၉၄၇ ခု၊ မေလ ၁ ရက်နေ့နှင့် ၂ ရက် နေ့အကူး ညသန်းခေါင်ကျော် လင်းအားကြီးအချိန်တွင် ဟစ်တလာ၏ ပုန်းကျင်းထဲမှ ထွက်ပြေးခဲ့ကြသူများတွင် မာတင်ဘောမန်းနှင့်အတူ ကင့်ပကားအပြင် အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်များလည်း အများအပြား ပါဝင်ခဲ့ ကြသည်။ ဥပမာ ဟစ်တလာ၏ လေယာဉ်မှူးချုပ် ဟန်စ်ဘောယား-

ဤတွင် ဘောယား၏ အဆိုအမိန့်မှာ ကင့်ပကား၏ တင်ပြ ယူဆချက်များနှင့် လုံးဝ ကွဲပြားခြားနားနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ အဓိကခြားနားချက်မှာ ကင့်ပကားက ဘောမန်းသည် ဂျာမန်တင့်ကား ကို ဆိုဗီယက်အမြောက်ဆန် ထိမှန်၍ ပေါက်ကွဲခဲ့စဉ်က ဒဏ်ရာပြင်းထန် စွာရပြီး သေဆုံးခဲ့ပြီဟူ၍ တင်ပြယူဆခဲ့သော်လည်း ဘောယားကမူ

www.burmeseclassic.com

ဘောမန်းသည် တင့်ကားကိုထိမှန်၍ ပေါက်ကွဲခဲ့စဉ်က လုံးဝမသေဘဲ ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး အခြားတစ်နေရာရောက်မှ သေနတ်မှန်၍ သေဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်။

အောက်ပါတို့မှာ ဘောယား၏ တင်ပြချက်များပင် ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂိုလ်ဒင်ဒမ်းမားရပ်ကွက်သို့ ရောက်ရှိလာ ခဲ့ကြရာ ထိုနေရာတွင် ရုရှားတို့၏ ပစ်ခတ်မှုများရှိနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘောမန်းအား ‘ရှစ်ဘွားဒမ်’ ခံကတုတ်နှင့် ဖရိုက်ဒရစ်လမ်းထောင့်တွင် ကျွန်ုပ်ပြန်လာသည် အထိ စောင့်ရန် မှာထားခဲ့ပါသည်။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေရာမှဖောက်ထွက်ရန် ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် လေ့လာစုံစမ်းရန် ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ သုံးနာရီလောက်တွင် ကျွန်ုပ်ပြန်ရောက် လာပြီး ရုရှားတို့၏ သဲကြီးမဲကြီး ပစ်ခတ်နေမှုများကြောင့် ထိုနေရာမှ ဖောက်ထွက်ရန် အတော်ခဲယဉ်းကြောင်း ဘောမန်း အား ပြောပြပါသည်။

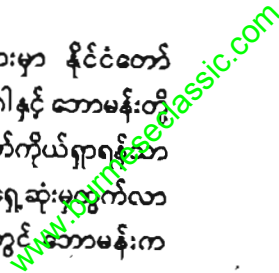
‘သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဘောမန်းအား ဖရိုက်ဒရစ်လမ်းမ ကြီး ထောင့်တစ်နေရာမှ ပြိုကျပျက်စီးနေသောအဆောက်အအုံ တစ်ခု၏ ဆင်ဝင်အောက်တွင် အကာအကွယ်ယူနေရန် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုနေရာမှ လှမ်းကြည့်လျှင် လမ်းမကြီး တစ်လျှောက်လုံးကို အလွယ်တကူ မြင်နိုင်ပါသည်။ ဘောမန်း သည် ထိုနေရာတွင် အတော်ကလေးကြာအောင် စောင့်နေပါ သည်။ ဤအတောအတွင်း ကျွန်ုပ်သည် အပစ်အခတ် အခု အခံမရှိဘဲ ဖောက်ထွက်နိုင်မည့်နေရာကိုရှာရန် ထွက်ခဲ့ရပြန် ပါသည်။

‘ကျွန်ုပ်သည် ဇိုက်ဂျဲလ်လမ်းမကြီးအထိ ရောက်အောင်

သွားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ထိုနေရာတွင်လည်း ရုရှားတပ်သား များဖြင့် တင်းကျပ်ပြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နောက် နှစ်နာရီခန့်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်သည် မူလနေရာသို့ ပြန် ရောက်လာခဲ့ရာ ဘောမန်းက ကျွန်ုပ်အား သူနှင့်အတူနေရန် ပြောပါသည်။ သူ့ကို အကူအညီပေးနိုင်မည့်သူမှာလည်း ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းသာရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဇိုက်ဂျဲလ်လမ်းနှင့် ဖရိုက်ဒရစ် လမ်းတို့ဆုံရာ လမ်းထောင့်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြပါသည်။

‘ကျွန်ုပ်သည် ဘောမန်းနှင့်အတူ ပျက်စီးနေသော ဆင်ဝင် တစ်ခုဆီသို့ ရောက်အောင်လာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုနေရာသို့ အရောက်တွင် အဆောက်အအုံဝင်းထဲမှ ပစ်ခတ်သံများ ကြား ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အဆောက်အအုံ၏ ပထမအထပ်သို့ တက်ကြည့်ရာ အဆောက်အအုံဝင်းထဲတွင် ရုရှားတပ်သား ၂၀ ခန့် ရောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဘောမန်းရှိရာ အောက်သို့ ပြန်ဆင်းလာခဲ့ပြီး ဝင်းထဲတွင် ရုရှားတပ်သားများ ရောက်နေကြောင်း သူ့အား ပြောပြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရုရှားတပ်သားများသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဖမ်းဆီးမည်ဆိုပါက အဆောက်အအုံ၏ အဝင် တံခါးဝသို့ လာလိုက်ရုံသာရှိပါသည်။

‘ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိနေသူများမှာ နိုင်ငံတော် အတွင်းဝန် နောမန်း၊ ဒေါက်တာစတန်ဖက်ဂါနှင့် ဘောမန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကိုယ့်ထွက်ပေါက်ကိုယ်ရှာရန်သာ ရှိပါတော့သည်။ ဒေါက်တာနောမန်းသည် ရှေ့ဆုံးမှထွက်လာ ခဲ့ရာ သူ့နောက်မှ ခြေနှစ်လှမ်းခန့်အကွာတွင် ဘောမန်းက

လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဘောမန်းနောက်မှ ဒေါက်တာစတန့်ဖက်
 ဂါက ခြေလှမ်းနှစ်ဆယ်ခန့်ခွာပြီး ကျွန်ုပ်က နောက်ဆုံးမှ
 လိုက်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြစ်စက်ရုံသို့ အရောက်
 သွားမည်ဟု ရည်ရွယ်ကာ ဖိုက်ဂျဲလ်လမ်းမကြီးကို ဖြတ်၍
 အရှေ့ဘက်ဆီသို့ အပြေးအလွှား လာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအချိန်
 မှာပင် ရုရှားတပ်သားများသည် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ ရိုင်ဖယ်များ၊
 စက်သေနတ်များဖြင့် အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်ကြပါတော့
 သည်။ ဖိုက်ဂျဲလ်လမ်းမကြီးပေါ်တွင် သေဆုံးသူများနှင့်
 ဒဏ်ရာရသူများမှာ ပြန်ကြဲနေပါသည်။

‘သို့ဖြင့် တက္ကသိုလ်ဆေးပေးခန်း အဆောက်အအုံရှိရာသို့
 ရောက်လုဆဲဆဲတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဘောမန်းနှင့် စတန့်ဖက်ဂါ
 တို့ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါသည်။ သို့သော် သူတို့ထံမှ ဘာသံမျှ
 မကြားရပါ။ ဤတွင် ဘောမန်းသည် ဖိုက်ဂျဲလ်လမ်းမပေါ်တွင်
 ထိမှန်၍ သေဆုံးခဲ့ဟန်တူပါသည်။ ဒေါက်တာနောမန်းတစ်ဦး
 တည်းသာ လွတ်မြောက်လာခဲ့၍ ဒေါက်တာစတန့်ဖက်ဂါမှာ
 ကျဆုံးခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရခဲ့ပါသည်’

ဟစ်တလာ၏ လေယာဉ်မှူးချုပ်ဖြစ်သူ ဟန်စ်ဘောယား၏ အထက်ပါ
 တင်ပြချက်များအရ ဘောမန်းသည် တင့်ကားပေါက်ကွဲသည့်နေရာတွင်
 မသေမပျောက်ဘဲ ဘောယားတို့နှင့်အတူ ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ရာမှ
 ဖိုက်ဂျဲလ်လမ်းမပေါ်တွင် ဆိုဗီယက်တပ်သားများ၏ ပစ်ခတ်မှုကြောင့်
 သေနတ်ဒဏ်ရာဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟု ယူဆရမလို ဖြစ်နေပြန်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကင့်ပကားနှင့် ဘောယားတို့သည် ဘောမန်း သေဆုံးပြီ
 ဟူသော ယူဆချက်တွင် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်နေသော်လည်း သေဆုံး
 သည့်နေရာနှင့် သေဆုံးရသည့် ဒဏ်ရာများတွင်မူ တစ်ယောက်နှင့်

တစ်ယောက် မတူဘဲ ကွဲပြားခြားနားနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။
 တစ်ဖန် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်
 သည့် အဖြစ်အပျက်နှင့် အချက်အလက်များကို အတိအလင်း ဖော်ထုတ်
 တင်ပြလာသူတစ်ဦး ရှိသေးသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြားသူမဟုတ်။
 ဆိုစဉ်က ဘောမန်းနှင့်အတူတကွ သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးကြရာတွင်
 အုပ်စုတစ်စုတည်း ပါဝင်ခဲ့သည့် အထက်ဖော်ပြပါ ဒေါက်တာနောမန်း
 ဝင် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ဒေါက်တာနောမန်း
 သည် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့သည်။

‘ကျွန်တော်ဟာဗိုလ်ဒင်ဒမ်းမားရပ်ကွက်ကို ပြန်သွားခဲ့ပါ
 တယ်။ (ထိုအချိန်တွင် တင့်ကားပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးပြီ
 ဖြစ်သည်။ ။ စာရေးသူ)အဲဒီမှာ မသေမပျောက်ဘဲ ကျန်နေတဲ့
 ကျွန်တော်တို့လူစုကို အမြောက်ဆန်ကာကွယ်တဲ့ ပုန်းကျင်းထဲ
 မှာ တွေ့ရပါတယ်။ အားလုံး လူပေါင်း ဆယ့်တစ်ယောက်ရှိပြီး
 အဲဒီထဲမှာ မာတင်ဘောမန်းနဲ့ ဟစ်တလာလူငယ် အစည်းအရုံး
 ခေါင်းဆောင် အက္ကစ်မန်းတို့လည်း ပါ၊ ပါတယ်။ ကျွန်တော်
 မှတ်မိသလောက်ဆိုရင် ဒေါက်တာစတန့်ဖက်ဂါကိုလည်း
 အဲဒီလူစုထဲမှာ တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ဟာ
 မီးရထားလမ်းအတိုင်း ‘လားတား’ ဘူတာရုံဘက်ကို ထွက်လာ
 ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီဘူတာရုံကနေပြီး ကျွန်တော်တို့ ဖောက်
 ထွက်ဖို့ ကြိုးစားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီနေရာမှာ ခုခံ
 ပစ်ခတ်မှုတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့လူစုကို အုပ်စု
 သုံးခု ခွဲလိုက်ကြရပါတယ်။

‘ကျွန်တော်က အရာရှိနှစ်ယောက်နဲ့ အုပ်စုတစ်ခုထဲမှာ

ရောက်သွားပါတယ်။ တခြားလူတွေကတော့ အကွစ်မန်းနဲ့ တချို့၊ ဘောမန်းနဲ့တချို့ ပါသွားကြပါတယ်။ ဘောမန်းနဲ့ ဘယ်သူတွေပါသွားကြတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘောမန်းဟာ အဲဒီအချိန်အထိ အသက်မသေသေးဘဲ ရှိနေတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် ပြောနိုင်ပါတယ်။

ဤသို့ဖြင့် ဒေါက်တာနောမန်း၏ ပြောပြချက်သည် ကင့်ပကားနှင့် ဘောယားတို့၏ တင်ပြထွက်ဆိုချက်များနှင့် အကြီးအကျယ် ကွဲလွဲနေပြန်သည်။

နောက်တစ်ယောက်ရှိသေးသည်။ ထိုသူမှာ ထိုအချိန်က ထိုအုပ်စုထဲတွင် ပါဝင်သည့် ထင်ရှားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ အခြားသူမဟုတ်။ ဟစ်တလာ လူငယ်အစည်းအရုံးခေါင်းဆောင် အကွစ်မန်းပင် ဖြစ်သည်။

အကွစ်မန်းက ၁၉၆၂ ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၁၁ ရက်နေ့က အောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့သည်။

“ကျား”တင့်ကား (ဘောမန်းတို့လူစု အကာအကွယ်ယူရန် လိုက်ပါလာခဲ့ကြသော တင့်ကားကိုဆိုလိုသည်။ ။ စာရေးသူဟာ ပိတ်ဆို့ထားတဲ့ အတားအဆီးတွေကို ကျော်လာခဲ့ပြီး ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ဝန်းခနဲ ပေါက်ကွဲသွားပါတယ်။ အဲဒီပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ အမြောက်ဆန် သံတိုသံစ တစ်ခုမှန်ပြီး ဒဏ်ရာနည်းနည်းပါးပါး ရသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း အမြောက်ဆန်ကာကွယ်တဲ့ ပုန်းကျင်းထဲ

• Tiger Tank : ဂျာမန်တို့ အသုံးပြုသည့် တင့်ကားအမည် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ

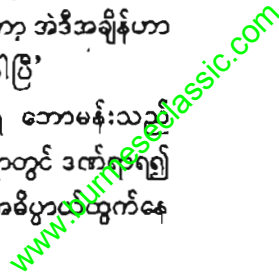
ဆင်းသွားတော့ အဲဒီထဲမှာ မာတင်ဘောမန်းကို တွေ့ရပါတယ်။ သူ့မှာ ဘာဒဏ်ရာမှမရဘဲ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ရှိနေပါတယ်။

‘ဘောမန်းနဲ့အတူ ပုန်းကျင်းထဲမှာ ဒေါက်တာစတန့် ဖက်ဂါရယ်၊ ဂိုးဘဲလ်ရဲ့လက်ထောက်အရာရှိ ရှာဝေဂါမန်းရယ်၊ ဝဲလ်ဇင်ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ရယ် တွေ့ရပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး မီးရထားသံလမ်းအတိုင်း ‘လားတား’ဘူတာရုံဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။

‘ဒီလိုနဲ့ ခံကတုတ်ရှိတဲ့နေရာကို ရောက်သွားတော့ အဲဒီမှာ ရုရှားတပ်သားတွေရဲ့ သံသံမဲမဲ ပစ်ခတ်မှုနဲ့ သွားတိုးပြန်ပါတယ်။ အဲဒီတင် ကျွန်တော်တို့လည်း အုပ်စုသုံးစု ခွဲလိုက်ကြရပါတယ်။’

‘ဘောမန်းနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ကျွန်တော် သူ့ကို နောက်ဆုံးမြင်လိုက်ရတဲ့အချိန်မှာဆိုရင် သူဟာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေတဲ့ အမူအရာမျိုး၊ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့ အမူအရာမျိုး လုံးဝ မတွေ့ရပါဘူး။ ဘာဒဏ်ရာမှ ရထားတာလည်း မရှိပါဘူး။ သူနဲ့ ဘယ်သူတွေ ပါသွားတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မသိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် တိတိကျကျ ပြောရဲတာကတော့ သူဟာ အဲဒီအချိန်မှာ မသေသေးဘဲ ရှိနေပါတယ်။ ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် ဆိုရင်တော့ အဲဒီအချိန်ဟာ မနက် ၃ နာရီ၊ ၄ နာရီလောက် ရှိနေပါပြီ။’

အကွစ်မန်း၏ အထက်ပါပြောကြားချက်အရ ဘောမန်းသည် ကင်ပကား ယူဆသလို တင့်ကားပေါက်ကွဲသည့်နေရာတွင် ဒဏ်ရာရ၍ သေဆုံးခဲ့ပြီဟူသော အချက်မှာ လုံးဝမဟုတ်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ထွက်နေ

သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တင့်ကားပေါက်ကွဲပြီးနောက် သူတို့လူစု ပုန်းကျင်းထဲသို့ ရောက်သွားသော ထိုပုန်းကျင်းထဲတွင် ဘောမန်းကို အသက်မသေသေးရုံမျှမက ဒဏ်ရာပင် လုံးဝမရဘဲ တွေ့ခဲ့ရသည်ဟူ၍ အကွစ်မန်းက အတိအလင်း ဆိုခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော့

၁၉၆၂ ခုနှစ်က ထိုသို့ အတိအလင်းပြောကြားခဲ့သော အကွစ်မန်းသည် နောက်သုံးနှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၉ ရက်နေ့ ထုတ် အနောက်ဂျာမနီမှ 'စတန်း' မဂ္ဂဇင်းတွင် ဤအချက်ကို ပို၍ အလေးအနက် အခိုင်အမာ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြန်သည်။

'အမြောက်ဆန်ကာကွယ်သည်' ပုန်းကျင်းထဲတွင် ကျွန်တော်တို့သည် ဗာလင်မြို့တော်မှ မည်သို့မည်ပုံ အကောင်းဆုံး ထွက်ခွာသွားကြမည်ကို တိုင်ပင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြပါသည်။ ဤနေရာတွင် ဘောမန်းသည် ပလွန်မြို့ရှိ ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုးနစ် ထံ သွားရောက် ပူးပေါင်းရန် ကြံရွယ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မြောက်ယောက်ကမူ အနောက်မြောက်ဒေသသို့ ထွက်ခွာသွားကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါသည်။

'စတန်း' မဂ္ဂဇင်းတွင် အထက်ပါ ရေးသားချက်အရ ဘောမန်းသည် တင့်ကားကို အမြောက်ဆန်ထိမှန် ပေါက်ကွဲစဉ်က အသက်မသေဘဲ ရှိခဲ့သည့်ပြင် ဘာလင်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ပြေး၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဒိုးနစ်နှင့် သွားရောက်ပူးပေါင်းရန်ပင် ပုန်းကျင်းထဲတွင် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့သည်ဟူ၍ အကွစ်မန်းက ဆိုခဲ့သည်။

* ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ဟစ်တလာ ကိုယ်ကိုယ်ကို သတ်သေခဲ့ပြီးနောက် ဟစ်တလာ၏ အရှိန်အရာကို ဆက်ခံခဲ့သူဖြစ်သည်။ စာရေးသူ

သို့သော် အကွစ်မန်း၏ ပြောကြားချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်မချရသည့် အချက်တစ်ချက် ရှိနေသေးသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ၁၉၆၂ ခုနှစ်က သူ၏ထွက်ဆိုချက်တွင် ဘောမန်းသည် တင့်ကားပေါက်ကွဲစဉ်က သေဆုံးခြင်းမရှိခဲ့သော်လည်း 'အင်ဗဲလစ်တံတား' ပေါ် အရောက်တွင် သေဆုံးခဲ့သည်ဟူ၍ ပြောကြားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

တင့်ကားထိမှန်ပေါက်ကွဲသည့်နေရာမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပြီးနောက် 'လာတား' ဘူတာရုံအနီးတွင် ဆိုဗီယက်တပ်သားများနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးခဲ့ကြရာမှ ဘောမန်း သေဆုံးခဲ့ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ အကွစ်မန်းက အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့ပြန်သည်။

'မာတင်ဘောမန်းနဲ့ ဒေါက်တာစတန်းဖက်ဂါတို့ဟာ 'အင်ဗဲလစ်' လမ်းမကြီးဘက်ဆီကို ဦးတည်ပြီး ထွက်သွားကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ ခပ်မြန်မြန် ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားကြတဲ့အတွက် ဆိုဗီယက်ကင်းစောင့်တပ်သားတွေက မသင်္ကာဘဲ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်လူတွေက တော့ ဘောမန်းနဲ့ စတန်းဖက်ဂါတို့နောက်က ခပ်ဖြည်းဖြည်းပဲ လိုက်သွားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခဏကြာတော့ သူတို့ကို လှမ်းမမြင်ရတော့ဘဲ ဖြစ်သွားပါတယ်။

'ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ 'အင်ဗဲလစ်' လမ်းမကြီးအတိုင်း 'အော့မော်ဘစ်' ဘက်ဆီကို ဆက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနောက် ရုရှားတင့်ကားတွေ ပေါ်လာပြီး အမြောက်နဲ့လှမ်းထုတဲ့ အတွက် ဝဲလ်ဇင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ 'လာတား' ဘူတာရုံဘက်ကို ပြန်လှည့်လာခဲ့ကြရပါတယ်။ အပြန်ကျတော့ အင်ဗဲလစ်ဒင်' တံတားပေါ်မှာ မြေကားယား လက်ကားယားနဲ့

ပက်လက်ကြီးလန်ပြီး လဲကျနေတာ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်’
 အက္ကစ်မန်း၏ အထက်ပါထွက်ချက်အရ ဘောမန်းသည် တင့်ကား
 ထိမှန်ပေါက်ကွဲခဲ့စဉ်က မသေဘဲ ‘အင်ဗဲလစ်’လမ်းပေါ်ရောက်မှ
 သေဆုံးခဲ့သည်ဟု ဆိုလာပြန်သည်။

သာမန်လူများအပို အက္ကစ်မန်း၏ ထွက်ချက်ကို ရုတ်တရက်
 ယုံကြည်လက်ခံကောင်း လက်ခံနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ဘာလင်မြို့
 တော်သို့ နှံ့နှံ့စပ်စပ် ရောက်မှားသူတိုင်းနှင့် ဘာလင်မြို့မြေပုံကို ကြည့်ကာ
 နေသူများအတွက်မူ သူ၏ ပြောကြားချက်ကို လုံးဝ အယုံအကြည်ရှိကြ
 မည်မဟုတ်ပေ။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အက္ကစ်မန်း၏ ပြောပြချက်အရ သူနှင့်
 သူ့လူများသည် ဘောမန်းနှင့် စတန့်ဖက်ဂါတို့ နောက်မှ လိုက်လာခဲ့ကြ
 သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် အပြန်တွင် ‘အင်ဗဲလစ်’လမ်းပေါ်၌
 ဘောမန်း၏ အလောင်းကို ပိုးလိုးပက်လက် မြင်ခဲ့ရသည်ဟုဆိုသည်။
 ဤသည်မှာ လုံးဝ ယုတ္တိမတန်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို
 သော် ‘အင်ဗဲလစ်’လမ်းမှာ ဘောမန်းတို့ ဦးတည်၍ ထွက်သွားသည့်
 နေရာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်တွင် ရှိနေ၍ နောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ
 ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

သို့ဖြစ်ရာ ဘောမန်းသည် အက္ကစ်မန်း၏ရှေ့မှ သွားနေခဲ့ပါလျက်
 အဘယ့်ကြောင့် နောက်တွင် သေ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသနည်း။ ပို၍
 အဓိပ္ပာယ် မရှိသည့်အချက်မှာ ရှေ့တွင်ရောက်နေသော ဘောမန်း
 သည် ‘အင်ဗဲလစ်’ လမ်းပေါ်သို့ ပြန်သွားရန် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင်
 အခြားလမ်းကြီးလမ်းကြားဟူ၍ လုံးဝမရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဇာတ်လမ်း
 သည် ဤနေရာမှ စတင်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ဘောမန်းသည် ထိုနေ့ ထိုရက်က ဘာလင်မြို့မှ ထွက်
 ပြေးရန် ကြိုးစားရာတွင် မအောင်မြင်ဘဲ သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟူသော
 အချက်ကို လက်ခံလိုသည့်တိုင်အောင် မည်သည့်နေရာတွင် မည်သို့
 မည်ပုံ သေဆုံးခဲ့သည်ဟူ၍ မှတ်ယူရပါမည်နည်း။

ဘောမန်းသေဆုံးပြီဟူသော အချက်ကို ပြောဆိုရေးသားခဲ့ကြများ
 ကိုယ်နှိုက်ကပင်လျှင် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောကြား၍ တစ်ယောက်
 တစ်မျိုး ရေးသားခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပါလော။

ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုနံနက် ဘောမန်းနှင့် အတူရှိနေခဲ့ကြသည့် ထင်ရှား
 သောပုဂ္ဂိုလ်များအနက်...

ဟစ်တလာ၏ ကားမောင်းသမား အီရစ်ကင်ပကားက ‘ဘောမန်း
 ၏ အလောင်းကို ‘ဂိုက်ဒင်ဒမ်မား’တံတားအနီးတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်’
 ဟု ဆိုသည်။

ဟစ်တလာ၏ လေယာဉ်မှူးချုပ် ဟန်စ်ဘောယားက ‘ဘောမန်း
 သည် ဇိုက်ဂျဲလ်လမ်းပေါ်တွင် သေဆုံးခဲ့သည်’ဟု ပြောသည်။

ဟစ်တလာလူငယ်အစည်းအရုံးခေါင်းဆောင် အာသာအက္ကစ်မန်း
 က ‘ဘောမန်း၏အလောင်းကို ‘အင်ဗဲလစ်’လမ်းပေါ်တွင် တွေ့ခဲ့ရ
 သည်’ဟု ရေးသည်။

ဘောမန်း မည်သည့်နေရာတွင် သေဆုံးခဲ့သည်ဟူသော အချက်
 တွင် အထက်ပါအတိုင်း တစ်ယောက်တစ်မျိုး ဖြစ်နေကြသလို မည်သို့
 မည်ပုံ သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟူသောအချက်တွင်လည်း တစ်ယောက်
 တစ်ပေါက် ဖြစ်နေကြပြန်သည်။

‘တစ်ယောက်က ဘောမန်းသည် တင့်ကားအမြောက်ဆန် ထိမှန်
 ပေါက်ကွဲရာမှ ဒဏ်ရာရ၍ သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟု ဆိုသည်။ အခြား
 တစ်ယောက် ရိုင်ဖယ်နှင့် စက်သေနတ်ကျည်ဆန်များ ထိမှန်၍ သေ

ဆုံးခဲ့ရသည်ဟု ပြောသည်။ နောက်တစ်ယောက်က စက်အမြောက် ကျည်ဆန် ထိမှန်၍ သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟု ရေးသည်။

ဤသည်တို့မှာ မာတင်ဘားမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ 'ပြောရေးဆိုခွင့်' ရှိသူများ၏ ဧဝေဧဝါ မရေမရာဖြင့် 'ပြောခဲ့၊ ရေးခဲ့၊ ဆိုခဲ့'ကြသော အချက်အလက်များပင် ဖြစ်သည်။

စစ်ခုံရုံး၏ 'ဟာကွက်'တစ်ခု

ကျွန်ုပ်တို့၏ စစ်ခုံရုံး...

ဤအမည်ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ခါက ကမ္ဘာစာနယ်ဇင်း အသီးသီးနှင့် ရုပ်ရှင်သတင်းကားများတွင် ဦးထုပ်ဖြူ ခါးပတ်ဖြူများဖြင့် ယူနီဖောင်းဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည့် အမေရိကန်တပ်ထိန်းများ ခြံရံစောင့်ကြပ်ကာ စင်မြင့်ပေါ်တွင် အဆင့်ဆင့် အစီအရိထိုင်၍ နားကြပ်ကိုယ်စီဖြင့် နားစွင့်နေကြသော နာဇီ စစ်တရားခံများ၏ ဓာတ်ပုံ၊ ရုပ်ပုံများကို ပြေး၍ မြင်ယောင်မိကြသည်။

မှန်သည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဂျာမန်တို့ ချွင်းချက်မရှိ လက်နက်ချ၍ မေလ ၈ ရက်နေ့အကူး ညသန်းခေါင် ကျော် တစ်မိနစ်တိတိအချိန်တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာပြီးသည့်နောက် ၆ လကျော်မျှအကြာတွင် ကမ္ဘာ့ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးသည် ဂျာမန်နိုင်ငံ အရှေ့တောင်ပိုင်းမှ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့၌ ၁၉၄၅ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် စတင်ပွင့်လှစ်ခဲ့သော 'အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်ခုံရုံး' ဆီသို့ အာရုံစူးစိုက်ကာ လေ့လာစောင့်ကြပ်၍ အကဲခတ်နေခဲ့ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ ကမ္ဘာအရပ်ရပ် နိုင်ငံအသီးသီးမှ ပြည်သူအားလုံး၏ အာရုံစိုက်ခြင်းခံခဲ့ရသော အဆိုပါ 'အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်ခုံရုံး' မှာ သာမန် သာမည နယ်နယ်ရရ စစ်ခုံရုံးမဟုတ်။ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို မီးလောင်တိုက်သွင်း၍ လူသန်းပေါင်းများစွာတို့၏ အသက်စည်းစိမ် အိုးအိမ်များနှင့်တကွ တန်ဖိုးမမြတ်နိုင်သော ကမ္ဘာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ အမွေအနှစ်များကိုပါ ကြေမ့ပျက်စီးအောင် ပျက်ဆီးချေမှုန်းခဲ့ကြသည့် နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်ကြီးများအား စနစ်တကျ စစ်ဆေး၍ ထိုက်တန် သလို အပြစ်ပေးမည့် ကမ္ဘာ့ခုံရုံးကြီးပင် ဖြစ်သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ပြင်သစ်-ဗြိတိသျှ၊ အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက် ယူနီယံ မဟာမိတ်လေးနိုင်ငံမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ သဘော တူညီချက်အရ ဂျာမန်စစ်တရားခံများအား စစ်ဆေး အပြစ်ပေးမည့် ဤစစ်ခုံရုံးကို 'အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်ခုံရုံး' ဟူ၍ တရားဝင် အမည်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ၏ နှုတ်ဖျားနှင့် ကမ္ဘာစာနယ်ဇင်းများ၏ ရေးသားပြောကြားချက်များအရ နျူရင်ဘတ် မြို့တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော ဤခုံရုံးကို 'နျူရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံး' ဟူ၍ပင် အရပ်သုံးစကားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်နားလည်နေခဲ့ကြသည်။

နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးကို ကမ္ဘာ့ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက အာရုံစိုက်မည် ဆိုက စိုက်လောက်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်ခါက ကမ္ဘာတစ်လွှားတွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြား၍ ဥရောပနိုင်ငံ များမှ ပြည်သူအားလုံးက ဖိမ့်ဖိမ့်တုန်၍ သိမ့်သိမ့်ခုန်လောက်အောင် ကြောက်ရွံ့ရာ အော့နှလုံးနာခဲ့ကြသည့် နာဇီထိပ်သီးခေါင်ဆောင် ကြီးများကို နျူရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးတွင် 'ကြောင်ရှေ့ရောက်သည့် ကြွက်

* International Military Tribunal.

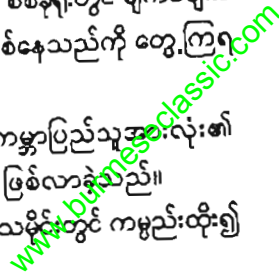
အလား မြိုးထဲရောက်သည့် ငါးပမာ' သနားစရာမျက်နှာငယ်ကလေး များဖြင့် ထူးဆန်းစွာ မြင်တွေ့နေကြရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဥပမာ ဂိုးအားရင်း...

နာဇီပါတီ တန်ခိုးထွား၍ ဂျာမန်နိုင်ငံ အင်အားကြီးမားခဲ့စဉ်က ဂိုးအားရင်းသည် နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးကောင်စီ သဘာပတိအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဂျာမန်ရိုက်ချစ်တက် လွတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် လည်းကောင်း၊ လေတပ်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော် တပ်ပေါင်းစုံ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဧရာမရာထူးကြီးများ ဖြင့် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ နေထိုင်သွားလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ တစ်ခါ က ဤရွှေ့ ဤမျှလောက် ပါဝါအာဏာများဖြင့် ထည်ဝါခဲ့သော ဂိုးအားရင်းမှာ နျူရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးတွင် စစ်တရားခံအဖြစ် စစ်ဆေး မေးမြန်းခြင်းခံနေပြီး အလျား ၁၃ ပေ၊ အနံ ၁၀ ပေမျှသာရှိသည့် အလုံတိုက်ခန်းကလေးထဲတွင် စစ်ရာဇဝင်ကောင်အဖြစ် ချုပ်နှောင်ထား ခြင်းခံနေခဲ့ရသည်။

အလားတူပင် တစ်ခါက ဥရောပနိုင်ငံအသီးသီးမှ အပြစ်ကင်းမဲ့ သည့် အရပ်သူအရပ်သား ထောင်ပေါင်းများစွာတို့ကို အရှင်လတ်လတ် အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့လွှတ်၍ သတ်ခဲ့ကြသည့် နာဇီဇုန်များကို ကြီးကြပ် အုပ်ချုပ်ခဲ့ရသော ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့၏ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာလ်တင်ဘရန်းနားမှာ ယခုအခါ နျူရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးတွင် မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်ကာ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရ သည်။

ဤသို့ဖြင့် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးသည် ကမ္ဘာ့ပြည်သူအားလုံး၏ စိတ်ပါဝင်စားဖွယ်ရာ မြင်ကွင်းကျယ်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မှန်သည်။ နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးသည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ကမ္ဘာလုံးထိုး၍

ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် စာတင်ရမည့် ခုံရုံးကြီးဖြစ်သည်။ ဤစစ်ခုံရုံးကဲ့သို့ ကမ္ဘာ့သမိုင်းနှင့် ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအားလုံးနှင့် ချီ၍ ဆက်စပ်ပတ်သက်ခဲ့သော ကမ္ဘာ့ခုံရုံးဟူ၍ ယခင်ယခင်က တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးဘဲ ရှိခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအားလုံး ကမ္ဘာ့ပြည်သူအားလုံး၏ စိတ်ပါဝင်စားမှုနှင့် အာရုံစိုက်မှုကို ခံယူရလောက်အောင် ဤစစ်ခုံရုံးသည် အဘက်ဘက်က ကြီးကျယ်သည့် အတိုင်းအတာနှင့် လက္ခဏာကို ဆောင်ခဲ့သည်။

ပထမဆုံး ကြီးကျယ်သည့် အတိုင်းအတာနှင့် လက္ခဏာမှာ ဂျာမနီတို့ လက်နက်ချ၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး ထိုစဉ်က ကြီးလေးကြီးဟူ၍ ထင်ရှားခဲ့သည့် ဗြိတိန်၊ ပြင်သစ်၊ အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ကိုယ်စားလှယ် ခေါင်းဆောင်ကြီးများကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းကာ ဤစစ်ခုံရုံးကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအားဖြင့် ဤစစ်ခုံရုံး၏ ကြီးကျယ်သည့် အတိုင်းအတာနှင့် လက္ခဏာမှာ ဤစစ်ခုံရုံး၏ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၊ နယ်မြေတစ်ခုအတွင်း၌သာ အကျုံးဝင်သည်မဟုတ်ဘဲ အင်္ဂလန်၊ ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်၊ ဘယ်လ်ဂျီယံ၊ အီတလီ၊ ချက်ကိုစလိုဗက်ကီးယား၊ ဘူလ်ဂေးရီးယား၊ ပိုလန်၊ ရုမေးနီးယား၊ ယူဂိုစလားဗီးယား၊ ဆိုဗီယက်ရုရှား စသည့် မြောက်မြားလှစွာသော တိုင်းပြည် နိုင်ငံများနှင့် နယ်မြေဒေသများပေါ်တွင် နာဇီတို့ ကျူးလွန် ဖော်ကာခဲ့ကြသည့် အမျိုးမျိုးအပုံပုံ ရေတွက်၍မကုန်နိုင်သည့် စစ်ရာဇဝတ်မှုများအပေါ်တွင် လိုအပ်သလို စစ်ဆေး၍ ထိုက်တန်သလို အပြစ်ပေးစီရင်နိုင်ခွင့် ရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

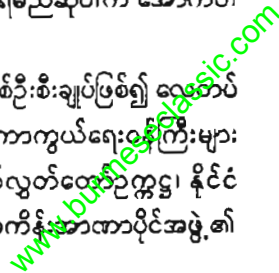
တတိယအချက်အားဖြင့် ဤကျွန်ုပ်တို့၏ စစ်ခုံရုံး ကြီးကျယ်သည့် အတိုင်းအတာနှင့် လက္ခဏာမှာ အခြားမဟုတ်။ ဤစစ်ခုံရုံးတွင် ထိုသို့

စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား လိုအပ်သလို စစ်ဆေး၍ ထိုက်တန်သလို အပြစ်ပေးရန်အတွက် လုံးဝဥသည့် အလုံးစုံ တာဝန်ယူကြရသည့် ခုံသဘာပတိအဖွဲ့ဝင် တရားသူကြီးများမှာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၊ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်တည်းမှ ရွေးချယ်ခန့်အပ်ခဲ့ကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ မီးတောက်မီးလျှံများကို အတူတကွ လက်တွဲ ငြိမ်းသတ်ခဲ့ကြသည့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၊ အမေရိကန်၊ ဗြိတိန်နှင့် ပြင်သစ်စသော နိုင်ငံကြီးလေးနိုင်ငံမှ တရားဥပဒေစီရင်ရေးတွင် လေးစားဂုဏ်ပြုအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို လက်ရွေးစင် ရွေးချယ်၍ တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ဤခုံရုံး၏ ကြီးကျယ်သော အတိုင်းအတာနှင့် လက္ခဏာအတွက် စတုတ္ထမြောက်အချက်မှာ ဤစစ်ခုံရုံးတွင် စစ်ဆေးခြင်းနှင့် အပြစ်ပေးခြင်းခံကြရမည့် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များမှာ သာမန် 'ခွေးလှေးကြမ်းပိုး၊ သူခိုးဓားပြများမဟုတ်မူ၍ တစ်ခါက ဂျာမနီတွင် နာဇီတို့ တန်ခိုးထွားခဲ့စဉ် ဧရာမရာထူးကြီးများနှင့် ဧရာမတာဝန်ကြီးများကို ရယူထားခဲ့ကြသည့် ဧရာမပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပင်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်သဖြင့် မျှော်လင့်တတ်စွာခုံရုံးတွင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်အဖြစ် တရားစွဲဆိုခြင်းခံခဲ့ကြရသော အဆိုပါ ဧရာမပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် တစ်ခါက သူတို့ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည့် ဧရာမရာထူးကြီးများ၊ ဧရာမတာဝန်ကြီးများကို အသေးစိတ် ဖော်ပြရမည်ဆိုပါက အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။

ရိုးအားရင်း-ဂျာမန်လေတပ်မတော်၏ စစ်ဦးစီးချုပ်ဖြစ်၍ လေတပ်ဝန်ကြီးလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးများကောင်စီ သဘာပတိ၊ ဂျာမန် ရိုက်ချ်စတက်လျှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ နိုင်ငံတော် တပ်ပေါင်းစုံ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ လေးနှစ်စီမံကိန်းအာဏာပိုင်အဖွဲ့၏

အကြီးအကဲစသည် ဧရာမရာထူးကြီးများ၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါက အာဏာရှင် ဟစ်တလာ၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟူ၍ပင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့သူဖြစ်သည်။

ရစ်ဘင်ထရော-ဂျာမန်အစိုးရ၏ အရေးပါ အရာရောက်သော နိုင်ငံခြားဝန်ကြီးဖြစ်သည်။ တစ်ခါက ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် ဂျာမန်သံအမတ်ကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နာဇီပါတီ၏ နိုင်ငံခြားရေးရာ ကော်မရှင်နာမင်းကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဒိုးနစ်-ဂျာမန်ရေတပ်မတော်၏ ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်၍ ရေငုပ်သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးကြီးလည်းဖြစ်သည်။ ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများအတွင်း ထင်ရှားကျော်ကြားသူဖြစ်၍ ဟစ်တလာ ကိုယ်ကိုယ်ကို သတ်မသမိကပင် ဟစ်တလာ၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံရန် ရွေးချယ်ခန့်အပ်ခြင်းခံရသူဖြစ်သည်။

ဂျိုးဒဲလ်-ဂျာမန်စစ်ဌာနချုပ်၏ စစ်ဦးစီးချုပ်ဖြစ်၍ ဂျာမန်တပ်များ၏ စစ်ဆင်ရေးအားလုံးကို တာဝန်ယူရသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သည်။

ဟက်စ်-ယခင်က နာဇီပါတီတွင် ဟစ်တလာ၏ လက်ထောက်ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရ၍ ဌာနလက်ကိုင်မရှိ ဝန်ကြီးဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးများ ကောင်စီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ဂျာမနီမှ အင်္ဂလန်စကော့တလန်နိုင်ငံသို့ တိုက်လေယာဉ်တစ်စင်းကို ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ ထွက်ပြေးခဲ့ရာမှ ဗြိတိသျှတို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရပြီး စစ်ကြီးပြီးဆုံးသောအခါ ဤမျှရှင်ဘတ်စစ်ခံရုံးတွင် စစ်တရားခံတစ်ဦးအဖြစ် ရောက်လာခဲ့သူဖြစ်သည်။

ကိုက်တဲလ်-ဂျာမန်လက်နက်ကိုင်တပ်ပေါင်းစုံ၏ ဗဟိုစစ်ဦးစီး

ဌာနချုပ်မှ စစ်ဦးစီးမှုဖြစ်သည်။ ဥရောပနိုင်ငံများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရာ အရေးပါအရာရောက်ဆုံး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သည်။

ကာလ်တင်ဘရန်းနား - နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးဌာနချုပ်၏ အကြီးအကဲဖြစ်၍ ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးကြီးဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာကျော် နာဇီဈေးတပ်ငှဲခန်းများကို အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရသူဖြစ်သည်။

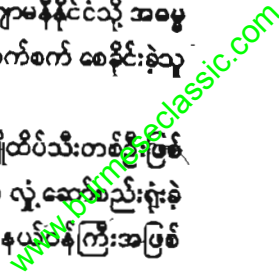
ရေဒါ-ဂျာမန်တပ်မတော်၏ စစ်ဦးစီးချုပ်ဖြစ်၍ မဟာမိတ်စစ်သင်္ဘောများသာမက ခရီးသည်တင်သင်္ဘောများနှင့် ကုန်တင်သင်္ဘောများကို တိုက်ခိုက်နှစ်မြုပ်ခဲ့ရာ၌ တာဝန်ရှိရေကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သည်။

စပီးယား-ဂျာမန်တပ်မတော်အတွက် လက်နက်နှင့် စစ်ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရေးဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဖြစ်၍ ဂျာမန် ကြည်း-ရေ-လေတပ်မတော်များ ကြီးထွားအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ရာတွင် အရေးပါအရာရောက်ဆုံး ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

စထရိုက်ချာ-နာဇီပါတီ စတင်တည်ထောင်ရာ၌ ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်၍ ဟစ်တလာအာဏာရလာပြီး မျှရင်ဘတ်မြို့တွင် ဂျူးလူမျိုးများကို စတင် သုတ်သင်သတ်ဖြတ်ရာ၌ ခေါင်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ရောဘတ်လေး-နာဇီပါတီ အလုပ်သမားတပ်ဦး၏ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်၍ စစ်ကြီးအတွင်းက ဂျာမန်တို့ သိမ်းပိုက်ခဲ့သော နိုင်ငံများမှ အလုပ်သမား သန်းပေါင်းများစွာတို့ကို ဂျာမနီနိုင်ငံသို့ အဓမ္မခေါ်ဆောင်ကာ ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်များပမာ ရက်ရက်စက်စက် စေခိုင်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဗွန်ဗေပင်-လွန်စွာအရေးပါသည့် ဂျာမန်သူလျှိုထိပ်သီးတစ်ဦးဖြစ်၍ နာဇီပါတီ အာဏာသိမ်းပိုက်ရေးတွင် ရှေ့တန်းမှ လှုံ့ဆော်စည်းရုံးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ နောင်အခါ၌ သြစတရီးယားပြည်နယ်ဝန်ကြီးအဖြစ်

ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဖရစ်-ဂျာမန်အစိုးရအဖွဲ့ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဖြစ်သည့် နာဇီပါတီ၏ လက်ဟောင်း ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်၍ ဟစ်တလာ အာဏာရလာခဲ့ပြီးနောက် ဂျူးများအား မျိုးပြုတ်အောင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းရေး လူသတ်ပွဲများကို တရားဝင်ဖြစ်အောင် စီမံကိန်းရေးဆွဲခဲ့သူဖြစ်သည်။

ရိုဗင်ဘတ်-နာဇီပါတီနှင့် နာဇီဝါဒ၏ သဘောတရားနှင့် အဘိဓမ္မာဆရာကြီးဖြစ်၍ ဂျာမန်လူမျိုးများသည် မြင့်မြတ်သော 'မဟာလူသားများ' ဖြစ်သည်ဟူသော အယူအဆကို ထုတ်ဖော် ထုထောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

စမ္မက်-ဟစ်တလာ၏ စီးပွားရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးအကြံပေးအရာရှိ ဖြစ်၍ နာဇီပါတီ၏ လိုအပ်သမျှ ဘဏ္ဍာငွေကို ရှာဖွေထောက်ပံ့ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်တပ်မတော်ကြီး ပြန်လည်လက်နက်တပ်ဆင်ရာ၌ ကြီးမားစွာ အထောက်အကူပြုခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဖရန့်-နာဇီပါတီ၏ ရှေ့နေချုပ်ကြီးဖြစ်သည်။ ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် ဘီယာဆိုင်မှ အာဏာသိမ်းပွဲကို ဆင်နွှဲခဲ့စဉ်ကပင် ဟစ်တလာ၏ လူယုံတော် ဖြစ်ခဲ့၍ စစ်ကြီးအတွင်း ပိုလန်နိုင်ငံဘုရင်ခံချုပ်ကြီးအဖြစ် ပိုလန်အမျိုးသား သန်းပေါင်းများစွာ အသတ်ခံရမှုတွင် တာဝန်ရှိသူ ဖြစ်သည်။

ဆော့ကလီ-နာဇီပါတီကောင်းစားခဲ့စဉ်က အလုပ်သမားများအား ချွေးတပ်စခန်းသို့ ပို့ဆောင်ကာ မသေမချင်း ညှဉ်းဆဲစေခိုင်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဖန့်-ဂျာမန်အစိုးရအဖွဲ့ စီးပွားရေးဝန်ကြီးဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်၍ ချွေးတပ်စခန်း ၄ရခန်းများတွင် အရှင်လတ်လတ် အသတ်ခံခဲ့ကြရသော ဂျူးလူမျိုးများ၏ ရွှေသွားများ

နှင့် ရွှေလက်စွပ်များ အပါအဝင် လက်ဝတ်ရတနာများကို တာဝန်ခံ၍ သိမ်းဆည်းသိုမှီးခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

ဗွန်ဂျီဂက်-ဟစ်တလာလူငယ်များ အစည်းအရုံးကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့စဉ် ခံခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ သန်းပေါင်းများစွာသော ဂျာမန်လူငယ်များအား ဟစ်တလာအလိုကျ ပုံသွင်းပေးခဲ့၍ လူမျိုးအချင်းချင်း မုန်းတီးရေး ဇိတ်ဓာတ်များဖြင့် 'အဆိပ်ခတ်' ပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။

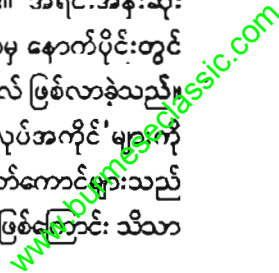
ဖရစ်ရှေး-ဂျာမန်ဝါဒဖြန့်ချိရေးဌာနမှ ရေဒီယိုအသံလွှင့်ဌာနနှင့် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းဌာန အကြီးအကဲဖြစ်၍ နာဇီပါတီ၏ မုသာဝါဒများကို တာဝန်ယူ ထုတ်လွှင့်ဖြန့်ချိခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

ဆိုက်စ်အင်းကွပ်စ်-ဩစတြေးယား၊ ပိုလန်နှင့် နယ်သာလင်နိုင်ငံများတွင် တာဝန်ခံအကြီးအကဲအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ ထိုနိုင်ငံများတွင် သွေးချောင်းစီးခဲ့သည့် လူသတ်ပွဲများတွင် တာဝန်ရှိသူဖြစ်သည်။

ကျရက်-နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးများကောင်စီ အဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးဖြစ်၍ ဌာနလက်ကိုင်မရှိ ဝန်ကြီးဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရစ်ဘင်ထရော့ပဲနေရာတွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ဆက်ခံခဲ့၍ ဟစ်တလာ၏ ကျူးကျော် ရန်လိုသော နိုင်ငံခြားရေးဝါဒများကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

မာတင်ဘောမန်း-နာဇီပါတီဌာနချုပ် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၍ ဟစ်တလာ၏ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သည်။ ဟစ်တလာ၏ အရင်းအနှီးဆုံးသော အကြံပေးအရာရှိအဖြစ် ဆောင်ရွက်လာခဲ့ရာမှ နောက်ပိုင်းတွင် ဟစ်တလာကလွဲလျှင် တန်ခိုးအာဏာအကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အထက်ပါတရားခံများ၏ 'အမည်နှင့် အလုပ်အကိုင်' များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နျူရင်ဘတ် စစ်ရုံးမှ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များသည် နယ်နယ်ရရ သာမညမဟုတ်ဘဲ ဧရာမပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများဖြစ်ကြောင်း သိသာ

ထင်ရှားလှသည်။

တစ်ဖန် အဆိုပါ ဧရာမ ရာဇဝတ်ကောင်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဤစစ်ခုံရုံးတွင် စွဲဆိုတင်ပြခဲ့ကြသော ရာဇဝတ်မှုများမှာလည်း 'ခါးပိုက် နှိုက် အလစ်သုတ်' စသည့် အမှုများလို သေးသေးကွေးကွေးမဟုတ်မှု၍ 'အကောင်ကြီးသလောက် ခြေရာကြီးသည်' ဟူသော စကားပမာ ဧရာမ အမှုကြီးများပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အဆိုပါ ဧရာမ ရာဇဝတ်မှုကြီးများ မှာလည်း တစ်ရွာ တစ်နိုင်ငံအတွင်း၌သာလျှင် ဖြစ်ပွားကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ အမြို့မြို့ အရွာရွာ အနိုင်နိုင်ငံတို့တွင် နေရာအနှံ့အပြား၌ ကျူးလွန်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဥပမာအားဖြင့်ဆိုရလျှင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘောတူစာချုပ် များကို ဖောက်ဖျက်ကာ နိုင်ငံအများအပြားကို အဓမ္မ ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခြင်း၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဥပဒေများ ကို ချိုးဖောက်ကာ အပြစ်မဲ့ အရပ်သားများအား အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဖမ်းဆီးခြင်း၊ ရက်စက်စွာ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ တစ်နိုင်ငံမှတစ်နိုင်ငံသို့ အတင်းအကြပ် ပို့ဆောင်ခြင်း၊ လူမဆန်သည့် နည်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် သတ်ပစ်ခြင်း စသော...စသော ဧရာမ ရာဇဝတ်မှုကြီးများပင် ဖြစ်သည်။ အတိုချုံး၍ဆိုရလျှင် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် ဧရာမရာဇဝတ်ကောင်ကြီး များအပေါ် စွဲချက်တင်ခဲ့သောအမှုများသည် လူတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် လူတစ်စု၊ သို့မဟုတ် လူမျိုးတစ်မျိုးအပေါ်တွင်သာ ကျူးလွန်ခဲ့ကြသည့် အမှုများမဟုတ်ဘဲ လူသားထုတစ်ရပ်လုံးအပေါ် ကျူးလွန်ခဲ့ကြသည့် ဧရာမပြစ်မှုကြီးများပင် ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ နျူရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံး၏ ပဉ္စမမြောက် ကြီးကျယ်သော အတိုင်းအတာနှင့် လက္ခဏာရပ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤသို့လျှင် အဘက်ဘက်မှ ကြီးကျယ်သော လက္ခဏာရပ်များနှင့်

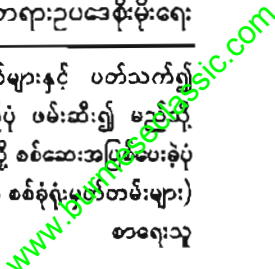
ကြီးကျယ်သော အတိုင်းအတာရှိခဲ့သည့် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးသည် အထက်ပါ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား ရက်ပေါင်း ၃၁၅ ရက်တိုင်တိုင် အမှုစစ်ဆေးသည့်အကြိမ်ပေါင်း ၄၀၃ ကြိမ် ရှိခဲ့သည်အထိ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် စနစ်တကျ စစ်ဆေး၍ ထိုက်တန်သလို အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြင့် သမိုင်း၏တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာထမ်းရွက်ခဲ့သည်။*

တစ်နည်းဆိုရလျှင် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးသည် တရားလိုနှင့် တရားခံ နှစ်ဖက်စလုံးမှ တင်ပြခဲ့ကြသည့် သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းပေါင်း ၅၀၀၀ ကျော်တို့နှင့် သက်သေပေါင်း ၂၅၀ ကျော်တို့၏ တင်ပြ ထွက် ဆိုချက်များကို ကြားနာစစ်ဆေးကာ နှစ်ဖက်သော အကျိုးဆောင် ရှေ့နေကြီးများ၏ လျှောက်လဲချက်များကို အခြေပြု၍ စစ်တရားခံ ၃ ဦးအား ကွင်းလုံးကျွတ်လွှတ်စေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၇ ဦးအား ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်မှ အနှစ် ၂၀ အထိ ကျခံစေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၁၂ ဦးအား မသေမချင်း လည်ပင်းကြိုးကွင်းတပ်၍ သတ်စေဟူ၍ လည်းကောင်း အသီးသီး စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြင့် လူသားထုတစ်ရပ် လုံး၏ ကိုယ်စား တရားဥပဒေ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော်...သို့သော်...

အဘက်ဘက်မှ ထိုရွှေ့ထိုမျှလောက် အတိုင်းအတာနှင့် လက္ခဏာ ကြီးမားစွာဖြင့် လူသားထုတစ်ရပ်လုံး၏ ကိုယ်စား တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး

* ထိုစဉ်က နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံး၏ လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ တရားခံ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား မည်သို့မည်ပုံ ဖမ်းဆီး၍ မည်သို့ ချုပ်နှောင်ထားခဲ့ပုံ၊ မည်သို့မည်ပုံ စွဲချက်တင်၍ မည်သို့ စစ်ဆေးအပြစ်ပေးခဲ့ပုံ အသေးစိတ်ဖြစ်ရပ်များကို စာရေးသူ၏ (နျူရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးဖွဲ့တမ်းများ) စာအုပ်တွင် အသေးစိတ် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။ ။ စာရေးသူ

အတွက် သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။
ဆိုသော အထက်ပါ နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးအတွက် ပြောစရာ အကွဲ
တစ်ကွက် အမည်းစက်တစ်စက် ကျန်ရှိနေခဲ့သည်။

ယင်းပြောစရာအတွက်တစ်ကွက်၊ အမည်းစက်တစ်စက်က
အခြားမဟုတ်။ နာဇီထိပ်ခေါင်း စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအနက် အ
အကြီးဆုံးဟူ၍ ဆိုနိုင်လောက်သည်အထိ တစ်ခါက ဟစ်တလာ
လွဲလျှင် နာဇီဂျာမနီတွင် တန်ခိုးအာဏာ အထက်မြက်ဆုံးဖြစ်ခဲ့သော
မာတင်ဘောမန်းအား လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်းလည်း မရှိ၊ ရုံးတော်တွင်
တရားခံအဖြစ် လုံးဝ ခေါ်ဆောင်လာနိုင်ခြင်းလည်း မရှိဘဲ 'မျက်ကွယ်
တွင် စစ်ဆေး၍ 'မျက်ကွယ်' တွင် သေဒဏ်ပေးခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သတည်း
မှန်သည်။ မာတင်ဘောမန်းသည် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် ကို
တိုင်ကိုယ်ကျ တရားခံအဖြစ် ရောက်လာခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ အပြစ်ပေးခံ
သည့် တစ်ဦးတည်းသော နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်ဖြစ်သည်။

နာဇီ ထိပ်သီးခေါင်းဆောင်ကြီးများထဲမှ နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံး
လုံးဝရောက်မလာခဲ့ကြသူများ မရှိမဟုတ်။ ရှိသည်။ ဥပမာ ဟင်းမလား
ကမ္ဘာကျော် ဂက်စတာပိုဗိုလ်ချုပ်ဟင်းမလားသည် ဂျာမန်စစ်တပ်
ချုပ်မှ ထွက်ပြေးခဲ့ပြီးနောက် ဂျာမန်တို့လက်နက်ချပြီး ၁၄ ရက်အပြင်
တွင် ရုရှားတပ်များ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် ထိုစဉ်
ဟင်းမလားမှာ ရုပ်ပျက်ထားသဖြင့် ရုရှားတပ်သားများသည် သူ
မမှတ်မိဘဲ ရိုးရိုးဂျာမန်စစ်ပြေးတစ်ယောက်ဟု ယူဆကာ ဗြိတိန်
တပ်များလက်သို့ အပ်ခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှတပ်သားများကလည်း ဂျာ
ဗိုလ်ချုပ် ဟင်းမလားကို မမှတ်မိဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ သို့
နောက်ဆုံးတွင် ဟင်းမလားသည် သူ့ကိုယ်သူ ဂက်စတာပိုဗိုလ်
ဟင်းမလားဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဟပြောကြားကာ တစ်စုံတစ်ရာ စစ်

မေးမြန်းခြင်းမခံရမီ အဆိပ်မျို၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသွားခဲ့သည်။
သို့ဖြစ်ရာ နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံး စတင်ဖွင့်လှစ်၍ စစ်တရားခံများ
စာရင်းကို ကြေညာလိုက်သောအခါ ထိုအချိန်တွင် သေဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်
သော ဟင်းမလားမှာ တရားခံစာရင်းတွင် လုံးဝပါမလာဘဲ ရှိနေသည်။
ဤသည်မှာ သဘာဝကျသည်။ သေပြီးသူသည် ဘာတစ်ခုမှ ပြန်ပြော
နိုင်တော့မည်မဟုတ်။

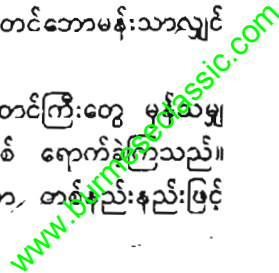
တစ်ဖန် စစ်တရားခံစာရင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီးမှ စစ်ခုံရုံးတရားခွင့်သို့
လုံးဝရောက်မလာသူတစ်ဦး ရှိသေးသည်။ ထိုသူမှာ နာဇီပါတီ အလုပ်
သမားတပ်ဦးခေါင်းဆောင် ရောဘတ်လေးပင်ဖြစ်သည်။

ရောဘတ်လေးမှာလည်း ဂျာမန်တို့စစ်ရှုံးပြီးနောက် ရုပ်ပျက်၍
ဂျာမနီတောင်ပိုင်းတစ်နေရာတွင် ပုန်းအောင်းနေရာမှ အမေရိကန်တပ်
များ၏ ဖမ်းဆီးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင်
စစ်ဆေးရန် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး နျူရင်ဘတ် အကျဉ်းထောင်တွင်
ချုပ်နှောင်ထားခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် ရောဘတ်လေးသည် စစ်ခုံရုံး
စတင်ဖွင့်လှစ်ရန် တစ်လခန့်အလိုတွင် ထောင်ထဲ၌ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
သတ်သေသွားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ မူလက စစ်တရားခံစာရင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီးမှ ခုံရုံးစတင်
ဖွင့်လှစ်သည့်အချိန်တွင် တရားခွင့်၌ ရောဘတ်လေးကို မမြင်ရ
မတွေ့ရသည့်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ ပြဿနာပေါ်စရာမလို၊ သူနှင့်
ပတ်သက်၍ ဘာတစ်ခုမှ ပြောစရာမရှိ။

ပြဿနာပေါ်၍ ပြောစရာရှိသည်မှာ မာတင်ဘောမန်းသာလျှင်
ဖြစ်သည်။

အရေးကြီးသည့် နာဇီထိပ်သီးခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ မှန်သမျှ
နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးသို့ စစ်တရားခံများအဖြစ် ရောက်ခဲ့ကြသည်။
စစ်တရားခံအဖြစ် ရောက်မလာကြသူများမှာ တစ်ဖည်းနည်းဖြင့်

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေကာ ကိုယ့်ဇာတ်ကိုယ်သိမ်းသွားကြသူများဖြစ်သည်။ ဥပမာ ဟစ်တလာနှင့် ဂိုးဘဲလ်အစ၊ ဟင်းမလားနှင့် ရောဘတ်လေးအဆုံး...

သို့တိုင်အောင် ထိုသို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေခဲ့ခြင်းလည်းမရှိ။ တိုက်ပွဲတစ်ပွဲ စစ်မြေပြင်တစ်နေရာတွင် 'ကျဆုံးခဲ့ပါပြီ' ဟူ၍လည်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှ အခိုင်အမာ ထုတ်ဖော်ပြောကြားနိုင်ခြင်းလည်းမရှိသည့် နာဇီပါတီ၏ ထိပ်သီးခေါင်းဆောင် မာတင်ဘောမန်းသည် စစ်တရားခံစာရင်းတွင် အတိအလင်း ပါဝင်ခဲ့ပါလျက် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံး၏ တရားခွင့်တွင် လုံးဝ မမြင်မတွေ့ရသည်မှာ တကယ့်ပြဿနာ၊ တကယ့်ပြောစရာကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ မာတင်ဘောမန်းအား ဖမ်းဆီးရမိခြင်းမရှိဘဲ နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် စစ်တရားခံတစ်ယောက်အဖြစ် ထည့်သွင်းစစ်ဆေးကာ အပြစ်ပေးခဲ့သည့် အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက်လင်းအားကြီးအချိန်တွင် ဘာလင်မြို့တော်မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲမှာ သွေးရူးသွေးတန်း ထွက်ပြေးခဲ့ကြသည့် နာဇီခေါင်းဆောင်များအနက် မာတင်ဘောမန်းမှာ မသေမပျောက်ဘဲ လုံးဝ လွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်ဟူ၍ စစ်ခုံရုံးသဘာပတိ အဖွဲ့ဝင်အားလုံးက တထစ်ချ ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း မာတင်ဘောမန်းအား ဤစစ်ခုံရုံးက 'ကွယ်ရာ' တွင် စစ်ဆေး၍ 'ကွယ်ရာ' တွင် သေဒဏ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တရားခံမမိဘဲ အမှုစစ်ဆေး၍ တရားခံမရှိဘဲ သေဒဏ်ပေးခြင်းသည် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံး၏ ပျောက်ကွက် ဟာကွက်ပင် မဟုတ်ပါလော။

ဘောမန်း ဘယ်သူလဲ-ဘာလဲ

'တရားခံ မတ်တတ်ရပ်ပါ၊ မောင်မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ'

'မာတင်ဘောမန်းပါ'

'ဘယ်နှစ်ခုနှစ်မှာ မွေးသလဲ'

'၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၇ ရက်နေ့ပါ'

ဤအမေးအဖြေများသည် မည်သည့်နေရာတွင် မေးခဲ့ ပြေခဲ့ကြပါ သနည်း။ နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင်လော။ မဟုတ်ပါ။ လုံးဝမဟုတ်ပါ။ မာတင်ဘောမန်းသည် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးသို့ လုံးဝ ရောက်မလာခဲ့ပါ။

အထက်ပါတရားသူကြီးနှင့် တရားခံတို့၏ အပြန်အလှန် အမေးအဖြေများမှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်က နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင်မဟုတ်ဘဲ ၁၉၂၄ ခုနှစ်က လိုက်ပီဇစ်မြို့မှ တရားရုံးတွင် မေးခဲ့ပြေခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အချိန်ကာလအားဖြင့် ကွာခြား၍ စွဲဆိုခဲ့သည့် အမှုအားဖြင့် တူညီခြင်းမရှိသော်လည်း တရားခံမှာမူ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ ၁၉၂၄ ခုနှစ်က လိုက်ပီဇစ်မြို့ တရားရုံးတွင် တရားခံ

အဖြစ် ထိုသို့ အစစ်ဆေးခံခဲ့ရသော ထိုမာတင်ဘောမန်းသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်က နျုရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံး တရားခံစာရင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သော မာတင်ဘောမန်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က မာတင်ဘောမန်း တရားခံအဖြစ် ရုံးသို့ရောက်ခဲ့ရသော အမှုမှာလည်း သေးသေးကွေးကွေးမဟုတ်။ လူသတ်မှုပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါ ၁၉၂၄ ခုနှစ်တစ်ဝိုက်က နာဇီပါတီသည် အာဏာ မရသေးသော်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက်ပါတီများကို အကြမ်းဖက်မှုများ ပြုလုပ်နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် ထိုစဉ်က နာဇီပါတီကို သက်ဝင်ယုံကြည် နေပြီဖြစ်သော ဘောမန်းသည် ဝေါလ်တာလာနိုးဆိုသူ ကျောင်းဆရာ တစ်ယောက်အား နာဇီပါတီဝင်များကို သစ္စာဖောက်သည်ဟု ယူဆကာ သူ့တပည့်တပန်းများကို စေလွှတ်၍ ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခိုင်းခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤလူသတ်မှုတွင် ဘောမန်းနှင့်အတူ ရဒေါ့ဖ်ဟက်စ်ဆိုသူလည်း ပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဟက်စ်ဆိုသူမှာလည်း အခြားသူ မဟုတ်။ နောင်အခါတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ကမ္ဘာကျော် အေ့စ် ဝစ်ငရဲခန်း၌ လူသန်းပေါင်းများစွာတို့ကို ရက်ရက်စက်စက် သုတ်သင် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် နာဇီလူသတ်ကောင်ပင်တည်း။

မာတင်ဘောမန်းသည် ထိုစဉ်က အဆိုပါလူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက် ၍ ထောင်ဒဏ်တစ်နှစ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရသည်။ ဟိုစံမှာမူ ထောင်ဒဏ် ဆယ်နှစ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရပြီး ထောင်ထဲတွင် သုံးနှစ်မျှ နေခဲ့ရသည်။

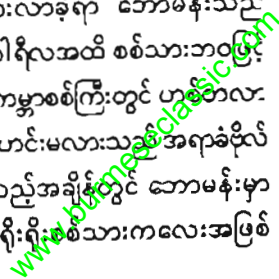
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤကျောင်းဆရာ လူသတ်မှုသည် ဘောမန်း၏ နောင်ရေးအတွက် များစွာ အထောက်အကူဖြစ်ခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ဟစ်တလာ အာဏာရလာပြီးနောက် ၁၉၃၈ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ထိုလူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ထောင်တစ်နှစ် ကျခံ

ခဲ့ရသည့်အတွက် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာကိုယ်တိုင်က မာတင် ဘောမန်းအား ဂုဏ်ထူးဆောင်တံဆိပ်တစ်ခု ချီးမြှင့်ခဲ့သောကြောင့်ဖြစ် သည်။

ဤသို့ဖြင့် လူလားမြောက်လာသော မာတင်ဘောမန်း၏ ဘဝ သည် လူသတ်မှုဖြင့် အစပြု၍ အကျဉ်းထောင်ဖြင့် အခြေတည်ခဲ့သည်။ အမှန်စင်စစ် ဘောမန်း၏ ငယ်စဉ်ဘဝသည် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားမှုမရှိဘဲ 'သူလိုငါလို' ဘဝမျိုးပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့မိသားစုသည် ဂျာမနီအရှေ့ပိုင်းမှ ဘရင်ဒင်ဘတ်မြို့ကလေးတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ သူ့ဖခင်မှာ မူလက စစ်ဘင်ခရာတီးဝိုင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့၍ နောက်ပိုင်းတွင် စာတိုက်အမှုထမ်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဘောမန်း၏ ဖခင်သည် ဘောမန်းငယ်စဉ်ကပင် ဆုံးသွားခဲ့ရာ မိခင်ဖြစ်သူသည် နောက်အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။ ပထွေးဖြစ်သူမှာ ဘဏ်တိုက်တစ်ခု၏ ဒါရိုက်တာတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ဘောမန်းတို့မိသားစု အတွက် စားဝတ်နေရေး ချောင်လည်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ဘောမန်းမှာ ပညာရေးဘက်တွင် ထူးချွန်မှုမရှိဘဲ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းတွင် သုံးနှစ်မျှ သင်ကြားခဲ့ရ၍ အလယ်တန်းပညာကို နှစ်အတန်ကြာ သင်ကြားခဲ့သည့်တိုင်အောင် ပြီးဆုံးခြင်းမရှိဘဲ ကျောင်းမှ ထွက်ခဲ့ရ သည်။

သို့ဖြင့် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလာခဲ့ရာ ဘောမန်းသည် ၁၉၁၈ ခုနှစ် ဇွန်လမှ ၁၉၁၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလအထိ စစ်သားဘဝဖြင့် ရှစ်လမျှ အမှုထမ်းခဲ့သည်။ အဆိုပါ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် ဟစ်တလာ သည် တပ်ကြပ်ကြီးဘဝဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟင်းမလားသည် အရာခံဗိုလ် ဘဝဖြင့်လည်းကောင်း အမှုထမ်းနေကြသည့်အချိန်တွင် ဘောမန်းမှာ အမြောက်တပ်တစ်တပ်တွင် သာမန် ရိုးရိုးစစ်သားကလေးအဖြစ်

ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။

ဘောမန်းသည် စစ်တပ်မှ ထွက်ပြီးနောက် မြေပိုင်ရှင်ကြီးတစ်ဦးထံတွင် စာရင်းကိုင်အဖြစ် အလုပ်လုပ်ခဲ့ရာမှ နောက်တွင် မန်နေဂျာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ မြေပိုင်ရှင်ကြီးထံတွင် မန်နေဂျာဘဝဖြင့် ခြောက်နှစ်ကြာမျှ အလုပ်လုပ်ခဲ့စဉ်က မြေရှင်ကြီးများကို အမြဲတစေ ရိုသေကျိုးနွဲ့ရသလောက် လယ်သမား ယာသမားများအပေါ် အမြဲတမ်း မောက်မာဝင့်ဝါခဲ့သော ဘောမန်းသည် နောင်အခါ၌ 'အထက်ကိုမ၊ ရှိ အောက်ကိုဖိ' သော အတတ်ပညာကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်လာခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိခဲ့သည်။

ဘောမန်းသည် အထက်ဖော်ပြပါ ကျောင်းဆရာသတ်မှုဖြင့် ထောင်ဒဏ်တစ်နှစ် ကျခံခဲ့ရပြီးနောက် ထောင်မှထွက်လာသောအခါ သူ့ဘဝ၏ အနာဂတ်တစ်ခုလုံးအတွက် ပုံအုပ်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြားသူမဟုတ်။ ဟစ်တလာပင် ဖြစ်သည်။

ဘောမန်း၏ ထူးချွန်သော အရည်အချင်းမှာ သူသည် အခွင့်အရေးကို 'တွေ့အောင်ရှာတတ်' ရုံမျှမက ထိုအခွင့်အရေးကို 'ရအောင်ယူတတ်' သူလည်း ဖြစ်သည်။

'သည်ယုန်ကိုမြင်' တတ်သလို 'သည်ချုံကိုလည်း ထွင်တတ်သော ဘောမန်းသည် ဂါဒါဘတ်ချ်အမည်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ရင်းနှီးအောင် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးသည် နာဇီဝါဒကို သဘောကျသူတစ်ဦးဖြစ်ရုံမျှမက သူမ၏ဖခင် ဝေါလ်တာဘတ်ချ်သည် ဟစ်တလာနှင့် လွန်စွာ အကျွမ်းတဝင်ရှိသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဒါကို ဘောမန်းက ကောင်းကောင်းကြီး သိထားသည်။

သို့ဖြင့် 'သည်ယုန်နှင့်သည်ချုံ' ကို 'မြင်တတ်တွင်တတ်' သော

ဘောမန်းသည် အထက်ဖော်ပြပါ ဂါဒါဘတ်ချ်အမည်ရှိ အမျိုးသမီးကို အကြောင်းပြု၍ ဟစ်တလာနှင့် တရင်းတနီး ဖြစ်ခဲ့ရုံမျှမက နောက်ဆုံး၌ ထိုအမျိုးသမီးနှင့် မိမိတို့ လက်ထပ်ပွဲ ဆင်နွှဲရာ၌ ဟစ်တလာကိုယ်တိုင် တက်ရောက်၍ သတို့သမီး၏ 'ဂျေဒ်ဖားသား' အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်အထိ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

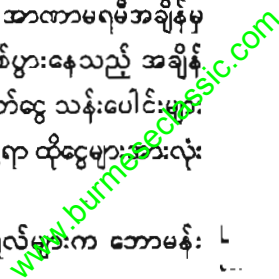
ဘောမန်းသည် ထိုနေ့ ထိုရက်မှစ၍ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ၏ 'အနားမှ တစ်ဖဝါးမျှ' မခွာဘဲ အရင်းနှီးဆုံး လူယုံတော်အဖြစ် နေလာခဲ့သည်မှာ ၁၉၄၅ ခု၊ ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ဟစ်တလာကိုယ်တိုင်ကို သတ်သေသွားခဲ့သည့်အချိန်အထိ ဖြစ်သည်။

နာဇီပါတီသို့ စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့သည့် ၁၉၂၇ ခုနှစ်မှာပင် ဘုရင်ဂျီယာပြည်နယ်၏ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း ဌာနတာဝန်ခံဖြစ်လာခဲ့သော ဘောမန်းသည် ၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် မြို့နယ်မြို့၌ ဟစ်တလာ ရုံးစိုက်သော အခါ မုန်တိုင်းတပ်ဖွဲ့ ဌာနချုပ်တွင် တာဝန်ယူခဲ့ရသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် နာဇီပါတီ၏ ရန်ပုံငွေထောက်ပံ့ရေးအဖွဲ့၏ တာဝန်ခံဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဘောမန်းသည် နာဇီပါတီ၏ ဘဏ္ဍာရေးသာမက ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ၏ ငွေရေးကြေးရေး အသုံးစရိတ်များကိုပါ ကြီးကြပ်ကိုင်တွယ်ရသူ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဂျာမန်အရင်းရှင်ကြီးများသည် ဟစ်တလာ အာဏာမရမီအချိန်မှစ၍ အာဏာရလာပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားနေသည့် အချိန်ကာလတစ်လျှောက်လုံး နာဇီပါတီအား ဂျာမန်မှတ်ငွေ သန်းပေါင်းများစွာ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် ထောက်ပံ့ခဲ့ကြရာ ထိုငွေများအားလုံးကို ဘောမန်းမှတစ်ဆင့် ပေးခဲ့ကြရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အချို့အချို့သော အက်ခတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက ဘောမန်း

အပေါ်ဟစ်တလာက ဤရွှေ့ဤမျှ ယုံကြည်စိတ်ချ၍ မြောက်စား အားကိုးခဲ့သည်မှာ ငွေရေးကြေးရေးပြဿနာတစ်ခု အပါအဝင် ဖြစ်ရ မည်ဟူ၍ပင် ကောက်ချက်ချခဲ့ကြသည်။ ဤကောက်ချက် မည်မျှ မှန်သည် မမှန်သည်ကို အတိအကျ မပြောနိုင်သော်လည်း ကာချက်စံ ဂါဒင်မြို့တွင် မြေကွက်ကြီးတစ်ခုကို ဝယ်ယူ၍ ဟစ်တလာ၏ ကမ္ဘာ ကျော် နွေရာသီစံအိမ်တော်ကြီးကို တခမ်းတနား ဆောက်လုပ် မွမ်းမံပေးခဲ့သူမှာ မာတင်ဘောမန်းပင်ဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းအသိပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ နာဇီပါတီ၏ ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ ၏ ငွေရေးကြေးရေးသုံးစွဲမှုအပါဝင် အထွထွေကိစ္စများကို တာဝန်ယူခဲ့ရ သော ဘောမန်းသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွား၍ ၂ နှစ်မျှအကြာ ဥရောပနိုင်ငံ အမြောက်အမြား ဂျာမနီတို့လက်အောက်သို့ ပြားပြားဝပ် ရောက်လာသည့်အချိန်တွင် 'အခြေအနေ'အရ တစ်ဟုန်ထိုး ရာထူး တက်လာခဲ့သည်။

ယင်း 'အခြေအနေ'မှာ အခြားမဟုတ်၊ ထိုစဉ်က နာဇီပါတီ၏ တာဝန်ခံအကြီးအကဲအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသော ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံး ရုဒေါ့ဖ်ဟက်စ်သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၀ ရက်နေ့ တွင် လေယာဉ်တစ်စင်းကို ကိုယ်တိုင်မောင်းကာ ဂျာမနီနိုင်ငံမှ အင်္ဂလန် စကော့တလန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာသည် ရုဒေါ့ဖ်ဟက်စ်၏ လစ်လပ်သွားသောနေရာတွင် မာတင်ဘောမန်းအား မဆိုင်းမတွ ချက်ချင်းလက်ငင်းပင် ခန့်ထားလိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဘောမန်းသည် 'အရှင်မွေး-နေ့ချင်းကြီး'ဆိုသလို ဟစ်တလာက 'မွေး'လိုက်သဖြင့် မိနစ်ပိုင်း၊ နာရီပိုင်းအတွင်း နာဇီပါတီ၏ အရေးပါ အရာရောက်ဆုံး

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုအချိန် ထိုအခါမှစ၍ နာဇီပါတီတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာမှလွဲလျှင် ဘောမန်းသည် တန်ခိုးအာဏာအရှိဆုံး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

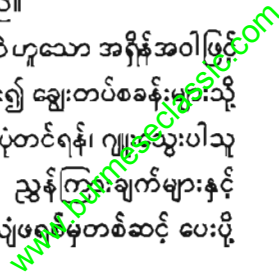
ဘောမန်းသည် 'မင်းလိုလိုက်၍ မင်းကြိုက်ဆောင်'တတ်သူ ဖြစ်သည်။ 'အထက်ကိုမ၊၍ အောက်ကိုဖိ'တတ်သူဖြစ်သည်။

နာဇီပါတီတွင် ဟစ်တလာကလွဲလျှင် အကြီးဆုံးရာထူးကို ရလာခဲ့ သော ဘောမန်းသည် သူ့အထက်မှ တစ်ဦးတည်းသော ဆရာသခင် အာဏာရှင်ဟစ်တလာ ဘာကိုအလိုရှိ၍ ဘာကိုကြိုက်တတ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီးသိသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ဟစ်တလာအလိုကျ ကိစ္စအဝဝတို့ကို အလိုက်သိစွာ မဆိုင်းမတွ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

ဟစ်တလာသည် ဂျူးလူမျိုးများကို ခါးခါးသီးသီး မုန်းတီးသူဖြစ် သည်။ ဂျူးဆိုလျှင် မစင်ထက်ပင် ရွံရှာသူဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဂျူးမှန်သမျှ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်မှ တစ်ယောက်မကျန် ပျောက်ကွယ်သွား အောင် လုပ်လိုသူဖြစ်သည်။

ဤသို့သော ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ၏ အလိုဆန္ဒများကို ဘောမန်းက အစွမ်းကုန် ဖြည့်စွမ်းခဲ့သည်။ နာဇီပါတီ၏ အကြီးဆုံး သော တာဝန်ခံရာထူးကို ရလျှင်ရချင်း ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာ၏ အလိုကျ ဂျူးဆန့်ကျင်ရေး၊ ဂျူးဝိုင်းပယ်ရေး၊ ဂျူးမျိုးဖြုတ်ရေးများကို တရားဝင်ဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ဘောမန်းသည် နာဇီပါတီ၏ အကြီးအကဲဟူသော အရှိန်အဝါဖြင့် ဂျူးလူမျိုးမှန်သမျှ တစ်ယောက်မကျန် ဖမ်းဆီး၍ ချွေးတပ်စခန်းများသို့ ပို့ရန် ဂျူးကပြား မှန်သမျှ အစိုးရထံတွင် မှတ်ပုံတင်ရန်၊ ဂျူးသွေးပါသူ များအား ဝိုင်းပယ်ရန် စသည့် အမိန့်များ၊ ညွှန်ကြားချက်များနှင့် ကြေညာချက်များကို ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဝီလျံဖရစ်မှတစ်ဆင့် ပေးပို့

ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဘောမန်းသည် သူကိုယ်တိုင်က ပါးကွက်အာဏာသား အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် မလိုဘဲ သန်းပေါင်းများစွာသော ဂျူးများအား အော့စစ်စစ်၊ ဘူချန်ဝေါလ်၊ မေဒါနက် စသည့် ချွေးတပ် ငရဲခန်းများသို့ ပို့ဆောင်ကာ သတ်သင်သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူသည် သူ့ဆရာ သခင် အာဏာရှင် ဟစ်တလာအလိုဆန္ဒကို အပြည့်အဝ ဖြည့်စွမ်းခဲ့ သည်။

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဝီလျံဖရစ်ထံမှတစ်ဆင့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော မာတင်ဘောမန်း၏ အမိန့်ညွှန်ကြားချက်များသည် မည်မျှ ရက်စက်ခဲ့ ပါသနည်းဟူမူ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ နွေရာသီက ပြုလုပ်ခဲ့သည့် စစ်ခုံရုံး တစ်ရုံးတွင် ဂျာမန်စစ်တရားခံ လူသတ်ကောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဟဲလ်ဂေါ့ က ရုံးတော်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုသွားခဲ့သည်။

‘ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခဲ့ကြတာ မဟုတ် ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကိုပေးထားတဲ့အမိန့် ညွှန်ကြားချက်တွေအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရတာပါ။ ဥပမာအားဖြင့် ကလေးငယ်ကလေး တစ်ယောက်ကို ပွေ့လာတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပစ်သတ်ရတော့ မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ အဲဒီမိန်းမကို အရင်ပစ်သတ်ပြီး ကလေး ကိုတော့ နောက်မှ ပစ်သတ်ကြရပါတယ်’

နာဇီပါးကွက်အာဏာသားများသည် ဘောမန်း၏အမိန့်ကို အထက်ပါအတိုင်း တစ်သေဝေမတိမ်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် သားသည်အမေများကို မိခင်ရောကလေးပါ သေရွာသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ကြ သည်။

ဟစ်တလာသည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံကို အဓိကရန်သူအဖြစ် သဘော ထားခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက်ပြည်သူများကိုလည်း ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့

သည်။

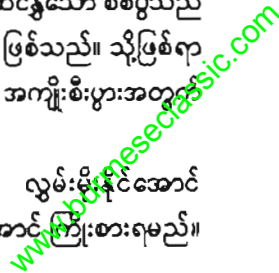
ဟစ်တလာ၏ အထက်ပါသဘောထားကို ကောင်းကောင်းကြီး သိထားသော ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံအား အလစ်တွင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်၍ ဆိုဗီယက်ပြည်သူများကို ကျွန်ပြုရန် အတွက် ဟစ်တလာအား ‘မီးလောင်ရာ လေပင့်’ပေးခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဘောမန်း နာဇီပါတီ၏ အကြီးအကဲဖြစ်လာခဲ့ပြီးနောက် တစ်လကျော်မျှအကြာ ၁၉၄၁ ခု၊ ဇွန်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ဟစ်တလာ သည် ရိုးအားရင်းနှင့် ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရေဒါတို့၏ အပြင်း အထန် ကန့်ကွက်နေသည့်ကြားမှ ဆိုဗီယက်ယူနီယံအား ကျူးကျော် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ထိုနောက် တစ်ဖန် တစ်လခန့်အကြာ ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာ၏ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် အစည်းအဝေးတစ်ခု ကို တက်ခဲ့ရသည်။ ထိုလျှို့ဝှက်အစည်းအဝေးသို့ ဘောမန်းအပြင် ရိုးအားရင်း၊ ကိုက်တဲလ်၊ ရိုစင်ဘတ်နှင့် အိမ်တော်ရုံးအဖွဲ့ တာဝန်ခံ လမ်းမားအပါအဝင် လေးယောက်သာလျှင် တက်ခွင့်ရခဲ့သည်။ အစည်း အဝေးမှာ အချိန်အားဖြင့် ငါးနာရီတိတိကြာ၍ ဟစ်တလာကိုယ်တိုင် ထိုအစည်းအဝေးတွင် ရှည်လျားထွေပြားသော မိန့်ခွန်းများကို ချွေခဲ့ သည်။

‘ဆိုဗီယက်ယူနီယံအား တိုက်ခိုက်ဆင်နွှဲသော စစ်ပွဲသည် ဥရောပတိုက်တစ်ခုလုံး၏ စစ်ပွဲကြီးပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤစစ်ပွဲကြီးကို ဥရောပတစ်တိုက်လုံး၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် တိုက်ခိုက်ကြရမည်’

‘မူအားဖြင့်ဆိုရလျှင်...ပထမဆုံး လွမ်းမိုးနိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်။ ဒုတိယ ချုပ်ကိုင်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်။

တတိယ အမြတ်ထုတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်'

ဖော်ပြပါ လျှို့ဝှက်အစည်းအဝေးတွင် ဟစ်တလာသည် ဆိုဗီယက် ယူနီယံအား လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်၍ အမြတ်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် အတိ အလင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ ဟစ်တလာ၏ ရှည်လျားထွေပြားသော မိန့်ခွန်းကို အထက်ပါအတိုင်း တစ်ခုမကျန် လိုက်လံရေးသား၍ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သူမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ဘော့မန်းပင်ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။ ဘော့မန်းသည် ဟစ်တလာပြောကြားခဲ့သမျှ သဘောထားနှင့် ပေါ်လစီများကို 'တစ်ခုမကျန်' မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ရုံမျှမက လိုအပ်သည့် နေရာများတွင် သူ့အယူအဆနှင့် သူ့အဘော်များကိုပင် ထည့်သွင်း လောင်းထည့်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။

ဆိုဗီယက်ယူနီယံအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် တစ်နှစ် ကျော်မျှအကြာ ၁၉၄၂ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ဘော့မန်းသည် ဟစ်တလာရှိရာ ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်ဌာနချုပ်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ တစ်နေရာတွင် ဘော့မန်းသည် ဟစ်တလာနှင့်အတူ ဂျာမန်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော ယူကရိန်း(ရုရှား)ကျေးရွာတစ်ရွာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြရာ ထိုရွာတွင် ယူကရိန်းကလေးသူငယ်အမြောက်အမြားကို လမ်းမပေါ်တွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ ဤတွင် ဘော့မန်းက သူ့ဆရာဟစ်တလာအား ဤသို့ ပြောကြားခဲ့သည်။

'ယူကရိန်းလိုခေါ်တဲ့ ရုရှားလူမျိုးတွေ ဒါလောက် လူဦးရေများ နေတာကို ခွင့်ပြုဖို့ မသင့်ပါဘူး။ အခြေအနေကောင်းလာတဲ့ တစ်နေ့ကျရင် ရုရှားတွေပိုင်တဲ့ ဒီနယ်မြေမှာ ဂျာမန်တွေကို နေရာချပေးဖို့ သင့်ပါတယ်'

ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာကလည်း သူ့တပည့်ကျော် မာတင် ဘော့မန်း၏ အယူအဆကို လက်ခံသဘောတူခဲ့သည်။ ဤနယ်မြေ

တစ်ဝိုက်တွင် ပြည့်သူ့ကျန်းမာရေး၊ ပြည့်သူ့ပညာရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ရန် မလိုကြောင်း မြွက်ကြားခဲ့သည်။

ဘော့မန်းသည် 'ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်သွည့်' လူစားမျိုး ဖြစ်သည်။ 'ငါးခြောက်ဆို ဖုတ်ပြီးသားပါဘုရား' ဟူသော တပည့်မျိုးဖြစ် သည်။

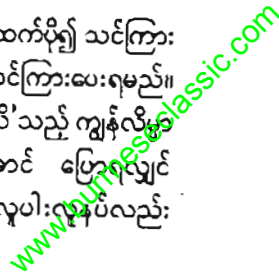
သူက စတင်၍ 'အတို့အထောင်' လုပ်ပေးခဲ့သဖြင့် ခေါင်းဆောင် ကြီး ဟစ်တလာက အရိပ်အမြွက်မျှ မိန့်ခွန်းချွေလိုက်သည်နှင့် တစ် ပြိုင်နက် အောက်ပါညွှန်ကြားချက်များကို မဆိုင်မတွ သူ့ကိုယ်တိုင် ရေးသား၍ အရှေ့ပိုင်းဒေသ သိမ်းပိုက်ထားသောနေရာများဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဖြစ်သူ ရိုစင်ဘတ်မှတစ်ဆင့် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

၁။ အရှေ့ပိုင်းဒေသ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေများမှ အမျိုး သမီးများနှင့် မိန်းကလေးများ ကလေးပျက်ကျခြင်း၊ ကလေး ပျက်ချခြင်းများကို အားပေးကြရမည်။ ဤဖြစ်ရပ်များကို ဂျာမန် တရားသူကြီးများက ကန့်ကွက်ဟန့်တားခြင်းများ လုံးဝမပြုရ။

၂။ ဤနယ်မြေဒေသတွင် ဂျာမန်ကျန်းမာရေးဌာန ကျန်းမာသန့် ရှင်းရေးလုပ်ငန်းများ မလုပ်ရ၊ ဂျာမန်လူမျိုးမဟုတ်သူများ အား မည်သည့်ရောဂါ ကာကွယ်သည့်ဆေးမျိုးကိုမှ ထိုးမပေး ရ။

၃။ ဂျာမန်မဟုတ်သူများအား မူလတန်းပညာထက်ပို၍ သင်ကြား မပေးရ။ စာရေးတတ်ဖတ်တတ်ရုံမျှသာ သင်ကြားပေးရမည်။

ဘော့မန်းသည် 'ဟောင်းတော်ညီတိ-စိတ်တော်သိ' သည့် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ထို့ထက်ပို၍ တိကျအောင် ပြောရလျှင် သူသည် 'တစ်ထွာပြုရုံဖြင့် တစ်လံမြင်' တတ်သည့် လူပါးဂုဏ်ပုလည်း ဖြစ်သည်။

ဖော်ပြပါ ဥရောပအရှေ့ပိုင်း ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ ပိုင်နက်ဖြစ်သော ယူကရိန်းပြည်နယ်မှ ပြည်သူလူထု၏ ကျန်းမာရေးနှင့် ပညာရေးများကို တတ်နိုင်သမျှ အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်အောင် ဖိနှိပ်ထားရမည်ဟူသော ဟစ်တလာ၏ စကား အရိပ်အမြွက်ကို လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်ရာ၌ အထက်ပါ 'တစ်ချက်လွတ်' အမိန့်များကို ချက်ချင်းလက်ငင်း ထုတ်ပြန်ခဲ့ရုံမျှမက လုံးဝ မျိုးပြုတ်သွားသည်အထိပင် ကြံဆောင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ဥပမာ-၁၉၄၂ ခုနှစ်က ၃ လအတွင်း ယူကရိန်း ပြည်နယ်မှ အမျိုးသမီးပေါင်း လေးသိန်း(၄၀၀,၀၀၀)မှ ငါးသိန်း(၅၀၀, ၀၀၀)အထိ ၇၇မနီသို့ အဓမ္မ ဖမ်းဆီးပို့ဆောင်ခဲ့သည်မှာ အခြားသူ၏ လက်ချက်မဟုတ်။ လူယုတ်မာ မာတင်ဘောမန်း၏ လက်ချက်ပင်ဖြစ် သည်။

ဘောမန်း၏ ယုတ်မာမှုမှာ ဤမျှဖြင့် မပြီးဆုံးသေး။ အသက်ရှင်နေ ကြသော ယူကရိန်း(ရုရှား)လူမျိုးများကို ထိုမျှ ရက်စက်ယုတ်မာ၍ အားမရ မတင်းတိမ်းသေးသော ဘောမန်းသည် အသက်ကင်းမဲ့နေပြီ ဖြစ်သော အလောင်းများကိုပင် နှိပ်စက်မိအောင် နှိပ်ခက်လိုက်သေး သည်။

သေဆုံးပြီးဖြစ်သော ရုရှားလူမျိုးများ၏ ရုပ်ကလာပ် အလောင်း များကို သယ်ယူပို့ဆောင် မြှုပ်နှံရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၄၁ ခု၊ နိုဝင် ဘာ ၅ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ဘောမန်းကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး ထုတ် ပြန်ခဲ့သည့် အောက်ပါအမိန့်ညွှန်ကြားလွှာကို ကြည့်ပါဦး...

'သေဆုံးသူများ၏ အလောင်းများကို ပို့ဆောင်မြှုပ်နှံရာတွင် ခေါင်းများကို သုံးခွင့်မပြုရ။ အလောင်းကို ခိုင်ခံ့သောစက္ကူများ ဖြင့်ဖြစ်စေ (အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်ပါက ဆီစိမ်စက္ကူ။ ကတ္တရာစက္ကူ။ ရေခဲစက္ကူများဖြင့်ဖြစ်စေ) အခြားသင့်တော်သော အရာဝတ္ထုဖြင့် ပတ်၍ သယ်ဆောင်ရမည်။ အလောင်းများ ပို့ဆောင်မြှုပ်နှံခြင်းကို

လူအများသိအောင် ကြိုတင်စီစဉ်ကြေညာခြင်းများ မပြုလုပ်ရ။ အကယ်၍ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရမည့် အလောင်းများမှာ အရေအတွက် များပြားနေပါက တွင်းတစ်တွင်းထဲတွင် စုပေါင်း၍ မြှုပ်နှံကြရ မည်။ ထိုသို့ မြှုပ်နှံရာ၌ အလောင်းများကို ဆားချဉ်းယှဉ်၍ မြှုပ်နှံ ကြရမည်။ (တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက်ထပ်၍ မြှုပ်နှံခြင်း မပြုရ)။ တွင်းများ၏ အနက် မညီမျှရှိရမည်ကိုမူ ဒေသဆိုင်ရာ ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း ဖြစ်စေရမည်။ အကယ်၍ သင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံ မည့်နေရာသည် သင်္ချိုင်းဖြစ်ပါက အဆေးဆုံးနေရာတွင် သွားရောက် မြှုပ်နှံရမည်။

အသုဘအခမ်းအနားများ ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် သင်္ချိုင်းတွင် တစ်စုံ တစ်ရာ မွမ်းမံပြင်ဆင်ခြင်းများ လုံးဝခွင့်ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်' အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက် လင်းအားကြီးအချိန်တွင် အမြောက်သံ ဗုံးသံများ ဆူညံနေသော ဘာလင်မြို့မှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီး ယနေ့ တိုင် ရှာမတွေ့ဘဲဖြစ်နေသော မာတင်ဘောမန်း...။

ကျရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် အခြားအခြားသော နာဇီစစ်တရားခံများ ကဲ့သို့ ဖမ်းဆီးရမိခြင်းမရှိဘဲ မျက်ကွယ်တွင် စစ်ဆေး၍ မျက်ကွယ်တွင် သေဒဏ်အပေးခံခဲ့ရသော မာတင်ဘောမန်း...။

ဤဘောမန်း၊ အနီဘောမန်းအား မမြင်ဖူး။ မတွေ့ဖူး၊ မကြားဖူး သဖြင့် 'ဘောမန်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ သူက ဘာလဲ' ဟူ၍ မေးလာငြား ခဲ့။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အချက်အလက် အဖြစ်အပျက်များ သည် အဆိုပါမေးခွန်းများ၏ အဖြေများပင် ဖြစ်သတည်း။

ဟစ်တလာနှင့် ဘောမန်း 'ခေါင်း'နှင့် 'ပန်း'

ဘောမန်းနှင့် ဟစ်တလာသည် ဆရာနှင့် တပည့်ဖြစ်သည်။

သို့သော် သာမန်ဆရာနှင့် ရိုးရိုးတပည့်မဟုတ်။ တပည့်မပါလျှင် ဆရာမဖြစ်သလို ဆရာမရှိလျှင်လည်း တပည့်မဖြစ်သည့် ဆရာတပည့် မျိုး ဖြစ်သည်။ ပို၍ ရှင်းအောင်ပြောရလျှင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြန်အလှန် 'မွေး'ထားကြသည့် ဆရာတပည့်မျိုးဖြစ်သည်။ ဘောမန်းက ဟစ်တလာကို 'ဆရာမွေး'သလို၊ ဟစ်တလာကလည်း ဘောမန်းကို 'တပည့်မွေး'ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် သူတို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ နောက်ပိုင်းတွင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပို၍ ခွဲမရအောင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပို၍ တွဲလာခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါတွင် ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာ၏ 'မြောက်စား' မှကြောင့် 'တောက်ကြွား' လာခဲ့ရသလို ဟစ်တလာမှာလည်း ဘောမန်း၏ 'စီစဉ်' မှကြောင့် 'ပိပြင်' သော အာဏာရှင်ဘဝသို့ ရောက်လာခဲ့ရသည်။

မှန်သည်။ ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာအလိုကျ အစစ စီစဉ်ပေးခဲ့

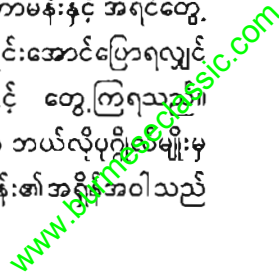
သည်။ ဟစ်တလာအလိုကျ မည်မျှထိအောင် အစစ စီစဉ်ပေးခဲ့ပါ သနည်းဟူမူ ဘောမန်းသည် သူကလွဲ၍ အခြားဘယ်သူမှ ဟစ်တလာအနားသို့ မကပ်နိုင်အောင်၊ မကပ်ရအောင် လုပ်ဆောင်ဖန်တီးထားသည် အထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာနှင့် အမြဲမကွာ မခွဲမကွာ နေသည်။ ဟစ်တလာ ထလျှင် သူ လိုက်၍ထသည်။ ဟစ်တလာ ထိုင်လျှင် သူထိုင်သည်။ ဟစ်တလာသွားလျှင် သူ နောက်က လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် သူသည် နာဇီပါတီရေးရာများတွင်သာ အကြီးအကဲ မဟုတ်တော့ဘဲ တတိယ ဂျာမန်ရိုက်ချိန်ခိုင်တော်ကြီးတစ်ခုလုံးတွင် ဟစ်တလာမှလွဲ၍ အာဏာအရှိဆုံး၊ ကန်ခိုးအကြီးဆုံး၊ အရေးပါ အရာ ရောက်ဆုံး ဖြစ်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် ဟစ်တလာ၏ ကိုယ်ရေးအတွင်းဝန်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ပြန်ရာ အခြားသော နာဇီထိပ်သီး ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ထက် သူက 'ခေါင်းတစ်လုံးပို၍ မြင့်' နေခဲ့သည်။ ဟစ်တလာထံသို့ ပိုသမျှ အစီရင်ခံစာ၊ ပေးသမျှအကြံဉာဏ်၊ ရောက်သမျှသတင်းများ အားလုံးမှာ ဘောမန်းထံမှတစ်ဆင့်သာလျှင် ပို့ကြ၊ ပေးကြ၊ ရောက်ကြရ သည်။ အရေးကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ မကြီးသည်ဖြစ်စေ ဘောမန်း မသိဘဲ ဘာစာတို့ စာရည်မှ ဟစ်တလာထံ မရောက်ရ။

အစီရင်ခံစာများနှင့် သတင်းပို့ချက်များသာလျှင်မဟုတ်။ ဟစ်တလာ နှင့် လူကိုယ်တိုင်တွေ့လိုသူမှန်သမျှမှာလည်း ဘောမန်းနှင့် အရင်တွေ့ ပြီးမှ ဟစ်တလာနှင့် တွေ့ကြရသည်။ ပို၍ ရှင်းအောင်ပြောရလျှင် ဘောမန်းက ခွင့်ပြုမှသာလျှင် ဟစ်တလာနှင့် တွေ့ကြရသည်။ ဘောမန်း၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ၊ ဘောမန်းမသိဘဲ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှ ဟစ်တလာအနားသို့ မလာရ၊ မကပ်ရ။ ဘောမန်း၏ အရှိန်အဝါသည်

ဤရွှေ့ဤမျှအထိပင် ကြီးမားလာခဲ့သည်။ အရာရောက်လာခဲ့သည်။
ထိုသို့ အရှိန်အဝါကြီးလာအောင်၊ အရာရောက်လာအောင် ဟစ်
တလာက မြောက်စားခဲ့သလို ဘောမန်းကိုယ်တိုင်ကလည်း အခြေအနေ
နှင့် အခွင့်အရေးကို ဖန်တီးယူခဲ့သည်။

မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လက်ခံတွေ့ဆုံသည့်အချိန်မျိုးတွင်ဖြစ်စေ
မည်မျှအရေးကြီးသည့် ဆွေးနွေးပွဲ၊ စည်းဝေးပွဲ ကျင်းပနေသည့်
အခါမျိုးတွင်ဖြစ်စေ ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာ၏အပါးတွင် ရှိနေစေ
ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခုကြောင့် ထိုသို့သော
တွေ့ဆုံပွဲ၊ ဆွေးနွေးပွဲမျိုးတွင် ဘောမန်း မပါဝင်ဘဲ ဖြစ်နေပါက
သူသည် ထိုတွေ့ဆုံပွဲ ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပနေသည့်အခန်းထဲသို့ သာမန်
ကိစ္စတစ်ခုခုကို ရမယ်ရှာ၍ ဝင်ရောက်လာတတ်ပြီး ဟစ်တလာအနား
တွင် မယောင်မလည် ဝင်ထိုင်ကာ အခန်းထဲမှ ပြန်မထွက်တော့
ဘဲ နေတတ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် အခွင့်အရေးနှင့် နေရာကို အသေအချာ ရအောင်ယူ
တတ်သော ဘောမန်းသည် တတိယရိုက်ချိန်နိုင်ငံတော်ကြီး၏ စစ်ရေး၊
နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးများနှင့်တကွ ဟစ်တလာ၏ အသက်
အန္တရာယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးတာဝန်များသာမက ဟစ်တလာ
၏ နေ့စဉ် အစားအသောက်နှင့် ပတ်သက်၍ မနက်စာအတွက်
ဘာဟင်းချက်၍ ညစာတွင် ဘာဟင်းနှင့်ချက်ကျွေးရမည်ကိုပါ စီမံ
ခန့်ခွဲနိုင်သည်အထိ အရာရာတွင် သူမပါလျှင် မပြီးအောင် ဖန်တီး
လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ဟစ်တလာနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် နေရာတကာ ‘သူ့ခြေ သူ့
လက်’ လုပ်လွန်းမက လုပ်လာသဖြင့် ဂိုးအားရင်းသည်ပင်လျှင်
ဘောမန်းအပေါ် မကျေမနပ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဒေါ်ပွလာခဲ့သည်။

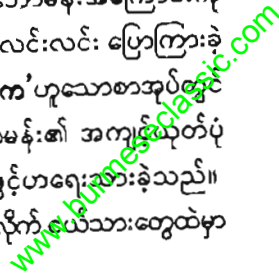
စစ်ကြီးအပြီးတွင် နာဇီခေါင်းဆောင်များအား ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်၍
စစ်ခုံရုံးတွင် စစ်ဆေးရန် စီစဉ်နေခိုက် တစ်နေ့သ၌ ဆိုဗီယက်အရာရှိ
အချို့တို့သည် နံပါတ်တစ် စစ်တရားခံဖြစ်သူ မာရှယ်ဂိုးအားရင်းနှင့်
သွားရောက်တွေ့ဆုံ၍ စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က ဆိုဗီယက်
အရာရှိများသည် ဂိုးအားရင်းအား မာတင်ဘောမန်းအကြောင်းကိုပါ
ထည့်သွင်းမေးမြန်းခဲ့ကြရာ ဂိုးအားရင်းမှာ ‘ဘောမန်း’ဟူသော
နာမည် ကြားရသည့်အခါတိုင်း တရုတ်၊ တရုတ်ပြင် ဒေါ်အပွကြီး
ပွနေခဲ့သည်။

“ကျုပ်တစ်သက်မှာ ဟစ်တလာအပေါ် ဩဇာအညောင်းဆုံးပါလို့
ဆိုနိုင်တဲ့အချိန်မှာတောင် ဘောမန်းက ဟစ်တလာအပေါ် နောက်ဆုံး
အချိန် အင်မတန်အင်မတန် ဩဇာအညောင်းခဲ့တာကို မမိပါဘူး။
ဒါ့ကြောင့်မို့ ကျုပ်တို့အားလုံးက ဒီကောင်ကို ‘အတွင်းရေးမှူး အသေး
စား’ ‘လက်သီးပုန်း အကြီးစား’ ‘ယုတ်မာတဲ့ တိရစ္ဆာန်ကောင်’လို့
ခေါ်ခဲ့ကြတယ်”

တစ်ခါတုန်းက ဘောမန်း၏ ‘လူလည်’လုပ်ပုံများကို မခံမရပ်နိုင်
ဖြစ်ခဲ့ရသော ဂိုးအားရင်းက ဒေါ်ပွပွဖြင့် ဆိုဗီယက်အရာရှိများအား
အထက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ပြောခဲ့သည်။

ဘောမန်းနှင့် နောက်ဆုံးအချိန်အထိ အတူနေခဲ့ရသော ဟစ်တလာ
၏ ကားမောင်းသမား ကင့်ပကားကမူ ဘောမန်းအကြောင်းကို
သည်ထက်ပို၍ ရှည်ရှည်လျားလျားဖြင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြားခဲ့
သည်။ ‘ဟစ်တလာကို ကျွန်ုပ် မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့စဉ်က’ဟူသောစာအုပ်တွင်
ကင့်ပကားက ‘လက်သီးပုန်းအကြီးစား’ဘောမန်း၏ အကျင့်သတ်ပုံ
များကို အောက်ပါအတိုင်း အတိအလင်း ပွင့်ဟရေးစားခဲ့သည်။

“ဟစ်တလာနဲ့ အနီးကပ်ဆုံး နောက်လိုက်ပေါ်သားတွေထဲမှာ

ဘောမန်းဟာ မုန်းစရာအကောင်းဆုံးနဲ့ အာဏာရှင်အဆန်ဆုံးလူတစ်ယောက်ပါပဲ။ မလွဲမရှောင်သာတဲ့အချိန်မျိုးမှာဆိုရင်တော့ စိတ်ထဲက မပါဘဲနဲ့ 'ကြောင်လက်သည်းဝှက်' သလို အပြင်ပန်းအားဖြင့် အင်မတန်ဖော်ရွေတဲ့လူတစ်ယောက်လို့ ထင်ရလောက်အောင် စေတနာတွေ 'ရေစီးကမ်းပြီ' လုပ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ်တကယ် အတွင်းသဘောကတော့ သူဟာ အင်မတန် ယုတ်မာရက်စက်တဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ရဲ့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုတွေဟာဖြင့် ပြောလိုတောင် ကုန်နိုင်စရာမရှိပါဘူး။ သူတန်ခိုးအာဏာကြီးမားလာတာနဲ့အမျှ လက်အောက်ငယ်သားတွေအပေါ်မှာ အခြောက်တိုက် ပိုပြီးရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းဖြစ်လာပါတယ်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း ပိုပြီး ယုံကြည်မှုရှိလာပုံရပါတယ်။ သူ့ရဲ့ လက်အောက်ငယ်သားတွေအပေါ်မှာ သူဟာ ဘာမဆို ရက်ရက်စက်စက်လုပ်မယ့်လူတစ်ယောက်ပါ။

“သူဟာ လူတစ်ယောက်ကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ ဖော်ဖော်ရွေရွေရှိတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီနောက် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ သူဟာ အဲဒီလူကို ရက်ရက်စက်စက် အသနားမဖက်ဘဲ လုပ်ပစ်တတ်ပါတယ်။ အကြီးအကျယ် သိက္ခာကျပြီး ထိခိုက်နစ်နာအောင် လုပ်ပစ်လိုက်တာပါပဲ။ သူဟာ မကြာခဏ သူ့စိတ်သူ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရဖြစ်တတ်လွန်းလို့ တစ်ခါတစ်ခါ ရူးများရူးသွားပြီလားလို့တောင် ထင်ရပါတယ်။

“သူ့ကို တာဝန်အရှိဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အဖြစ် လွှဲအပ်လိုက်တဲ့အချိန်ကစပြီး သူလိုရင် လိုသလို၊ မလိုရင် မလိုသလို လုပ်နိုင်တဲ့ အခွင့်အာဏာ ရသွားတာတာပါပဲ။ အဲဒါဟာ သူနဲ့ မတည့်တဲ့ လူတွေအတွက် ဒုက္ခရောက်ဖို့ပါပဲ။ အဲဒီလူတွေ သူ့

လက်အောက်မှာ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး သူ့ သည်းဆဲနိပ်စက်သမျှ ခံရတော့တာပါပဲ။

“ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာက သဘောကျနေတယ်လို့ သူသိထားတဲ့လူတွေနဲ့ သူ့ရှေ့မှာ ကာဆီးကာဆီးမလုပ်တဲ့လူတွေအပေါ်မှာတော့ သူ့အမူအရာနဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ အင်မတန် ခြားနားပါတယ်။ အဲဒီလိုလူမျိုးတွေကျတော့ အစွမ်းကုန် ဖော်ရွေပြီး အင်မတန် ယဉ်ကျေးပါတယ်။ တစ်ဖက်က သူ့ဆရာ ဟစ်တလာရဲ့ အရိပ်အကဲကို အမြဲကြည့်ပြီး ဖော်ဖော်ရွေရွေနဲ့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး လုပ်လေ့ရှိပါတယ်။”

“...သူဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ဟစ်တလာအပေါ်မှာ ဩဇာညောင်းချင်တဲ့ဆန္ဒနဲ့ သူ့ခိုင်းသမျှ မှားမှားမှန်မှန် မလိုက်နာတဲ့ လူတွေကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ ဖယ်ရှားပစ်တာပါပဲ။ တကယ်လို့ အဲဒီလိုလူတွေအပေါ်မှာ အပြစ်တစ်ခုခု ရှာမတွေ့ဘူးဆိုရင် ဒါမှမဟုတ် သူ့ခြိမ်းခြောက်တာတွေကို ဒီလူတွေက ဂရုမစိုက်ဘဲ သူတို့အလိုအလျောက် ရှောင်ထွက်မသွားဘူးဆိုရင်တော့ သူ့ 'မိတ်ဆွေ' ဟင်းမလားရဲ့ အကူအညီကို ရှောရှောရှရွနဲ့ ရအောင်ယူပြီး အဲဒီလူတွေအပေါ် လုပ်ကြံထားတဲ့ စွဲချက်တစ်ခုခု တင်တော့တာပါပဲ။”

“အဲဒီလူနှစ်ယောက် (ဘောမန်းနှင့် ဟင်းမလားကို ဆိုလိုသည်။ ။ စာရေးသူ)နဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာလည်း အင်မတန် ထူးဆန်းပါတယ်။ အပေါ်ယံ ကြည့်လိုက်ရင်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အရင်းနီးဆုံးမိတ်ဆွေတွေလို့ ထင်ရတာပါပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်တွေကြတဲ့အခါတိုင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြန်အလှန် အမွန်းတင်ပေးလိုက်ကြတာ ရွန်းရွန်းဝေနေတာပါပဲ။ ဥပမာ သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့ကြုံပြီဆိုရင် ဘယ်တော့မှ လက်တစ်ဖက်စီ

ဆွဲပြီး နှုတ်ဆက်လို့ အားမရကြပါဘူး။ လက်နှစ်ဖက်စလုံး ကိုင်ဆွဲပြီးမှ အားရပါးရ နှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။ တကယ့်တကယ်ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အကြီးအကျယ် မုန်းနေကြပြီး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြတ်နှံ့ဖို့ ကြံစည်နေကြတာပါပဲ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဟစ်တလာအပေါ်မှာ သူ့ထက်ငါ ပိုပြီး သြဇာညောင်းရန် ကြိုးစားရင်းနဲ့ အရှိန်အဝါပိုကြီးအောင် လုပ်နေကြတာပါပဲ”

ကင့်ပကား၏ အထက်ပါပြောကြားချက်များမှာ သွေးထွက်အောင် မှန်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အသုံးသဖြင့် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကင့်ပကား၏ သုံးသပ်ချက်သည် ပို၍မှန်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဘောမန်းသည် သူကလွဲလျှင် ဟင်းမလားကိုသာမဟုတ်။ ဂိုအားရင်း၊ ဂိုးဘဲလ်၊ ရီဇင်ဘတ် စသည့် နာဇီခေါင်းဆောင်အားလုံးကိုပါ ဟစ်တလာအနားသို့ မကပ်နိုင်အောင် လုပ်ခဲ့သည်။ သူသာလျှင် ဟစ်တလာနှင့် အနီးစပ်ဆုံး၊ အရင်းနှီးဆုံး၊ အယုံကြည်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် အမျိုးမျိုး ‘ကုလားဖန်’ ထိုးခဲ့သည်။

ဟစ်တလာကလည်း ဟစ်တလာပင်ဖြစ်သည်။ ဘောမန်းဆင်ထားသည့် ‘အကွက်’ထဲသို့ ဝင်မိအောင် ဝင်ခဲ့သည်။ နေရာတကာတွင် ဘောမန်းကိုသာ ဦးစားပေးခဲ့သည်။ အစစအရာရာ ဘောမန်းကိုသာ မျက်နှာလှဲခဲ့သည်။ ပြဿနာမှန်သမျှ ဘောမန်းကိုသာ ပုံအပ်ခဲ့သည်။

စစ်ကြီးအတွင်းက အိတ်လီနိုင်ငံမှ ဘိုလ်ဇာနီအမည်ရှိ မြို့ကလေးတစ်မြို့ကို ဂျာမန်တပ်များက အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသွားသောအခါ ထိုမြို့ကလေးကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသော အမေရိကန်စစ်အာဏာပိုင်များသည် ထိုမြို့ကလေးတွင်ရှိနေသော ဂျူးကလံနန်းတော်အဆောက်အအုံထဲမှ ဂျာမန်တို့ စုဆောင်းထားခဲ့သော ပစ္စည်းပစ္စယ

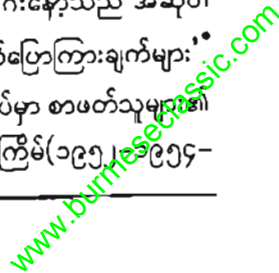
မျိုးစုံတို့ကို တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ ပစ္စည်းများမှာ ဂျာမန်တို့ စစ်ရှုံးလုဆဲဆဲတွင် ဟစ်တလာနှင့် ဘောမန်းတို့၏ အမိန့်အရ လျှို့ဝှက်စွာ ပို့ဆောင်သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည့် ပစ္စည်းများဖြစ်သည်။

အမေရိကန်စစ်အာဏာပိုင်များသည် အဆိုပါ နန်းတော်ထဲတွင် တွေ့ရှိခဲ့သည့် ပစ္စည်းများအနက် အချို့ကို အမေရိကန်ပြည်သို့ သယ်ဆောင်သွားကြပြီး ကျန်ရှိနေသော ပစ္စည်းများအားလုံးကို အိတ်လီအာဏာပိုင်များထံ လွှဲအပ်ပေးခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြင့် အိတ်လီအာဏာပိုင်များသည် အဆိုပါပစ္စည်းများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုခဲ့ကြရာ အဖိုးတန်ပန်းချီကားကြီးများနှင့် သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းအသုံးအဆောင်များကို တွေ့ကြရသည်။ သည်ထက်ပို၍ ထူးထူးခြားခြား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းသည်မှာ အိတ်လီ အာဏာပိုင်များသည် အထက်ပါ အဖိုးတန် ပန်းချီကားချပ်များနှင့် သမိုင်းဝင် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများသာမက ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာနှင့် သူ့လူယုံတော် ဘောမန်းတို့၏ တရားဝင် စာရွက်စာတမ်းများကိုပါ ထိုပစ္စည်းများထဲမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤတွင် အမည်မဖော်ပြသော အိတ်လီ ထိပ်တန်းအရာရှိကြီး တစ်ဦးက အဆိုပါ ဟစ်တလာနှင့် ဘောမန်းတို့၏ စာရွက်စာတမ်းများကို ဖရန်ကွစ္စဂီးနော့အမည်ရှိ ဆွစ္စလူမျိုးတစ်ယောက်ထံ ပြင်သစ်ငွေ ၉၀၀၀(ကိုးထောင်)ဖြင့် ရောင်းချလိုက်သည်။ ဂီးနော့သည် အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်းများကို ‘ဟစ်တလာ၏ လျှို့ဝှက်ပြောကြားချက်များ’ ဟူသော အမည်ဖြင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ထိုစာအုပ်မှာ စာဖတ်သူများ၏ စိတ်ပါဝင်စားမှုကြောင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် သုံးကြိမ်(၁၉၅၂-၁၉၅၄-

* Hitler's Secret Conversations

၁၉၆၀) ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင်တစ်ကြိမ် ၁၉၅၃ နှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တွင် တစ်ကြိမ် ၁၉၆၁ စသည်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်နှိပ်ခဲ့ရသည်။

စာအုပ်အမည်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ထိုစာအုပ်တွင် ၁၉၄၁ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၄ ခုနှစ်အတွင်း ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ ပြောကြားခဲ့သမျှ စကားများကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့သော် အဆိုပါဟစ်တလာ၏ ပြောကြားချက်များနှင့် လူထု အစည်းအဝေးပွဲကြီးများ၊ အခမ်းအနားကြီးများနှင့် ဆန္ဒပြပွဲကြီးများတွင် တရားဝင် ပြောကြားခဲ့သည့် မိန့်ခွန်းများမဟုတ်ဘဲ ဂိုးအားရင်း၊ ဂိုးဘဲလ်၊ ဟင်းမလာ စသည့် သူ၏ နောက်လိုက်ငယ်သားများနှင့် ညစာစားရင်း၊ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်းဆိုသလို အမှတ်မထင် ဝိုင်းဖွဲ့ပြောကြားခဲ့သည့် စကားများ၊ ရံဖန်ရံခါ ရောက်ရှိလာသည့် စည်သည်များနှင့် စည်းခံရင်း ကြုံကြိုက်၍ ပြောကြားခဲ့သည်။ စကားများ စသည်တို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ပြောကြားချက်များသည် ရင်းနှီးသည့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ အချင်းချင်း တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်သည့် 'ကျိတ်ဝိုင်း' မျိုးတွင် ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ လျှို့ဝှက်စကားများပင် ဖြစ်သည်။

ဤတွင် အဆိုပါ 'ဟစ်တလာ၏ လျှို့ဝှက်ပြောကြားချက်များ' သည် သမိုင်းဆရာများနှင့် ဟစ်တလာသုတေသီများအတွက် အဘက်ဘက်က တန်ဖိုးရှိသလို ဟစ်တလာနှင့် ဘောမန်းအကြောင်း လေ့လာသူများအတွက်လည်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အသုံးဝင်လှသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုပြောကြားချက်များတွင် ဘောမန်းအပေါ် ဟစ်တလာ မည်မျှ ယုံကြည်ကိုးစားခဲ့သည်ကို လည်းကောင်း၊ အပြန်အလှန်အားဖြင့် ဟစ်တလာအပေါ် ဘောမန်း၏ ဩဇာ မည်မျှသက်ရောက်ခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း အတော်အတန်

တွေ့ရှိခဲ့ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ဟစ်တလာသည် အဆိုပါ 'ကျိတ်ဝိုင်း' များ၌ အစီအစဉ်မရှိဘဲ ရောက်တတ်ရာရာ ပြောကြားခဲ့ရာ၌ 'ဘောမန်းပြောတာ မှန်တယ်' ဟူသော စကားတစ်လုံးကို မကြာခဏ သုံးခဲ့သည်ကို တွေ့ကြုံရသည်။

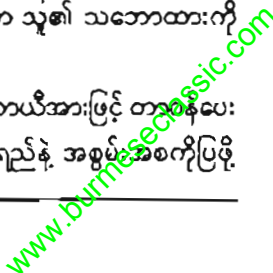
ဥပမာ - ၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့ နေ့လယ်ဘက်တွင် အချင်းချင်း ဝိုင်းဖွဲ့၍ ပြောကြားခဲ့ရာ၌ ဟစ်တလာသည် ဂျာမန်လူငယ်များအား လူတော်လူကောင်းများဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးဖို့ လိုအပ်ကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍...

“လူတစ်ယောက်ကို သူ့အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး အစစအရာရာ သက်သက်သာသာနဲ့ ချော့ချော့မွေ့မွေ့ဖြစ်နေအောင် လုပ်မပေးနိုင်ဘူးဆိုတာ ဝန်ခံရမယ်၊ ဒီကိစ္စအတွက် ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘော်ဒါကျောင်းတွေမှာ ပင်ပင်ပန်းပန်းနဲ့ အကြမ်းပတမ်း ခံနိုင်အောင် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးနေတာကို နမူနာယူဖို့နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘောမန်းပြောတာ မှန်တယ်...” ဟူ၍ လည်းကောင်း-

တစ်ဖန် ၁၉၄၂ ခု၊ မေလအတွင်း (နေ့စွဲမပါ) တစ်နေ့တွင် 'တစ်စုံတစ်ယောက်ကို တာဝန်တစ်ခုပေးမည်ဆိုပါက နေရာမှန် လူမှန်ဖြစ်ဖို့ လိုအပ်ကြောင်း' နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဟစ်တလာက သူ၏ သဘောထားကို ပြောကြားခဲ့ရာ၌...

“ဘယ်သူ့ကိုမဆို ခဏတစ်ဖြုတ် ယာယီအားဖြင့် တာဝန်ပေးကြည့်ရဲ့နဲ့ ဒီလူဟာ သူ့ရဲ့လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နဲ့ အစွမ်းအစကိုပြဖို့

* Bormann is right

အခွင့်အရေးမရနိုင်ဘူးဆိုတဲ့အကြောင်း ဘောမန်းပြောတာ သိပ်မှန်တယ်” ဟူ၍လည်းကောင်း-

ထို့နောက် ၁၉၄၂ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၂၄ ရက် ညနေဘက်တွင် ညစာစားရင်း ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်းများ ပြောကြားခဲ့ကြရာ၌ မုဆိုးလိနီနှင့် ပတ်သက်၍ စကားစပ်မိကြသည်။ ဤတွင် ဟစ်တလာက အချို့နေရာများ၌ သူ့ မိတ်ဆွေကြီး မုဆိုးလိနီ လုပ်ပုံကိုင်ပုံမှန်ကြောင်း ဝေဖန်ပြောကြားရာတွင်...

“မုဆိုးလိနီက သူ့ဓာတ်ပုံတွေကို မရမက သေသေချာချာ ရှာဖွေစုဆောင်းထားတာနဲ့ ပတ်သက်လို့သူဟာ အင်မတန် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားချင်တဲ့ လူတစ်ယောက် ‘ပေါ်ပြူလာ’ဖြစ်ချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲလို့ ဘောမန်းကပြောတာ သိပ်မှန်တယ်” ဟူ၍လည်းကောင်း-

ဟစ်တလာသည် ဘောမန်း၏အမည်ကို မကြာခဏ ညွှန်း၍ အမွန်းတင် ပြောကြားသွားခဲ့သည်ကို တွေ့ကြရသည်။

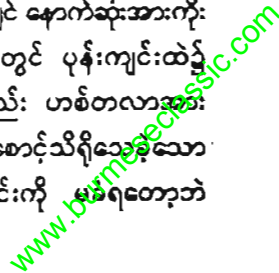
ဤသည်တို့ကိုထောက်၍ ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာအပေါ် ဩဇာညောင်းခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ဖန် ဟစ်တလာကလည်း ဘောမန်းအပေါ် မည်မျှ ယုံကြည်ကိုးစား အားထားခဲ့သည်ကို လည်းကောင်း၊ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ကြ မြင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။

ဘောမန်းအပေါ် ဟစ်တလာ၏ ယုံကြည်ကိုးစားအားထားမှုမှာ ဂျာမန်တို့ မုချ စစ်ရှုံးတော့မည်အချိန် နီးလာလေလေ ပို၍ ကြီးမားလာလေလေ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဂျာမန်နိုင်ငံအတွင်းသို့ အနောက်ဘက်မှ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှတပ်များကလည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်မှ ဆိုဗီယက်တပ်များကလည်းကောင်း နှစ်ဖက်ညှပ်၍ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာကြချိန်တွင် ဟစ်တလာသည် ဘောမန်းအပေါ်

ပို၍ပို၍ ယုံကြည်ကိုးစားလာခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်ဆိုအခါတွင် ဂျာမန်တို့ အရေးနိမ့်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဟစ်တလာနှင့် သူ့လက်အောက်ခံ ဂိုးအားရင်း၊ ဒိုးနစ်၊ ဂျိုဒဲလ်၊ ဟင်းမလား စသော ဝိုလ်ချုပ်ကြီးများမှာ တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက် အပြစ်ပုံချလာခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အခြားအခြားသော နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးများ၊ ဝိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ထိုသို့ ‘အစေးမကပ်’လေလေ မာတင်ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာနှင့် ပို၍ ‘အစေးကပ်’ကာ နီးစပ်လာလေလေ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ ဘာလင်မြို့ကြီးကို ဆိုဗီယက်တပ်များက ဝိုင်းဝန်း၍ အလုံးအရင်းဖြင့် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်လာချိန်တွင်မူ ဟစ်တလာနှင့် ဘောမန်းတို့၏ နီးစပ်မှုမှာ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂိုးအားရင်း၊ ဟင်းမလား စသော နာဇီထိပ်သီးဝိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် ဟစ်တလာကို စွန့်ခွာသွားကြပြီဖြစ်ရုံမျှမက မဟာမိတ်တို့နှင့် တိတ်တဆိတ် စစ်ပြေငြိမ်းရေးကိုပင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဆိုဗီယက်တပ်နီတော်၏ အမြောက်ဆန် ဝုံးဆန်များကြောင့် မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲတွင်သာ နေရောညပါ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ရပြီဖြစ်သော ဟစ်တလာမှာ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များအတွင်း သူ့အနီးအနားတွင် ဘောမန်းတစ်ယောက်သာလျှင် နောက်ဆုံးအားကိုးစရာရှိတော့သည်ကို တွေ့ရသည်။ (ထိုအချိန်တွင် ပုန်းကျင်းထဲ၌ ဟစ်တလာနှင့်အတူ ဂိုးဘဲလ် ရှိနေခဲ့သော်လည်း ဟစ်တလာအား ရိုးရိုးသားသား လေးစားကြည့်ညို၍ သစ္စာစောင့်သိရှိသော ဂိုးဘဲလ်မှာ ဘောမန်းလောက် အရေးပေးခြင်းကို မခံရတော့ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်)

ထိုသို့ ဟစ်တလားနှင့် ဘောမန်းတို့ နှစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ရှိ တော့၍ 'နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်' ဖြစ်နေသည့်ရက်များတွင် ဟစ်တလား အပေါ် ဘောမန်း၏ ဩဇာညောင်းမှုမှာ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လာခဲ့ သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘာလင်မြို့ကို ခုခံကာကွယ်နေကြသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် အခြား ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများထံ ထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်များမှာ ဟစ်တလား၏ လက်မှတ်များဖြင့် မဟုတ်တော့ဘဲ ဘောမန်း၏လက်မှတ်များဖြင့် ရေးထိုးထုတ်ပြန်ခဲ့ သည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အလားတူပင် ဘာလင်မြို့မှ ဆုတ်ခွာ ရှောင်တိမ်းသွားကြသော နာဇီအစိုးရနှင့် နာဇီပါတီခေါင်းဆောင်များ ထံ ပေးပို့ခဲ့သည့် ညွှန်ကြားလွှာများနှင့် အကြောင်းကြားစာများကိုလည်း ဘောမန်းပင်လျှင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်ကို တွေ့ကြရသည်။

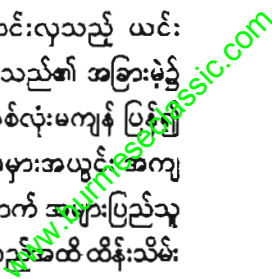
သူ၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်သည် မဝေးတော့ပြီဖြစ်ကြောင်း ကောင်း ကောင်းကြီး သိခဲ့ပြီဖြစ်သော ဟစ်တလားသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ ခံစားခဲ့ရသမျှ အတွေး အခေါ် အယူအဆများနှင့် သုံးသပ်ချက်များကို 'နောင်လာနောက်သား ဂျာမန်များ'အတွက် ရည်ရွယ်၍ သေတမ်းစာတစ်စောင် ရေးရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။ ကြံစည်ခဲ့သည့်အတိုင်း အဆိုပါသေတမ်းစာကို ၁၉၄၅ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့မှ စတင်၍ ရေးသားခဲ့၏။ ထိုသို့ ရေးသားရာ၌ လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ပေးခဲ့ရသူမှာ အများသိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း ထိုစဉ်က သူ့အနားတွင် တစ်ဦးတစ် ယောက်တည်း ကျန်ရစ်သည့် မာတင်ဘောမန်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ထိုရက်များက အထက်ပါ 'ဟစ်တလား၏ သေတမ်းစာ' ရေးသားသည့်ကိစ္စအပါအဝင် အခြားအခြားသော အရေးကြီးသည့် လုပ်ငန်းမှန်သမျှကို ဟစ်တလားကိုယ်စား ဘောမန်းက မည်သို့မည်ပုံ

ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်များကို လန်ဒန် အောက်စဖို့တက္ကသိုလ်မှ သမိုင်း ခရာ ပါမောက္ခ ထရီဗာရီပါက အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

“ထုံးစံအတိုင်း လိုအပ်သည့် အစီအစဉ်များကို ဟစ်တလား၏ ရိုသေကျိုးနွံလှသော အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ မာတင်ဘောမန်းကပင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ရ၏။ မာတင်ဘောမန်းသည် ဟစ်တလား အပေါ်တွင် သစ္စာရှိသူဖြစ်၏။ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် ဟန်အမူအရာ အားဖြင့် ကဗျာမဆန်သူဖြစ်၏။ မလျှော့သော ဇွဲလုံ့လရှိသူလည်း ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဟစ်တလား၏ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော အကြံအစည် သစ်များကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ပေးသည့် ညာလက်ရုံးလည်းဖြစ်၏။ သူသည် အရှေ့ပိုင်း ပရပ်ရှားယူကရိန်း ဒေသရှိ ဟစ်တလား၏ စစ်မြေပြင်ဌာနချုပ်တွင် အလုပ်များ၍ ဦးနှောက်ခြောက်နေကြသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၊ နိုင်ငံရေးသမား များနှင့် ဌာနကြီးမှူးများအား နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဦးနှောက်ဆေး၍ အားပေးစကားများ ပြောကြားခဲ့ရ၏။ ယင်းဌာနချုပ်မှာပင် တာဝန်ခံ အရာရှိများအား ဆင်ခေါ်၍ အခန်းဆောင်များတွင် ဣန္ဒြေကြီးတခွဲသားဖြင့် ထိုင်ခိုင်းပြီး ဟစ်တလား၏မိန့်ခွန်းများ (သို့မဟုတ်)အမျှင်မပြတ် ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော် မြတ်ကို နာကြားမှတ်သားစေခဲ့၏။

“...သာဓု အနမောဒနာ ခေါ်စရာကောင်းလှသည့် ယင်း ဒေသနာမြတ်ကို အရာရှိများက ရေးမှတ်ကြပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဘောမန်းကိုယ်တိုင် ဂရုတစိုက် အစအဆုံး တစ်လုံးမကျန် ပြန်၍ ဖတ်ရှု၏။ မှတ်ချက်များဖြင့် ဖြည့်စွက်၏။ အမှားအယွင်း အကျ အပေါက်များကို သုတ်သင်ပြင်ဆင်၏။ ထို့နောက် အများပြည်သူ တို့အတွက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် အချိန်ကျရောက်သည့်အထိ ထိန်းသိမ်း

စောင့်ရှောက်ထားခြင်းအလို့ငှာ ပါတီဌာနချုပ်မော်ကွန်းတိုက်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့လေသည်။

“ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း ဘောမန်းကပင် လိုအပ်သော အစီအစဉ်များကို လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ရ၏။ ယခုအခါ ဟစ်တလာအဖို့ ယုံကြည်စိတ်ချရမည့် နောက်လိုက်နောက်ပါ တပည့်သာဝကကြီးများအဖြစ် ဘောမန်းနှင့် ဂိုးဘဲလ်တို့ နှစ်ဦးသာ ကျန်ရှိတော့၏။ အထူးသဖြင့် ဘောမန်းသည် ဂိုးဘဲလ်ထက်ပို၍ ဟစ်တလာနှင့် အမြဲတစေ မကွဲမကွေ ရှိနေခဲ့၏။ ထို့ပြင်တစ်ဝ လိုရင်းကိုဆိုရလျှင် ဘောမန်းသည် ဂိုးဘဲလ်ထက်ပို၍ ဟစ်တလာအကြိုက်ကို လိုက်လုပ်ပေးတတ်သူဖြစ်၏။ သူ့တွင် ကိုယ်ပိုင်အသိဉာဏ်ဟူ၍ နတ္ထိ၊ သူ့သခင်၏ ပါးစပ်ဖျားမှ မိန့်ကြား မြွက်ဟသမျှ တစ်သဝေမတိမ်း လုပ်တတ်သူသာ ဖြစ်ဘိ၏။

“သို့ဖြစ်ရာ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် အစစအရာရာ ဘောမန်းတစ်ဦးတည်းသာလျှင် စီစဉ်လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ရ၍ အခြား မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ဤကိစ္စတွင် ပါဝင်စွက်ဖက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရခြင်းမရှိ။ မှန်၏။ ဘာလင်မြို့ အစိုးရအိမ်တော်၏ အောက်တည့်တည့်ရှိ ပိတ်လှောင်နေသော မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲတွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကူအညီကိုမှ မခေါ်ယူဘဲ ဘောမန်းတစ်ဦးတည်း ကိစ္စအဝဝကို အစစအရာရာ တာဝန်ယူ စီစဉ်ခဲ့ရ၏။

“ယင်းသို့ ၁၉၄၅ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်းက စုပေါင်း၍ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည့် ဘောမန်း၏ မှတ်စုမှတ်တမ်းအသစ်များ ဖြစ်သော ယင်းလက်နှိပ်စက် စာမူ၏ စာမျက်နှာတိုင်းတွင် စာလုံးကြီးကြီး၊ လက်ရေးကျဲကျဲဖြင့် ပုံပျက်ပန်းပျက်နိုင်လှသည့် ဘောမန်း၏ လက်မှတ်များ အတည်ပြု ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ကြရလေ

သည်”

ထရီဗာရီပါ၏ အထက်ပါ ရေးသားဖော်ပြချက်အရ ထိုအချိန်ထိုအခါ ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များတွင် ဘောမန်းသည် အစစအရာရာ ဟစ်တလာ၏ ကိုယ်စား တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်မှာ အထင်အရှားပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ‘ဟစ်တလာ၏ သေတမ်းစာများ’ နှင့် ပတ်သက်၍ ပြဿနာတစ်ရပ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ယင်းပြဿနာမှာ အခြားမဟုတ်။ အဆိုပါ သေတမ်းစာများကို ဟစ်တလာကိုယ်တိုင် ရေးခဲ့ခြင်း ဟုတ်၊မဟုတ်ဟုသော ပြဿနာပင်ဖြစ်သည်။

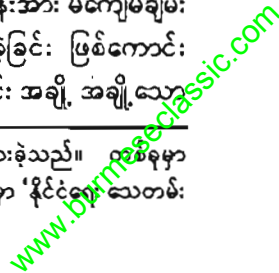
၁၉၄၆ ခုနှစ်က နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် နာဇီဌာနချုပ်များမှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည့် မြောက်မြားလှစွာသော စာရွက်စာတမ်းများကို ရုံးတော်သို့ သက်သေခံပစ္စည်းများအဖြစ် တင်ပြခဲ့ကြသည်။ သို့တင်ပြရာမှ ဟစ်တလာ၏ ‘နိုင်ငံရေးသေတမ်းစာ’ကို ရုံးတော်တွင် ဖတ်ကြားပြခဲ့ရာ နံပါတ်တစ်စစ်တရားခံဖြစ်သူ ဂိုးအားရင်းက...

“ဒီသေတမ်းစာကို ဟစ်တလာရေးခဲ့တယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

ဒါတွေအားလုံးက ဘောမန်းရဲ့ အာဘော်တွေပါ”ဟူ၍ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ထပြောခဲ့သည်။

ဤနေရာ၌ ဂိုးအားရင်းသည် နောက်ဆုံးအချိန်တွင် သူတို့အားလုံးအပေါ် ‘လူလည်’လုပ်သွားခဲ့သော ဘောမန်းအား မကျေမချမ်းနိုင်သဖြင့် အာယာတအလျောက် ပြောဆိုစွပ်စွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် သူ့စွပ်စွဲသည်အတိုင်း အချို့ အချို့သော

* ဟစ်တလာသည် သေတမ်းစာနှစ်ခု ရေးသားထားခဲ့သည်။ တစ်ခုမှာ ‘ကိုယ်ရေးကိုယ်တာသေတမ်းစာ’ဖြစ်၍ အခြားတစ်ခုမှာ ‘နိုင်ငံရေး သေတမ်းစာ’ဖြစ်သည်။ ။ စာရေးသူ

ဟစ်တလာ၏ မှတ်တမ်းများသည် ဟစ်တလာ တကယ်မရေးခဲ့တဲ့ ဟစ်တလာကိုယ်စား ဘောမန်းက လုပ်ကြံလိမ့်မယ်၍ ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အကယ်၍ အချို့သော စာရွက်စာတမ်းများကို ဟစ်တလာမရေးဘဲ ဟစ်တလာရေးသည်ဟူ၍ လုပ်ကြံလိမ့်မယ်ခဲ သည် ဆိုပါလျှင်လည်း ဤသည်မှာ ဘောမန်း၏ 'အရည်အချင်း' တစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဟစ်တလာအပေါ် ဘောမန်း ၏ ဩဇာညောင်းမှုမှာ 'ကမ်းကုန်' ခဲ့သည်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေ သာဓကပင် ဖြစ်သည်။ ပို၍ရှင်းအောင်ပြောရလျှင် ဘောမန်းသည် ဂိုးအားရင်းတို့လူစုအပေါ် 'လူလည်' လုပ်ခဲ့ရုံမျှမက 'တစ်ပတ်ရိုက်' ခဲ့သည်ဟူ၍ပင် ဆိုနိုင်သည်။

သို့သော် ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များတွင် ဘောမန်း သည် ဟစ်တလာကိုယ်စား အစစအရာရာ တာဝန်ယူ၍ လုံးဝညံ့ အလုံးစုံ လုပ်ပေးခဲ့သည်မှာမူ ငြင်း၍မရသောအချက်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကို အပေါ်လွင်ဆုံးနှင့် အထင်ရှားဆုံး ပြသခဲ့ကြသည်မှာ အောက်ပါကြေးနန်းစာ ၃ စောင်တို့ပင်ဖြစ်သည်။

ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုးနစ်သို့...

ယခင်က နိုင်ငံတော်စစ်သူကြီး မာရှယ်ဂိုးအားရင်း၏ နေရာ တွင် သင့်အား ခေါင်းဆောင်ကြီးဟစ်တလာက သူ၏ အရိုက် အရာဆက်ခံသူအဖြစ် ပြောင်းလဲခန့်ထားလိုက်သည်။ တရားပင် ခန့်အပ်လျှာကို ပို့လိုက်ပြီ။ အခြေအနေအရ လိုအပ်သလို ဆောင် ရွက်ပါ။

ဘောမန်း

* * *

ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုးနစ်သို့

အခြေအနေမှာ မျှော်လင့်ချက်မရှိ၊ မနေ့ညက ခေါင်းဆောင် ကြီးသည် သူ၏ နိုင်ငံရေးသေတမ်းစာကို ရေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။
ဘောမန်း

* * *

ဒိုးနစ်သို့

သေတမ်းစာကို ပို့လိုက်ပြီ။ ကျွန်ုပ် အမြန်ဆုံး သင့်ထံသို့ လာရောက်ပေးပေါင်းမည်။ ထိုအချိန်အထိ သေတမ်းစာကို ထုတ်ပြန် ခြင်းမပြုဘဲ ဆိုင်းငံ့ထားရန် ကျွန်ုပ်ဆန္ဒရှိသည်။

ဘောမန်း

၁၉၄၅ ခု၊ ဧပြီလ ၃၀ ရက်နှင့် မေလ ၁ ရက်နေ့စွဲများဖြင့် ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုးနစ်ထံ ပေးပို့ခဲ့သော အထက်ပါ မူရင်း ကြေးနန်းစာ ၃ စောင်စလုံး ဘောမန်း၏လက်မှတ်များ ရေးထိုးထား သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာကလွဲလျှင် အာဏာအရှိဆုံး၊ တန်ခိုးအကြီးဆုံးနှင့် အရာ အရောက်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘောမန်းသည် ဂိုးအားရင်း၊ ဟင်းမလာ၊ ဂိုးဘဲလ် စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဖယ်ရှားကျော်လွှား ကာ ဟစ်တလာနှင့် အနီးစပ်ဆုံး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဟစ်တလာ၏ အယုံကြည်ရဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဟစ်တလာ၏ အားကိုးရဆုံး ညာလက်ရုံးဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဟစ်တလာနှင့် ဘောမန်း၊ ဘောမန်းနှင့်ဟစ်တလာ... သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဒဂါးတစ်ပြား၏ ခေါင်းနှင့်ပန်းပမာဓိဗ္ဗာ၍ မရ၊ ခွဲ၍မဖြစ်အောင် ရှိခဲ့ကြသည်။ ဟစ်တလာက 'ခေါင်း' ဘောမန်း က 'ပန်း'။

www.burmeseclassic.com

နောက်ဆုံး၌ 'ခေါင်း' မရှိတော့သည့်အခါ 'ပန်း'လည်း ပျောက်
သွားခဲ့သည်။

ဟစ်တလာသေဆုံးခဲ့ပြီးနောက် ဘောမန်းတစ်ယောက်လည်း
ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။

ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း

ပျောက်ဆုံးနေသော နာဇီစစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းအား
လိုက်လံရှာဖွေ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့ကြသူများထဲတွင် ဘီဇီမင်းစကီးဆို
သူလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

ဘီဇီမင်းစကီးသည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်မဟုတ်။ ၁၉၄၅
ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွင်းက ဘာလင်မြို့ကြီးကို ဆိုဗီယက်တပ်များ
ခိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြစဉ်က ဆိုဗီယက်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာရှယ်ဇူးကော့၏
စစ်ဌာနချုပ်တွင် အရာရှိတစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ်
သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့ပြီးနောက် တစ်နေ့သ၌ ဘီဇီမင်းစကီး
သည် ဆိုဗီယက် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆမီစလော့ဆိုသူနှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံ၍
ပျောက်ဆုံးနေသော မာတင်ဘောမန်းအကြောင်း စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူတစ်မျိုးငါတစ်ဖုံ
ဘစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေကြသည့် သတင်းများအပေါ် မည်သို့
သဘောရသည်ကို ဗိုလ်မှူးကြီးဆမီစလော့အား ဘီဇီမင်းစကီးက 'ဘီ
ခေါက်'ကြည့်ခဲ့သည်။ ဤတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆမီစလော့က သူ့သိသမျှ

အချက်အလက်များကို ပြောပြခဲ့ပြီးနောက် အမှတ်မထင် ဤသို့ဆိုခဲ့သည်။

“ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ တစ်ဖက်က ကျုပ်တို့အနေနဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအကြောင်းကို ထည့်ပြီး စဉ်းစားကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့”

“ဘယ်နေ့စဉ်မှတ်တမ်းလဲ”

“ဘောမန်းရဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းလေ၊ ခင်ဗျား မသိဘူးလား”

ဗိုလ်မှူးကြီးဆမိစလော့၏ စကားကြောင့် ဘီဇီမင်းစကီးမှာ အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွားမိသည်။ ‘ဘောမန်းရဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း’!...

ဘီဇီမင်းစကီး၏ မျက်နှာပေါ်မှ အံ့အားသင့်သွားသည့် အရိပ်အယောင်များကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီး ဆမိစလော့နှင့် အတူရှိနေသော ဗိုလ်မှူးကြီးတယ်လီဂင်က ပို၍ သေချာအောင် ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီဘောမန်းရဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း မြင်လိုက်ရပါတယ်။ ဒီနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အဲဒီတုန်းက တိုက်ပွဲပြီးပြီးချင်း နယ်မြေလေ့လာရှင်းလင်းရေးတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရလာခဲ့တာပါ”

ဗိုလ်မှူးကြီးတယ်လီဂင်ပြောသည့်အတိုင်း ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဆိုဗီယက်တပ်များက သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ဘာလင်မြို့ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသော ဆိုဗီယက်တပ်များသည် ဘောမန်းကို လုံးဝရှာမတွေ့ခဲ့ကြသော်လည်း သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကိုမူ တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် နာဇီခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် သူတို့၏ အတွင်းစိတ်ထဲမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် တွေးခေါ် ခံစားချက်များနှင့် သုံးသပ်

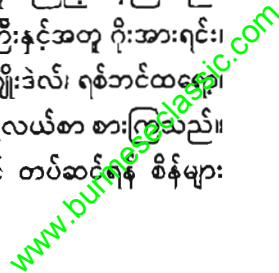
ယူဆချက်များကို စာရွက်များဖြင့် ‘အဖြူပေါ် အမည်းတင်’ လေ့မရှိကြ။ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာနှင့် ရိုးအားရင်းတို့သည် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများ လုံးဝရေးသားခြင်း မပြုကြ။ ဂက်စတာပို ဗိုလ်ချုပ်များဖြစ်ကြသော ဟင်းမလားနှင့် ဟေးဒရစ်တို့သည် သူတို့လက်ရေးဖြင့် စာတစ်ကြောင်းမှ ရေးသားလေ့မရှိ။ သည်အထဲတွင် ဘောမန်းတစ်ယောက်သာလျှင် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ရေးခဲ့သည်။

သို့တိုင်အောင် ဆိုဗီယက်တို့ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သော ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲတွင် ပါရှိသည့် ရေးသားချက်များမှာ အတိုကောက်အကျဉ်းချုပ်များသာဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူ့ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်က ဘယ်နေရာမှာရှိသည်။ ဘယ်သူနှင့်စကားပြောသည်။ ဟစ်တလာနှင့် ဘယ်သူတွေ့ လာရောက်တွေ့ဆုံသည်။ နေ့လယ်စာကို ဘယ်သူနှင့်စား၍ ညစာကို ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သုံးဆောင်သည် စသော အချက်များကိုသာ ရေးမှတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အချို့သော ရေးသားချက်များမှာ အတိုချုံးလွန်းလှသဖြင့် ဤ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းရေးသူသည် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ကိုပင် အငြင်းပွားမည်ဆိုက ပွားစရာဖြစ်နေသည်။

သည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပျောက်ဆုံးသွားသော ဘောမန်းကို ရှာမတွေ့နိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ကြရာ ဆိုဗီယက်တို့ တွေ့ရှိခဲ့ကြသော သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းဖြင့် သူ့နောက်ကို ဖြေရာခံကြည့်သင့်ကြသည်။

စန်နဝါရီ ၁၊ တနင်္လာ။ ။ ခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့်အတူ ရိုးအားရင်း၊ ကိုက်တဲလ်၊ အမ်ဘီ၊ ရန်းစတက်၊ ရှရဖ်၊ ဂျိုးဒဲလ်၊ ရစ်ဘင်ထရော့၊ ဘားဒေါ့၊ ဝုဒါရီယန်နှင့် စပီးယားတို့ နေ့လယ်စာ စားကြသည်။ ရုဒဲလ်သည် သူ့ရဲကောင်းဘွဲ့တံဆိပ်တွင် တပ်ဆင်ရန် စိန်များလက်ခံရရှိသည်။

နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၏ ပထမဆုံး စာမျက်နှာမှ ပထမဆုံးနေ့တွင် အထက်ပါအတိုင်း တွေ့ကြရသည်။ ဤနေရာတွင် 'အမ်ဘီ' ဆိုသည်မှာ 'မာတင်ဘောမန်း'ကို အတိုကောက်ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ရာ ဘောမန်းသည် သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲတွင် သူ့ကိုယ်သူ 'ကျွန်ုပ်' ဟူ၍ မရေးဘဲ အဘယ်ကြောင့် အခြားလူတစ်ယောက်ပမာ သူ့မှာမည်ကို အတိုကောက်သုံး၍ ရေးခဲ့ပါသနည်း။

ဇန်နဝါရီ ၂၊ အင်္ဂါ။ ။ ခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့် ရစ်ဘင်ထရော တွေ့သည်။ ထို့နောက် အမ်ဘီနှင့်တွေ့သည်။

ဇန်နဝါရီ ၁၂၊ သောကြာ။ ။ ဝိန်းဂတ်၊ ပရိယပ်စ်နှင့် ဒေါက်တာ ဗွန်ဟမ်းမဲလ်တို့ အမ်ဘီနှင့်တွေ့သည်။

အထက်ပါနေ့စွဲများတွင်လည်း 'ကျွန်ုပ်'ဟူ၍ မသုံးဘဲ အမ်ဘီဟူ၍ နာမည်အတိုကောက်ကိုပင် သုံးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ နာမည်နှင့် အတူ အမ်ဘီဟူ၍သာ အစဉ်တစိုက် သုံးသွားခဲ့ပြီး 'ကျွန်ုပ်'ဟူသော 'နာမ်စား'ကိုမူ ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့ တစ်နေ့တည်းတွင်သာ အသုံးပြုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဇန်နဝါရီ ၁၈၊ ကြာသပတေး။ ။ (၁၈-၁၀) ၁၉-၁၀၊ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီး၊ အီဇာဘရွန်း၊ ပရောဗိုဂျီလိန်း၊ ဘရီဒိုးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဘာလင်သို့သွားကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမှာ ပထမပိုင်းတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားမှုမရှိဘဲ ဘယ်နေ့က ဘယ်သွားသည်၊ ဘယ်သူနှင့် တွေ့သည် စသည်များ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဥပမာ

* M.B- Martin Bormann.

ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့က သူ့မိန်းမ သူ့ကလေးများနှင့်အတူ 'ဘက်ဒ် ရိုက်ချင်သဲလ်'လယ်ထဲသို့ အလည်သွားသည်။ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့က 'စတိုလ်ပီ'ခြံမြေသို့ သူ့မိန်းမ သွားသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၆ ရက်နေ့တွင် အီဇာဘရွန်း၏ မွေးနေ့ပါတီကျင်းပသည် စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် ဘောမန်းသည် ဘစ်နေ့တခြား အရေးကြီးသော စစ်ရေးအခြေအနေများကို မရှောင်မလွှဲသာဘဲ မှတ်တမ်း တင်လာခဲ့ရသည်။

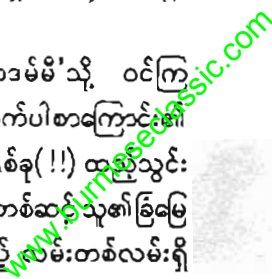
ဇန်နဝါရီ ၂၀။ ။ ရုရှားတင်ကားများ 'ကာတိုရိုက်စ်'သို့ ရောက်လာသည်။

ဇန်နဝါရီ ၃၁။ ။ ရုရှားတင်ကားများ 'ဂဲရောစင်'သို့ ရောက်သည်။ 'ကူစထရင်'နှင့် 'ဝရီဇင်'ဒေသများမှနေ၍ အိုဒါမြစ်ကို ဖြတ်ကျော် လာကြသည်။

ဖေဖော်ဝါရီ ၃။ ။ အိုဒါမြစ်ပေါ်တွင် တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားသည်။ မတ်လ ၃။ ။ ရုရှားတပ်များ 'ကိုစလင်'နှင့် 'ရှလာဝီ'ဒေသအနီးသို့ ရောက်လာကြသည်။

မတ် ၄။ ။ 'ပိုမီရာနီယာ'တွင် အပြင်းအထန် ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက် ခြင်းခံရသည်။ တင်ကားများ 'ကိုးလ်ဘတ်' 'ရှလာဝီ'နှင့် 'ဒရန်း ဘတ်'သို့ ရောက်လာသည်။

မတ်လ ၈။ ။ ရုရှားတပ်များ 'အဲလ်တာဒမ်မီ'သို့ ဝင်ကြ သည်။ မတ်လ ၈ ရက်နေ့မှတ်တမ်းတွင် အထက်ပါစာကြောင်း၏ အဆုံးသတ်၌ အာမေဇိုတ် အမှတ်လက္ခဏာနှစ်ခု(!) ထည့်သွင်း ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ 'အဲလ်တာဒမ်မီ'မှတစ်ဆင့် သူ၏ခြံမြေ များရှိရာ 'စတိုလ်ပီ'သို့ တိုက်ရိုက်သွားသည် လမ်းတစ်လမ်းရှိ

နေရာ ဤသည်ကို ဘောမန်းက တွေးမိ၍ စိုးရိမ်သည့်လက္ခဏာ ပင် ဖြစ်လေသည်။

●ပြီ ၅။ ။ ဘော်လီရိုဗစ်များ 'ဗီယင်နာ'သို့ရောက်သည်။ (ဤနေရာတွင်လည်း အာမေဇိုတ် အမှတ်အသားတစ်ခုပါသည်။)

●ပြီလ ၁၃။ ။ ရန်သူ တင့်ကားများ 'ဘာချောဆင်အနီး'သို့ ရောက်လာကြသည်။

●ပြီလ ၁၄။ ။ 'ပို့ဒေယံ'မြို့မှ ယနေ့ ထိုးစစ် စတင်လေသည်။

●ပြီလ ၁၈။ ။ အိုဒါမြစ်ပေါ်တွင် အပြင်းအထန် တိုက်ပွဲဖြစ် ပွားသည်။

သည့်နောက်တွင် ဘောမန်းသည် ယခင်ကလို အဖြစ်အပျက်များ ကိုသာ မဟုတ်တော့ဘဲ သူ့စိတ်ထဲမှ ခံစားချက်များကိုပါ စတင် ရေး မှတ်ခဲ့သည်။

●ပြီ ၂၀၊ သောကြာ။ ။ ခေါင်းဆောင်ကြီးမွေးနေ့ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဘယ်သူမှ ရွှင်ရွှင်ပျပျ မရှိကြသည်မှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ ပင်။ ရှေ့ပြေးတပ်ဖွဲ့ကို 'ဆဲလ်စဘတ်'သို့ လေကြောင်းဖြင့် သွားရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့မှစ၍ အခြေအနေမှာ ပိုမိုဆိုးဝါးလာသည်။

●ပြီလ ၂၁။ ။ ယနေ့ည ညစာစားပြီးချိန်တွင် ဘာလင်ကို အမြောက်ဖြင့် စတင်၍ ပစ်ခတ်သည်။

●ပြီလ ၂၅။ ။ ဘာလင်မြို့ကို အဝိုင်းခံရသည်။

●ပြီလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် တစ်စုံတစ်ရာ ရေးသားထားသည်ကို မတွေ့ရ။ သို့သော် ●ပြီလ ၂၇ ရက်နေ့မှစ၍ အခြေအနေမှာ သေရေး ရှင်ရေး ဖြစ်လာခဲ့ရာ ခပ်စောစောက တိုတိုတုတ်တုတ်ဖြင့် ခြောက် ကပ်ကပ်ရေးလာခဲ့သော ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမှာ ပို၍

ရှည်လျားထွေပြားကာ စိုစိုပြည်ပြည်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

●ပြီလ ၂၇၊ သောကြာ။ ။ ဟင်းမလားနှင့် ဂျိုဒဲလ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ပို့လိုက်သောတပ်များကို လမ်းမှဖြတ်၍ တားထား ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့်အတူ တိုက်ပွဲဝင်၍ ခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့်အတူ အသေခံကြမည်။ သူ့အတွက် ကျွန်ုပ် တို့အသက်ကို ပေးအပ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ အချို့က 'ပို၍ အဆင့်မြင့်သော အတွေးအခေါ်များ'ဖြင့် လုပ်ဆောင်သွားကြရန် စီစဉ်နေကြသည်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ခေါင်းဆောင်ကြီးအတွက် အနစ်နာခံနေကြသည်ဟု ဆိုကြသည်။ အပိုစကားတွေဖြစ်သည်။ အသုံးမကျသည့် တိရစ္ဆာန်ကောင်တွေပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံး ဂုဏ်သိက္ခာအလျဉ်းမရှိသူများဖြစ်သည်။

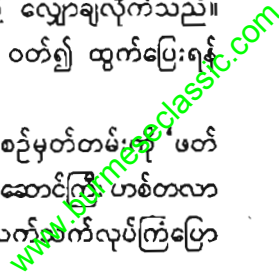
ကျွန်ုပ်တို့ အစိုးရစံအိမ်တော်ကြီးမှာ ရစရာမရှိအောင် အုတ်ပုံ ကြီးဘဝသို့ ရောက်သွားခဲ့ပြီး...

ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးမှာ အပ်ချည်ကြီးကလေးတစ်ချောင်းဖြင့် တွဲလောင်းကျနေသည့်အဖြစ်မျိုးသို့ ရောက်နေသည်။

မဟာမိတ်များက ချွင်းချက်မရှိ လက်နက်ချရန် တောင်းဆိုနေ ကြသည်။ ဤသည်မှာ သစ္စာဖောက်ခြင်းနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်လိန်းကို သာမန်စစ်သားဘဝသို့ လျှောချလိုက်သည်။ ဘာလင်မှ အရပ်သားအဝတ်အစားများ ဝတ်၍ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ဘောမန်းသည် သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို 'ဖတ် ကောင်းအောင်'ရေးခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ 'ခေါင်းဆောင်ကြီး'ဟစ်တလာ နှင့်အတူ အသေခံမည်'ဟူသောအချက်မှာ သက်သက်လုပ်ကြံပြော

ကြားခဲ့သည့် 'လဲကြုတ်' စကားသာလျှင်ဖြစ်သည်။ တကယ့်တကယ် တွင်မူ သူသည် ထိုအချိန်ထိုအခါတွင် ပြေးပေါက်ရှာနေပြီဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် သူသည် ဧပြီလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းရေးရန် အချိန်မရလိုက်ဘဲ နောက်တစ်နေ့တွင်မှ ရေးနိုင်ခဲ့သည်။

ဧပြီလ ၂၉၊ တနင်္ဂနွေ ။ ဒုတိယနေ့အဖြစ် ယနေ့လည်း မိုးလင်းလျှင်လင်းချင်း ဧရာမမီးတောက်ကြီးများ အဆက်မပြတ် စတင်လောင်ကျွမ်းနေခဲ့သည်။

မနေ့ညက ဟင်းမလား လက်နက်ချရန် ကမ်းလှမ်းသည့် သတင်းကို နိုင်ငံခြားရေးဒီယိုသတင်းမှတစ်ဆင့် ကြားရသည်။ အဒေါ့ဖ်ဟစ်တလာနှင့် အီဇာဘရွန်းတို့ လက်ထပ်ကြသည်။

ခေါင်းဆောင်ကြီးက သူ၏ နိုင်ငံရေးသဘောတရားစာနှင့် ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ သေတမ်းစာများကို နှုတ်မှပြော၍ ရေးခိုင်းသည်။

သစ္စာဖောက် ဂျီဒဲလ်၊ ဟင်းမလားနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် ကျွန်ုပ်အား ဘော်ရီစစ်များလက်သို့ ၀, ကွက်အပ်ထားခဲ့ကြသည်။ ဧရာမမီးတောက်ကြီးများ နောက်တစ်ကြိမ် စ၍ လောင်လာပြန် သည်။

ရန်သူ သတင်းများအရ အမေရိကန်တပ်များ မြူးနစ်မြို့သို့ ၀င်ကြသည်။

အထက်ပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ ထိုအချိန်က ဘောမန်း၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ခန့်မှန်းကြည့်နိုင်သည်။ အစိုးရအိမ်တော်ကြီးမှာ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်နေပြီဖြစ်သည်။ မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲ တွင် ဘောမန်းသည် ပြင်ပလောကနှင့် ဘာအဆက်အသွယ်မှမရှိတော့ ဘဲ ရေဒီယိုမှ သတင်းများကိုသာ ထိုင်နားထောင်နေခဲ့ရသည်။ ရေဒီယို မှ သတင်းထူးပါလျှင် ဟစ်တလာထံ ပြေး၍ သတင်းပို့ရသည်။ ဂျိုး

ဒဲလ်၊ ဟင်းမလားနှင့် အခြားဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ မဟာမိတ်တို့ထံ လက်နက်ချရန် စေ့စပ်နေကြပြီဟူသော သတင်းကို ကြားလိုက်ရသော အခါ ဘောမန်းသည် 'သစ္စာဖောက်များ' ကို ရေရွတ်ကျိန်ဆဲနေမိသည် ဘောမန်းအတွက် ဒါပဲလုပ်စရာရှိသည်။ တခြား ဘာမှလုပ်စရာ မရှိ။ လုပ်၍လည်းမဖြစ်တော့။

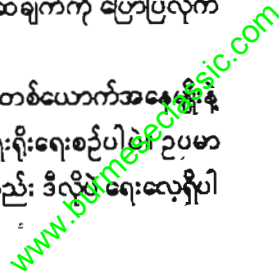
သို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့သို့ ရောက်လာခဲ့ရာ ထိုနေ့အတွက် အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းရေးခဲ့ရသည်။

ဧပြီ ၃၀၊ တနင်္လာ ။ အဒေါ့ဖ်ဟစ်တလာ သေဆုံးသည်။ အီဇာဟစ်တလာ သေဆုံးသည်။

ဤသည်တို့မှာ ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်း ထဲတွင် 'ကျွန်ုပ်' ဟူ၍ မရေးဘဲ 'အမ်ဘီ' ဟူ၍ ပါရှိနေခဲ့ရာ ဤနေ့စဉ် မှတ်တမ်းကိုရေးသူမှာ ဘောမန်းမဟုတ်ဘဲ သူ၏ လက်အောက်ခံ တပ်မှူးတစ်ယောက်ယောက်က ရေးခဲ့သည်ဟူ၍ ယူဆနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။

ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ဘီစီမင်းစကီးသည် နောင်အခါတွင် အရှေ့ဂျာမနီမှ သမိုင်းပါမောက္ခကြီးများ ဖြစ်ကြသော ကားလ်ဟန်ဇင် နှင့် ဝေါလ်တာဘာတယ်တို့ထံ သွားရောက်စုံစမ်းခဲ့သည်။ ဤတွင် ပါမောက္ခကြီးများက မဆိုင်းမတွ သူတို့၏ ယူဆချက်ကို ပြောပြလိုက် သည်။

“ဘောမန်းက ဒီလို သူ့ကိုယ်သူ တခြားလူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရေးခဲ့တာဟာ မဆန်းပါဘူး။ သူတို့အတွက် ရေးရိုးရေးစဉ်ပါပဲ။ ဥပမာ ဟန်စ်ဖရန်(နာဇီပါတီ ရှေ့နေချုပ်ကြီး)ဆိုရင်လည်း ဒီလိုပဲ ရေးလေ့ရှိပါ တယ်”

သမိုင်းပါမောက္ခကြီးများက အထက်ပါအထိုင်း သုံးသပ်ခဲ့ကြသလို ထိုစဉ်က အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို တွေ့မြင်ပတ်ရှုလိုက်ကြရသည့် အာဏာပိုင်များအားလုံးကလည်း ထိုမှတ်တမ်းသည် ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းပင်ဖြစ်သည်ဟု အခိုင်အမာ တညီတညွတ်တည်း ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

ဘောမန်းသည် 'လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သည့် သတ္တဝါတစ်ကောင်' ဟူ၍ပင် ဆိုနိုင်သည်။ သူနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် လျှို့ဝှက်မှုနှင့် ဆန်းကြယ်မှုများ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပါလာတတ်သည်။ တွေ့ရတတ် သည်။

အထက်ပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဘောမန်း ရေး၊မရေးဟူသော ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ အတော်အတန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ခဲ့သည် ဟု ဆိုပါက ထိုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဘယ်နေရာတွင် တွေ့ခဲ့ကြသည်၊ ဘယ်သူက တွေ့ခဲ့သည်ဟူသော ပြဿနာမှာ ပို၍ဆန်းကြယ်နေပြန် သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစဉ်က ဘာလင် မြို့သိမ်းတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် ဆိုဗီယက်စစ်အရာရှိကြီးများသည် အဆိုပါ ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း တွေ့ခဲ့သည့်နေရာနှင့် တွေ့ ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို တစ်ယောက်တစ်နေရာစီ၊ တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ အမျိုးမျိုး ပြောခဲ့ကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ဗိုလ်မှူးကြီး တယ်လီဂင်က ဘီစီမင်း စကီးအား ပြောကြားခဲ့ရာ၌-

“ဒီနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အဲဒီတုန်းက တိုက်ပွဲပြီးပြီးချင်း နယ်မြေ လေ့လာရှင်းလင်းရေးတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က ရလာခဲ့တာပါ။ ကျုပ် မှတ်မိ သလောက်ဆိုရင် တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့တဲ့နေရာကို ရှင်းလင်းကြရင်းနဲ့ ဒီမှတ် တမ်းကို လမ်းပေါ်ကတွေ့ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်” ဟု ဆိုခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုစဉ်က ဗိုလ်မှူးကြီး တယ်လီဂင်နှင့် အတူရှိနေသော ဗိုလ်မှူးကြီး ဆမိစလော့ကမူ ဤသို့ပြောခဲ့သည်။

“ဘယ်ကလာ လမ်းပေါ်က ဟုတ်ရမှာလဲ။ ကျုပ်သိရသလောက် တော့ ဒီနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲမှာ တွေ့လာခဲ့တာ ပါ။ ဘာတစ်ခုမှ မပျက်စီး မစုတ်မပြတ် အကောင်းပကတိအတိုင်း တွေ့လာခဲ့တာပဲ”

ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းကို ခြေရာခံနေသော ဘီစီမင်းစကီး သည် ဆိုဗီယက် ဗိုလ်မှူးကြီးနှစ်ယောက်၏ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောကြားချက်များကြောင့် ဇေဝေဝါဖြစ်နေခဲ့ရာမှ နောက်တစ်ယောက် နှင့် တွေ့ရပြန်သောအခါ နောက်တစ်မျိုး ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

ဘီစီမင်းစကီးသည် တစ်နေ့သောအခါတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အတွင်းက လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်များကို လေ့လာစုဆောင်း နေသော ဆမိနေ့ဆု သို့သော် သွားရောက်တွေ့ဆုံကာ အထက်ပါ ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ကြားသိခဲ့ရသမျှ အချက်အလက်များကို တစ်ခုမကျန် ပြောပြခဲ့သည်။

ဤတွင် ဆမိနေ့ဆုက...

“မင်းပြောတာတွေအားလုံး စိတ်ဝင်စားစရာချည်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် တင့်ကားထဲမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဘောမန်းရဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအကြောင်း လိုရော မင်း ကြားပြီးပြီလား။”

“တင့်ကားထဲမှာ...ဟုတ်လား...”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ တင့်ကားထဲမှာ တွေ့ခဲ့တာပေါ့။ ဒီအကြောင်းနဲ့ ဖော်သက်လို့ အသေးစိတ်ပြောပြနိုင်တဲ့လူကတော့ ရှိမယ့်ကင်ပဲ” သို့ဖြင့် ဘီစီမင်းစကီးမှာ သူ့ဆေါင်းကို အခါခါကုပ်ရမ်း ရှိမယ့်ကင် ဆိုသည့် ရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။ ရှိမယ့်ကင်မှာ စစ်ကြီးအတင်းက

အမှတ် (၁) ဘိုင်လိုရီရှားစစ်မျက်နှာ နိုင်ငံရေးဌာနတွင် သင်တန်းမှ တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၍ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသည်အခါ စိတ်ပညာပါမောက္ခ အဖြစ် တာဝန်ယူနေသူဖြစ်သည်။

ဆမိနော့ပြောလိုက်သည့်အတိုင်းပင် ရှမ်းယာကင်သည် ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဘယ်အချိန်က ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ဘီဇီမင်းစကီးအား အသေးစိတ် ဖတ်ကြောင်းပြန်ခဲ့သည်။

“ဘာလင်တိုက်ပွဲကြီး ပြီးကာစ၊ ပထမရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ တစ်နေ့တော့ ဘာလင်မြို့ရဲ့ အနောက်ဘက် ဆင်ခြေဖုံးတစ်နေရာမှာရှိတဲ့ စပန်းဒေါအရပ်က တပ်မဟာဌာနချုပ်မှာ တာဝန်ကျနေတဲ့ အရာရှိတစ်ယောက် ရှေ့တန်းနိုင်ငံရေးဌာကို ဖောက်လာပါတယ်။ သူက ကျွန်တော်တို့ကို စစ်နိုင်တဲ့အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းကတော့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကလေး တစ်အုပ်ပါပဲ။ ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက်တော့ အဲဒီနေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို တွေ့ခဲ့ရပုံက ဒီလိုပါ။ အဲဒီတုန်းက ဂျာမန် တင့်ကားအုပ်စုဟာ မြို့ရဲ့ အနောက်ဘက်ကို ဖောက်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီတိုက်ပွဲအပြီးမှာ ဒီနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ရခဲ့တာပါပဲ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ ဒီနေ့စဉ်မှတ်တမ်းဟာ ဘောမန်းရဲ့ မှတ်တမ်းပဲဆိုတာ ကျွန်တော်ချက်ချင်းပဲ သိလိုက်ပါတယ်”

ရှမ်းယာကင်၏ ပြောပြချက်ကြောင့် ဘီဇီမင်းစကီးမှာ မူလက ‘ဇေဝေဝေါ’ဖြစ်နေရာမှ ယခုတစ်ကြိမ် ‘နထေတိမ်တောင်’ ဖြစ်သွားရပြန်သည်။

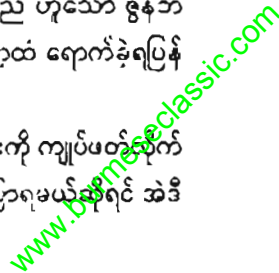
သသ်အတိုင်းဆိုလျှင် ဘောမန်းသည် ဘာလင်မြို့အနောက်ဘက်

ဆင်ခြေဖုံးတိုက်ပွဲများတွင် ပါဝင်ခဲ့သလို ဖြစ်နေပြန်သည်။ ဒါကိုတော့ ရှမ်းယာကင်က အတည်မပြုနိုင်သေးဟု ဆိုသည်။ သူ့အယူအဆအရ ဆိုလျှင် ဘောမန်းသည် တိုက်ပွဲအပြင်းအထန်ဖြစ်ပွားနေသော နေရာနှင့် ခပ်ဝေးဝေး ဘေးကင်းရာအရပ်သို့ သူ့နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဘယ်အောင် သွားစေရန် သူ့လက်အောက်မှ ယုံကြည်စိတ်ချရသည့် အရာရှိ တစ်ယောက်လက်ထံ ထည့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဒါမှမဟုတ် မိမိအား လိုက်လံရှာဖွေနေကြသူများအတွက် မျက်စိလည်လမ်းမှားအောင် တမင်အကွက်ဆင်၍ လှည့်စားခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။

တစ်ခုရှိပါသေးတယ်။ အဲဒါက ဘာလင်ဆိုတော့ ဘောမန်းရဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အစိုးရအိမ်တော်ထဲက ရခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတစ်ခုကိုလည်း စစ်သားကြီးတစ်ယောက်ဆီက ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြားခဲ့ရပါသေးတယ်။ အဲဒီသတင်းအတိုင်းသာ မှန်နေရင်တော့ အလားတူ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွေဟာ အများကြီးရှိနေတဲ့သဘောပါပဲ။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့တော့ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ရဲ့တပ်မှူးဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဝိုလ်မှူးကြီးမဲလ်နီကော့ ကျွန်တော်ထက်ပိုပြီး ပြောပြနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

နောက်ဆုံးပြောလိုက်သော ရှမ်းယာကင်၏ စကားများကြောင့် ဗင်ဇီမင်းစကီးတစ်ယောက် ဦးနှောက်ခြောက်သွားခဲ့ရပြန်သည်။ သို့သော် ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်။ ‘လမ်းဆုံးလျှင် ရွာတွေ့မည်’ဟူသော ဇွန်ဘဲမျိုးဖြင့် ဘီဇီမင်းစကီးသည် ဝိုလ်မှူးကြီးမဲလ်နီကော့ထံ ရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဘောမန်းရဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျုပ်မှတ်မိလိုက်ရပါတယ်။ ကျုပ်မှတ်မိသလောက် တိတိကျကျပြောရမယ့်အရာ အဲဒီ

မှတ်တမ်းကို အောင်ပွဲနေ့ ပြီးတဲ့နောက် ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ပထမ လဝက်ပိုင်းလောက်မှာ အစိုးရအိမ်တော်ထဲက တွေ့ခဲ့တာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဘာသာပြန်ပြီး မော်စကိုကို ပို့ခဲ့ကြပါတယ်”

ဗိုလ်မှူးကြီးမဲလ်နီကော့က အထက်ပါအတိုင်း အခိုင်အမာ ပြောလိုက်ပြန်ရာ ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ပြဿနာမှာ ‘အမယ်ဘုတ်ကဲ့ သူ့ချည်ခင်’ကို ဘယ်သူဝင်၍မှ ရှင်းမရအောင် ရှုပ်ထွေးလာတော့သည်။

သည်အတိုင်းဆိုလျှင် ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်များသည် ဘယ်နှစ်အုပ်များ ရှိနေပါသနည်း။ အနည်းဆုံး နှစ်အုပ်တော့ရှိမည်ဟု ယူဆရမလိုဖြစ်နေသည်။ အရာရာတွင် ကလိန်ကျ၍ အကွက်ဆင်တတ်သော ဘောမန်းသည် သူ့ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်သူများ မျက်စိမှား၍ ကိုးရီးကားရားဖြစ်အောင် တမင်တကာ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်နှစ်အုပ်လုပ်၍ ကြိုကြိုတင်တင် အကွက်ဆင်ထားခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်လေသလော။

သည်လိုလည်းမဟုတ်။
အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘီစီမင်းစကီးသည် ဘောမန်းအကြောင်း ထိုသို့ စုံစမ်းလေ့လာ ရှာဖွေစုဆောင်းပြီးနောက် ‘မာတင်ဘောမန်း မျောက်သို့ မြေရာခံ၍လိုက်ခြင်း’^x ဟု သော အမည်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ် ပထမအကြိမ်ထွက်ပြီးနောက်

* V-Day: Victory Day ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည်နေ့ကို ဆိုလိုသည်။ ။ စာရေးသူ
x Tracing Martin Bormann

များမကြာမီ အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူးကြီး ဆီလက်ဇ်ညော့ဆိုသူထံမှာ တယ်လီဖုန်းခေါ်သံကြားခဲ့ရသည်။ ဆီလက်ဇ်ညော့မှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ နွေဦးပေါက်ချိန်က ဘာလင်တိုက်ပွဲကာလတွင် ဆိုဗီယက်တပ်မတော် နိုင်ငံရေးဦးစီးဌာနချုပ်တွင် ဂျာမန်ရေးရာ ပါရဂူတစ်ဦးအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

အောက်ပါတို့မှာ ဆီလက်ဇ်ညော့နှင့် ဝီစီမင်းစကီးတို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ပြောကြားခဲ့ကြသော စကားရပ်များပင် ဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားရေးတဲ့ စာအုပ်ထဲမှာ ဘောမန်းရဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအကြောင်း ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော် မော်စကိုရောက်ခဲ့တုန်းက အဲဒီ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ကြည့်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိရရင် စိတ်ဝင်စားလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်”

“ခင်ဗျားတွေ့ခဲ့တဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းက တစ်အုပ်တည်းလား၊ နှစ်အုပ်လား”

“တစ်အုပ်တည်းပဲ တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ဟာ ဘောမန်းရဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအစစ်ပဲဆိုတာတော့ ဘာမှ သံသယရှိစရာ မလိုပါဘူး။ ပါရဂူကြီးတွေကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးလေ့လာကြည့်ပြီးပါပြီ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီမှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ဘယ်နေရာက ရခဲ့တယ် ဆိုတာတော့ ကျွန်တော်တို့ မသိခဲ့ရပါဘူး”

“ဒါထက် နေပါဦး။ ဒီမှတ်တမ်းစာအုပ်ဟာ တမင်အကွက်ဆင်ပြီး လှည့်စားထားတာမဟုတ်ဘူးလို့ ခင်ဗျား သေချာပေါက် ပြောနိုင်ရဲ့လား”

“ဒါတော့ လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး”

ဤသို့ဖြင့် ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်သည် ဘောမန်း၏ စာအုပ်အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သေချာနေပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ဘယ်နေရာမှ ရခဲ့သည် ဆိုသော အချက်မှာမှ အထက်ပါအတိုင်း မရေမရာ ဝေဝေဝါဖြင့် မသေမချာဖြစ်နေခဲ့သည်။

တစ်ယောက်က 'လမ်းပေါ်မှ' ရခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

နောက်တစ်ယောက်က 'မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲမှ' ရခဲ့သည် ပြော သည်။

အခြားတစ်ယောက်က 'အစိုးရအိမ်တော်ထဲမှ' ရခဲ့သည်ဟု ဆိုလာ ပြန်သည်။

ထိုသို့ 'ဘယ်နေရာက ရခဲ့သည်'ဆိုသောအချက်ကို တိတိကျကျ မပြောနိုင်ခဲ့သလို 'ဘယ်သူတွေက ရခဲ့သည်'ဟူသော အချက်မှာလည်း ပဟေဠိဖြစ်နေပြန်သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး တယ်လီဂင်၏ အဆိုအရ ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ် ကို ဘာလင်တိုက်ပွဲအပြီး 'နယ်မြေလေ့လာရှင်းလင်းရေးတပ်ဖွဲ့တစ်ခု က' ရခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ထိုအချိန်ထိုအခါက ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှ ထိုတိုက်ပွဲများတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည့် ဆိုဗီယက်တပ်များမှာ အမှတ်(၃) မုန်တိုင်း တပ်မတော်၊ အမှတ်(၅) မုန်တိုင်းတပ်မတော်နှင့် အမှတ်(၈) ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

ဤတွင် အမှတ်(၃) မုန်တိုင်းတပ်မတော်၌ ထိုစဉ်က စစ်ကောင်စီ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလစ်ဗီနော့က မိမိတို့၏ စစ်နယ်မြေ ပိုင်နက်အတွင်း အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကဲ့သို့သော စာအုပ်စာတမ်း များ လုံးဝ သိမ်းဆီးရမိခြင်း မရှိခဲ့ပါဟူ၍ အတိအလင်း ငြင်းဆိုခဲ့သည်။

အလားတူပင် အမှတ်(၈) ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်မှ တာဝန်ခံ အရာရှိကြီးများကလည်း အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်

၍ မိမိတို့အနေဖြင့် ဘာတစ်ခုမှ မသိခဲ့ရပါဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြားခဲ့ပြန်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို တွေ့ရှိခဲ့သူများမှာ အမှတ်(၅) မုန်တိုင်းတပ်မှ ရဲဘော်များသာလျှင် ဖြစ်စေရရှိသည်။ မုန်သည်။ အမှတ်(၅) မုန်တိုင်းတပ်မှ ရဲဘော်များက ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို တွေ့ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အမှတ်(၅) မုန်တိုင်း တပ်မတော်ရဲ့ နယ်မြေလေ့လာရှင်းလင်းရေးတပ်ဖွဲ့တစ်ခုက တွေ့ခဲ့ကြ ပါတယ်။ အဘက်ဘက်က စုံစမ်းလို့ သိရသလောက် မေလ ၁ ရက်နေ့ညက ဂျာမန်တွေ ဖောက်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့နေရာမှာ ဒီမှတ်တမ်းကို တွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ သိရပါတယ်”

ထိုစဉ်က အမှတ်(၅) မုန်တိုင်းတပ်ဖွဲ့မှာ တပ်မှူးကြီးတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သူ ဆီညာယက်က အထက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ဟဝန်ခံခဲ့သည်။

သို့သော် ပြဿနာမှာ ဤသို့ဖြင့် ရှင်းသွားပြီဟု မဆိုနိုင်သေး။ စဉ်းစားစရာအချက် ကျန်သေးသည်။

အကယ်၍ အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အချို့အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ် များ ပြောကြားခဲ့ကြသလို 'အစိုးရအိမ်တော်ထဲမှ'သော်လည်းကောင်း၊ 'မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲမှ'သော်လည်းကောင်း ရခဲ့သည်ဟု ဆိုပါက မြေအောက်ပုန်းကျင်းနှင့် အစိုးရအိမ်တော်ရှေ့တွင် တိုက်ခိုက်နေကြ သော အမှတ်(၈) မုန်တိုင်းတပ်သားများလက်ထဲသို့ မရောက်ဘဲ အခြား တစ်နေရာတွင်ရှိနေသော အမှတ်(၅) မုန်တိုင်းတပ်သားများလက်ထဲသို့ အဘယ့်ကြောင့် ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်း ရောက်ရှိသွားခဲ့ရပါသနည်း။

ပြဿနာမှာ ရှင်းဖို့ကြိုးစားလေ ပိုရှုပ်လေဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဘောမန်းနောက်သို့ မြေရာခံ၍လိုက်နေသော ဘီဂီကင်း

စကီးမှာ ဘောမန်းကိုတွေ့ရန် မဆိုထားနှင့်၊ သူရေးခဲ့သည့် နေ့စဉ် မှတ်တမ်းစာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်၏ အရှုပ်တော်ပုံကိုပင် ရှင်းမရ အောင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ ဘီဇီမင်းစကီးသည် ဤအရှုပ်တော်ပုံကို တတ်နိုင်သမျှ ရှင်းသွားစေရန်အတွက် အမှတ်(၅) မှန်တိုင်းတပ်မတော်တွင် ဘာလင် တိုက်ပွဲအတွင်း၍ စစ်ကောင်စီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရ သော ဗိုလ်ချုပ်ဘိုကော့ထံ စာဖြင့် ရေးသား၍ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဘိုကော့ကလည်း မဆိုင်းမတွ စာပြန်လိုက်ရာ ထိုစာထဲ တွင် သူသိခဲ့ရသမျှ အချက်အလက်များကို အောက်ပါအတိုင်း အသေး စိတ် ဖော်ပြလိုက်သည်။

“၁၉၄၅ ခု၊ မေလပထမ လဝက်ပိုင်းအတွင်းက ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မတော်၏ ညာတောင်ပံတွင် တာဝန်ယူ၍ တိုက်ခိုက်နေကြ သော တပ်မကြီးတစ်ခု၏ ဌာနချုပ်မှ အရာရှိတစ်ယောက်သည် (ဘာလင်မြို့သိမ်း)တပ်မတော်၏ စစ်ကောင်စီသို့ ရောက်ရှိလာပါ သည်။ ထိုစဉ်က စစ်ကောင်စီမှာ ကားလ်ရှော့ အရပ်တွင်ရှိနေပါ သည်။ စစ်ကောင်စီသို့ရောက်လာသော အဆိုပါ အရာရှိက ကျွန်ုပ်လက်သို့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကလေးတစ်အုပ် ပေးအပ် ခဲ့ပါသည်။

ထိုအရာရှိ၏ ပြောပြချက်မှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။ မေလ ၂ ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့တပ်ဖွဲ့များ တာဝန်ကျသည့် စစ်နယ်မြေ ဒေသတစ်ခုတွင် ရန်သူများနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပြီးနောက် သူသည် ပျက်စီးနေသည့် ဂျာမန်တင့်ကားတစ်စီးကို တွေ့ခဲ့ပါ သည်။ အဆိုပါ တင့်ကားအနီးတွင် သားရေကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်ထား

သော အလောင်းတစ်လောင်းကို မြင်ရပါသည်။

သို့ဖြင့် ထိုအလောင်းကို ရှာကြည့်ရာ အခြားစာရွက်စာတမ်း များ ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့ရဘဲ ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲတွင် နေ့စဉ် မှတ်တမ်းစာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်ကိုသာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထို စာအုပ်၏ အတွင်းဖုံးစာမျက်နှာတွင် စာအုပ်ပိုင်ရှင်၏ အမည်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့် တယ်လီဖုန်းနံပါတ်များ ပါရှိပါသည်။ ပိုင်ရှင်မှာ မာတင်ဘောမန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အတွင်းစာမျက်နှာများတွင် ၁၉၄၅ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှ မေလ ၁ ရက်နေ့ထိ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများ ရေးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နောက်ဆုံး မှ စာမျက်နှာအလွတ်များတွင်မူ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်များ၊ လိပ်စာ အချို့နှင့် မှတ်စုများ ရေးမှတ်ထားပါသည်။

ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်းများတွင် ပါဝင်သည့် အကြောင်းချင်းရာ များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဤစာအုပ်ပိုင်ရှင်မှာ ဘောမန်းပင် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အဆိုပါ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းကို စစ်ဆေးကြည့်ရှု၍ ဘာသာပြန်ပြီးနောက် ဘာသာပြန် နှင့်အတူ အကျဉ်းချုပ် အစီရင်ခံစာတစ်စောင် ရေးသားကာ ထို စာအုပ်ကိုပါ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာမှ စစ်ကောင်စီသို့ ပေးပို့လိုက်ပါ သည်။

ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ယူဆောင်လာသည့် အရာရှိမှာ ဤ စာအုပ်ကလေးကို မည်သည့် တင့်ကားပျက်ထဲမှ ရရှိလာခဲ့သည်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုအချိန်က သူနှင့်အတူ ထိုနေရာတွင် မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိနေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို လူ့အော် အလောင်းတစ်လောင်းထံမှ တွေ့ရှိခဲ့ရာ၌ ထိုအလောင်းမှာ မည်သူ မည်ဝါ၏ အလောင်းဖြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း စသည့် အချက်

အလက် သတင်းများကို အစုံအလင် ပြောမပြနိုင်ဘဲ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဤရွှေ့ကြိုမှုသာ သိရသည်။ ဤရွှေ့ကြိုမှု သိရသလောက်နှင့်ပင် ကျေနပ်၍ တစ်ခခန်း ရပ်သင့်သည်ဟု ယူဆသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤရွှေ့ကြိုမှု သိရသလောက်နှင့် မကျေနပ်သေးဘဲ ရှေ့ဆက်၍ ထောက်လှမ်း စုံစမ်းမှုများ ပြုလုပ်နေပြန်ပါက 'ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်သူတွေက ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့ကြသည်' ဆိုသော အချက်များတွင် အမျိုးမျိုး အပုံပုံ အကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်ကာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း မသေမချာ မရေမရာ ဇဝေဇဝါဖြင့် လုံးချာလည်နေဦးမည်မှာ မချပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ဆုံး ပြောစရာ အချက်တစ်ချက် ကျန်နေသည်။ ယင်းနောက်ဆုံးအချက်မှာ အခြားမဟုတ်။ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၏ နောက်ဆုံးနေ့တွင် ပါရှိသည့် နောက်ဆုံးရေးသားချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် နောက်ဆုံးနေ့စွဲမှာ ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၁ ရက်နေ့ပင်ဖြစ်သည်။ ဘောမန်းသည် အဆိုပါ နောက်ဆုံး နေ့တွင် နောက်ဆုံးစာကြောင်းတစ်ကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့သည်။

မေလ ၁၊ အင်္ဂါ။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ ဖောက်ထွက်ရန် ကြိုးစားနေကြ သည်။

မှန်သည်။ ဘောမန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအကြောင်းကို ပြောဆို ရေးသားကြရာ၌ 'ဘယ်နေ့က တွေ့ခဲ့သည်၊ ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ခဲ့ သည်၊ ဘယ်သူတွေက တွေ့ခဲ့သည်'ဟူသော အချက်များတွင်

အငြင်းပွားမည်ဆိုက ပွားနိုင်သည်။ သံသယဖြစ်မည်ဆိုက ဖြစ်နိုင် သည်။

သို့သော် သူ၏မှတ်တမ်းအရ မေလ ၁ ရက်နေ့ညက သူသည် ဘာလင်မြို့တွင်းမှ ဖောက်ထွက်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်ဟူသော အချက် မှာမူ လုံးဝ အငြင်းပွားစရာမလို။ လုံးဝ သံသယဖြစ်စရာမလို။

အိုက်မ်မန်းနှင့် ဘောမန်း

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၉ ရက်နေ့တွင် ဂျာမနီနိုင်ငံ လင်းစံဘတ်မြို့ရှိ အမေရိကန် အာဏာပိုင်များ ဆုပ်ချုပ်သော အကျဉ်းထောင်အတွင်းမှ အထိန်းသိမ်းခံ နာဇီအကျဉ်းသားနှစ်ယောက်သည် 'အရေးကြီးသော' သတင်းတစ်ခု ပြောကြားရန် ရှိနေပါသဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များနှင့် တွေ့ပါရစေဟု ခွင့်တောင်းခဲ့သည်။

“ဒီကိစ္စဟာ မာတင်ဘောမန်းနဲ့ ပတ်သက်နေပါတယ်”

ဂျိုးဇက်မာရှစ်နှင့် ဝေါ့လ်တာရပ်အမည်ရှိ အဆိုပါ အထိန်းသိမ်းခံ နာဇီနှစ်ယောက်က သည်လိုပြောလိုက်သောအခါ အကျဉ်းထောင် တာဝန်ခံများမှာ မနေနိုင်တော့ဘဲ ပျာပျာသလဲဖြင့် ထိုနှစ်ယောက်ကို အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအာဏာပိုင်များနှင့် အမြန်ဆုံး တွေ့ဆုံပေးခဲ့ရသည်။

သို့ဖြင့် မတ်လ ၁၂ ရက်နေ့တွင်မူ သူတို့နှစ်ယောက်က အောက်ပါ အတိုင်း ဖြောင့်ချက်ပေးခဲ့ကြသည်။

စစ်ကြီးပြီးဆုံးသွားသောအခါ မာရှစ်နှင့် ရပ်တို့သည် ဂက်စတာပို တပ်သားများဘဝဖြင့် ဩစတြေးရီးယားတွင် ရောက်နေကြသည်။

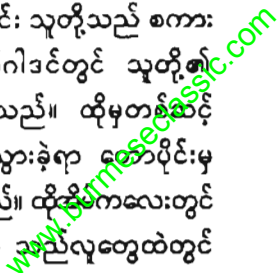
ထိုအချိန်တွင် ဂျာမန်တပ်သားအားလုံး လက်နက်ချခဲ့ကြရာ သူတို့နှစ်ယောက်သည် အခြားသော ဂျာမန်တပ်သားများနှင့်အတူ စစ်သုံးပန်းစခန်းတစ်ခုသို့ အပိုခံခဲ့ရသည်။ မကြာမီ သူတို့နှစ်ယောက်သည် အဆိုပါ သုံးပန်းစခန်းမှ အလစ်တွင် ထွက်ပြေးကာ ဝီယင်နာသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ဝီယင်နာတွင် သူတို့သည် တစ်စုံတစ်ရာ အခက်အခဲမရှိလှဘဲ သူတို့၏ 'မိတ်ဆွေများ'နှင့် အဆက်အသွယ်ပြုခဲ့ကြပြီး အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်များ၊ သုံးစွဲရန် ငွေများနှင့်တကွ ခိုလှုံရန် နေရာထိုင်ခင်းများပါ ရရှိခဲ့ကြသည်။

တစ်နေ့တွင်မူ သူတို့၏ မိတ်ဆွေများက သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို နာဇီမြေအောက်ဌာနချုပ်စခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ကြသည်။ ထိုစခန်းတွင် သူတို့ကို အမျိုးမျိုး စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့ကြပြီးနောက် စိတ်ချယုံကြည်ရသည့် အခြေအနေရှိသဖြင့် 'အလုပ်'ခန့်အပ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။

သူတို့၏ ပထမဆုံးအလုပ်တာဝန်မှာ ဂျာမနီနိုင်ငံမှ ဘာချက်စ်ဂါဒင်မြို့သို့ သွားရောက်၍ ထိုမြို့မှ ဘူတာရုံတွင် 'မိတ်ဆွေများ'ကို တွေ့ဆုံကြရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် မာရှစ်နှင့် ရပ်တို့သည် ခရီးစရိတ်နှင့် အသုံးစရိတ်များအဖြစ် အင်္ဂလိပ်ငွေ ရှိလင် ၅၀၀ ကိုယူ၍ ခရီးထွက်ခဲ့ကြရသည်။

သက်ဆိုင်ရာမှ ညွှန်ကြားလိုက်သည့်အတိုင်း သူတို့သည် စကားဝှက်များကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ဘာချက်စ်ဂါဒင်တွင် သူတို့၏ မိတ်ဆွေများကို အလွယ်တကူ တွေ့ခဲ့ကြရသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် မိတ်ဆွေများ၏ ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ရာ တောပိုင်းမှ အိမ်ကလေးတစ်အိမ်သို့ ရောက်သွားခဲ့ကြပြန်သည်။ ထိုအိမ်ကလေးတွင် လူ ၆ ယောက် ၇ ယောက်ခန့် တွေ့ခဲ့သည်။ သည်လူတွေထဲတွင်

မမျှော်လင့်ဘဲ ယခင်က မာရှစ်၏ ဆရာဖြစ်ခဲ့သူ ဂက်စတာပိုတပ်မှူး စတီပင် ဆိုသူကိုပါ တွေ့ရသည်။ စတီပင်မှာ ဂက်စတာပိုဘဝက ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများဖြင့် အာဏာပိုင်များက အလိုရှိနေသူဖြစ်သည်။

မာရှစ်နှင့် ရပ်တို့သည် ထိုအိမ်ကလေးတွင် ရက်ပေါင်းအတော်ကြာ အောင် နေခဲ့ရ၍ ဤအတောအတွင်း သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကင်းစောင့် သဘောမျိုးဖြင့် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် သူတို့သည် 'အဲလိပ်'တောင်ပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြရပြီး ၁၉၄၇ ခု ဖေဖော်ဝါရီလမှ ဇွန်လလောက်အထိ ထိုတောင်ပေါ်စခန်းတွင် နေခဲ့ကြရသည်။ ထိုရက်များအတွင်းက သူတို့သည် သူတို့လို ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ဖွယ်ကြသော နာဇီဂက်စတာပို တပ်သားဟောင်းများအတွက် ပုန်းအောင်းစရာနေရာများ ရှာဖွေစီစဉ်ပေးခဲ့ကြရသည်။

ထိုသို့ နာဇီဂက်စတာပို တပ်သားဟောင်း အများအပြားနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ကြရာမှ သူတို့တစ်တွေ ယခုလက်ရှိ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေ ကြသော လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝတို့ကို အလွန်အင်အားကြီးမားသည့် နာဇီမြေအောက်အဖွဲ့ကြီးက ချုပ်ကိုင်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် ယင်း မြေအောက်အဖွဲ့ကြီးကို ယခင် နာဇီဂျာမန်အစိုးရအဖွဲ့မှ အားကစား ဘက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံတစ်ဦးဖြစ်သူ အော်စတင်၏ဇနီးက ခေါင်းဆောင် နေကြောင်းများကို သိခဲ့ကြရသည်။

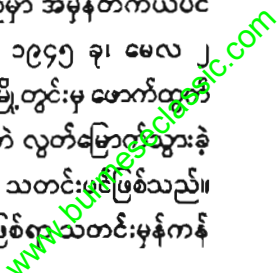
ထိုပြင် အခြားအရေးကြီးသော သတင်းတစ်ခုကိုလည်း မာရှစ်နှင့် ရပ်တို့ ကြားသိခဲ့ကြရသေးသည်။ ယင်းသတင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ပျောက်ဆုံးနေသော မာတင်ဘောမန်းသည် မြေအောက်အဖွဲ့ ခေါင်း ဆောင် အော်စတင်၏ဇနီးနှင့်အတူ ရှိနေသည်ဟူသော သတင်းပေ တည်း။

ထိုမျှမက ဤမြေအောက်အဖွဲ့ကြီး၏ အဓိကလုပ်ငန်းမှာ နာဇီ ခေါင်းဆောင်ဟောင်းများအား ဂျာမနီနိုင်ငံမှ ခိုးထုတ်၍ အိတ်လီ၊ ဆွစ်ဇာလန်နှင့် စပိန်နိုင်ငံများသို့ ပို့ဆောင်ပေးရသည့် အလုပ်များဖြစ်၍ ဤအဖွဲ့ကြီးနှင့် ဤလုပ်ငန်းများအားလုံးကို ခေါင်းဆောင်ကွပ်ကဲနေသူ မာတင်ဘောမန်းပင် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သူတို့ သိခဲ့ရသေးသည်။

မာရှစ်သည် အထက်ပါသတင်းများကို သူ့ဆရာ စတီပင်ထံမှ ကြားသိခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ စတီပင်ကိုယ်တိုင် ဘောမန်းရှိရာ လျှို့ဝှက် ဌာနချုပ်သို့ မကြာခဏ သွားရောက်ခဲ့ရ၍ အဆိုပါဌာနချုပ်ကို ဂက် စတာပိုတပ်သားဟောင်း ၄၀၀ ခန့်တို့က အမြဲစောင့်ကြပ်လျက် ရှိ ကြောင်းများကိုပါ သိခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် နာဇီမြေအောက်အဖွဲ့ကြီးသည် စစ်ပြီးကာလ ခေတ်သစ် နာဇီဝါဒဖြန့်ချိရေး စာရွက်စာတမ်းများ ဝေငှခြင်း၊ နာဇီဝါဒလိုလားသည့် ယုံကြည်စိတ်ချရသူများကို ရှာဖွေ သိမ်းသွင်းခြင်း စသော လုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်ကိုင်နေကြသည်ဟု သိရသည်။

အထက်ပါတို့မှာ အထိန်းသိမ်းခံ နာဇီတပ်သားဟောင်း မာရှစ်နှင့် ရပ်တို့က အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများအား 'ဖော်ကောင်' လုပ်ခဲ့သည့် သတင်းဇာတ်လမ်းပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ကြိုတင်ပြောကြားခဲ့သည့်အတိုင်း ဤသတင်း သည် 'မာတင်ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်'နေသည်မှာ အမှန်တကယ်ပင် ဖြစ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် ဤသတင်းသည် ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက် ဝေလီဝေလင်းအချိန်က ဘာလင်မြို့တွင်းမှ ဖောက်ထုတ် ရာတွင် ဘောမန်းတစ်ယောက် မသေမပျောက်ဘဲ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ သည်ဟူသောအချက်ကို သက်သေထုလိုက်သည့် သတင်းဖြစ်ဖြစ်သည်။ ဤသတင်းသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်က သတင်းဖြစ်ရာ သတင်းမှန်ကန်

ကြောင်း ထပ်မံထောက်ခံသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ရှိသေးသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ သူစိမ်းတစ်ရံဆန်မဟုတ်ဘဲ ဘောမန်း၏ ယောက္ခမ အရင်းခေါက်ခေါက်ဖြစ်သူ ဖရောဘတ်ချ်ပင် ဖြစ်သည်။

ဖရောဘတ်ချ်၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဝေါလ်တာဘတ်ချ်သည် နာဇီခေါင်းဆောင်ဟောင်းတစ်ယောက်ပင်ဖြစ်၍ တစ်ခါက နာဇီပါတီ၏ တရားစီရင်ရေး ခုံရုံးအဖွဲ့ချုပ်၏ သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသော်လည်း စစ်ကြီးကာလအတွင် တစ်စုံတစ်ရာ အရေးယူ အပြစ်ပေးခြင်း မခံရဘဲ အနောက်ဂျာမနီတွင် အေးအေးချမ်းချမ်းပင် နေလာခဲ့သည်။ သို့နေလာခဲ့ရာမှ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဝေါလ်တာဘတ်ချ်သည် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားခဲ့သည်။ ဝေါလ်တာဘတ်ချ်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် မကြာမီ ဇွန်လ ၃၀ ရက်နေ့တွင် တရားရုံးတော်မှ ဝေါလ်တာဘတ်ချ်၏ ဇနီး ဖရောဘတ်ချ်အား ဆင့်ခေါ်၍ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်များနှင့်တကွ သူမ၏သမက်ဖြစ်သူ မာတင်ဘောမန်းအကြောင်းကို စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့သည်။ ဤတွင် မုဆိုးမကြီး ဖရောဘတ်ချ်က ရုံးတော်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုသွားခဲ့သည်။

“တရားခံမာတင်ဘောမန်းဟာ အခုအချိန်အထိ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးတယ်။ မရှိတော့ဘူးဆိုတာတော့ ကျွန်မ အတိအကျ မပြောနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ သိရသလောက် ပြောရမယ်ဆိုရင်ဖြင့် သူဟာ ၁၉၄၉ ခုနှစ်အထိ အသက်ရှင်နေပါသေးတယ်။ ဒီအကြောင်းကို အဲဒီအချိန်က ကျွန်မယောက်ျားကို လူစိမ်းနှစ်ယောက် လာတွေ့ပြီး ပြောသွားကြပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး အရပ်ဝတ်အရပ်စားတွေနဲ့ လာကြတာပါ။ သူတို့ဟာ ကျွန်မယောက်ျားနဲ့အတူ ပန်းခြံထဲသွားပြီး စကားပြောခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကတော့ ဂျာမန်

လူမျိုးပဲဆိုတာ ကျွန်မ သေချာပေါက် ပြောနိုင်ပါတယ်။

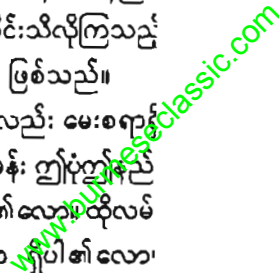
“မာတင်ဘောမန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဲဒီအရပ်ဝတ်နဲ့ လူနှစ်ယောက် ပြောသွားတာတွေဟာ ယုံလောက်စရာရှိတယ်လို့ ကျွန်မ ယောက်ျားက ယူဆပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကပဲ ကျွန်မတို့ အိပ်ရာမဝင်ခင် ကျွန်မယောက်ျားက မာတင်ဘောမန်းကို ရည်ရွယ်ပြီး ‘တိရစ္ဆာန်ကောင်တော့ မသေသေးဘူးကွဲ့’လို့ ပြောပါတယ်” ဘောမန်း၏ ယောက္ခမအရင်းခေါက်ခေါက်ကိုယ်တိုင်က ရုံးတော်တွင် ထွက်ဆိုသွားသော အထက်ပါ အစစ်ခံချက်အရ ဘောမန်းသည် ၁၉၄၉ ခုနှစ်အထိ အသက်ထင်ရှား ရှိနေခဲ့သည်မှာ သေချာသည်ဟု ယုံရမည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အထက်ဖော်ပြပါ နာဇီအကျဉ်းသားနှစ်ယောက်နှင့် ဘောမန်းယောက္ခမ၏ ပြောကြားချက်များသည် ဘာလင်မြို့မှ ဘောမန်းတစ်ယောက် မသေမပျောက်ဘဲ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသည်ဟု သေချာအချက်ကို ပို၍ ခိုင်လုံစေသည့် အထောက်အထားများ ဖြစ်နေသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ဘောမန်းသည် ဘာလင်မှ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ပါသနည်း။ ဘယ်စခန်း ဘယ်လမ်းမှနေ၍ ထွက်ပြေးခဲ့ပါသနည်း။ ဗုဒ္ဓ ဘယ်တိုင်းဘယ်ပြည်သို့ ရောက်နေပါသနည်း။

ဤသည်တို့မှာ ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ လူတိုင်းသိလိုကြသည့် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဇာတ်လမ်းသွယ်သွယ်တို့ပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် အခြားတစ်ဖက်မှ အခြားမေးခွန်းများလည်း မေးစရာနှစ်ခုပြန်သည်။ ယင်းမေးခွန်းများမှာ ဘာလင်မှာ ဘောမန်း ဤပုံဤနည်းဖြင့် လွတ်မြောက်သွားသည်ဆိုပါက ဖြစ်နိုင်စရာရှိပါ၏လော။ ထိုလမ်းထိုစခန်းမှ ထွက်ပြေးခဲ့သည်ဆိုပါက ယုတ္တိယုတ္တာ ရှိပါ၏လော။

သည်တိုင်း သည်ပြည်သို့ ရောက်နေသည်ဆိုပါက ယုံကြည်စရာရှိပါ၏ လော။

ဤမေးခွန်းများအားလုံးကို ပေါင်းရုံး၍ ဖြေရမည်ဆိုပါက 'ဖြစ်နိုင်သည်။ ယုတ္တိရှိသည်။ ယုံကြည်စရာရှိသည်ဟုပင် ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည့် နောက်ပိုင်းတွင် နာဇီခေါင်းဆောင် အများအပြား ကြီး၊ ငယ်၊ ရွယ်၊ လတ်အစားတို့သည် ထိုသို့ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ကြ၍ ထိုလမ်း ထိုစခန်းများမှ ထွက်ပြေးကာ ထိုတိုင်း ထိုပြည်များသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြကြောင်း လက်ဆုပ်လက်ကိုင် အခိုင်အမာ သက်သေသာကေများ ရှိနေခဲ့သောကြောင့်ပင်တည်း။

ဥပမာ-အော့တိုစကော့ဇနီကို ကြည့်ပါ။

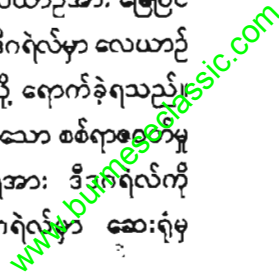
အော့တိုစကော့ဇနီဆိုလျှင် ဂျာမန်လူမျိုးတိုင်းသာမက အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီ စသော ဥရောပနိုင်ငံအားလုံးတို့မှ ပြည်သူများနှင့် တကွ အမေရိကန်များကပါ ကောင်းကောင်းကြီး သိထားကြသည်။ စကော့ဇနီသည် နာမည်ကျော် ကွန်မန်ဒိုအသေခံ နာဇီတပ်မှူးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်းက အီတလီအာဏာရှင် မူဆိုလီနီအား အတိုက်အခံကိုးသားများက ဖမ်းဆီး၍ လျှို့ဝှက်စွာ ချုပ်နှောင်ထားရာမှ ဟစ်တလာ၏ စေခိုင်းချက်အရ အသေခံတပ်ဖွဲ့ တစ်ခုကို ခေါင်းဆောင်ကာ စွန့်စွန့်စားစား သွားရောက်ကယ်တင်ခဲ့သူမှာ ဤ စကော့ဇနီပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ၁၉၄၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများက ဟစ်တလာကို လုပ်ကြံရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြစဉ်က ဟစ်တလာဆန့်ကျင်ရေးတပ်များအား ရွပ်ရွပ်ခွံခွံဖြင့် ရဲရဲရင့်ရင့် နှိမ်နင်းချေမှုန်းခဲ့သူမှာလည်း ဤ စကော့ဇနီပင်ဖြစ်သည်။ စကော့ဇနီသည် ဂျာမန်တပ်များအတွင်း၌သာ ကျော်ကြားခဲ့သည်

မဟုတ်။ စစ်အတွင်းက အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်တပ်များ၏ နောက်ပိုင်းသို့ ဂျာမန်အသေခံတပ်သားများကို ခေါင်းဆောင်ကာ အကြိမ်ကြိမ် သွားရောက်၍ ဖောက်ခွဲပျက်ဆီးရေးလုပ်ငန်းများကို 'မိုက်မိုက်ကန်းကန်း' လုပ်ခဲ့သူဖြစ်ရာ မဟာမိတ်တပ်များက သူ့အား 'ဥရောပတိုက်တွင် အန္တရာယ်အကြီးဆုံးလူတစ်ယောက်' ဟူ၍ပင် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုမျှလောက် ထင်ရှားကျော်ကြားသော စကော့ဇနီသည် ဂျာမန်တို့ လက်နက်ချပြီးသည်နောက် အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်တပ်များ အထပ်ထပ် ဝိုင်းထားသည့်ကြားမှနေ၍ တိတ်တဆိတ် ဖောက်ထွက်ကာ စပိန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့သည်။ စပိန်နိုင်ငံမှာ အများသိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဖရန်ကို အုပ်စိုးသည့်နိုင်ငံဖြစ်ရာ နာမည်ကျော် နာဇီတပ်မှူးဟောင်း စကော့ဇနီမှာ ထိုနိုင်ငံတွင် ဘေးမသိရန်မခဘဲ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့သည်။

အလားတူပင် ဂျာမန်ဂက်စတရာပိုဗိုလ်မှူးကြီး ဒီဂရဲလ်ဆိုသူမှာလည်း မဟာမိတ်တပ်များ မျက်စိအောက်မှ လျှို့ဝှက်စွာ လွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလက ဂျာမန်တပ်များ လက်နက်ချသည့် အချိန်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဒီဂရဲလ်သည် လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် ထွက်ပြေးကာ စပိန်နိုင်ငံ စန်ဆီဘာစ်ရှန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က စပိန်အာဏာပိုင်များသည် ဒီဂရဲလ်စီးလာသည့် လေယာဉ်အား မြေပြင်သို့ ဆင်းသက်ရန် 'အမိန့်ပေး' ခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိ၍ ဒီဂရဲလ်မှာ လေယာဉ်အဆင်းတွင် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပြီး စပိန်ဆေးရုံတစ်ခုသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။

ဤတွင် စစ်ကြီးအတွင်းက ဒီဂရဲလ်ကျူးလွန်ခဲ့သော စစ်ရာဇဝင်တို့များအတွက် ဘယ်လ်ဂျီယံအစိုးရက စပိန်အစိုးရအား ဒီဒီဂရဲလ်ကို ပေးအပ်ရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် ဒီဂရဲလ်မှာ ဆေးရုံမှ

ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ‘အမည်မဖော်ပြနိုင်သော နေရာ တစ်နေရာ’သို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဘယ်လ်ဂျီယံအစိုးရ သည် ဒီဂရဲလ်အား စစ်တရားခံအဖြစ် မျက်ကွယ်တွင် စစ်ဆေး၍ မျက်ကွယ်မှာပင် သေဒဏ်ပေးခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်မူ ဒီဂရဲလ် သည် ဘယ်လ် ဂျီယံအစိုးရ၏ သေဒဏ်ကို လုံးဝ မခံရရုံမျှမက စပိန်နိုင်ငံ မက်ဒရစ် မြို့တော်မှာပင် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် ထင်ထင်ရှားရှား သွားလာနေထိုင်ခဲ့သည်။

ထိုနည်းတူစွာ အခြားအခြားသော နာဇီခေါင်းဆောင်များ ဂက် စတာပိုတပ်မှူးများနှင့် ဂျာမန်စစ်ဗိုလ် အများအပြားသည်လည်း စကော် ဇနီနှင့် ဒီဂရဲလ်တို့လို စစ်ကြီးအပြီးတွင် စပိန်နိုင်ငံနှင့်တကွ ဆွီဒင်၊ ဒိန်းမတ်၊ ဖင်လန်၊ အီတလီ၊ ဆွစ်ဇာလန် စသော ဥရောပနိုင်ငံများ သာမက ပင်လယ်ရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးဖြစ်သော တောင်အမေရိက တိုက်သို့တိုင်အောင် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ကြသည်မှာ အများအသိပင် ဖြစ်သည်။

ဤအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အထင်ရှားဆုံး သက်သေသာဓကမှာ ကမ္ဘာကျော် လူသတ်ကောင် အိုက်ခမ်နန်း၏ ဇာတ်လမ်းပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်ဦးရာသီ၏ တစ်ခုသောညတစ်ည...

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အမှောင်ထုဖုံးလွှမ်းနေသည့် အဆိုပါ အကာလ ညတစ်ညတွင် ဩစတြေးရီးယားပြည်နယ် အစွန်အဖျား အီတလီနယ်စပ်မှ ‘ရက်စ်ချန်း’တောင်ကြားဒေသရှိ ‘နောဒါးစ်’ ရွာ ကလေး၏ တစ်ခုသော အိမ်တံခါးဝကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက လာ၍ ခေါက်လိုက်သည်။

တံခါးခေါက်သံကြောင့် အထဲမှ အိမ်ရှင်သည် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက် သည်။

“ဒီအိမ်မှာ အဲဒီဒရီးဆိုတဲ့လူ ရှိပါသလား။”

အိမ်အပြင်မှ လူစိမ်း မေးလိုက်သည်။

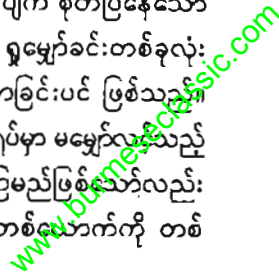
“ကျွန်တော် ပီးရိုက လွတ်လိုက်တဲ့လူပါ။”

အိမ်ရှင်၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ ဧည့်သည်လူစိမ်းသည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရင်း သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဤတွင် အိမ်ရှင်ဖြစ်သူသည် ဧည့်သည်၏မျက်နှာကို တစ်ချက်မျှ လှန်ကြည့်လိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ အခန်းထဲရှိ ဝီရိတစ်ခု အတွင်းမှ တစ်စုံတစ်ရာကို လုတ်ယူလိုက်သည်။ ဝီရိထဲမှ သူ့ဆွဲ ထုတ်လိုက်သော အရာဝတ္ထုမှာ ထွေထွေထူးထူးမဟုတ်။ ရုပ်ပုံကားချပ် တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုကားချပ်ကလေးသည် ‘နောဒါးစ်’ကျေးရွာ ပတ်ဝန်း ကျင်မှ ရှုခင်းသာတစ်ခုပင်ဖြစ်၍ မထူးခြားသော်လည်း ထူးဆန်းသည် ဟု ဆိုရမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကားချပ်ကလေးမှာ အကောင်း ပကတိမဟုတ်ဘဲ တစ်ဝက်တစ်ပျက် တစ်ပိုင်းတစ်စ စုတ်ပြနေသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤတွင် မျက်နှာစိမ်းဧည့်သည်ကလည်း သူ၏ အင်္ကျီအိတ်အတွင်း မှ တစ်ပိုင်းတစ်စ တစ်ဝက်တစ်ပျက်စုတ်နေသော ရုပ်ပုံကားချပ်ကလေး တစ်ခုကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြန်သည်။ ပို၍ ထူးဆန်းသည်နှင့်အမျှ အံ့ဩ စရာကောင်းသည်မှာ အိမ်ရှင်လက်ထဲမှ တစ်ပိုင်းတစ်စ စုတ်ပြနေသော ကားချပ်နှင့် ဧည့်သည်လက်ထဲမှ တစ်ဝက်တစ်ပျက် စုတ်ပြနေသော ကားချပ်နှစ်ခုကို ဆက်ကြည့်လိုက်သောအခါ ရှုမျှော်ခင်းတစ်ခုလုံး ပေါ်လာ၍ ပြည့်စုံသော ကားချပ်တစ်ခု ဖြစ်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အခြားတစ်ပါးသောသူများအတွက် ဤဖြစ်ရပ်မှာ မမျှော်လင့်သည့် တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုဟူ၍ အံ့ဩကောင်း အံ့ဩမိကြမည်ဖြစ်သော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်အတွက်မူ ဤအချက်သည် တစ်ယောက်ကို တစ်

ယောက် ယုံကြည်စိတ်ချရသူများဖြစ်ကြောင်း လျှို့ဝှက်သည့် သင်္ကေတ အမှတ်အသားပင် ဖြစ်သည်။

ထိုညက အဆိုပါ နောဒါးစံရွာကလေးမှ အိမ်ရှင် အန်ဒရီးသည် အထက်ဖော်ပြပါ မျက်နှာစိမ်းဧည့်သည်နှင့်တကွ သူနှင့်အတူပါလာ သော အခြားလူသုံးယောက်တို့အား နယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်သည့်လမ်းကို လိုက်လံပြသပေးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့လေးယောက်သည် နယ်စပ် ကို ဖြတ်ကျော်ရာ၌ လွယ်လွယ်ကူကူ ချောချောမောမောမဖြစ်ဘဲ နယ်ခြားကင်းစောင့်တပ်သားများ၏ ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ကြရ သည်။ ဤတွင် သူတို့လေးယောက်အနက် တစ်ယောက်ကို ကင်းစောင့် တပ်က ဖမ်းမိသွားခဲ့သေးသည်။ သို့သော် ကင်းစောင့်တပ်သားများနှင့် အပေးအယူလုပ်ကာ နားလည်မှုရရှိခဲ့သဖြင့် အဆိုပါ အဖမ်းခံရသူမှာ ပြန်လွတ်လာခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် နောက်ဆုံး၌ သူတို့လေးယောက်စလုံး သည် အီတလီနိုင်ငံအတွင်းရှိ ရီရှန်ရွာကလေးသို့ ချောချောမောမော ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြသည်။

ထိုညက သြစတြေးလီးယားနယ်စပ်မှ အီတလီနိုင်ငံတွင်းသို့ ထိုသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသော အထက်ပါ လူလေးယောက် အနက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူမှာ အခြားမဟုတ်။ ကမ္ဘာကျော် လူသတ် ကောင် အိုက်ခ်မန်းပင်တည်း။

အိုက်ခ်မန်းသည် ရိုးရိုးသာမန်လူသတ်ကောင်မဟုတ်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက 'ဂျူးလူမျိုးမှန်သမျှ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်မှ ပျောက် ကွယ်သွားအောင် မျိုးဖြုတ်ပစ်ရမည်' ဟူသော ဟစ်တလာ၏ တစ်ချက် လွတ်အမိန့်ကို တစ်သဝေမတိမ်း ဦးထိပ်ရွက် ပန်ဆင်ကာ ဂျူးလူမျိုး ၆ သန်းကျော်ကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် နည်းမျိုးစုံဖြင့် သုတ်သင် သတ်ဖြတ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် အိုက်ခ်မန်းသည် လူ

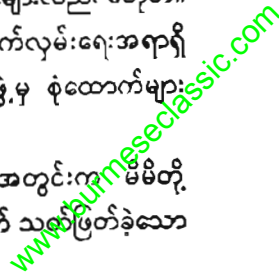
သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် အကြီးမားဆုံးသော လူသတ်ကောင်ဖြစ်သည်။ အရက်စက်ဆုံးသော လူသတ်သမား ပါးကွက်အာဏာသားဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာကျော် ဆော့စ်ဝစ်အကျဉ်းစခန်းတွင် တစ်နေ့လျှင် လူပေါင်း ၃၀၀၀(ကိုးထောင်)အထိ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အရှင်လတ်လတ် အဆိပ် ဓာတ်ငွေ့ဖြင့် အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ခဲ့သော လူသတ်ကောင် အိုက်ခ်မန်းသည် ဂျာမန်တို့ လက်နက်ချ၍ စစ်ကြီးပြီးဆုံးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မဟာမိတ်တပ်များ၏ အထပ်ထပ် ဝိုင်းရံထားမှုများ အကြားမှ ဖောက်ထွက်ကာ အထက်ပါအတိုင်း အီတလီနိုင်ငံသို့ ထိတ်တဆိတ် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

သူသည် အီတလီမှ တစ်ဖန် အခြားသော နာဇီခေါင်းဆောင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များနည်းတူ အာဏာရှင်ဖရန်ကို၏ စပိန်နိုင်ငံသို့ ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ထိုမှတစ်ဖန် လေကြောင်းခရီးဖြင့် တောင် အမေရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ တိမ်းရှောင်လာခဲ့ပြီး ထိုနိုင်ငံတွင် နာမည်တစ်မျိုးဖြင့် ရုပ်ဖျောက်ကာ နေထိုင်လာခဲ့သည်။

နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင် အိုက်ခ်မန်းသည် တောင်အမေရိကတိုက်၊ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ ဗြူနိုအဲရစ်မြို့တော်တွင် 'ရစ်ချပ်ကလီမင့်' ဟူသော အမည်ဖြင့် ထိုသို့ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်လာခဲ့ရာမှ ၁၅ နှစ်ကျော်မျှ ကြာသောအခါ တစ်နေ့တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ဤတွင် သူ့ကိုဖမ်းဆီးခဲ့သူများမှာ အာဂျင်တီးနားအာဏာပိုင်များလည်း မဟုတ်။ အင်္ဂလိပ် အမေရိကန်နှင့် ရုရှားနိုင်ငံများမှ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ များလည်း မဟုတ်ဘဲ ဂျူးအမျိုးသားရေးရာအဖွဲ့မှ စုံထောက်များ ဖြစ်ကြသည်။

အဆိုပါ ဂျူးစုံထောက်များသည် စစ်ကြီးအတွင်းက မိမိတို့ ဂျူးလူမျိုး ခြောက်သန်းကျော်ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သော

နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင် လူသတ်သမား အိုက်ခံမန်းအပေါ်တွင် 'ကမ္ဘာကြေသော်လည်း ဥဒါန်းမကြေ' နိုင်ဘဲ သံသမဲမဲ ရွဲနဘဲဖြင့် ကမ္ဘာအနှံ့ မြေလှန်၍ ရှာဖွေခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မနားမနေ ရှာဖွေထောက်လှမ်းခဲ့ကြပြီးနောက် ၁၅ နှစ်ကျော်မျှအကြာတွင်မှ အိုက်ခံမန်းကို တောင်အမေရိကတိုက် ပြုနိုင်အံ့ရစ်မြို့တော်တွင် တွေ့ရှိ ဖမ်းဆီးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ထိုစဉ်က အာဂျင်တီးနားအစိုးရသည် နာဇီဝါဒကို လိုလား၍ နာဇီခေါင်းဆောင်များအား မိမိနိုင်ငံတွင် တရားဝင် လက်ခံ ထားသည်ဖြစ်ရာ ဂျူးစုံထောက်များသည် ပြုနိုင်အံ့ရစ်မြို့၌ အိုက်ခံမန်း အား လူအများရှေ့တွင် မြင်မြင်ထင်ထင် တရားဝင် ဖမ်းဆီးခဲ့ကြခြင်း မဟုတ်ဘဲ တိတ်တဆိတ် နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေကာ ပြန်ပေးဆွဲသလို ဆွဲခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တောင်အမေရိက တိုက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံမှ မိုင်ပေါင်း ၅၀၀၀ နီးပါးမျှ ကွာဝေးသော ကမ္ဘာအရှေ့အလယ်ပိုင်း အစ္စရေးနိုင်ငံသို့ အိုက်ခံမန်းအား လေယာဉ်ဖြင့် လျှို့ဝှက်စွာ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြပြီး ဂျေရုစလင်မြို့ တရားရုံးတော်တွင် စွဲချက်များတင်၍ အများပြည်သူတို့ရှေ့မှောက်၌ အမှုစစ်ဆေးခဲ့ကြရာ ထိုစဉ်က နာဇီလူသတ်ကောင် အိုက်ခံမန်း၏ အမှုမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးက စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် နားစွင့်ခဲ့ရသည့်အမှုကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

အိုက်ခံမန်းအား ထိုသို့ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘာမန်း တစ်ယောက် ဘာလင်မှ ထွက်ပြေးခဲ့ပြီးနောက် မသေမပျောက်ဘဲ

* အိုက်ခံမန်း၏ ဘဝဖြစ်စဉ်များနှင့်တကွ စစ်ကြီးအတွင်းက ဂျူးလူမျိုး ၆ သန်းကျော်ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ပုံများနှင့် စစ်ကြီးအပြီးတွင် အဖမ်းခံခဲ့ရပြီး ဆေးဒက်အဆေးခံခဲ့ရပုံများကို စာရေးသူ၏ 'အိုက်ခံမန်း၏ ငရဲခန်း' စာအုပ်တွင် အသေးစိတ် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။ ။ စာရေးသူ

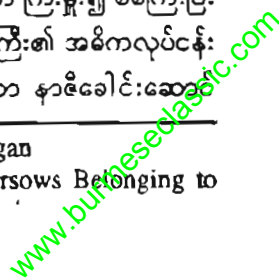
ကမ္ဘာမြေပြင်တစ်နေရာရာတွင် မုချရှိနေသည်ဟူသော ယူဆချက်မှာ ပို၍ ကြီးမားလာခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ထိုအချိန်က အိုက်ခံမန်းကဲ့သို့ စစ်ကြီးအပြီးတွင် တကွတပြားဖြင့် ကစဉ့်ကလျားထွက်ပြေးခဲ့သော နာဇီခေါင်းဆောင် များအား ဟစ်တလာကိုကြည့်ညို၍ နာဇီဝါဒကို လိုလားသည့် နိုင်ငံ အများအပြားက လက်ခံထားကြကြောင်း တစ်နေ့တခြား ထင်ရှားလာခဲ့ ရာ သည်အထဲတွင် ဘောမန်းတစ်ယောက်လည်း မုချ အပါအဝင်ဖြစ်ရ မည်ဟူ၍ တထစ်ချ ယူဆလာကြသည်။

မှန်သည်။ ဂျာမန်တို့ စစ်ရှုံး၍ စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း နာဇီဝါဒမှာ ဇာတ်မသိမ်းသေးဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ နာဇီဝါဒီများနှင့် နာဇီ လိုလားသူများသည် စစ်ပြီးကာလ ဂျာမနီအနောက်ပိုင်းတွင်သာမက အခြားအခြားသော နိုင်ငံများတွင်ပါ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေခဲ့ကြသေးသည်။

သည်အထဲတွင် အိတလီနိုင်ငံမှ 'အိုဒက်ဆာ' အဖွဲ့ကြီးသည် အထင်အရှားဆုံးပင်ဖြစ်သည်။ 'အိုဒက်ဆာ'ဟူသောအမည်မှာ 'ဂျာမန် လုံခြုံရေး (ဂက်စတာပို)တပ်ဖွဲ့နှင့် ပတ်သက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အဖွဲ့အစည်း'ဟူသောအမည်ကို ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် အတိုကောက် ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်သည့် ဤအဖွဲ့ကြီးကို အိတလီ ဖက်ဆစ် ခေါင်းဆောင်မင်းသားကြီး ပီနာတယ်လီဆိုသူက ကြီးမှူး၍ စစ်ကြီးပြီး လျှင်ပြီးချင်း ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ 'အိုဒက်ဆာ'အဖွဲ့ကြီး၏ အဓိကလုပ်ငန်း မှာ ဂျာမန်မှ တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးလာကြသော နာဇီခေါင်းဆောင်

* ODESSA : Organisation der ehemaligan SS - Angehörigen (Organisation of Persows Belonging to the SS).

များနှင့် နောက်လိုက်ငယ်သားများအား တိတ်တဆိတ် ဆီးကြို စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် လိုအပ်ပါက 'အခြားနိုင်ငံများ'သို့ လျှို့ဝှက်စွာ ပို့ဆောင်ပေးခြင်း စသည့်လုပ်ငန်းများပင်ဖြစ်သည်။

'အခြားနိုင်ငံများ'ဆိုရာ၌ ထိုစဉ်က နာဇီခေါင်းဆောင်များအများဆုံး ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်၍ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြသည့် နိုင်ငံမှာ စပိန်နိုင်ငံပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စပိန်အာဏာရှင် ပရန်ကိုမှာ တစ်ခါက ဟစ်တလာ၏ ဘက်တော်သားတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည့်ပြင် စစ်ကြီးအတွင်းက ကြားနေနိုင်ငံအဖြစ် တရားဝင်ကြေညာခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့အားဖြင့် ဂျာမနီကိုလိုလားသည့် နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နာဇီခေါင်းဆောင်များသည် ဆွီဒင်၊ ဒိန်းမတ်၊ ဖင်လန်နှင့် ဆွစ်ဇာလန် စသော ဥရောပနိုင်ငံများသို့လည်း ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ကြရာ နောက်ပိုင်းတွင် ထိုနိုင်ငံများ၌ နာဇီခေါင်းဆောင် အများအပြားကို ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ကြသည်။

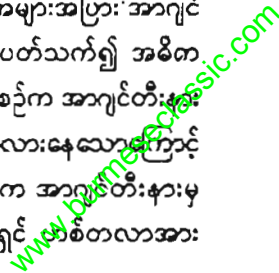
ထိုသို့ ရေကြောမြေကြောချင်း ဆက်စပ်နေသည့် ဥရောပနိုင်ငံများသို့သာမက နာဇီခေါင်းဆောင်များသည် ရေခြားမြေခြား ပင်လယ်ရပ်ခြားဖြစ်သော တောင်အမေရိကတိုက်သို့လည်း အမြောက်အမြား ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖောင်အမေရိကတိုက်မှ အာဂျင်တီးနား၊ ချီလီ၊ ဘရာဇီးလ်၊ ပါရာဂွေး၊ ဘိုလီဗီးယား၊ ဥဂွေ စသော နိုင်ငံများမှာလည်း နာဇီဝါဒလိုလားသူများနှင့် အာဏာရှင်များအုပ်စိုးနေသည့်နိုင်ငံများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုမှတစ်ပါး အဆိုပါ တောင်အမေရိကတိုက်မှ နိုင်ငံများတွင် ဂျာမန်လူမျိုး အမြောက်အမြား အခြေစိုက်နေထိုင်လျက်ရှိကြရာ နာဇီခေါင်းဆောင်များအတွက် ထိုနိုင်ငံများသည် 'သွေးချင်းသားချင်းများ၏ နိုင်ငံ'ပမာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဥပမာ ထိုစဉ်က ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံတွင် ဂျာမန်လူမျိုးပေါင်း ၆၀၀,၀၀၀(ခြောက်သိန်းခန့်) နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ အဆိုပါ ဂျာမန်ခြောက်သိန်းအနက် ဘရာဇီးနိုင်ငံသားအဖြစ် မခံယူဘဲ ဂျာမနီနိုင်ငံသားအဖြစ် နေထိုင်ကြသူပေါင်းမှာ ၈၀,၀၀၀(ရှစ်သောင်း)ကျော်ရှိသည်။ ထိုထက်ပို၍ တိကျစွာပြောရပါမူ အဆိုပါ ဂျာမန်များထဲတွင် နာဇီပါတီဝင်အဖြစ် အတိအလင်း ခံယူထားသူပေါင်း ၁,၇၀၀ တိတိရှိနေသည်။ ထို့အတူ ချီလီနိုင်ငံတွင် ဂျာမန်လူမျိုး ၃၀,၀၀၀(သုံးသောင်း)ကျော်ရှိ၍ ၎င်းတို့အနက် ဂျာမန်နိုင်ငံသား ၇,၀၀၀ နှင့် နာဇီပါတီဝင် ၆၀၀ ရှိနေခဲ့သည်။ ပါရာဂွေးနိုင်ငံတွင်လည်း ဂျာမန်လူမျိုး ၉,၀၀၀ ခန့် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

အထူးသဖြင့် အာဂျင်တီးနားသည် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် နာဇီဝါဒ၏ 'ရေခဲမြေခဲ'အကောင်းဆုံးနိုင်ငံပင် ဖြစ်သည်။ ထိုနိုင်ငံတွင် ဂျာမန်နိုင်ငံသားဦးရေ ၅၀,၀၀၀(ငါးသောင်း)ခန့်ရှိ၍ နာဇီပါတီဝင်ပေါင်း ၁၁,၀၀၀ ကျော်ရှိခဲ့ရာ ရှေးမဆွကပင် နာဇီတို့၏ အခြေစိုက်စခန်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း လူသတ်ကောင် အိုက်ခဲမန်း အပါအဝင် နာဇီတရားခံ အများအပြားသည် အာဂျင်တီးနားသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အာဂျင်တီးနားတွင် နာဇီပါတီဝင်ပေါင်း တစ်သောင်းကျော် ရှိနေခဲ့ခြင်းနှင့် စစ်ကြီးအပြီးတွင် နာဇီခေါင်းဆောင် အများအပြားအာဂျင်တီးနားသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ကြခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အဓိကအထောက်အကူပြုနေသော အကြောင်းရင်းမှာ ထိုစဉ်က အာဂျင်တီးနားအစိုးရသည် နာဇီဝါဒကို အတိအလင်း လက်ခံလိုလားနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ထိုအချိန် ထိုခါက အာဂျင်တီးနားမှ အာဏာရှင် မိဂွန်သည် နာဇီဂျာမနီမှ အာဏာရှင် ဟစ်တလာအား

'ဘုရားတစ်ဆူ၊ ဂူတစ်လုံး' ပမာ ရိုသေကိုင်ရှိုင်း၍ ယုံကြည်ကိုးကွယ်နေသူဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အာဂျင်တီးနားအစိုးရသည် စစ်ပြီးကာလ ဂျာမနီမှ ထွက်ပြေးရောက်ရှိလာကြသော နာဇီခေါင်းဆောင်များအား ပြောင်ကျကျတစ်မျိုး၊ တိတ်တိတ်ပုန်းတစ်သွယ်၊ အကာအကွယ်အစောင့်အရှောက်များ ပေးထားခဲ့သည်အထိ ကူညီခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း နာဇီလူသတ်ကောင် အိုက်ခဲမန်းအား တိုက်တဆိတ် ဖမ်းဆီးသွားသည့်အတွက် အာဂျင်တီးနားအစိုးရသည် အစွရေးအစိုးရအား အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ခဲ့သည့်ပြင် သံတမန်အဆက်ဖြတ်ပစ်သည်အထိပင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ပါး အာဂျင်တီးနားတွင် နာဇီဝါဒီများနှင့် နာဇီလိုလားသူများ မည်မျှလှုပ်ရှားခဲ့ပါသနည်းဟူမူ လူသတ်ကောင် အိုက်ခဲမန်းအား အစွရေးနိုင်ငံ ဂျေရုစလင်မြို့တွင် သေဒဏ်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည့် ၁၉၆၁ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့က အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ ပြုန်အဲရစ်မြို့တော်၏ တစ်ခုသောလမ်းမပေါ်တွင် အသက် ၁၉ နှစ်အရွယ်ရှိ စီရိုတာအမည်ရှိ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အလောင်းကို တွေ့ခဲ့ကြရသည်။ ထိုမိန်းကလေးမှာ ရက်စက်စွာ အသတ်ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်၍ အခြားသော ဒဏ်ရာများအပြင် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ နာဇီတို့၏ စကြာတံဆိပ်ကို ဓားဖြင့် ထွင်းထားသည်ကိုပါ တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။

ထို့ပြင် အဆိုပါမိန်းကလေးကို ထိုသို့ ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသူများမှာ နာဇီဂိုဏ်းသားများဖြစ်ကြောင်း ပို၍ ထင်ရှားစေသည့် အထောက်အထားတစ်ခုကိုလည်း တွေ့ကြရသေးသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ အသတ်ခံရသောမိန်းကလေး၏ လက်ထဲတွင် 'အဒေါ့ဖ် အိုက်ခဲမန်းအတွက် လက်စားချေခြင်း' ဟူ၍ ရေးသားထားသော စာရွက်ကလေးတစ်ရွက်ကို တွေ့ကြရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အိုက်ခဲမန်းအား ထိုသို့ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် လက်ရဖမ်းမိခဲ့ခြင်းဖြင့် လူအများ၏ စိတ်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခုသာအတွေးကို မတွေးတောဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။ အတွေးမှာ 'အိုက်ခဲမန်းကဲ့သို့ပင် မာတင်ဘောမန်းသည်လည်း အာဂျင်တီးနားတွင် မုချရှိနေလိမ့်မည်' ဟူသော အတွေးပင်ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။ အာဂျင်တီးနားသည် အိုက်ခဲမန်း၏ ခိုလှုံနေထိုင်ရာ သာဖြစ်ခဲ့သလို ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ပုန်းအောင်းရာအရပ်သည်လည်း အာဂျင်တီးနားပင် ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ဘောမန်း ဘယ်မှာလဲ

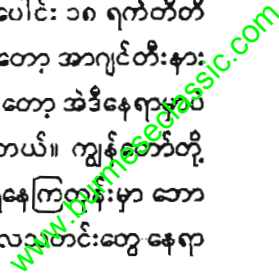
“စစ်ကြီးအတွင်း စပိန်နိုင်ငံမှာ ကျွန်တော့်အဖွဲ့ထဲဝင်ပြီး အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ လောက်မှာ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာပါတယ်။ သူဟာ ဂျာမန် လူမျိုးတစ်ယောက်ပါပဲ။ သူ့ကိုယ်သူ ဖိလစ်ပီလို ခေါ်ပါတယ်။ သူဟာ အခုထက်ထိ နာဇီတွေအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေတုန်းပဲ လို့ ကျွန်တော့်ကို သူက ပြောပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်နဲ့ သူနဲ့ စကားပြောအပြီးမှာ သူက ကျွန်တော့်ကို အထုပ်ကလေး တစ်ထုပ် ပေးပါတယ်။ အဲဒီအထုပ်ကလေးထဲမှာ အရေးကြီးတဲ့ စာတစ်စောင်ပါတယ်လို့ သူကပြောပါတယ်။ အဲဒီစာကတော့ လျှို့ဝှက်တဲ့သင်္ကေတနဲ့ ရေးထားပါတယ်။ အဲဒီသင်္ကေတကို အဓိပ္ပာယ်ပြန်လိုက်ရင် မူရင်းစာရဲ့သဘောကတော့ ‘၁၉၄၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နှင့် ၁၅ ရက်နေ့အတွင်း အရေးကြီးသော လူတစ်ယောက် မက်ဒရစ်မြို့သို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထိုလူကို သင် မှတ်မိလိမ့်မည်။ ယခု ဤစာရေးလိုက်သူက ထိုလူအား သင့်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာလိမ့်မည်’ လို့ ပါ၊ ပါတယ်”

ဒီလိုနဲ့ ဇန်နဝါရီလဆန်း ၃ ရက်နေ့ကျတော့ ဖိလစ်ပီက ဒေါက်တာ ဖလိုက်ရှ်မန်းဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော့်ဆီ ခေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီ ဒေါက်တာဖလိုက်ရှ်မန်း ဆိုတဲ့လူဟာ တခြားလူမဟုတ်ဘဲ မာတင်ဘောမန်းပဲဆိုတာ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိပါတယ်။

အဲဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဗလင်စီယာမြို့နားက ရဲတိုက် တစ်ခုရှိရာကို သွားပြီး အဲဒီရဲတိုက်မှာ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးရဲ့ ဧည့်သည်အဖြစ်နဲ့ အတော်ကြာကြာ နေခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မေလ ၃ ရက်နေ့ကျတော့ နံပါတ် ‘ယူ-၃၃၃’ လို့ ရေးထားတဲ့ ဂျာမန်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းဟာ စပိန်နိုင်ငံရဲ့ အနောက်မြောက်ကမ်းခြေက ဂါစီယာဆိုတဲ့ တံငါရွာကလေးနား မှာ ပေါ်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဘောမန်းတို့ဟာ စပိန်နိုင်ငံကို တစ်နံတစ်လျားဖြတ်ကျော်ပြီး အဲဒီတံငါရွာကလေးရှိတဲ့နေရာကို ရောက်အောင်သွားကြပါတယ်။ အဲဒီရွာမှာပေါ်လာတဲ့ ဂျာမန် ရေငုပ်သင်္ဘောကို တောင်အမေရိကတိုက် ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ နှစ်နဲ့ချီပြီး ဝှက်ထားခဲ့ကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲဒီလို ဝှက် ထားခဲ့တဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘောဟာ အခု မာတင်ဘောမန်းကို ခေါ်ဆောင် ရအောင် အမိန့်နဲ့ ရောက်လာတာပါပဲ။

ရေငုပ်သင်္ဘောဟာ လမ်းခရီးမှာ ရက်ပေါင်း ၁၈ ရက်တိတိ ကြာခဲ့ပြီး ၁၉၄၆ ခု၊ မေလ ၂၅ ရက်နေ့ကျတော့ အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံ ပြူအာတိုကမ်းခြေနားကို ရောက်သွားတော့ အဲဒီနေရာမှာပဲ ဘောမန်းဟာ ကမ်းပေါ်ကို တက်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီကမ်းခြေမရောက်ခင် ပင်လယ်ထဲမှာ ရှိနေကြတုန်းမှာ ဘော မန်းက သူမသေသေးဘူးဆိုတဲ့ ကောလာဟလသတင်းတွေ နေရာ

တကာမှာ ပြောလာကြလိမ့်မယ်လို့ မှတ်မှတ်ရရ ပြောခဲ့ပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ သူ ကျွန်တော့်ကိုပြောခဲ့တာက 'ဥရောပတိုက်မှာ ကျုပ်အကြောင်းကို ကြားနေကြရဦးမှာပါပဲ။ တကယ်တော့ ဒါဟာ ထွက်ပြေးတာမဟုတ်ပါဘူး။ ယာယီ ကြားဖြတ်အစီအစဉ် တစ်ခုပါ။ ဟစ်တလာ ဂျာမနီနိုင်ငံသစ်ရဲ့ အောင်ပွဲခံမယ့် အချိန် တစ်ချိန်ဟာ ရောက်လာပါလိမ့်ဦးမယ်' လို့ ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။ အထက်ပါဇာတ်သိမ်းကို ပြန်လည်တင်ပြခဲ့သူမှာ ဗီလပ်စကိုဆိုသူ ဖြစ်သည်။

ဗီလပ်စကိုသည် စစ်ကြီးအတွင်းက စပိန်အစိုးရ သံတမန်အရာရှိ တစ်ဦးဖြစ်၍ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူသည် ဂျာမန်သူလျှို့ဝှက်ဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူက အထက်ပါဇာတ်သိမ်းကို သူ့မိတ်ဆွေ ဘန်းဂျလန်း ဆိုသူအား ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်းအစမှာ ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီ(ဇန်နဝါရီ)အတွင်းက စပိန်နိုင်ငံတွင် ဘောမန်းနှင့် စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ရပြီး ထိုနှစ် မေလထဲတွင် ဘောမန်းတစ်ယောက် တောင်အာဖရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ မည်သို့မည်ပုံ ရောက်ခဲ့ သည်များကို အထက်ပါအတိုင်း ဇာတ်ကြောင်းပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗီလပ်စကို၏ ပြောကြားချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဘောမန်း သည် ဘာလင်မှ ထွက်ပြေးခဲ့ပြီး စပိန်နိုင်ငံမှတစ်ဆင့် တောင် အမေရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်နေသည်ဟူသော သတင်းမှာ နာဇီလူသတ်ကောင် ဆိုက်ခမ်မန်းအား ဖမ်းဆီးရမိခြင်း မရှိသေးမီကပင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဘောမန်း တစ်ယောက် အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်နေသည်ဟူသော ယူဆချက် သည် အိုက်ခမ်မန်းအား အာဂျင်တီးနားတွင် ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ခြင်းကြောင်း မဟုတ်ဘဲ အိုက်ခမ်မန်းကို ဘယ်လိုက်ရှာရမှန်း မသိခင်ကပင် ထိုသို့

ယူဆခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းသည် အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်နေပြီဟူသော သတင်းကို ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ဗီလပ်စကိုဆိုသူက အထက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် တစ်ဖန် အခြားတစ်ယောက်က အခိုင်အမာ ပြောလာပြန်သည်။ ထိုသူမှာ အမေရိကန် သတင်းစာဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျော့မက္ကဂရက်ပင် ဖြစ် သည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ဂျော့မက္ကဂရက်သည် 'ရဲအဖွဲ့ မှတ်တမ်း' အမည်ရှိ မဂ္ဂဇင်းတွင် အရေးကြီးသော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားထည့်သွင်းခဲ့သည်။ အမှန်စင်စစ် ယင်းဆောင်းပါးမှာ ထိုစဉ်က အာဏာရှင် ဟစ်တလာ သေ၊ မသေဟူသော ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝေဖန်သုံးသပ်ထားသည့် ဆောင်းပါးပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အကယ်၍ ဟစ်တလာ မသေဘဲ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့သည်ဆိုပါက ထိုသို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်စေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သူမှာ ဟစ်တလာ၏ ညာလက် ရုံး မာတင်ဘောမန်းပင် ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ ဆောင်းပါးရှင် မက္ကဂရက်က အတိအလင်း ကောက်ချက်ချထားခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် မက္ကဂရက်သည် သူ၏ဆောင်းပါးထဲတွင် ဘောမန်း အကြောင်းကို သူ့လေ့လာစုံစမ်းသိရှိရသမျှ ဖော်ပြထားသည်မှာ အချက် အလက် ပြည့်စုံသည်နှင့်အမျှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းလှသည်။

“အင်္ဂလန်မှ နာမည်ကျော် စစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ အစီအစဉ် ၅ သည် မာတင်ဘောမန်းနောက်သို့ အပူတပြင်း လိုက်နေကြပေ သည်။ ဤသည်မှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်။ မာတင်ဘောမန်းအား မိလျှင် ဟစ်တလာရှိသည့်နေရာကို မုချသိရလိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက် ထားနေကြသောကြောင့်တည်း။”

www.burmeseclassic.com

နောက်ဆုံး၌ အမိအိုင် ၅ သည် မာတင်ဘောမန်းထွက်ပြေးရာ လမ်းကြောင်းကို အတိအကျသိရှိပြီဟု ယူဆခဲ့ကြပေသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့၏ စုံထောက်များသည် ဟစ်တလာ၏ 'ပုန်းကျင်း' ရှိရာမှ ထွက်ပြေးသွားခဲ့သော ဘောမန်း၏ အမျှင်တန်းနေသည့် လမ်းကြောင်းနောက်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်ကြပြန်သည်။

သူတို့သည် ဂျာမနီနယ်စပ်ကိုဖြတ်၍ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံအတွင်းသို့ ခြေရာကောက်ကာ ဘောမန်းနောက်သို့ လိုက်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် စနစ်ကျလှသော တွက်ကိန်းများအရ ဗြိတိသျှစုံထောက်များသည် ဘောမန်းအား အီတလီနိုင်ငံတွင် ခြေရာခံမိကြပြန်သည်။ တစ်ဖန် ဘောမန်းသည် ဂျာမနီနယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်ကာ လေယာဉ်ဖြင့် စပိန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခဲ့သည်ဟု ဆိုလာကြပြန်၏။ ဤနေရာတွင် ဘောမန်း၏ ခြေရာသည် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။ စပိန်ကဲ့သို့ ဖက်ဆစ်လိုလားသူပေါများသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတွင် ဘောမန်းကဲ့သို့သော နာဇီတစ်ယောက်အတွက် ပုန်းအောင်းခိုလှုံစရာနေရာသည် လွန်စွာပင် လွယ်ကူလှပေသည်။

လပေါင်းများစွာ လွန်မြောက်ခဲ့ပြီးနောက် တစ်နေ့သော် လန်ဒန်မြို့တော်သို့ သတင်းတစ်ခု ရောက်လာပြန်၏။ ဘောမန်းတစ်ယောက် အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်နေပြီဟူသော သတင်းပင်တည်း။ သူသည် စပိန်နိုင်ငံမှနေ၍ မြောက်နှင့်တောင် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာများကို လေယာဉ်ဖြင့် ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းကာ အာဂျင်တီးနားသို့ တောက်လျှောက် ထွက်ပြေးခဲ့သည်ဟု ထိုသတင်းက ဆိုလေသည်။

ဤတွင် တစ်ဖန် အမေရိကန်စုံထောက်များသည် တစ်စခန်းထ၍ ဘောမန်းနောက်သို့ လိုက်ကြပြန်၏။ ထိုစဉ်က ယင်းစုံစမ်း

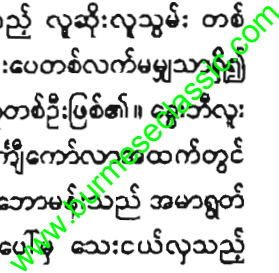

ထောက်လှမ်းသူများကို ကိုယ်တိုင် ဦးစီးလုပ်ဆောင်ခဲ့ရသော သံအမတ်ကြီး ဘရက်ဒင်က ကျွန်ုပ်အား ဤသို့ ပြောပြခဲ့လေသည်။

“ဘောမန်းဟာ အာဂျင်တီးနားကိုရောက်နေပြီဆိုတာ ကျုပ်တို့ သေသေချာချာသိခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူနေတဲ့နေရာကို လုံးဝ ရှာလို့မရခဲ့ပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျုပ်တို့ဟာ အာဂျင်တီးနားအစိုးရရဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု အများကြီးလိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့သိထားသမျှ သူတို့ကို ပြောပြလိုက်ရင်လည်း ဘောမန်းဆီကို ရေဒီယိုက တိုက်ရိုက်အသံလွှင့်ပြီး သတင်းပို့လိုက်သလို ဖြစ်သွားမှာလည်း တစ်ဖက် စိုးရိမ်ရပါသေးတယ်”

ဤနေရာတွင် အောက်ပါအချက်ကို လုံးဝမမေ့ရန် လိုပါသည်။ ယင်းအချက်မှာ ဤသို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရန် အကြံအစည်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ချမှတ်ဦးဆောင်ခဲ့သူမှာ ဘောမန်းပင်ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်၏။ ယခု သူသည် အာဂျင်တီးနားသို့ ခိုလှုံနေပြီဖြစ်ပေသည်။

စင်စစ်အားဖြင့်လည်း မာတင်ဘောမန်းသည် ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် သက်ဦးဆံပိုင် မြေရှင်ပဿရာဇ်အနွယ်တော်များ၏ ရယ်သွမ်းသွေးခြင်းကို ခံခဲ့ရသူဖြစ်၏။ သူသည် ဝက်တစ်ကောင်၏ အမူအရာမျိုးဖြင့် ပေမမိ ဒေါက်မမိသည့် လူဆိုးလူသွမ်း တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်၏။ သူ့အရပ်မှာ ငါးပေတစ်လက်မမျှသာရှိ၍ ရင်အုတ်ကျယ်ကျယ်ဖြင့် ဗလကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ နွေဘီလူးတစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းဖြင့် ရှုပ်အင်္ကျီကော်လာထောက်တွင် ကုပ်ပိုးများ အလိပ်လိပ်တက်နေသော ဘောမန်းသည် အမာရွတ်များဖြင့် ပြည့်နေသော သူ၏မျက်နှာပေါ်မှ သေးငယ်လှသည့်

ဝက်မျက်စိဖြင့် အရာရာကို အကွက်ချကာ စောင့်ကြည့်တတ်ပေသည်။

ဘောမန်းသည် မတော်တဆ ဂျာမန်တို့ အရေးနိမ့်ခဲ့ပါက မည်သို့မည်ပုံ စခန်းသွားရမည်ကို အစီအစဉ်နှစ်ရပ် ချမှတ်ခဲ့လေသည်။ ပထမအစီအစဉ်မှာ ဟစ်တလာ၏ လွတ်မြောက်ရေးနှင့် နိလ္လယုန်းအောင်းရေးအတွက်ပင် ဖြစ်သည်။

ဘောမန်း၏ ဒုတိယအစီအစဉ်မှာ အာဂျင်တီးနားတွင် နာဇီတို့၏ စစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်များ ပွင့်လှစ်ရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

အမေရိကန် သတင်းစာဆရာ မက္ကဂရက်၏ အထက်ပါ ရေးသားချက်အရဆိုလျှင်လည်း ဘောမန်းတစ်ယောက် အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်ရှိနေသည်ဟူသော သတင်းမှာ အိုက်ခံမန်းအား ဖမ်းဆီးရမိခြင်း မရှိသေးမီ ရှစ်နှစ်ခန့် ၁၉၅၂ ကပင် ပေါ်ပေါက်နေခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

သို့သော် ဘောမန်းအား ယနေ့အထိ လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်း မရှိသေးဘဲဖြစ်နေရာ သူ့ဘယ်ရောက်နေသည်ဟူသော သတင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကောလာဟလများမှာ နေရာအနှံ့ အမျိုးမျိုး ပျံ့လွင့်နေခဲ့သည်။

စပိန်သံတမန်ဟောင်း ဂျာမန်သူလျှို ဝီလပ်စ်ကိုနှင့် အမေရိကန် သတင်းစာဆရာ မက္ကဂရက်တို့က ဘောမန်း အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်နေပြီဟူ၍ အထက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့ကြသလို ဘောမန်းသည် တောင်အမေရိကတိုက်မှ အခြားတစ်နိုင်ငံဖြစ်သော ဥရဝွေ့သို့ ရောက်နေပြီဟူ၍ ယူဆသူက ယူဆနေကြပြန်သည်။

ဥရဝွေ့နိုင်ငံသည်လည်း ထိုစဉ်က နာဇီဝါဒလိုလားသူများ အင်အားကြီးမားသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံပင်ဖြစ်သည်။ နာဇီ၏ ရာဇဝတ်ကောင်

အိုက်ခံမန်းအား ဖမ်းဆီးသွားခဲ့စဉ်ကဆိုလျှင် ဥရဝွေ့နိုင်ငံမှ နာဇီလိုလားသူများသည် လမ်းမများပေါ်တွင် စုရုံး၍ ကန့်ကွက်ပွဲများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်အထိ ဆန္ဒပြခဲ့ကြသည်။ ထိုပြင် ဥရဝွေ့နိုင်ငံသည် စစ်ကြီးအတွင်းက ဆိုဗီယက် လတ်ဗီးယားပြည်နယ် ရိုဂါရွာကလေးတွင် ရွာလုံးကျွတ်သတ်ဖြတ်သွားခဲ့သော နာဇီလူသတ်သမား ကူးကားဆိုသူအား နိုလ္လယုန်းပေးထားသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ၏ တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့တွင် အဆိုပါ နာဇီလူသတ်သမား ကူးကားဆိုသူအား အမည်မသိ လူတစ်စုက လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သွားခဲ့သည်။ ယင်းလူသတ်မှုကို စုံစမ်းစစ်ဆေးကြည့်ရာမှ ကူးကားသည် ထိုသို့ အသတ်မခံရမီ ရက်အနည်းငယ်ခန့်က ကန့်ဇဲလ်ဆိုသူတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဤတွင် ကောလာဟလဖြစ်လာသည်မှာ ထိုသို့ ကူးကားမသေမီက တွေ့ခဲ့သည့် ကန့်ဇဲလ်ဆိုသူမှာ တစ်ခါက အာရှစစ်နာဇီအကျဉ်းစခန်းတွင် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသော နာဇီလူသတ်ဆရာဝန် ဒေါက်တာမင်းဒဲလ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့ကမူ အဆိုပါ ကန့်ဇဲလ်ဆိုသူမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ပျောက်ဆုံးနေသော မာတင်ဘောမန်းပင်ဖြစ်သည်ဟု၍ပင် ပြောလာကြသည်။

ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ထိုသို့ ကောလာဟလသတင်းများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သလို တရားဝင်သည့် အစီရင်ခံစာများလည်း ရှိခဲ့သည်။

၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၉ ရက်နေ့က အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံဆိုင်ရာ အစွဲရေသံအမတ်ကြီးဖြစ်သူ တိုပိုလူးစကီးသည် သက်ဆိုင်ရာ အစွဲရေအစိုးရအဖွဲ့သို့ အစီရင်ခံစာတစ်စောင် ရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။ ဖြစ်အစီအရင်ခံစာတွင် ပါရှိသမျှမှာ ဘောမန်းသည် ၁၉၄၅ မေလအတွင်းက တောင်အမေရိကတိုက်သို့ ရေငုပ်သင်္ဘောဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

သူသည် ပထမတွင် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ အာဂျင်တီးနားတွင်ရှိစဉ်က သူသည် ကမ္ဘာကျော် ဂျာမန်စစ်သေဘင်္ဂါကြီး 'ဂရပ်စပီး' မှ အရာရှိဟောင်းများ၏ ဧည့်သည်တော်အဖြစ် ကော်ဒိုဗာ ပြည်နယ်၊ ဘဲလ်ဂရာနီအဆောက်အအုံတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ဘောမန်းသည် ယခုအခါ ပလတ်စတစ်ခွံစိတ်ကုသမှုဖြင့် ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွဲ ပြုလုပ်ထားခဲ့ပြီဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

အလားတူပင် တောင်အမေရိကတိုက် ချီလီနိုင်ငံမှ 'အာစီလာ' အမည်ရှိ သတင်းစာကလည်း 'ဘောမန်းသည် ယခင်က ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံတွင် နေထိုင်လျက်ရှိရာမှ အိုက်ခံမန်းအား ဖမ်းမိခဲ့ပြီးသည့်နောက် ချီလီနိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအခါ သူသည် ချီလီနိုင်ငံ အိုဆော်နိုမြို့အနီး လျှို့ဝှက်သောတစ်နေရာတွင် ပုန်းအောင်းနေသည်ဟု ကြားသိရကြောင်း' စသည်ဖြင့် သတင်းရေးသား ဖော်ပြခဲ့သည်။

ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ထိုသို့ အမျိုးမျိုးအပုံပုံ ပြောကြ ဆိုကြ ရေးကြ သားကြခဲ့ရာမှ အများပြည်သူတို့ အခိုင်အမာ ကြားသိစေရန် တရားဝင်ပြောကြားခဲ့သူတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာပြန်သည်။ ထိုသူမှာ ဂေါ်လော့ဘာဂျားဆိုသူ နာဇီလုံခြုံရေး (ဂက်စတာပို)တပ်မှူးကြီးဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဘာဂျားသည် ယခင် လုံခြုံရေးတပ်မှူးကြီးဘဝက မာတင်ဘောမန်းနှင့် ကောင်းစွာ သိကျွမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် အနောက်ဂျာမနီ အသံလွှင့်ဌာနမှ တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်များသည် အဆိုပါ အငြိမ်းစား နာဇီတပ်မှူးကြီးအား အသံလွှင့်ရုံသို့ပင့်ဖိတ်၍ ဟစ်တလာမွေးနေ့ကို အကြောင်းပြုကာ 'တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခန်း' အဖြစ် သံလွှင့်ခဲ့သည်။ နာဇီတပ်မှူးကြီး

ဟောင်း ဘာဂျားကလည်း ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၀ ရက်နေ့က နောက်ဆုံးကျင်းပခဲ့သော ဟစ်တလာ၏ ၅၆ နှစ်မြောက် မွေးနေ့အခမ်းအနားအကြောင်းကို အသံလွှင့်ဌာနမှပုဂ္ဂိုလ်မေးသမျှ စိတ်ပါလက်ပါ ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။

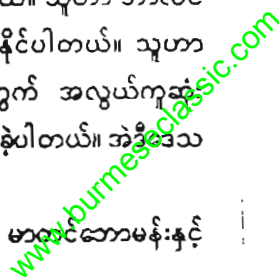
ထိုသို့ အသံလွှင့်ဆွေးနွေးခန်းတွင် အမေးအဖြေပြုလုပ်နေကြရာမှ မရှောင်မလွဲသာဘဲ မာတင်ဘောမန်းအကြောင်း ရောက်လာကြသည်။ ဤတွင် အသံလွှင့်ဌာနမှပုဂ္ဂိုလ်က နာဇီတပ်မှူးကြီးဟောင်း ဘာဂျားအား ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ထင်မြင်ချက်များ မေးမြန်းခဲ့ရာ ဘာဂျားက အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောခဲ့သည်။

ဘာဂျား။ ။ စစ်ရှုံးတော့မယ်ဆိုတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပုန်းစရာ နေရာရအောင် သူ မရှာနိုင်တာဟာ (ဘောမန်း)အင်မတန် အင်မတန် သတ္တိကြောင့်တဲ့သဘောပါပဲ။ တစ်နေ့မှာ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ သူ ကြိုတင်ပြီး သိရှိကောင်းပါတယ်။ ဒီလိုသိထားပြီးရင် ပုန်းစရာနေရာရှာဖို့ကောင်းတာပေါ့။

အသံလွှင့်ဌာန။ ။ အခု ခင်ဗျားဆိုလိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်က မာတင်ဘောမန်းဟာ ထွက်ပြေးဖို့ လွတ်သွားတယ်ဆိုတဲ့သဘောလား။ ဒီလိုဆို သူဟာ ဘာလင်မှာ မသေဘူးလို့...

ဘာဂျား။ ။ ကျုပ် ဒီထက်မက ပြောပြပါမယ်။ သူဟာ ဘာလင်မှာ မသေဘူးလို့ ကျုပ် အတိအကျ ပြောနိုင်ပါတယ်။ သူဟာ အဲဒီလို မသေဘဲ ကမ္ဘာပေါ်မှာ သူ့အတွက် အလွယ်ကူဆုံးပုန်းစရာနေရာ ရနိုင်မယ့်ဒေသကို ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဒေသကတော့ တောင်အမေရိကပါပဲ။

ဤသို့ဖြင့် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းနှင့်

ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ခုသော မေးခွန်းသည် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသည့်တိုင်အောင် (သို့မဟုတ်) ယနေ့ထက်တိုင် အောင် မပြီးမပြတ်ဖြင့် အဆုံးမသတ်သေးဘဲ ရှိနေလေသည်။

“ဘောမန်း ဘယ်မှာလဲ...”

လိုက်လေ ပြေးလေ ဝေးလေ

‘ဘောမန်းဘယ်မှာလဲ’ ဟူသော မေးခွန်းကို မေးခဲ့ကြသူများတွင် အဓိကအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုးနှစ်စား ပါဝင်နေကြသည်။

ပထမအမျိုးအစားမှာ ပျောက်ဆုံးနေသည့် တစ်ဦးတည်းသော နာမီ စစ်တရားခံဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ဇာတ်လမ်းကို စိတ်ပါဝင်စား၍ သိလို ကြားလိုကြသည့် သာမန်အရပ်သားများပင် ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် သူတို့တစ်တွေ၏ အနေအထားမှာ သာမန် ‘ပွဲကြည့်ပရိသတ်’ သဘောသာလျှင် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအမျိုးအစားမှာမူ ထိုသို့ ‘ပွဲကြည့်ပရိသတ်’ အနေအထား မျိုးဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဇာတ်လမ်း အသွယ်သွယ်တွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်အသုံးတော်ခံကြရသည့် ‘သရုပ်ဆောင်သူများ’ ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသူများမှာ အခြားမဟုတ်။ ဘောမန်းနောက်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေဖမ်းဆီးရန် တာဝန်ရှိ နေကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့အဖို့ရာ၌ ‘ဘောမန်း ဘယ်မှာလဲ’ ဟူသော မေးခွန်းသည် သာမန် ‘ပွဲကြည့်ပရိသတ်’ များ ထက် ပို၍ အရေးကြီးသည့် သေရေးရှင်ရေး မေးခွန်းကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့သော 'ပါဝင်သရုပ်ဆောင်'သည် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားကြသည့် ဗြိတိသျှ အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများပင် ဖြစ်ကြသည်။

အောက်ပါတို့မှာ ပျောက်ဆုံးနေသော မာတင်ဘောမန်းနှင့် ပထမ သက်၍ မဟာမိတ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များအနေဖြင့် မည်သို့မည်ပုံ ခြေရာခံ၍ လိုက်ခဲ့ကြသည်များကို 'ဟစ်တလာအရိုက်အရာများ' ဟူသော စာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ချက်များပင် ဖြစ်သည်။

* * *

“မာတင်ဘောမန်း၏ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှာ မည်သို့ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း”

ဤမေးခွန်း၏ အဖြေကို ရရှိရန်အတွက် စစ်ရာဇဝင်ကောင်မူအစုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် မိုင်ပေါင်း ထောင်ချီ၍ ခရီးနှင့်ခဲ့ကြရ၏။ သက်သေပေါင်း ရာဖြင့်ချီ၍ မေးမြန်းခဲ့ကြရ၏။ လျှို့ဝှက်သော သက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းများကို ထောင်ပေါင်းများစွာချိတ်စုဆောင်းခဲ့ကြရ၏။ ထိုသို့ လိုက်လံရှာဖွေမေးမြန်း စုဆောင်းရရှိသော တို့ကို ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ အောက်ပါအချက်အလက်များကို သဘောကျ လက်ခံခဲ့ကြ၏။

ဘောမန်း၊ နောမန်း၊ အက္ကစမန်းနှင့် ကင့်ပကားတို့သည် ဘာလင် မှ အတူတကွ ထွက်ပြေးခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ဆိုဗီယက်တပ်များ၏ အားအနည်းဆုံး နေရာမှဖြတ်၍ ဖောက်ထွက်ကာ မြို့အပြင်ဘက်မှ ဂျာမန်စစ်ကားတစ်စီးဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်သိမ်းတပ်များ၏ နယ်အတွင်းမှ ဟမ်းဘတ်မြို့ဘက်ဆီသို့ မောင်းနှင်ထွက်ပြေးခဲ့ကြသည်။ ထိုနေရာမှ တစ်ဆင့် သူတို့သည် တောင်ဘက်သို့ ဦးတည်ကာ လာဗေးရီးယား

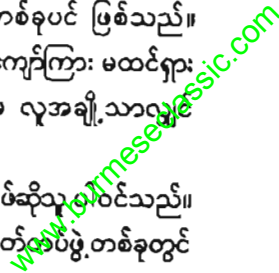
* Hitler's Heirs.

ပြည်နယ်ထဲသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

လာဗေးရီးယားနှင့် ဩစတြေးရီးယားနယ်ခြားဒေသမှ အဲလ်ပ် တောင်တန်းသည် မဟာမိတ်တပ်များအား နောက်ဆုံးခုခံရန်အတွက် အကောင်းဆုံးခံကတုတ်အဖြစ် ဂျာမန်တို့ လပေါင်းများစွာက ကြိုတင် ရွေးချယ်သတ်မှတ်ခဲ့သည့်နေရာဖြစ်သည်။ တတိယဂျာမန်အင်ပါယာ ကြီး ပြိုလဲပျက်စီးသွားသောအခါ အဒေါ့ဗ်အိုက်ခံမန်းနှင့် သူ့လက် အောက်မှ လူသတ်သမား ပါးကွက်အာဏာသားများသည် ဆာလ်ကမ္မာ ဂတ်(ဩစတြေးရီးယားနိုင်ငံအထက်ပိုင်း)ခရိုင်အတွင်းရှိ အော့လ်အော့ ဆက်အရပ်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ကြ၍ ထိုအချိန်မှာပင် ဘောမန်းနှင့် သူ၏ နောက်လိုက်ငယ်သားများသည် ဂျာမန်နယ်စပ်မှ လေးငါးမိုင် ကွာဝေးသော နေရာတစ်နေရာတွင် စုရုံးခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကင့်ပကားသည် ရှုခင်းသာယာ၍ ဟစ်တလာ၏ 'လင်းယုန်အသိုက်'ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသော ဘာချက်စ်ဂါဒင်အနီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အလားတူပင် ဘောမန်းသည်လည်း ဘာချက်စ်ဂါဒင်မြို့မှ မလှမ်းမကမ်းရှိ အိုဘာဘဲလ်စဘတ်ဒေသတွင် တောင်ပေါ်တစ်နေရာ၌ လျှို့ဝှက်သော ဆုတ်ခွာရေးစခန်းတစ်ခုကို ထားရှိခဲ့သည်။ ထိုစခန်းကို ဘောမန်းက 'ဟာလာလီ'ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းအမည်မှာ အမဲလိုက်ရာတွင် ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် ဟစ်အော် လေ့ရှိကြသည့် 'ကာလီဟို'ဟူသော ဝေါဟာရတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ 'ဟာလာလီ'သည် ဘာချက်စ်ဂါဒင်ခံတပ်ဂဲသို့ မကျော်ကြား မထင်ရှားဘဲ ဘောမန်း၏ အတွင်းလူများမှလွဲ၍ အပြင်မှ လူအချို့သာလျှင် ထိုနေရာကို သိရှိခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ သိရှိကြသူများတွင် ဗိုလ်ချုပ် အိုလန်ဒေါ့ဖ်ဆိုသူ ပါဝင်သည်။ အိုလန်ဒေါ့ဖ်သည် တစ်ခါက ဟစ်တလာ၏ လူသတ်အဖွဲ့တစ်ခုတွင်

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့၍ ဂျူးလူမျိုးပေါင်း ၉၀,၀၀၀(ကိုးသောင်း)ကို စီမံ
ဖြုတ်ခဲ့သည်။ ပညာတတ် လူသတ်ကောင်တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင်
ဟန်နီတောင်ပိုင်းဒေသမှ နိုင်ငံရေးအရာရှိချုပ် ဟတ်မင်းဆိုသူလည်း
လျှို့ဝှက်သော 'ဟာလာလီ' စခန်းကို သိရှိခဲ့သည်။

အိုလန်ဒေါ့စ်သည် စစ်ရာဇဝတ်မှုများဖြင့် ကြီးမားမခံရမီ အမှတ်
မထင် ပြောကြားခဲ့ရာ၌ ဘောမန်းသည် ဘာလင်မှ ထွက်ပြေး လွတ်
မြောက်သွားခဲ့သည်ဟူ၍ ပါရှိခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ထိုကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍
ဟတ်မင်းအား မေးမြန်းလျှင် အသေးစိတ် အပြည့်အစုံ သိနိုင်ပါသည်။
ဟူ၍ သူက ထောက်လှမ်းရေးသမားများကို မှာကြားသွားခဲ့သေးသည်။

သို့ဖြင့် ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးသမားများသည် ဟတ်မင်းအား
စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့ကြရာ ဟတ်မင်းက အောက်ပါအတိုင်း တရားဝင်
ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

ကျွန်တော်ဟာ ဘောမန်းကို ၁၉၄၅ ခု၊ ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့
အစိုးရအိမ်တော်မှာ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဟန်နီဇာလီ
အမေရိကန်တပ်တွေက တစ်နယ်လုံးလိုလို သိမ်းပိုက်လာတဲ့ကိစ္စနဲ့
ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးတင်ပြဖို့ ဘာလင်ကို ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘောမန်းဟာလည်း သိပ်အလုပ်ရှုပ်နေပါတယ်။
သူဟာ ကျွန်တော့်ကိုတောင် ကောင်းကောင်း ဂရုမစိုက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်
နေပါတယ်။

သူဟာ တယ်လီဖုန်းနဲ့ အပြင်ကို ခဏခဏပြောနေပြီး သူ့အနားမှာ
ဧည့်သည်တွေလည်း အများကြီးရှိနေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ရုရှားတပ်
တွေ အိုဒါမြစ်ကို ရောက်နေကြပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ဘောမန်းဟာ အိုဒါ
မြစ် ကာကွယ်ရေးအတွက် မြေပုံကို ထောက်ပြပြီး အရပ်ဝတ်အရပ်စား

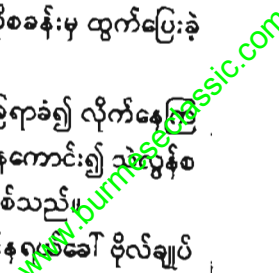
လူတွေကို တစ်ချိန်လုံး ရှင်းပြနေပါတယ်။ ဒီအရပ်ဝတ်နဲ့လူတွေဟာ
ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော်လည်း မသိပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ဒီလူတွေဟာ အရပ်ဝတ်အရပ်စား ဝတ်ဆင်ထားကြတဲ့
လုံခြုံရေးအရာရှိတွေပဲလို့ ထင်ရပါတယ်။ ဒီလူတွေကို ဘောမန်းက
လည်း တော်တော်ယုံကြည်စိတ်ချတဲ့ သဘောမျိုးပါပဲ။ အဲဒီတုန်းက
ဘောမန်းပြောသွားတဲ့ စကားတွေထဲမှာ “ကျုပ်တို့တစ်တွေ တစ်နည်း
နည်းနဲ့ ‘ဟာလာလီ’ စခန်းမှာ ပြန်ဆုံကြမယ်” ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို
ခဏခဏ သုံးသွားခဲ့ပါတယ်။

ဟတ်မင်းက အဆိုပါ ဟာလာလီစခန်းသည် မည်သည့်အရပ်
မည်သည့်ဒေသတွင်ရှိကြောင်း သူ မသိပါဟူ၍ ထွက်ဆိုသွားခဲ့၏။
၁၉၄၅ ခုနှစ်က သူသည် စစ်တရားခံအဖြစ်မှ ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်
သွားခဲ့ပြီး နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံအဖမ်းခံခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုအချိန်တွင်
ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့မှ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်ခုံရုံးက နာဇီပါတီအား မတရား
သင်းကြေညာခဲ့သဖြင့် ဟတ်မင်းမှာ နာဇီပါတီဝင်အဖြစ် အဖမ်းခံခဲ့ရ
ခြင်းဖြစ်၏။

သို့သော် ဟတ်မင်းအား ဒုတိယအကြိမ် ရုံးတင်မစစ်ဆေးမီ
သူသည် ဗြိတိသျှတို့၏ ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှ ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။
အဆိုပါ ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှာ ဟမ်းဘတ်မြို့အပြင်တွင်ရှိ၍ ဟတ်မင်း
သည် မြေအောက်နာဇီများ၏ အကူအညီဖြင့် ထိုစခန်းမှ ထွက်ပြေးခဲ့
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤအတောအတွင်း ဘောမန်းနောက်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်နေကြ
သော ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများမှာ အခြေအနေကောင်း၍ သစ်ဖွန်စ
အတော်များများကို အနိုင်အမာ ရရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။
ဘောမန်းသည် ယခင်က လက်ဖက်တင်ကင်ဂျင်နရယ်ခေါ် ဗိုလ်ချုပ်

ရာထူးကိုလည်းကောင်း၊ နာဇီပါတီတာဝန်ခံ အကြီးအကဲနှင့် ဝန်ကြီး
 ရာထူးကိုလည်းကောင်း၊ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ၏ ကိုယ်ရေး
 အတွင်းဝန်ရာထူးကိုလည်းကောင်း စသည့် ရာထူးကြီးများကို ရရှိခဲ့သူ
 ဖြစ်၏။ ယခု နောက်ဆုံး ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လလယ်တွင် မဟာမိတ်
 ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများ ရရှိခဲ့ကြသည့် သတင်းအရဆိုလျှင်
 ဘောမန်းသည် အခြာရာထူးတစ်ခုကို ထပ်မံရရှိခဲ့ပြန်ပြီဟု သိရ၏။
 ထိုရာထူးမှာ အခြားမဟုတ်။ မြေအောက် ဂျာမန်တပ်မတော်ကြီး၏
 စစ်ဦးစီးချုပ်ရာထူးပင်တည်း။

အဆိုပါ မြေအောက်တပ်မတော်ဖြစ်သော ပြောက်ကျားတပ်များ
 တွင် တပ်ဖွဲ့သုံး ၇ ပါဝင်သည်ဆို၏။ ပထမတပ်ဖွဲ့မှာ ယခင် ဂျာမန်
 စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှ အတိုက်အခံအရာရှိများကို စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားခြင်း
 ဖြစ်၏။ သူတို့၏တာဝန်မှာ ရန်သူများ၏ စစ်မျက်နှာနောက်ပိုင်းမှ
 တိုက်ခိုက်ကြရန်ဖြစ်၏။ ဒုတိယတပ်ဖွဲ့မှာ ပြည်သူ့စစ်တပ်ဖွဲ့ဖြစ်၍
 တတိယတပ်ဖွဲ့မှာ အက္ကစမန်း၏ မိုက်ဂူးရ်လူငယ်များတပ်ဖွဲ့ဖြစ်၏။

မကြာမီ မဟာမိတ်တပ်များသည် ပထမတပ်ဖွဲ့ကို နှိမ်နင်းဖျိုးခွင်း
 လိုက်ရာ ဒုတိယတပ်ဖွဲ့ဖြစ်သော ပြည်သူ့စစ်များမှာလည်း တိုက်ပွဲ
 မဝင်ကြတော့ဘဲ အလိုအလျောက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြပေသည်။
 ထို့နောက် အမေရိကန်တပ်မှူးများသည် 'လူမမယ်ကလေးများ စစ်ဆင်
 ရေး' ဟူသော အမည်ဖြင့် ဘာဗေးရီးယန်းတောင်တန်းများနှင့် သစ်တော
 နက်အတွင်းမှ နာဇီလူငယ်များကို ဝိုင်းဝန်းဖမ်းဆီးခဲ့ကြရာ ခေါင်း
 ဆောင်ဖြစ်သူ အက္ကစမန်းနှင့်တကွ နာဇီလူငယ် ရာပေါင်းများစွာတို့ကို
 ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ကြသည်။

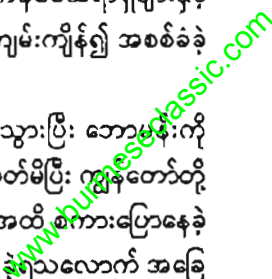
* Operation Nursery

ထိုစဉ်က အဖမ်းမခံရဘဲ လွတ်ထွက်သွားကြသူများသည် ဂျာမန်
 နှင့် ဩစတြေးရီးယားနယ်စပ်မှ ဆီးနှင်းများပုံးအုပ်နေသော တောင်ခါး
 ပန်းများပေါ်သို့ တက်ပြေးခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ထိုနေရာ ထိုဒေသတွင်
 ပြန်လည်စုစည်းကာ ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့ အသစ်တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြ
 သည်ဟု ဆို၏။ ဘောမန်းသည် အဆိုပါ လှပသော တောရိုင်းမြေ
 တစ်ဝိုက်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်၏။ ဤတောင်တန်း
 ဒေသကို သူ့ထက် မည်သူမှ ပို၍ သိသူမရှိ။ ဤဒေသတွင် သူ့ထက်
 ပို၍ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းမည်သူ မည်သူမှမရှိ။

သို့ဖြင့် သူသည် တောင်တန်းများအကြားတွင် လေးလကြာမျှ
 ပုန်းအောင်းနေခဲ့၏။ ထို့နောက် သူသည် ယခင်က သူ မကြာခဏ
 ရောက်လေ့ရောက်ထ ရှိခဲ့ဖူးသော ဘာဗေးရီးယန်းပြည်နယ်၏ မြို့တော်
 မြူးနစ်မြို့သို့ အရဲစွန့်၍ သွားခဲ့ဟန်တူ၏။ သို့ဖြင့် ၁၉၄၅ ခု၊
 အောက်တိုဘာလတွင် ယခင် နာဇီဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့၍ မြူးနစ်မြို့
 ရဲအဖွဲ့တွင် အကြီးဆုံး ရဲကြပ်ကြီးဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ ဖရိုက်ဒဲလ်ဆိုသူသည်
 ဘောမန်းအား မြူးနစ်မြို့ထဲတွင် တွေ့မြင်လိုက်ရသည်ဆို၏။

“ဟုတ်ပါတယ်။ မာတင်ဘောမန်းကို စပိန်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးရှေ့
 ရပ်ထားတဲ့ ကားထဲမှာ တခြားလူတချို့နဲ့အတူ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရပါ
 တယ်” ဟူ၍ ရဲကြပ်ကြီး ဖရိုက်ဒဲလ်က အမေရိကန်စစ်အရာရှိများနှင့်
 ဘာဗေးရီးယန်း အာဏာပိုင်များရှေ့မှောက်၌ ကျမ်းကျိန်၍ အစစ်ခံခဲ့
 သည်။ သူက ဆက်၍-

“အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ဟာ ကားနားကိုသွားပြီး ဘောမန်းကို
 နှုတ်ဆက်ပါတယ်။ သူကလည်း ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိပြီး ကျွန်တော်တို့
 နှစ်ယောက် အဲဒီမှာ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသည်အထိ စကားပြောနေခဲ့
 ကြပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ မြင်ခဲ့ ကြားခဲ့ရသလောက် အခြေ

အနေတစ်ခုလုံးကို မြဲကြည့်ရတာကတော့ ဘောမန်းဟာ အဲဒီတုန်းက စပိန်နိုင်ငံသွားဖို့အတွက် ပြည်ဝင်ခွင့် 'ဗီဇာ'ရအောင် ကြိုးစားနေတဲ့ လက္ခဏာပါပဲ။”

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် ကိုးလမျှကြာသော အခါ ဘောမန်းကို မြူးနစ်မြို့တွင် အခြားတစ်ယောက်က ထပ်မံတွေ့ခဲ့ ပြန်သည်။ ယခုတစ်ကြိမ် တွေ့ခဲ့သူမှာ ယခင်က ဘောမန်းထံတွင် ကားမောင်းခဲ့သူဖြစ်၏။

ဂျက်ကော့ဆိုသူသည် မြူးနစ်မြို့တွင် ကာလကြာမြင့်စွာကပင် နေထိုင်လာခဲ့သူဖြစ်၍ သူသည် ၁၉၄၄ ခုနှစ်အထိ ဘောမန်း၏ ကိုယ်ပိုင်ကားမောင်းသမားအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ဂျက်ကော့သည် မြူးနစ် မြို့တွင် တစ်ခုသောလမ်းထောင့်တွင် ရပ်နေခိုက်ဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုနေရာမှနေ၍ လမ်းသွားလမ်းလာများကို အမှတ်မထင် ကြည့်နေစဉ် သူ့ရှေ့မှ ဖြတ်ကျော်သွားသော မော်တော်ကားတစ်စင်းပေါ်၌ ရှေ့ခန်းမှ ကားသမားဘေးတွင် ထိုင်၍ လိုက်ပါသွားသော သူ့ဆရာဟောင်းကို ရုတ်တရက် လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

“ကျွန်တော် ဘောမန်းကို ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ ကျွန်တော် မြင်လိုက်ရတဲ့လူဟာ ဘောမန်းပါပဲ။”

ဂျက်ကော့သည် နောက်ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများထံ အထက်ပါအတိုင်း အခိုင်အမာ ထွက် ဆိုခဲ့၏။

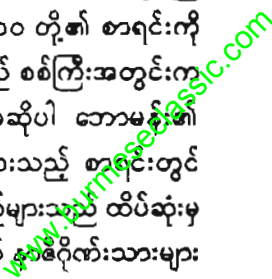
“ကျွန်တော်မြင်လိုက်ရတာ မှားနိုင်စရာမရှိပါဘူး။ သေချာပါ တယ်။ အဲဒီတုန်းက မော်တော်ကားဟာ ဖြည်းဖြည်းလေး မောင်းသွား တာမို့ ကျွန်တော် သူ့ကို ကျကျနနကြီး မြင်လိုက်ရပါတယ်။ သူဝတ်

ထားတဲ့ အဝတ်အစားကတော့ ရိုးရိုးအရပ်ဝတ်အရပ်စား ခပ်နွမ်း နွမ်းတွေပါပဲ။ ကားပေါ်မှာ အဲဒီတုန်းက သူနဲ့အတူ တခြားလူတွေလည်း ပါလာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလူတွေကိုတော့ ကျွန်တော် ကောင်း ကောင်း သတိမထားလိုက်မိပါဘူး။ ဘောမန်းကိုကြည့်နေရတာနဲ့ပဲ ကျွန်တော် အလုပ်များသွားခဲ့ပါတယ်။”

မြူးနစ်မြို့တွင် ဘောမန်းအား ထိုသို့ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် တွေ့လိုက် ရသည့်ပြင် အခြားအခြားသော သတင်းများအရ ဘောမန်းသည် ဘာဗေးရီးယားပြည်နယ်မှာပင် လှုပ်ရှားသွားလာနေကြောင်း သိခဲ့ကြရ၏။

၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဧပြီလထဲတွင် တစ်ဖန်၊ ဟိုးဂနားမှာ စစ်ပြီးကာလ တွင် ဘာဗေးရီးယားပြည်နယ်၏ ပထမဆုံးသော ပြည်နယ်ဝန်ကြီး ဖြစ်သည်။ သူ၏ ထုတ်ဖော်ပြောကြားချက်မှာ ဘောမန်းသည် ဘာ ဗေးရီးယား တောင်ပိုင်းဒေသရှိ သူ၏ အခြေခံတောင်ပေါ်စခန်းမှနေ၍ နာဇီလုံခြုံရေးတပ်သားဟောင်းများနှင့် ဟစ်တလာ လူငယ်အဖွဲ့ဝင် ဟောင်းများ ပါဝင်သော စုစုပေါင်း အင်အား ၄၀,၀၀၀ ခန့်ရှိသည့် ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များကို ရှေ့ဆောင်ညွှန်ကြားနေသည်ဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဟိုးဂနားသည် ဘောမန်း၏ ပြောက်ကျားများက လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ရန် စီစဉ်ထားသော ဂျာမန်အရာရှိ ၄၀၀ တို့၏ စာရင်းကို လည်း ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည်။ ဟိုးဂနားသည် စစ်ကြီးအတွင်းက နာဇီဆန့်ကျင်ရေးသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ အဆိုပါ ဘောမန်း၏ ပြောက်ကျားများက သတ်ဖြတ်ရန် ကြံရွယ်ထားသည့် စာရင်းတွင် သူနှင့် အခြားပြည်နယ်ဝန်ကြီးနှစ်ဦးတို့၏ အမည်များသည် ထိပ်ဆုံးမှ ပါဝင်နေခဲ့သည်။ အဆိုပါ စာရင်းမှာ မြေအောက် နာဇီဂိုဏ်းသားများ

ဟူ၍ မသင်္ကာသူများ၏ နေအိမ်များကို မြူးနစ်မြို့ ရဲအဖွဲ့ဝင်များက အလစ်တွင် ဝင်ရောက်ရှာဖွေစစ်ဆေးရာမှ တွေ့ရှိခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသို့ ရှာဖွေသိမ်းဆီးရမိခဲ့သည့် အခြားစာရွက်စာတမ်းများတွင် ပါရှိချက်များအရ ဘောမန်းနှင့် နောမန်းတို့သည် အဆိုပါ မြေအောက် လှုပ်ရှားမှုများ၏ ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။ ထိုမှ တစ်ပါး အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်းများကို လေ့လာကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဘောမန်းနှင့်တကွ အခြားသော နာဇီထိပ်သီးခေါင်းဆောင်များသည် အိုဘာဘဲလ်စဘတ်ဒေသမှ တောထဲတွင် ပုန်းအောင်းနေကြသည်ဟု သိရ၏။

သို့ဖြင့် အမေရိကန်တပ်သားများနှင့် ဘာဗေးရီးယား ရဲအဖွဲ့ဝင် များသည် အဆိုပါ တောင်ပေါ်ဒေသများသို့ အလုံးအရင်းဖြင့် ချီတက် ကာ ဒလကြမ်း မွေ့နှောက်ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ ပိုက်စီပီတိုက် ရှာဖွေခဲ့ကြရာ၌ ဘောမန်း၏ 'ဟာလာလီ' လျှို့ဝှက်စခန်းဟူ၍ ယူဆ ရသော အမဲလိုက်မုဆိုးများ စခန်းချလေ့ရှိကြသည့် ကျောက်တုံး အိမ်ကလေးတစ်လုံးကို တွေ့ခဲ့ကြရ၏။

ထိုကျောက်တုံးအိမ်ကလေးကို ရှာဖွေရေးတပ်သားများ ရောက်ရှိ သွားသောအခါ ထိုအိမ်ကလေးတွင် မကြာသေးမီအချိန်ကလေးအထိ လူများ နေထိုင်သွားခဲ့သည့်လက္ခဏာများ တွေ့ကြရလေသည်။ မီးဖိုထဲ တွင် ထင်းများမှာ မီးကြွင်းမီးကျန်များ ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်၏။ မီးဖိုချောင်မှ စားပွဲပေါ်တွင်လည်း စားသောက်ဖွယ်ရာများ သည်အတိုင်း တွေ့ကြရ ၏။ ထိုမှတစ်ပါး စာရွက်စာတမ်းများကို မီးရှို့ထားသဖြင့် လုံးဝ ပြာကျနေဟန်တူသော ပြာအကြွင်းအကျန်များကိုလည်း အမြောက် အမြား တွေ့ကြရသေး၏။ ဤအချက်တို့ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဤနေရာမှ ထွက်ခွာမသွားမီ သူတို့တစ်တွေသည် အရေးကြီးသော

စာရွက်စာတမ်းမှန်သမျှ မီးရှို့ပျက်ဆီးပစ်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားနေပြီဖြစ် ၏။

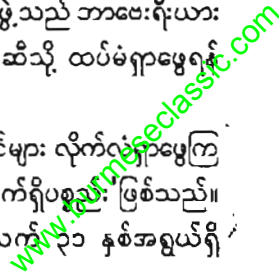
ရှာဖွေရေးတပ်သားများသည် ထိုအိမ်ကလေးတွင် ဘောမန်းကို မတွေ့ကြရသော်လည်း တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် သူတို့အတွက် 'နှစ်သိမ်ဆု'များ ရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအိမ်ကလေး၏ သစ်သားကြမ်းပြင်အောက်၌ ဒေါ်လာ ၅ သန်းတန်ဖိုး ရှိသည့် ရွှေဒင်္ဂါးပြားများကို အစုလိုက်အပုံလိုက် တွေ့ရှိခဲ့ကြရသော ကြောင့်တည်း။

ထို့ပြင် ထိုလျှို့ဝှက်အိမ်ကလေးအတွင်း၌ လှိုင်းတိုအသံဖမ်း ရေဒီယို ပစ္စည်းကိရိယာများနှင့်တကွ အသေးစားလက်နက်များ ပါဝင်စုဆောင်း ထားသည့် လက်နက်တိုက်ကလေးတစ်ခုကိုပါ တွေ့ခဲ့ကြရသေး၏။

အဆိုပါ ရှာဖွေရေးတပ်တွင် ပါဝင်ခဲ့သော အမေရိကန် ထောက် လှမ်းရေးအရာရှိက အထက်ဖော်ပြပါ ရွှေဒင်္ဂါးများမှာ 'မြေအောက် နာဇီဂိုဏ်းသားများ၏ လှုပ်ရှားမှုများအတွက် အသုံးပြုရန် မာတင် ဘောမန်း စုဆောင်းထားသည့် ဘဏ္ဍာရေးရန်ပုံငွေများဖြစ်သည်'ဟူ၍ သက်ဆိုင်ရာသို့ အစီရင်ခံခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်စခန်းမှ လျှို့ဝှက်ရတနာသိုက်ကို တူးဖော်ရရှိခဲ့ကြပြီးနောက် ရက်သတ္ပတ် အနည်းငယ်မျှအကြာတွင် အမေရိကန်တပ်မတော်မှ ကင်းလှည့်တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် ဘာဗေးရီးယား ပြည်နယ်အတွင်းမှ 'အဲလ်ပ်'တောင်တန်းများဆီသို့ ထပ်မံရှာဖွေရန် ရောက်ရှိလာကြပြန်သည်။

သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ် ရှာဖွေရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ လိုက်လံရှာဖွေကြ သည့်ပစ္စည်းမှာ 'သက်မဲ့ပစ္စည်း'မဟုတ်ဘဲ 'သက်ရှိပစ္စည်း' ဖြစ်သည်။ ထို 'သက်ရှိပစ္စည်း'မှာ ရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ အသက် ၃၁ နှစ်အရွယ်ရှိ

ဂါဒါခရစ္စရန်အမည်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ဂါဒါသည် ဟစ်တလာထံတွင် နောက်ဆုံးအမှုထမ်းခဲ့သည့် အတွင်းရေးမှူးဖြစ်၍ ဟစ်တလာ၏ဇနီး အိဗာဘရစ်အပြင် ဘောမန်းနှင့်ပါ အလွန်ရင်းနှီးခဲ့သည့်အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။

ဘောမန်းသည် အိဗာအား သူ့ဆရာဟစ်တလာနှင့် ရင်းနှီးအောင် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သလို ဂါဒါကိုလည်း ဟစ်တလာ၏ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်အောင် သူပင် ဖန်တီးပေးခဲ့သည်။

ဂါဒါသည် ဂျာမန်တို့လက်နက်မချမီ တတိယရိုက်ချီအင်ပိုင်ယာကြီး၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များအတွင်းက ဘာလင်မြို့ ဟစ်တလာ၏ မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲတွင် ရှိနေခဲ့၏။ သို့သော် သူမသည် မည်သည့် အချိန်တွင် မည်သို့မည်ပုံ ပုန်းကျင်းထဲမှ အပြင်သို့ ရောက်သွားသည်ကိုမူ လုံးဝမသိကြရပေ။ နောက်လအနည်းငယ်မျှကြာသောအခါ သူမသည် သူမ၏ စာတီချက်ကြော့ ဘာချစ်ဂါဒင်မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ထောက်လှမ်းရေးရာရှိများအနေဖြင့် သူမသည် ဘောမန်းရှိသည့် နေရာကို မှချသိရှိရမည်ဟု ယူဆထားကြ၏။ သို့သော် မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်ဟူ၍ မပြောနိုင်ဘဲ သူတို့တစ်တွေသည် ဂါဒါအား ခေါ်ယူစစ်ဆေးမေးမြန်းရန် နှောင့်နှေးနေခဲ့ကြ၏။

နောက်ဆုံး ၁၉၄၆ ခု၊ ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့တွင်မှ (စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့၍ တစ်နှစ်ကျော်ကြာခဲ့ပြီးမှ) မဟာမိတ်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများသည် သူမ၏နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်ခုံရုံးတွင် အစစ်ဆေးခံရမည်ဖြစ်သဖြင့် နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ချူရင်ဘတ်မြို့သို့ လာခဲ့ရန် မှာကြားဆင့်ဆိုသွားကြ၏။ သူမကလည်း မှာကြားသည့်အတိုင်း ဆက်ဆက်လာရောက်ပါမည်ဟု အာမာန္တ ခံခဲ့လေသည်။

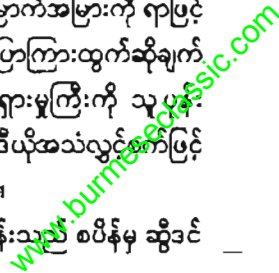
သို့သော် သတ်မှတ်ချိန်းဆိုထားသည့် ဇွန်လ ၈ ရက်နှင့် ၉ ရက်နေ့များတွင် သူမသည် ချူရင်ဘတ်သို့ လုံးဝရောက်မလာဘဲဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများသည် သူမအား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ရန် ဘာချက်စီဂါဒင်သို့ ဒုတိယအကြိမ် လိုက်သွားခဲ့ကြပြန်သည်။

သို့သော် သူတို့သည် ဂါဒါအား လုံးဝမတွေ့ရတော့။ သူမသည် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။

အမေရိကန်တပ်များသည် သူ့ဟိုသိမ်းပိုက်ထားသော ဘာဗေးရီးယားပြည်နယ်တစ်ခုလုံး အနှံ့အပြား သူမအား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ကြ၏။ သို့သော် အချိုးနှီးပင်။ ဘောမန်း၏ဘက်တော်သားများသည် သူမအား ဘောမန်းအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ ဖော်ထုတ်၍ 'ဖော်ကောင်' မလုပ်နိုင်စေရန် တိုင်းပြည်အပြင်အပတ်သို့ ခေါ်ထုတ်သွားခဲ့ကြဟန်တူ၏။

သို့ဖြင့် ဘောမန်းအား ဇူလိုင်လအတွင်းက မြူနစ်မြို့တွင် တွေ့မြင်လိုက်ကြရပြီးနောက် မကြာမီ အမေရိကန်တပ်များသည် ဘောမန်းပုန်းအောင်းနေသည်ဟု ယူဆရသော 'အဲလ်ပိုင်း'တောင်တန်းဒေသ တစ်ဝိုက်သို့ ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားကြသော အမေရိကန်တပ်သားများသည် တောင်ပေါ်ဒေသ တစ်ခုလုံးကို မြေလှန်၍ ရှာဖွေခဲ့ကြရာ အစာရေစာငတ်၍ စိတ်ဓာတ်ကျနေကြသော နာဇီပြောက်ကျား အမြောက်အမြားကို ရာပြင်ချီ၍ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ကြသည်။ သူတို့တစ်တွေ၏ ပြောကြားထွက်ဆိုချက်များအရ ဘောမန်းသည် ဤပြောက်ကျားလှုပ်ရှားမှုကြီးကို သူပုန်းအောင်းနေသော တောတွင်းတစ်နေရာမှနေ၍ ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်ဖြင့် ချုပ်ကိုင် အမိန့်ပေးနေသည်ဟု သိကြရသည်။

ထို့ပြင် ထိုသို့ အလုပ်များနေခဲ့သော ဘောမန်းသည် စပိန်မှ ဆွီဒင်

နိုင်ငံအထိ ဥရောပတစ်တိုက်လုံးရှိ ပြန့်ကျဲနေသော နာဇီ အဖွဲ့ငယ် ကလေးများကိုပါ ဆက်သွယ်ထားသည်ဟု ဆိုသည်။

တတိယဂျာမန်နိုင်ငံတော်ကြီး ပြိုကျယိုက်စီးသွားသောအခါ နာဇီ အများအပြားသည် နော်ဝေ၊ ဒိန်းမတ်နှင့် ဂျာမနီမြောက်ပိုင်းမှတစ်ဆင့် ကြားနေနိုင်ငံဖြစ်သော ဆွီဒင်သို့ ဒရောသောပါး ထွက်ပြေးခဲ့ကြ၏။ ထို့နောက် ဆွီဒင်နိုင်ငံရှိ နာဇီဌာနချုပ်စခန်းတစ်ခုဖြစ်သော မာလ်မိုးမြို့ မှနေ၍ နာဇီထိပ်သီးခေါင်းဆောင်များသည် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောများဖြင့် တောင်အမေရိကတိုက်သို့လည်းကောင်း၊ အခြားမိတ်ဆွေများရှိ သည့် 'ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ' အရပ်များသို့လည်းကောင်း ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသတည်း။

ဆွီဒင်လုံခြုံရေး ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်ဦးပိုင်းတွင် အထက်ပါ မာလ်မိုးမြေအောက် နာဇီဌာနချုပ်ကို ဝင်ရောက်ရှာဖွေခဲ့၏။ သို့ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာမှ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သူများအား လပေါင်းများစွာ စစ်ဆေးမေးမြန်း စုံစမ်းလေ့လာကြည့်သောအခါ ယင်း မြေအောက် ဌာနချုပ်သည် ဆက်သွားများမှတစ်ဆင့် ဘောမန်းထံမှ ညွှန်ကြားချက်များကို ပုံမှန်ရရှိနေခဲ့ကြောင်း သိခဲ့ကြရသည်။

တစ်ဖန် ထိုမြေအောက် နာဇီဌာနချုပ်မှ ဖမ်းဆီးရရှိခဲ့သည့် စာရွက်စာတမ်းများထဲတွင် တရားဥပဒေစက်ကွင်းမှ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်လာခဲ့ကြသည့် နာဇီစစ်ရာဇဝင်ကောင်များ၏ အမည်စာရင်းများကို လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများဖြင့် ရေးမှတ်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ နာဇီများ ပြန်လာနိုင်ရန်အတွက် စီမံကိန်းချထားသော ဘောမန်း၏ ၅ နှစ်စီမံကိန်း အစီအစဉ်များကိုလည်းကောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြရသည်။

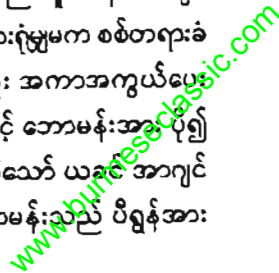
ဤအတောအတွင်း ဂျာမနီတွင် အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည်လည်း ဘောမန်းတစ်ယောက် အာဂျင်တီး

နားသို့ ရောက်နေပြီဟူသော သတင်းကို ရရှိခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ဟစ်တလာ၏ လက်ထောက်အကြီးအကဲဖြစ်သူ ဘောမန်းသည် အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသေးသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ယူဆကာ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်အစိုးရ နိုင်ငံခြားရေးဌာနသည် ဘောမန်း၏ ဓာတ်ပုံများနှင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန် အမှတ်အသားများကို တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ အမေရိကန်သံရုံးများ၊ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများနှင့် မစ်ရှင်အဖွဲ့များအားလုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးပို့ခဲ့၏။ ထို့ပြင် အာဂျင်တီးနား၊ ဘရာဇီးလ်၊ ချီလီ၊ ဥရူဂွေးနှင့် ပီရူးစသော တောင်အမေရိကနိုင်ငံများမှ အမေရိကန်အရာရှိများကိုလည်း ပျောက်ဆုံးနေသည့် တစ်ဦးတည်းသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းအား ဂရုစိုက်၍ ရှာဖွေကြရန် တပ်လှန့်ထားခဲ့သည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း ဘောမန်း၏ နေရာကို မည်သူမှ အတိအကျ မပြောနိုင်ခဲ့ကြပေ။ သို့သော် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်အတွင်းက သူသည် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ ဗြူနိုအဲရစ်မြို့တွင် ရုတ်တရက် ပေါ်လာ၍ တစ်ခါက ဂျာမနီတွင် သူ့ကို ကောင်းကောင်းကြီးသိခဲ့သူ အများအပြားက သူ့ကိုမြင်လိုက်ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန်စုံထောက်များသည် ဘောမန်း ထိုမြို့တွင်ရှိနေကြောင်း သိကြ၏။ သို့သော် သူ တို့သည် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ အာဂျင်တီးနားသမ္မတ အာဏာရှင်ပီရွန်သည် သူ၏ နာဇီအချစ်တော်များအား လစာရိက္ခာတော်များ ထောက်ပံ့ထားရုံမျှမက စစ်တရားခံ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးသမားများ၏ ရန်မှလည်း အကာအကွယ်ပေးထားခဲ့သည်။ အာဏာရှင်ပီရွန်သည် အထူးသဖြင့် ဘောမန်းအား ပို၍ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ခဲ့၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုခင် အာဂျင်တီးနား အစိုးရဟောင်းကို ဖြုတ်ချခဲ့စဉ်က ဘောမန်းသည် ပီရွန်အား

အကူအညီပေးခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဘောမန်းသည် ဗြိတိသိန်မြို့တွင် သူကြိုက်သလို နေထိုင်သွားလာနိုင်၏။ အကယ်၍ နိုင်ငံခြားအစိုးရများက တစ်စုံတစ်ရာ မေးမြန်းစုံစမ်းမှုများ ပြုလုပ်ပါက သမ္မတပီရွန်နှင့် သူ့ရဲ့အရာရှိကြီးများသည် ဤနိုင်ငံ၌ ဘောမန်းရောက်ရှိနေသည်ဆိုသော သတင်းကို လုံးဝ မကြားသိရပါဟူ၍ ဖြောင်ကျကျ ငြင်းခဲ့ကြ၏။

သို့သော် မြောက်မြားလှစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်များက ဘောမန်းသည် ဗြိတိသိန်မြို့ ဆင်ခြေဖုံးဒေသတစ်ခုတွင် ဇိမ်ကျကျဖြင့် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း ကျိန်တွယ်၍ ပြောခဲ့ကြလေသည်။ သူသည် အဆိုပါမြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးတွင် အအေးစက်များ တပ်ဆင်ထားသော အိမ်ကြီးတစ်အိမ်၌ တစ်ခါက ဟစ်တလာ၏ သက်တော်စောင့်များအပါအဝင် နာဇီလုံခြုံရေးတပ်သားဟောင်းများအား အခိုင်းအစေ အစောင့်အရှောက်များအဖြစ် ခန့်ထားကာ နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း အခိုင်အမာ သတင်းပေးခဲ့ကြသည်။

မျက်မြင်သက်သေများ၏ ပြောကြားချက်အရ ဘောမန်းသည် သူ၏ လက်ျာဘက်တွင် လက်အတုတပ်ထားသည်ကို လူမသိစေရန် လက်အိတ်အနက်ကို အမြွှေပုံထားလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤနေရာ၌ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများက ဘောမန်းသည် ဘာလင်မှထွက်ပြေးခဲ့စဉ်က ဒဏ်ရာရခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်နေခဲ့ကြပေသည်။ အထူးသဖြင့် (ဟစ်တလာ၏ ကားမောင်းသမား) ကင့်ပကား၏ အတိအကျ ပြောပြချက်အရ ဘောမန်းသည် ထိုစဉ်က ရုရှားတပ်များ၏ အမြောက်ဆန်ထိမှန်ခဲ့ပြီး သူ၏လက်ျာ ဘယ်လက် သို့မဟုတ် လက်ျာဘက် လက်မောင်းတစ်ခုလုံး ပြတ်ထွက်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် ဘောမန်း၏ နဖူးပေါ်မှ အမာရွတ်ကလေးတစ်ခုမှာလည်း လုံးဝမရှိတော့ဟုဆိုသည်။ ထိုအမာရွတ်ကလေးမှာ ဟစ်တလာ အာဏာမရမီ ရှိပုံတပ်ဖွဲ့များ သောင်းကျန်းထကြွခဲ့စဉ်က အဓိကရုဏ်းတစ်ခုတွင် ပါဝင်ခဲ့ရာမှ ဘောမန်းမှာ နဖူးတွင် ဒဏ်ရာရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါ နဖူးမှ အဆိုပါအမာရွတ်ကလေးမှာ ပလတ်စတစ်ခွဲစိတ်ကုသနည်းဖြင့် ကုသပြုပြင်လိုက်၍ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုသို့ ဘောမန်းအား အာဂျင်တီးနားတွင် သေသေချာချာ မြင်ခဲ့တွေ့ခဲ့ကြရသူများက တိတိကျကျ ပြောပြခဲ့ကြရာမှ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် သမ္မတပီရွန် ပြုတ်ကျသွားသောအခါ ဘောမန်းနှင့် သူ၏ နောက်လိုက် ယေသားများသည် အာဂျင်တီးနားမှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုကြပြန်သည်။

ထို့နောက် ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် အနောက်ဂျာမနီမှ မြို့တော်ဝန်တစ်ဦးက သူသည် ဘရာဇီးနိုင်ငံ တောတွင်းတစ်နေရာ၌ အမဲလိုက်ခဲ့စဉ်က ဘောမန်းအား တွေ့ခဲ့ရသည်ဟူ၍ ထုတ်ဖော်ပြောကြားလာခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ဖန် တောင်အမေရိကမှ သတ္တုတွင်း အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးကလည်း ဘရာဇီးနိုင်ငံ တောနက်ကြီးအတွင်းရှိ အိန္ဒိယန်းရွာကလေးတစ်ရွာတွင် လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်ဆောင်ထားကြသော ဂျာမန် သုံးယောက်ကို တွေ့ခဲ့ကြောင်း ပြောလာပြန်သည်။ သူ၏ ပြောပြချက်အရ ထိုရွာကလေးအနီးတွင် တိုင်းရင်းသားများအား ဆေးဝါးများ ပေးပို့ ထောက်ပံ့ရာ၌ အသုံးပြုလေ့ရှိသည့် လေယာဉ်ဆင်း လမ်းကြောင်းကလေးတစ်ခုကိုပါ တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု သိရသည်။

“သတင်းစာတွေထဲမှာပါတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေအရ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဂျာမန်တွေထဲက တစ်ယောက်ဟာ မာတင်ဘောမန်းပဲဆိုတာ ကျွန်တော်

မှတ်မိလိုက်ပါတယ်”

အင်ဂျင်နီယာဖြစ်သူက နောင်တွင် အထက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောပြ သည်။

“အဲဒီလူဟာ ခါးမှာ လူဂါသေနတ်တစ်လက် ချိတ်ထားပြီး လက်ျာဘက်လက်မှာလည်း လက်အိတ်အနက်စွပ်ထားတာ တွေ့ရ တယ်။ သူ့နဲ့အတူပါတဲ့လူတွေကတော့ ရိုင်ဖယ်တွေ၊ ပစ္စတိုတွေနဲ့ တောရှင်းတဲ့ဓားမတွေ ပါလာကြပါတယ်။

“ဘောမန်းက သူ့ကိုယ်သူ ဂျာမန်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်ဖြစ် ကြောင်းနဲ့ ဒီနေရာကို တောလည်ထွက်ရင်း ရောက်လာတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော့်ကို မိတ်ဆက်စကားပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ စပိန် ဘာသာနဲ့ ပြောကြရင်း ဘော်တော်ကြာအောင် စကားကောင်းနေကြ ပါတယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ ဖော်ဖော်ရွေရွေနဲ့ပါပဲ။ ကျွန်တော်က သူ့ကို မှတ်မိနေတယ်ဆိုတာတော့ သူ့ရိပ်မိပုံမရပါဘူး။ သူ့သက်တော်စောင့် တွေကတော့ သူ့အနားမှာပဲရပ်ပြီး ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောကြပါဘူး”

အခြားသတင်းတစ်ရပ်၏ အဆိုအရမူ အရေးအကြီးဆုံး အလိုရှိနေ သော ‘နာဇီစစ်ဇာတ်ကောင် ဘောမန်းသည် ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံ မစ်ရှစ် နီးစ်ပြည်နယ်မှ အိုဘာရာမြို့အနီးရှိ စိုက်ခင်းတစ်ခင်းတွင် ရှိနေသည်’ ဟု ဆိုပြန်သေးသည်။

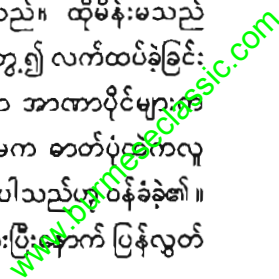
သို့ဖြင့် အာဂျင်တီးနားတွင် နိုင်ငံရေးရာသီဥတု ငြိမ်သက်အေးချမ်း သွားသောအခါ ဘောမန်းသည် ဗြူနိုအဲရစ္စမြို့သို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြန် သည်။ သို့သော် မကြာမီ သူသည် ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံသို့ ကတိုက်ကရိုက် ဖြင့် အရေးတကြီး ပြန်သွားခဲ့ပြန်၏။ အကြောင်းသော်ကား သူ၏ အချစ်တော်ဟောင်းကြီး အဒေါ့ဖ်အိုက်ခဲမန်းသည် ဗြူနိုအဲရစ္စမြို့မှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားသောကြောင့်ပင်တည်း။

အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘင်ဂူရီ ယန်က နာဇီလူသတ်ကောင် အိုက်ခဲ မန်းအား လက်ရဖမ်းမိခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာသို့ ထုတ်ဖော်ကြေညာ ပြီးနောက် တစ်ပတ်အကြာ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မေလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ဘရာဇီးလ်အစိုးရက ပြည်နယ်ရဲအဖွဲ့များအား ဘောမန်းကို ဖမ်းဆီးရန် ‘ဝရမ်းစာ’ တစ်စောင် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘောမန်းသည် တောင်ပိုင်းမှ စန်တာကက်တာ ရိုးနားပြည်နယ်တွင် ပုန်းအောင်းနေသည်ဟု သတင်းရရှိထားကြ၏။ ထိုပြည်နယ်တွင်လည်း ဂျာမန်စစ်ဗြေဒုက္ခဘူနာများ အမြောက်အမြား နေထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် ထိုဒေသတွင် ဘောမန်းအား ရှာဖွေခဲ့ကြသော်လည်း မတွေ့ခဲ့ရဘဲ ဖြစ်နေ၏။ စင်စစ် ရဲအဖွဲ့ဝင်များ သည် တစ်အိမ်တက်ဆင်း ပိုက်စိပ်တိုက်၍ ရှာဖွေခြင်းမပြုလုပ်ဘဲ ရှိခဲ့ကြရာ ဘောမန်းသည် ထောင်နှင့်ချီ၍ ရှိနေသော ဂျာမန်အိမ် တစ်အိမ်တွင် အလွယ်တကူပင် ခိုအောင်းနေနိုင်သည်မဟုတ်ပါလော။

ထို့နောက် လေးလမျှကြာသောအခါ အာဂျင်တီးနားအစိုးရသည် လက်မောင်းတစ်ဖက်ပြတ်နေ၍ ဘောမန်းနှင့် ခွဲခြားမရအောင် ချွတ်စွတ် တူလှသော လူတစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးခဲ့၏။ ထိုသူ၏အမည်မှာ ဒေါက်တာ ဖလီဂဲလ်ဖြစ်၍ သူက သူ၏ လက်ျာဘက်လက်မောင်းမှာ စစ်ကြီးအတွင်းက ပြတ်သွားခဲ့ပါသည်ဟု အစစ်ခံ၏။

အဖမ်းခံရသော ဖလီဂဲလ်တွင် မိန်းမရှိသည်။ ထိုမိန်းမသည် ဖလီဂဲလ်အား စစ်ကြီးပြီးမှ အာဂျင်တီးနားတွင်တွေ့၍ လက်ထပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖလီဂဲလ်၏မိန်းမအား သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များက မာတင်ဘောမန်း၏ ဓာတ်ပုံကိုပြကြည့်ရာ သူမက ဓာတ်ပုံပုံစံကလူ သည် သူ့ယောက်ျားနှင့် တစ်ထေရာတည်း တူလှပါသည်ဟု ဝန်ခံခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ဖလီဂဲလ်အား တစ်ပတ်ခန့် ချုပ်ထားပြီးနောက် ပြန်လွှတ်

လိုက်လေသည်။ အာဂျင်တီးနား ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဗစ်တိုလိုက ခဲ အရာရှိများ၏ ပြောကြားချက်အရ ထိုသူမှာ မာတင်ဘောမန်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ဖလီဂဲလ်သည် ဘောမန်းထက် နှစ်လက်မ ပို၍အရပ်ရှည်နေသည်ကို တွေ့ရကြောင်းဖြင့် ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဖလီဂဲလ်အား ဖမ်းထားခဲ့စဉ်က ဘောမန်းအား သိကျွမ်းခဲ့သူ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ သက်သေအဖြစ် ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်း မပြုခဲ့သည့်ပြင် အစွဲရေးနှင့် အနောက်ဂျာမန်စုံထောက်များကိုလည်း ဖမ်းထားသော ဖလီဂဲလ်အား တစ်စုံတစ်ရာ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်း မပြုရန် တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားခဲ့သည်။

ပျောက်ဆုံးနေသော နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင် ဘောမန်း၏ အကျင့်စရိုက်များနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ အောက်ပါ အချက်များကိုလည်း သိခဲ့ရသေးသည်။

ဘောမန်းသည် အရက်ကို အတော်အတန်သောက်တတ်၍ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ အလွန်အကျွံ သောက်လေ့ရှိသူဟု ဆို၏။ သို့သော် သူသည် အယ်လ်ကိုဟော၏ ဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိ၍ ရံဖန်ရံခါမှသာ မူးတတ်သည်ဟု အဆိုရှိသည်။

သူ့တွင် အခြားဝါသနာတစ်ခုမှာ ဂျက်စ်တီးလုံးပါသော ဓာတ်ပြားများကို နားထောင်တတ်ခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် ခရီးသွားရာတွင် ဓာတ်ပြားများ အပြည့်ထည့်ထားသော သားရေအိတ်များမပါဘဲ ဘယ်တော့မှ ခရီးသွားလေ့မရှိဟု ဆို၏။ ယင်းဓာတ်ပြားများမှာ များသောအားဖြင့် အမေရိကန် 'အယိုင်' တီးလုံးများနှင့် ဒစ်ကစ်လင်း (အမေရိကန် တောင်ပိုင်းပြည်နယ်) သံစုံတေးဂီတများ ပါဝင်သည့် ဓာတ်ပြားများပင်ဖြစ်၏။ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးအရာရှိတစ်ယောက်ကမူ 'တကယ်လို့

သာ တောင်အမေရိကတိုက်ကို လူးဝစ္စအမ်စထရောင်း* ခရီးလှည့်မယ်ဆိုရင် သူ့ပရိသတ်တွေထဲမှာ ဘောမန်းကို ကျွန်တော်တွေ့တွေ့ရမှာပဲ' ဟူ၍ပင် ပြောခဲ့ဖူး၏။

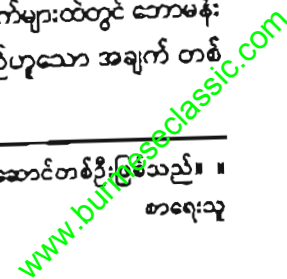
ဘောမန်းသည် သူ့ကိုယ်သူ အာရီယန်မျိုးနွယ်တို့၏ မျိုးဆက်ပွားများရေး တိုးတက်မှုအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားခဲ့သေး၏။ သို့ဖြင့် သူ့တွင် တရားဝင်သားသမီးဆယ်ယောက် ရှိခဲ့သည်အပြင် သူသည် ဂျာမနီ၊ ဩစတြေးရီးယားနှင့် တောင်အမေရိကတွင် တရားမဝင်သည့် သားသမီးပေါင်း အနည်းဆုံး တစ်ဒါဇင်ခန့်၏ ဖခင်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများသည် သူ၏ များပြားလှသော ဆွေမျိုးများရှိရာသို့ လိုက်လံရှာဖွေစုံစမ်း၍ သူ့အကြောင်းကို မေးမြန်းခဲ့ကြ၏။ သို့သော် သူတို့သည် ဘောမန်း ဘယ်မှာရှိသည်ကို တစ်စုံတစ်ရာ သဲလွန်စ မပေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ ပေးလည်း မပေးလိုကြဘဲ ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်ကြသူများသည် လုံးဝ စိတ်ပျက်အာလျော့ခြင်းမရှိ။ ကာလကြာရှည်စွာ ရှာဖွေလာခဲ့ရသော သူတို့ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းကြီး၏ အဆုံးသတ်ချိန်သည် အလွန်နီးကပ်လာပြီဟု ယူဆထားကြသည်။

အိုက်ခမ်နန်း၏ အနည်းငယ်မျှသော ပြောဆိုချက်များထဲတွင် ဘောမန်းတစ်ယောက် အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးသည်ဟူသော အချက် တစ်ချက်လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

* ကမ္ဘာကျော် အမေရိကန် ဂျက်စ်တီးပိုင်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ။ စာရေးသူ

အိုက်ခံမန်းအား ပြန်ပေးဆွဲ ဖမ်းဆီးရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သော အစွဲအမိတ်
စုံထောက်တစ်ယောက်သည် မကြာမီက အာဂျင်တီးနားမှ ပြန်ရောက်
လာခဲ့သည်။ သူသည် ဘောမန်းအား လက်ရဖမ်းဆီးရာတွင် ပါဝင်ကူညီ
ရန် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

“မာတင်ဘောမန်းဟာ အသက်ရှင်နေသေးတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့
၁၉၅၅ ခုနှစ်ကတည်းက သိနေပါတယ်။ အချိန်ကျလာရင်တော့ ကျုပ်
တို့က မိမိရရ တွယ်ပြပါမယ်” ဟူ၍ သူက ကြုံးဝါးခဲ့သည်။

* * *

ဤသို့ဖြင့် ဘောမန်းနောက်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်ကြပြန်သည်။
သို့သော် ဘောမန်းကိုကား အရိပ်အယောင်မျှပင် မမြင်ရသေး။ အ
အနုမျှ မတွေ့ရသေး...။

လိုက်လေ ပြေးလေ ဝေးလေပါတကား...။

ဘောမန်း၏ ‘နှစ်စဉ်’မှတ်တမ်း

ရက်တွေလတွေပြောင်း၍ နှစ်တွေပင်ညောင်းခဲ့ပြီ။ ဘောမန်း
အကြောင်း ရေးကြသားကြ ပြောကြဆိုကြသည်များမှာ ‘ပြောမဆုံးပေါင်
တောသုံးတောင်’ဖြစ်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြင်ခဲ့တွေ့
ခဲ့ရသည်များကို သက်သေသာခက အထောက်အထားများဖြင့် အခိုင်
အမာ အတိအကျ ပြောကြသည်များလည်း ရှိသည်။ တစ်ဆင့်စကား
တစ်ဆင့်နား ကြားရသည်များကို တစ်ဆင့် ဖောက်သည်ချကာ ရေးကြ
သားကြသည်များလည်း ပါသည်။ ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်က ဘယ်သူ
ဘယ်ဝါထံမှ ပျံ့လွင့်လာမုန်းမသိရသော ဧဝေဧဝါ မရေရာသည့်
ကောလာဟလများလည်း တစ်ပုံတစ်ပင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည့် နောက်ပိုင်းတွင် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်
အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်များသည် တစ်နှစ်ပြီး
တစ်နှစ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းသော ပြောင်းလဲမှု
များသည် တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ပြစ်ပွားလာခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုသို့
ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်များနှင့် အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းသော ပြောင်းလဲမှု
များသည် ကာလအတန်ကြာသောအခါ အချိန်ကာလ၏ ရွေ့လျားမှု

နှင့်အတူ မှေးမှိန်သွားခဲ့ကြသည်။ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းမရှိဘဲ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် အသစ်အသစ် ဖြစ်ပေါ်နေသော အကြောင်းချင်းရာတစ်ခု ရှိနေခဲ့သည်။ ယင်းသည်ကား အခြားမဟုတ်။ ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်း၏ သတင်းများပင်တည်း။

မှန်သည်။ မာတင်ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောကြ ဆိုကြ ရေးသားကြသည့် သတင်းများမှာ စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့သည့် ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ စ၍ 'တစ်နှစ်တစ်မျိုး မရှိနိုင်အောင်' ရှိနေခဲ့သည်။ တစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာမှ တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ပေါ်ထွက်နေခဲ့သည်။

ထိုသို့ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်၊ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး မရှိနိုင်အောင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဇာတ်လမ်းအသွယ် သွယ်ကို ခုနှစ် သက္ကရာဇ်အလိုက် ဖော်ပြရမည်ဆိုပါက အောက်ပါ အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၄၅ မာတင်ဘောမန်း သေဆုံးပြီးဟူသော သတင်းသည် မဟုတ် မမှန်ကြောင်း ဟိန်းတရစ်လိုင်နော ဆိုသူက ပထမဆုံးအကြိမ် ထုတ်ဖော် ပြောကြားခဲ့သည်။ လိုင်နောသည် ဂျာမန်တို့၏ 'ဆာရှန်ဟော်ဆင်' ချွေးတပ်စခန်းတွင် အချိန်အတော်ကြာအောင် နေခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ သူ၏ အခိုင်အမာ ပြောကြားချက်အရ ၁၉၄၅ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၂၆ (သို့ မဟုတ် ၂၇)ရက်နေ့က သူသည် ဟမ်းဘတ်မြို့မှ ဖလင်းစ်ဘတ်မြို့သို့ သွားသော မီးရထားပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုစဉ်က လိုင်နောသည် ထိုရထားပေါ်တွင် လိုက်ပါစီးနင်းလာခဲ့ရာ ဘောမန်းသည် 'နော်မွန်းစတာ' ဘူတာမှ တက်လာခဲ့သည်။ ဘောမန်း သည် ထိုအချိန်တွင် တောလိုက်သမား အဝတ်အစားဖြင့် ရိုးရိုးသာမန်

အရပ်သားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင် ဝတ်ဆင်ထားသည်။ လိုင်နောသည် ထိုရထားပေါ်တွင် ဘောမန်းနှင့်အတူ စီးနင်းလိုက်ပါလာခဲ့ရာ 'ဖလင်းစ် ဘတ်ဝိုက်ချီ' ဘူတာတွင် ဘောမန်းသည် ရထားပေါ်မှ ဆင်းသွားခဲ့ သည်။ သူသည် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံဘက်သို့ သွားရန် ရည်ရွယ်ပုံရသည်ဟု လိုင်နောက ပြောပြခဲ့သည်။

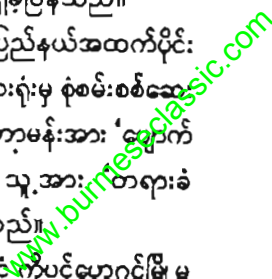
၁၉၄၆-၅၇ ဂျာမနီတွင် အမေရိကန်တို့ သိမ်းပိုက်ထားသော ဇုံနယ် အတွင်းမှ သတင်းစာများ၏ ရေးသားချက်အရ ဘောမန်းအား ထို ဇုံနယ်တွင် တွေ့မြင်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရသည်။

၁၉၄၇-သည်နှစ်ထဲတွင် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းအမျိုး မျိုး ရေးသားခဲ့ကြသည်။ ဩစတြေးရှီးယားအမျိုးသား ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောသားများသမဂ္ဂ၏ အတွင်းရေးမှူးဟောင်းဖြစ်သူ ဂျိုးဇက်ကလီ မင်းဆိုသူက ဘောမန်းအား ဩစတြေးရှီးယားနိုင်ငံတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရ သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောကြားသည်။ အခြားသတင်းတစ်ရပ်၏ အဆို အရမူ ဘောမန်းသည် အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ရောက်နေပြီဟုဆိုသည်။ သူ သည် ဗြိတိသျှသင်္ဘော 'ဘိုနိုပေးရှင်း' ဖြင့် စီးနင်းလိုက်ပါကာ အီဂျစ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

တစ်ဖန် အခြားတစ်ယောက်က ထုတ်ဖော်ရေးသားရာ၌ ဘောမန်း အား စပိန်နိုင်ငံတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်ဟု ပါရှိခဲ့ပြန်သည်။

၁၉၄၉-ဘောမန်း၏ အမှုကို ဘာဗေးရီးယားပြည်နယ်အထက်ပိုင်း ထရောင်းစတိန်းမြို့မှ နာဇီဝါဒပျက်သိမ်းရေးတရားရုံးမှ ဇုံနမ်းစစ်ဆေး ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဇုံနမ်းစစ်ဆေးပြီးနောက် တရားခံဘောမန်းအား 'ပျောက် ဆုံးနေသူ' အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့အား တရားခံ အကြီးစားများ'စာရင်းတွင် ထည့်သွင်းထားခဲ့သည်။

၁၉၅၀-ဧပြီလ ၂၄ ရက်နေ့၌ ဖြင့် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံကွပ်ပင်ဟောဂင်မြို့ မ

ထုတ်ဝေသော 'ခရစ္စတယ်လိုက်' သတင်းစာတွင် ထိုသတင်းစာ၏ အထူးသတင်းထောက် 'ဟော့စ်ထရူးမ်' က အနောက်တောင်အာဖရိကမှ နေ၍ ပို့လိုက်သော သတင်းတစ်ပုဒ် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ ထိုသတင်း၏ အဆိုအရ ဘောမန်းသည် အာဖရိကတိုက်တွင် ပုန်းအောင်းနေသည်ဟု သိရသည်။

တစ်ဖန် 'ရေခိုးလ်' အမည်ရှိ ဗြိတိသျှသတင်းစာတစ်စောင်က ဘောမန်းသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ်အထိ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် ရှိနေခဲ့ပြီး ယခုအခါ စပိန်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိနေပြီဟူ၍ ရေးသား ခဲ့ပြန်သည်။ ဂျာမန်သတင်းစာဆရာ 'ကားလ်ဟိန်းဒ်' ဆိုသူကလည်း ဘောမန်းအား စပိန်၊ မော်ရိုကို နယ်စပ်ဒေသတွင် တွေ့ခဲ့သည်ဟု ပြော သည်။

၁၉၅၁-ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းမျိုးစုံ ထွက်ပေါ်ခဲ့ သောနှစ်ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်သတင်းစာ 'လီဖီဂါရီ' နှင့် အနောက်ဂျာမနီ သတင်းစာ၊ ဩစထရီးယား သတင်းစာများတွင် ယခင်က ဂျာမန် ရိုက်ချီစကက်လွတ်တော်အံတွင်း၌ ကြားနေအဖွဲ့၏ ဒုတိယခေါင်း ဆောင် ပေါလ်ဟက်စ်လိန်း၏ ကြေညာချက်ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ ကြသည်။ ဟက်စ်လိန်းက သူသည် ဘောမန်းအား တောင်အမေရိက တိုက် ချီလီနိုင်ငံ ကလီဖန်မြို့အနီးတွင် တွေ့ခဲ့ရသည်ဟုဆိုသည်။ ထို့ပြင် ဘောမန်းသည် ချီလီနိုင်ငံတွင် 'ဂျူအန်ဂိုမက်စ်' ဟူ၍ နာမည် ပြောင်းထားသည်။ သို့သော် ဘောမန်းသည် တောင်အမေရိကမှ ၂ ရောပ တိုက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ယခုအခါ စပိန်နိုင်ငံတွင် နေထိုင် လျက်ရှိသည်ဟု ဟက်စ်လိန်း၏ ကြေညာချက်တွင် ပါရှိသည်။

တစ်ဖန် အခြားသတင်းစာများတွင် ရေးသားဖော်ပြပါရှိချက်အရ မာတင်ဘောမန်း၏ သီဖြစ်သူ အဲလ်ဘတ်ဘောမန်းသည် နာဇီအဖြစ်မှ

ရပ်စဲရုပ်သိမ်းခဲ့စဉ်က သူ့အစ်ကို မာတင်ဘောမန်း အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ အခြား သတင်းစာများကမူ ဘောမန်းသည် အီတလီ သို့မဟုတ် စပိန်နိုင်ငံတွင် ရှိနေပြီး နာဇီခေါင်းဆောင်လောင်းများနှင့် နာဇီလိုလားသူများ ပါဝင် ဖွဲ့စည်းထားသော 'ပင့်ကူအိမ်' အဖွဲ့ကြီးနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိနေသည် ဟု ရေးသားဖော်ပြကြသည်။

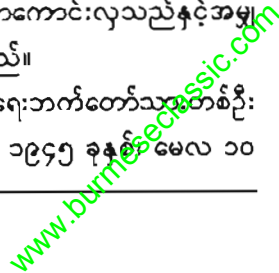
သတင်းစာတစ်စောင်က ဘောမန်း၏ သတင်းကို အသေးစိတ် ဖော်ပြခဲ့ရာ၌ ဂျာမန်တို့ စစ်ရှုံးပြီး သုံးလခန့်အကြာတွင် ဘောမန်းသည် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ အာဂျင်တီးနားသို့သွားခဲ့ စဉ်က 'ယူ-၂၉' အမှတ်အသားပါသော ရေငုပ်သင်္ဘောကို စီးနင်းလိုက် ပါခဲ့၍ ထိုသင်္ဘောပေါ်တွင် သင်္ဘောသားသုံးယောက်နှင့် အရပ်သားတစ် ယောက် ပါရှိခဲ့သည်။ အဆိုပါသင်္ဘောသားများနှင့် အရပ်သားတို့ ရေငုပ်သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းသွားကြသည့် ကမ်းစပ်တွင် နောက်များ မကြာမီ 'အမ်ဘီ' ဟူ၍ နာမည်အတိုကောက်ရေးထားသော ခရီးဆောင် လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံးကို တွေ့ကြရသည်။

အလားတူပင် အခြားသတင်းစာများကလည်း ဘောမန်းသည် အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်ရှိနေပြီဟူ၍ ရေးသားခဲ့ကြသည်။

၁၉၅၂-သည်နှစ်တွင် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပေါ်ထွက်လာ သော သတင်းများမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းလှသည်နှင့်အမျှ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာလည်း ကောင်းလှသည်။

စစ်ကြီးအတွင်းက ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးဘက်တော်သူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သော 'ဆီလ်ဗက်စထရီ' က သူသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှစ၍ မေလ ၁၀

* Spider (Spinne) Organisation.

ရက်နေ့တွင် ဘောမန်းအား အိတ်လီနိုင်ငံ ဘိုလ်ဇာနီမြို့ရှိ ဒိုမိနီကန် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းအနီးတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။ တစ်ဖန် စစ်အတွင်းက ဂျာမန်အစိုးရအဖွဲ့ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရေးဝန်ကြီး အဲလ်ဘတ်စပီးယား၏ ဌာန တွင် အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည့် စတန်းဆိုသူကလည်း ရောမမြို့တော် စိန်အန်ထော်နီယိုဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲတွင် ဘောမန်းအား ဘုန်းကြီး ဝတ်ဖြင့် တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ထွက်ဆိုခဲ့ပြန်သည်။ စတန်းသည် ဘောမန်း အား ကောင်းစွာသိကျွမ်းသူဖြစ်ရာ ဘောမန်း၏ နှာခေါင်းပေါ်မှ မွေးရာ ပါ အမှတ်ကလေးကိုပင် မှတ်မိသူဖြစ်သည်။

ထို့နောက် များမကြာမီ စာနယ်ဇင်းများတွင် 'ဘုန်းတော်ကြီး မာတင်'ဟူသော ဘွဲ့အမည်ဖြင့် ဓာတ်ပုံများ ပါလာခဲ့ရာ အဆိုပါ ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံမှာ မာတင်ဘောမန်းနှင့် လုံးဝခွဲမရအောင် တူနေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည်။ သို့သော် ယင်းကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖရန်စစ္စကန် သာသနာရေးအဖွဲ့ချုပ်မှ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဩဂတ်တီး နပစ်က အထက်ဖော်ပြပါ စာနယ်ဇင်းများမှ ဓာတ်ပုံများမှာ ဘုန်းတော် ကြီး 'အန်တိုနီ'၏ ပုံများသာလျှင်ဖြစ်၍ မာတင်ဘောမန်းနှင့် မည်သို့ မျှ ပတ်သက်ခြင်းမရှိကြောင်း ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

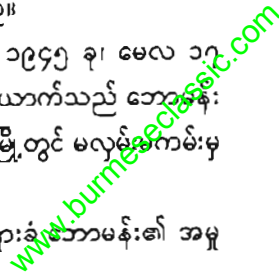
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းများမှာ ဆက်၍ ပေါ်ထွက်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ဤအတောအတွင်း အနောက် ဂျာမန်သတင်းစာများတွင် တောင်အမေရိကတိုက် ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံမှ ပေးပို့လိုက်သော ဘောမန်း၏ စာများ ဂျာမနီနိုင်ငံ ဘာဗေးရီးယား ပြည်နယ်သို့ ရောက်ရှိလာကြောင်းဖြင့် သတင်းများ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြ သည်။

၁၉၅၃-သည်နှစ် စောစောပိုင်းတွင် နာဇီလုံခြုံရေးတပ်မှူးဟောင်း

ဂျီအာချင်ဆိုသူ၏ ထုတ်ဖော်ပြောကြားချက်များ ပေါ်ထွက်လာသည်။ သူ၏ ပြောကြားချက်မှာ ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၁ ရက်နေ့ညက ဘာလင် မြို့တွင် အစိုးရအိမ်တော်ကြီးကို မီးလောင်နေခိုက် ဗိုလ်မှူးချုပ် ဇိုက် ဂလာ ခေါင်းဆောင်သော လုံခြုံရေးတပ်သား ၄၀၀ ခန့်တို့သည် အိမ်တော်ကိုစွန့်ခွာ၍ ထွက်လာခဲ့ကြကြောင်း။ ထိုလူစုထဲတွင် မိမိလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့လူစုသည် ဝိုက်ဒင်ဒမ်မား တံတားဘက် ဆီသို့ သွားကြပြီး ထိုမှတစ်ဖန် 'ရှစ်ဘောယားဒမ်' ကတုတ်ကျင်းရှိရာသို့ ချီတက်ကြရန် သဘောတူခဲ့ကြကြောင်း၊ ထို့ပြင် 'အက်ထ်လပ်စ် ဟော်တယ်' တွင် စုရပ်အဖြစ် ပြန်ဆိုကြရန် သတ်မှတ်ခဲ့ကြကြောင်း၊ ထိုစဉ်က မိမိသည် တင့်ကား၏ လက်ဝဲဘက်မှ လိုက်ပါလာခဲ့ရာ ဘောမန်းသည် မိမိနောက်မှ လျှောက်လာခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် တင့်ကားကို ရုရှားအမြောက်ဆန် ထိမှန်ခဲ့ရာ ဗိုလ်မှူးချုပ် ဇိုက်ဂလာမှာ ဦးခေါင်းနှင့် လက်တစ်ဖက်တွင် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရခဲ့ကြောင်း၊ သို့ ဖြင့် တပ်သားများကို မိမိက ကွပ်ကဲ၍ ချီတက်ခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုအချိန်တွင် တင့်ကားများမှာ ရှေ့သို့ရောက်သွားကြပြီဖြစ်၍ ဘောမန်းကိုလည်း လုံးဝမမြင်တော့ကြောင်း၊ သို့သော် မိမိမှတ်မိသလောက် စုရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည့် ပျက်စီးနေသော 'အက်ထ်လပ်စ်' ဟော်တယ်ထဲ တွင် အရပ်ဝတ်အရပ်စားများလဲနေသော ဘောမန်းကို အသေအချာ တွေ့မြင်ခဲ့ရကြောင်း စသည်များပင်ဖြစ်သည်။

ဂျီအာချင်က ဖြည့်စွက်ပြောကြားခဲ့ရာ၌ ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် လုံခြုံရေးတပ်သားဟောင်းတစ်ယောက်သည် ဘောမန်း အား ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယားနိုင်ငံ 'ချိုမူတော့'မြို့တွင် မလှမ်းအကမ်းမှ တွေ့မြင်ခဲ့သည်ဟူ၍ ပါရှိခဲ့သည်။

၁၉၅၄-ပျောက်ဆုံးနေသော နာဇီစစ်တရားခံဘောမန်း၏ အမှု

ကို အနောက်ဂျာမနီတရားရုံးတွင် အမှုထပ်ပွင့်ခဲ့ပြန်သည်။

သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ် အမှုပွင့်ရာ၌ ဘာချက်စီဂါဒင်မြို့ တရားရုံးမှ ဘောမန်းသေဆုံးပြီဟူ၍ ကြေညာခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဘောမန်းသေဆုံးပြီဖြစ်ကြောင်း တရားဝင်ကြေညာပြီးနောက် အနောက်ဘာလင် ဖွားသေစာရင်းရုံးတွင် သေစာရင်းအမှတ် ၂၉၂၂၃ အဖြစ် မှတ်ပုံတင်လိုက်သည်။

၁၉၅၅-ဟစ်တလာ၏ အစေခံ လင့်ချ်သည် အဖမ်းခံနေခဲ့ရာမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီး ဘောမန်းသေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသည်။ နာဇီတို့၏ လက်စွဲ စပိန်လူမျိုးများသာပါဝင်သော 'အပြာရောင်တပ်မဟာ' မှ 'ဂျူအန်ပီနာ' အမည်ရှိ စစ်သားဟောင်းတစ်ဦးကလည်း ဘောမန်း သေဆုံးပြီဟူ၍ အလားတူ ပြောဆိုခဲ့သည်။

၁၉၅၆-ဟစ်တလာ၏ လုံခြုံရေးတပ်မှူး ဝွမ်ချဲသည် အဖမ်းခံနေခဲ့ရာမှ လွတ်မြောက်လာပြီးနောက် ဘောမန်းသေဆုံးခဲ့သည်ကို သူကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောကြားသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လန်ဒန်မြို့ထုတ် ဒေလီမေးလ်သတင်းစာက အစ္စရေး ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများ၏ ပြောကြားချက်များကို ကိုးကား၍ ဘောမန်းသည် မသေသေးဘဲ ဘရစ်ဇဲလ်တွင် ရှိနေကြောင်း သတင်းရေးသားလိုက်သည်။

၁၉၆၀-အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် အဒေါ့ဖ်အိုက်ခံမန်း ပြန်ပေးဆွဲခံရသည်။ အိုက်ခံမန်း၏ ထင်မြင်ချက်အရ ဘောမန်းသည် အသက်ထင်ရှား ရှိနေသေးသည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ဖြင့် ဘောမန်း သေ၊မသေဟူသော ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးမျိုးအပုံပုံ ရေးသားခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့အနက် တစ်ယောက်က ဘောမန်းအား စပိန်နိုင်ငံ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် တွေ့ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ တစ်ဆက်တည်း

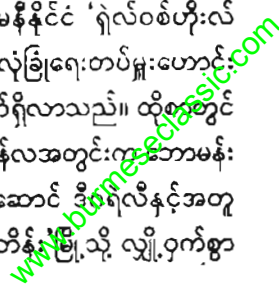
တွင် အစ္စရေးသတင်းစာ 'ဟောဇာ' က ဘောမန်းသည် အာဂျင်တီးနားတွင် ကာလအတန်ကြာကပင် နေထိုင်လျက်ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဘောမန်းအား သူ့မျက်နှာပေါ်မှ အမာရွတ်တစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ ဆရာဝန်တစ်ယောက် တွေ့ရှိ မှတ်မိခဲ့ကြောင်း၊ သို့သော် ထိုဆရာဝန်ကပင် ဘောမန်းအား သတ်ပစ်ခဲ့ကြောင်း စသည်ဖြင့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

အာဂျင်တီးနားတွင် ဘောမန်း သေဆုံးပြီဟူသော သတင်းကို လန်ဒန်မြို့မှ 'ဒေလီအိက်စ်ပရက်စ်' သတင်းစာတွင် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အနောက်ဂျာမနီသတင်းစာတစ်စောင်ကလည်း အမေရိကန်သတင်းစာဆရာ အိုမာကလာပ်၏ ပြောကြားချက်ကို ကိုးကား၍ အာဂျင်တီးနားတွင် ဘောမန်း သေဆုံးပြီဟု ရေးသားခဲ့သည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီတွင် သတင်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ထိုသတင်းမှာ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ ဧပတာမြို့တွင် ဘောမန်းနှင့် ရုပ်ချင်းလွန်စွာတူသည့် ဖလီဂဲလ်ဆိုသူတစ်ယောက် အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် ဖလီဂဲလ်သည် ဂျာမနီမှ ၁၉၃၀ ခုနှစ် တစ်ဝိုက်ကပင် ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာခဲ့သူဖြစ်၍ ဘောမန်းမဟုတ်သဖြင့် ပြန်လွတ်လာခဲ့သည်။

၁၉၆၁-သည် နှစ်တွင်လည်း ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းများ အမြောက်အမြား ကြားရပြန်သည်။

ပထမဆုံးကြားရသော သတင်းမှာ ဂျာမနီနိုင်ငံ 'ရှဲလ်ဝစ်ဟိုးလ်စတိန်း' မြို့ရှိ အစိုးရရှေ့နေကြီးထံ ဂျာမန်လုံခြုံရေးတပ်မှူးဟောင်း လူဆင်းဘတ်ဆိုသူထံမှ စာတစ်စောင် ရောက်ရှိလာသည်။ ထိုစာတွင် ပါရှိသည့် အကြောင်းအရာမှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်းက ဘောမန်းသည် ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံမှ ဖက်ဆစ်ခေါင်းဆောင် ဒီဇီရီလီနှင့်အတူ ဘာဗေးရီးယားပြည်နယ်မှ 'ရှဲလ်ဝစ်ဟိုးလ်စတိန်း' မြို့သို့ လျှို့ဝှက်စွာ

ရောက်ရှိလာကြကြောင်း၊ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် စပိန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသွားကြကြောင်း...စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် နာဇီလူသတ်ကောင် အိုက်ခဲမန်း၏ အမှုနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်၍ ဘောမန်း၏သတင်းများမှာ အများအပြား ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။

အထူးသဖြင့် ဘောမန်းသည် ဂျာမနီမှ ထွက်ပြေးခဲ့ရာ၌ အိုက်ခဲမန်းထွက်ပြေးခဲ့သည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဩစတြေးရီးယားနိုင်ငံကို ဖြတ်၍ အီတလီသို့ ရောက်လာခဲ့သည်ဟု ယူဆပြောဆိုလာကြသည်။ ဘောမန်း ထိုသို့ထွက်ပြေးခဲ့သည်နေ့စွဲမှာ ၁၉၄၇ ခု၊ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်နေ့ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ ယူဆသည်ကို ဂျာမနီနိုင်ငံ ဟက်ဆင်မြို့မှ ရှေ့နေချုပ်ကြီး ဖရစ်ဘောယားကလည်း လက်ခံသဘောတူသည်။ ဘောယားက ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ နာဇီလုံခြုံရေး တပ်သားဟောင်းများအား တိတ်တဆိတ်ထွက်ပြေးရာတွင် ကူညီအားပေးခဲ့သည့် 'အိုဒက်ဆာ'အဖွဲ့ကြီး၏ လှုပ်ရှားမှုများနှင့် ပတ်သက်သော သတင်းများကို မိမိရရှိထားသည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

သည်နှစ်ထဲမှာပင် ဖရင့်ဖတ်တရားရုံးမှ 'စစ်ရာဇဝတ်ကောင်ဘောမန်း၏ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေမှု'ကို စုံစမ်းရန် စုံစမ်းရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့လိုက်သည်။

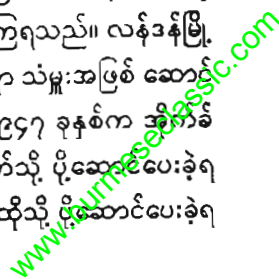
၁၉၆၂-ဘာဗေးရီးယားသတင်းစာတစ်စောင်တွင် ပါရှိသည့် သတင်းအရ ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံဘောမန်း၏ သားသမီးများကို စောင့်ရှောက်နေသည့် ဘုန်းတော်ကြီးထံသို့ စစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့ပြီးနောက် များမကြာမီ 'ထူးဆန်းသောလူတစ်ယောက်' ရောက်ရှိလာခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

တစ်ဖန် ဇွန်လ ၁၅ ရက်နေ့ထုတ် ဩစတြေးရီးယားသတင်းစာ 'ဗောစတိုး'တွင် အဲလ်ပီတောင်တန်းမှ 'တိုင်ရိုးလ်' ဒေသရှိ လူအများ၏ ပြောကြားချက်အရ ဘောမန်းအား ဝေါ့ကင်းစတီန်းမြို့တွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်ဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ ထိုမြို့မှာ တစ်ခါက ဘောမန်းတို့မိသားစုနေထိုင်ခဲ့သည့် မြို့ကလေးပင်ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် 'ဒိုင်: အင်ဒရီး' အမည်ရှိ ဂျာမန်သတင်းစာက ဘောမန်း၏ ဇာတ်လမ်းကို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပြန်သည်။ ထိုသတင်းစာတွင် ဖော်ပြပါရှိချက်အရ ဘောမန်းသည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်က တောင်အမေရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံအနီးရှိ ပတာဂိုနီးယားကမ်းခြေဒေသသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အီကွာဒိုနိုင်ငံတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ သူသည် ပလတ်စတစ် ခွဲစိတ်ကုသမှုဖြင့် ရုပ်ပျက်ထားပြီး 'ခေါင်းဆောင်ကြီးဟစ်တလာ၏ မှာကြားချက်ကို ဖြည့်စွက်ရန်အတွက် များမကြာမီ ဂျာမနီသို့ ပြန်သွားရန်' ကြံရွယ်ထားသည်ဟု သိရသည်။

အလားတူပင် 'ကူလ်နီးရှေး' အမည်ရှိ သတင်းစာကလည်း ဘောမန်းသည် အာဂျင်တီးနားသို့ရောက်ရှိ၍ ပတာဂိုနီးယားဒေသတွင် အခြေစိုက်နေထိုင်လျက်ရှိရာမှ ထိုဒေသမှာပင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်သွားခဲ့ပြီဟု ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြန်သည်။

သတင်းစာများမှ အထက်ပါသတင်းများအပြင် သံတမန်လောကမှ သတင်းများကိုလည်း သည်နှစ်အတွင်း ကြားခဲ့ကြရသည်။ လန်ဒန်မြို့တွင် ယခင်က စပိန်သံရုံးမှ သတင်းဘက်ဆိုင်ရာ သံမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသော ဗီလပ်စ်ကိုဆိုသူက သူသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ်က အိုက်ခဲမန်းအား စပိန်နိုင်ငံမှ လက်တင်အမေရိကတိုက်သို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ရသည့်ပြင် ၁၉၄၆ ခုနှစ်ကလည်း ဘောမန်းအား ထိုသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ရ

ကြောင်းဖြင့် သတင်းထောက်များအား အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့သည်။

ထိုပြင် ဘောမန်းသည် စပိန်နိုင်ငံသို့ ၁၉၄၅ ခုနှစ်ကပင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ မလတွင် အာဂျင်တီးနားသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြောင်း၊ လူအများ မမှတ်မိအောင် ပလတ်စတစ်ခွဲစိတ်ကုသမှုဖြင့် ရုပ်ဖျက်ထားကြောင်း၊ ထိုသို့ ရုပ်ဖျက်၍ ဥရောပတိုက်သို့ပင် အလည်အပတ်သွားနိုင်ခဲ့ကြောင်း စသည်များကိုပါ သံမှူးဟောင်း ဗလပ်စ်ကိုက ပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုမျှမက ဘောမန်းသည် ဗလပ်စ်ကိုအား တစ်နေ့ကျရင် ဥရောပတိုက်ကလူတွေဟာ ကျုပ်ကို အရင်ကထက်ပိုပြီး အင်အားကြီးမားတဲ့ ဂျာမနီနိုင်ငံသစ်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်နဲ့ မြင်ကြတွေ့ကြရပါလိမ့်ဦးမယ်'ဟူ၍ပင် ကြုံးဝါးပြောကြားသွားခဲ့ကြောင်း ဗလပ်စ်ကိုက သတင်းထောက်များအား ပြောပြခဲ့သည်။

ဗလပ်စ်ကိုက သူသည် ၁၉၅၈ ခုနှစ်ကပင် ဘောမန်းအား အိက္ခာခိုနိုင်ငံတွင် တွေ့ခဲ့ရသေးသည်ဟု ဆိုသည်။

၁၉၆၂-၇၂အနက်လားအမည်ရှိ ချီလီအမျိုးသားတစ်ဦးကို မာတင်ဘောမန်းဟူ၍ မသင်္ကာမှုဖြင့် အနောက်ဂျာမနီတွင် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ဗီအီးအေ အမည်ရှိ ချီလီမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်က အဆိုပါ ၇၂အနက်လားဆိုသူအား မာတင်ဘောမန်းပင် ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ ၁၉၆၁ ခုနှစ်ကပင် ကြိုတင်ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် သူ့အား ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီးနောက် အတိအကျ စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ သူ၏ လက်ဗွေပုံစံမှာ ဘောမန်း၏ လက်ဗွေပုံစံနှင့် မတူဘဲဖြစ်နေသောကြောင့် အနောက်ဂျာမနီ အာဏာပိုင်များသည် ၇၂အနက်လားကို ပြန်လွှတ်ခဲ့ရသည်။

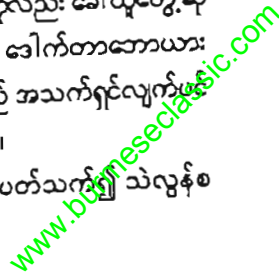
၁၉၆၃-ပါရာဂွေးနိုင်ငံမှလာသော သတင်းအရ ဘောမန်းသည် ၁၉၅၉ ခုနှစ်အထိ ပါရာဂွေးတွင် နေထိုင်သွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ပြင်သစ်သတင်းဖြန့်ချိရေးဌာနမှ ထုတ်ပြန်လိုက်သော သတင်းတစ်ပုဒ်တွင်လည်း ဘောမန်းသည် ပါရာဂွေးနိုင်ငံ 'အဆွန်ရန်'မြို့မှ ဂျာမန်ရုပ်ကွက်တစ်ခုတွင် စစ်ပြေးတစ်ယောက်အဖြစ် ခိုလှုံနေခဲ့ကြောင်းဖြင့် 'အမည်မသိ သက်သေတစ်ယောက်'က ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်ဟု ပါရှိခဲ့ပြန်သည်။ အဆိုပါ 'သက်သေ'ကပင် ဆက်လက်၍ ဘောမန်းသည် ၁၉၅၉ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားခဲ့ရာ သူ၏ ရုပ်ကလာပ်ကို 'အဆွန်ရန်'မြို့၏ တောင်ဘက်ကီလိုမီတာ ၄၀ ကွာဝေးသည့် နေရာတစ်ခုတွင် လျှို့ဝှက်စွာ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်ဟူ၍ပင် အတိအကျ ပြောကြားခဲ့သည်။

ထိုသတင်းထွက်ပေါ်ခဲ့ပြီးနောက် များမကြာမီမှာပင် အာဂျင်တီးနားသတင်းစာဆရာ ဂလိုက်ဇာဆိုသူသည် ပြုန့်အဲရစ္စမြို့မှ 'အယ်လ်မူနီ' သတင်းစာတွင် ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့က ဆောင်းပါးတစ်စောင် ရေးသားခဲ့သည်။ အဆိုပါဆောင်းပါးတွင် ပြုန့်အဲရစ္စမြို့မှ ကီလိုမီတာ ၁၅၀၀ ခန့်ကွာဝေးသည့် ဘာရီလိုချီတောင်ပေါ်ဒေသမှ တဲကလေးတစ်ခုတွင် ဘောမန်းအား သူ့ကိုယ်တိုင် တွေ့ခဲ့ရသည်ဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

ဤနှစ်ထဲမှာပင် အနောက်ဂျာမနီ ဟက်ဆင်မြို့မှ ရှေ့နေချုပ်ကြီး ဒေါက်တာဘောယားသည် ဘောမန်းအမှုကို စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့၍ သက်သေပေါင်းမြောက်မြားစွာကိုလည်း ခေါ်ယူတွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သည်။ ထိုသို့မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့ပြီးနောက် ဒေါက်တာဘောယားက သုလေ့လာတွေ့ရှိချက်များအရ ဘောမန်းသည် အသက်ရှင်လျက်ပင် ရှိနေသေးကြောင်း ထုတ်ဖော်ကြေညာခဲ့သည်။

၁၉၆၄-သည်နှစ်တွင်လည်း ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သဲလွန်စများ အများအပြား ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ချီလီနှင့်ပီရူးနိုင်ငံနယ်စပ်၌ အာဏာပိုင်များက တပ်လှန်၍ နှိုးဆော်ထားခဲ့ကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မာတင် ဘောမန်းသည် ပီရူးနိုင်ငံမှ ချီလီနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဖြတ်ကျော်ဝင်ရောက် လာလိမ့်မည်ဟု သတင်းရရှိထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်နေ့ထုတ် လန်ဒန် 'အီးဗနင်း' စတင်းဒတ် 'သတင်းစာ'၌ တစ်ခါက ဂျာမနီနိုင်ငံ ဗြိတိသျှကြီးကြပ်ရေး မစ်ရှင်အဖွဲ့တွင် ကားမောင်းသမားအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသော ဘလန်ဒင် ဆိုသူ၏ ရေးသားချက်များ ပါလာခဲ့သည်။ ဘလန်ဒင်သည် သတင်းစာ များ၌ ဖော်ပြပါရှိခဲ့သော ဘောမန်း၏ ဓာတ်ပုံကို တွေ့ရှိခဲ့ပြီးနောက် အောက်ပါအဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြခဲ့သည်။

“၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မေလလောက်မှာ ကျွန်တော် သူ့ကို ပထမဆုံး အကြိမ် မြင်ဖူးပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ဟာ ရှစ်ကန်ဘတ်ဆိုတဲ့ ဂျာမန်မြို့စားကတော်တစ်ယောက်ရဲ့ ခြံထဲကို ကြက်ဥနဲ့ တခြား စားသောက်စရာတွေဝယ်ဖို့ မကြာခဏ ကားနဲ့သွားခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီလိုသွားတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်ဟာ အိမ်ကလေးတစ်လုံးရှိတဲ့နေရာ ကလွဲလို့ တခြားနေရာတွေကို ကျွန်တော်ကြိုက်သလို သွားခွင့်လာခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအိမ်ကလေးကလည်း လမ်းမကြီးနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို အဲဒီအိမ်ကလေးရှိတဲ့ဆီ သွားခွင့်မပြုတာ ဟာ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိလို့ပဲဆိုတာ ကျွန်တော် ရိပ်မိပါတယ်။

“အဲဒီလိုနဲ့ တစ်မနက်ခင်း ၇ နာရီ ၁၅ မိနစ်လောက်မှာ အသက် လေးဆယ်နဲ့ လေးဆယ့်ငါးနှစ်လောက်ရှိပြီး လက်ရာ့သမားတစ်ယောက် နဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်တူတဲ့ လူတစ်ယောက် အဲဒီအိမ်ကလေးထဲက ထွက်လာ တာ ကျွန်တော် မြင်ရပါတယ်။ သူဟာ မြို့စားကတော်ကြီးကို နှုတ် ဆက်ပြီး ကျွန်တော့်ကားပေါ်ကို တက်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ကျွန်တော့်

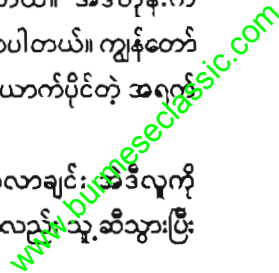
ကို အယ်လ်တိုးနားဆိုတဲ့ ရွာကလေးတစ်ရွာဘက်ကို မောင်းခိုင်းပါ တယ်။ အဲဒီအချိန်က ဂျာမန်တွေကို ဟိုဟိုဒီဒီ ကားနဲ့သွားဖို့ ခွင့်မပြုပါ တူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သူခိုင်းတဲ့အတိုင်း မောင်းလာခဲ့ပါတယ်။

“သူဟာ ကားပေါ်လိုက်လာရင်းနဲ့ စကားနည်းနည်းပဲပြောပါ တယ်။ အင်္ဂလိပ်စကားကိုလည်း သူ ကောင်းကောင်းမပြောတတ်ပါ တူး။ ဒါနဲ့ အယ်လ်တိုးနားရွာ မရောက်ခင်မှာပဲ ကားကို ရပ်ခိုင်းပြီး ကျွန်တော့်ကို ဒေါ်လာ ၂၀ တိတိ ငါးဒေါ်လာတန် ငွေစက္ကူတွေချည်း ပေးသွားပါတယ်။ ဂျာမန်လူမျိုးတစ်ယောက်ဟာ ဒီလိုအချိန်မှာ အမေ ရိကန်ဒေါ်လာ ငွေစက္ကူကြိုင်သုံးနိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် တော်တော် လေး အံ့ဩသွားမိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စကို သိပ်ပြီးတော့ အရေး တကြီး မထားခဲ့ပါဘူး။”

နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ကားဆရာ ဘလန်ဒင် သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မတော်တဆ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မျက်နှာချင်းဆိုင် သွားတွေ့ပြန်သည်။

“အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်ဟာ ‘ဗြိတိသျှအင်ဂျင်နီယာ’ဆိုတဲ့ သင်္ဘောပေါ်မှာ အရက်ရောင်းတဲ့ အရောင်းသမားတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ အလုပ်လုပ်နေပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သင်္ဘောဟာ တင်နီရစ်ဖ်ဆိုတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်း (အာဖရိကတိုက် အနောက်မြောက်ဘက်)မှာ ကျောက်ချထားပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက သင်္ဘောပေါ်မှာလည်း ဂျာမန်တွေ အများကြီးပါလာပါတယ်။ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်တဲ့ အရက်ဆိုင်ကလည်း ဂျာမန်တစ်ယောက်ပိုင်တဲ့ အရက်ဆိုင် ပိုင်ပါပဲ။

ကျွန်တော် အရက်ရောင်းဖို့ ဆိုင်ထဲဝင်လာလာချင်း အဲဒီလူကို ချက်ချင်း လှမ်းမြင်လိုက်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း သူ့ဆီသွားပြီး

‘ဘယ့်နဲ့လဲ နေကောင်းရဲ့လား၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကောင်းကောင်း မှတ်မိပါတယ်’ လို့ ပြောရင်း နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ သူလည်း ပထမ တော့ ကျွန်တော့်ကို ကြောင်ကြည့်နေပြီး နောက်မှ ‘ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို မသိပါဘူး၊ လူမှားနေပြီ’ လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။ အဲဒီလို ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူဟာ ထိုင်ရာကထ၊ ပြီး သူ့နောက်မှာရှိတဲ့ တံခါးပေါက်က အပြင်ကို တစ်ခါတည်း ထွက်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း တော်တော်အံ့အား သင့်သွားပါတယ်။ သူ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ရိပ်မိပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက သူဟာ နည်းနည်းလေး ဇေဝေဝါဖြစ်တဲ့ အမူအရာမျိုးနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဘာအကျိုးအကြောင်းမှ ပြန်မမေးဘဲ ထ၊ သွားခဲ့တာ ကျွန်တော်ဖြင့် နားကိုမလည်ခဲ့ပါဘူး။”

ဘောမန်းနှင့် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မမျှော်လင့်ဘဲ ပက်ပင်းပါတွေ့ခဲ့ရ သော ဘလန်ဒင်၏ အဖြစ်အပျက်မှာ အထက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် မတ်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ဒိန်းမတ်သတင်းစာ ‘အက္ကတူဘဲလ်’ တွင် ဗွန်ဒါကော့မြို့အနီးရှိ ရဲတိုက်တစ်ခုမှ တံခါးစောင့် တစ်ယောက်၏ သတင်းတစ်ပုဒ် ပါလာခဲ့ပြန်သည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် မေလလယ်လောက်တွင် အဆိုပါ ရဲတိုက်သို့ နာဇီလုံခြုံရေးအရာရှိတစ်စု နှင့်အတူပါလာသော ဘောမန်းအား တံခါးစောင့်က တွေ့မြင်လိုက်ရ သည်။ ထိုအချိန်က ထိုရဲတိုက်ကို ဂျာမန်စစ်ဆေးရုံအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ရာ ဘောမန်းသည် ဤရဲတိုက်ဆေးရုံတွင် ခိုလှုံပုန်းအောင်းသွားခဲ့သည်ဟု ရဲတိုက်တံခါးစောင့်က ပြောပြခဲ့သည်။

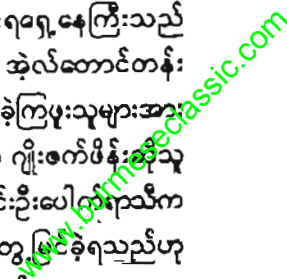
အခြားသတင်းတစ်ခု ကြားရပြန်သေးသည်။ ကားလ်ကေဆိုသူ သြစတြေးရီးယားအမျိုးသားတစ်ယောက်က ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်း သည် ဂျာမန်တို့ ချွင်းချက်မရှိ လက်နက်ချပြီး လျှင်ပြီးချင်း ထိုစဉ်က သူ့အမှုထမ်းနေသော ဖလင်းစံဘတ်မြို့မှ ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ထွက်ခွာ

သွားခဲ့ကြောင်းဖြင့် ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့အပြင် အဆိုပါ ရေငုပ်သင်္ဘောပေါ်၌ ဘာလင်မြို့မှလာသော ခရီးသည်တစ်ယောက် လိုက်ပါသွားကြောင်း သိရသည်ဟု ဆိုသည်။

တစ်ဖန် ဂျေဂျဒစ်ဆိုသူ ချက်အမျိုးသားတစ်ယောက်က သူသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ဘောမန်း သေဆုံး၍ ဘောမန်းအလောင်းကို မြှုပ်နှံရာ၌ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် တွေ့ပါသည်ဟု ဆိုလာပြန်သည်။ သို့သော် သူ၏ ထွက်ဆိုချက်ကို အတိအကျ လေ့လာစုံစမ်းကြည့်သော အခါ တစ်စုံတစ်ရာ ခိုင်လုံသော သက်သေအထောက်အထားများ မတွေ့ရဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အလားတူပင် ပါရာဂွေးနိုင်ငံ အဆွန်ရှန်မြို့အနီး၌ ၁၉၅၉ ခုနှစ်က ဘောမန်း၏အလောင်းကို မြှုပ်နှံခဲ့သည်ဆိုသောသတင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ထိုစဉ်က သရဏဂုံတင်ခဲ့သည်ဆိုသော ဘုန်းတော်ကြီး ဟိန်းရစ်ချ်က လည်း ထိုသတင်းမှာ လုံးဝ အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ထိုနေရာတွင် မြှုပ်နှံခဲ့သည်မှာ မည်သူ၏အလောင်းဖြစ်သည်ကို မိမိမသိရကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် သရဏဂုံတင်ခဲ့သည်ဆိုသည်မှာလည်း လုံးဝ မဟုတ်မမှန် ကြောင်း၊ ထိုနေရာသို့ ၁၉၆၃ ခုနှစ်ကျမှ မိမိရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အတိအလင်း ငြင်းချက်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဤနှစ်အတွင်းမှာပင် ဟက်ဆင်မြို့မှ အစိုးရဓရုနေကြီးသည် ဘောမန်း၏အမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၄၅ ခုနှစ်က အဲလ်တောင်တန်း တစ်ဝိုက်၊ တိုင်းရိုးလ်တောင်ပိုင်းဒေသတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြဖူးသူများအား ခေါ်ယူစစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့သည်။ ထိုသူများအနက် ဂျိုးဇက်ဖိန်းဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက သူမသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီက ဘောမန်းအား အိတ်လီနိုင်ငံ တိုလ်ဇာနီမြို့တွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်ဟု

ဒီဇင်ဘာလက တွေ့မြင်လိုက်ရသည်ဟု ဆိုသည်။

ထို့နောက် များမကြာမီ ဘောမန်းသည် ပိရူးနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီး ထိုနိုင်ငံမှာပင် သေဆုံးသွားခဲ့ပြီဟူသော သတင်းတစ်ပုဒ် ရောက်လာသည်။

နောက်ဆုံး၌ ဟက်ဆင်မြို့ တရားရုံးတော်မှာ ၁၉၆၄ ခု၊ ဆောင်းဦးပေါက်အချိန်တွင် စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းအား ဖမ်းဆီးပေးနိုင်ပါက ဆုငွေ မတ်(၇၂၀၀၀၀)တစ်သိန်း(၀)တိတိ ပေးမည်ဟူ၍ မကြေညာခဲ့ပါ။

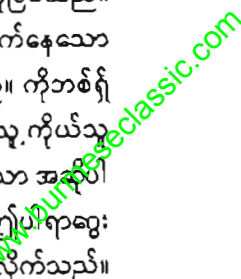
၁၉၆၅-အနောက်ဂျာမနီမှ 'ဘန်တေး'ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတွင် ဘန်းရူးလင်းဆိုသူ၏ အခန်းဆက် ဆောင်းပါးရှည်ကြီးကို အပတ်စဉ် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ယင်းဆောင်းပါးရှည်ကြီးတွင် ဘောမန်းသည် ဂျာမနီမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့ပြီးနောက် ယခုအခါ လက်တင်အမေရိကတိုက်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ ဆောင်းပါးရှင်ရူးလင်းသည် တောင်အမေရိကနိုင်ငံများသို့ သူ့ကိုယ်တိုင် သွားရောက်လှည့်လည်၍ ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်သမျှ သတင်းမျိုးစုံတို့ကို စုံစမ်းလေ့လာစုဆောင်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ လေ့လာစုဆောင်းရရှိခဲ့သမျှ သတင်းများအရ ဘောမန်းသည် ပထမ အာဂျင်တီးနားတွင် နေထိုင်ခဲ့ပြီး ထိုမှတစ်ဖန် ဘရာဇီးနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက် များမကြာမီက သူသည် ပါရာဂွေးနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။ ဆောင်းပါးရှင် ရူးလင်းက နိဂုံးချုပ် ဖော်ပြရာ၌ 'ဘောမန်းသည် ဘာလင်မြို့ကြီး ကျဆုံးခဲ့ရာမှ မသေမပျောက်လွတ်မြောက်သွားခဲ့၏။ သူသည် ဂျာမနီတွင် လှည့်လည်သွားလာနေခဲ့ပြီးနောက် တောင်အမေရိကတိုက်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့၍ ကိရိယာမောင် ပန်းဆောင်းခိုလှုံ့လက်ရိပ်နေပေသည်' ဟူ၍ ပါရှိသည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်အတွင်း ပေါ်ထွက်လာသမျှ ဘောမန်း၏ သတင်းများအထက်ပါ ရူးလင်း၏ ကောက်ချက်ကို ထောက်ခံအတည်ပြုခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ပါး ဘောမန်းသည် ဆွီဒင်နိုင်ငံနှင့် တောင်အာဖရိကဗဟိုနိုင်ငံများသို့ အလည်သွားရောက်ခဲ့သည်ဟူသော ကောလာဟလများလည်း ပေါ်ထွက်ခဲ့သေးသည်။

၁၉၆၅ ခု၊ မေလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် မာတင်ဘောမန်း၏ သားဖြစ်သူ အဒေါ့ဖ်မာတင်က ပြင်သစ်သတင်းထောက်အား သူ့ဖခင်နှင့်ပတ်သက်၍ သူ၏ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့သည်။ အဒေါ့ဖ်မာတင်သည် အာဖရိကတိုက် ကွန်ဂိုနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေရာမှ ဝယ်လ်ဂျီယန် လေထီးတပ်သားများက ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူက 'ကျွန်တော့်အဖေ သေပြီဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သေချာစွာ သိရဖူးပါ။ တိတိကျကျ မပြောနိုင်သေးပါဘူး' ဟူ၍ ပြောကြားခဲ့သည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ 'အစ်ပီကန်ရှား' သတင်းစာမှ သတင်းထောက်ဖြစ်သူ ကိုဘတ်ရှ်က ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရရှိခဲ့သမျှ ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့သည်။ ကိုဘတ်ရှ်သည် တောင်အမေရိကနိုင်ငံများသို့ လှည့်လည် သွားရောက်ခဲ့၍ ဘောမန်းအကြောင်းကို စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုစဉ်က ဘောမန်းနောက်သို့ မြေရာခံ၍လိုက်နေသော အခြားသတင်းစာဆရာတစ်ယောက်နှင့် ဆုံစည်းခဲ့ရသည်။ ကိုဘတ်ရှ်သည် ပါရာဂွေးနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ သူ့ကိုယ်သူ့ဘာဇီဟောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ဟန်ဆောင်ရုပ်ဖျက်ထားသော အဆိုပါ သတင်းစာဆရာနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရာ သူက ဘောမန်းသည် ဤပါရာဂွေးနိုင်ငံမှာပင် လျှို့ဝှက်ပုန်းအောင်းနေသည်ဟူ၍ ပြောကြားလိုက်သည်။

* * *

အထက်ပါတို့မှာ ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၅ ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၂၀ အတွင်း ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်ခဲ့သမျှ သတင်းပေါင်းစုံ ဖြစ်ရပ်ပေါင်းစုံတို့ပင်ဖြစ်သည်။

ဤသတင်းများနှင့် ဖြစ်ရပ်များသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တူညီသော အချက်များ ပါရှိသလို ကွဲလွဲနေသော အချက်များလည်း ပါဝင်နေသည်။ အထောက်အထား အကိုးအကား ခိုင်လုံသည်များ ပါရှိနေသလို မရေမရာ ဝေဝေဝါဖြင့် မသေချာသည့် ကောလာဟလများလည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ ယုတ္တိယုတ္တာဖြင့် ဖြစ်နိုင်စရာများ ပါရှိသလို လုံးဝမယုံနိုင်စရာ မရှိသည်များလည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဤသည်တို့မှာ နှစ်စဉ်နှင့်အမျှ တစ်နှစ်တစ်မျိုးဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းများကို မှတ်တမ်းပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရလျှင် အထက်ဖော်ပြပါ ဇာတ်လမ်းများမှာ 'ဘောမန်း၏ နှစ်စဉ်မှတ်တမ်းများ' ပင် ဖြစ်သတည်း။

အကြီးဆုံးသော လျှို့ဝှက်ချက်

ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းနောက်သို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ခြေရာခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ကြသူများအနက် ဗြိတိသျှ၊ အမေရိကန်၊ ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် အရှေ့အနောက် ဂျာမနီမှ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများထက် ပို၍ ဇွဲကောင်းသူများ ရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုသူများမှာ ဂျူးရေးရာကောင်စီ* နှင့် 'ဂျူးရေးရာ စာရွက်စာတမ်းများ စုဆောင်းထိန်းသိမ်းရေးဗဟိုဌာနချုပ်'+ မှ ဂျူးအမျိုးသားများပင်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ဂျူးအမျိုးသားများမှာ အခြားသော ထောက်လှမ်းရေးသမားများကဲ့သို့ အစိုးရလခစားအမှုထမ်းများ မဟုတ်ကြဘဲ သာမန်စေတနာ့ဝန်ထမ်း ရိုးရိုးအရပ်သူ အရပ်သားများသာ ဖြစ်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် သူတို့တစ်တွေသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဂျာမန်တို့ သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည့် ဥရောပနိုင်ငံအသီးသီးတွင် ဂျာမန်ဂက်စတာပိုနှင့် လုံခြုံရေးတပ်သားများ၏ ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသူများ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများပင် ဖြစ်ကြ

* Jewish Council.
+ Jewish Documentation Center.

သည်။ အချို့မှာမူ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဂျာမန်ရွေးတပ် ငရဲခန်းများတွင် မသေရုံတမယ် အနှိပ်စက် အညှဉ်းဆဲ ခံခဲ့ကြရ၍ စစ်ကြီးပြီးမှ မသေမပျောက်ဘဲ လွတ်မြောက်လာကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုသို့ စစ်အတွင်းက နာဇီလူသတ်သမား ပါးကွက်အာဏာသားများ၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးခဲ့ကြရသူများ၏ ကျန်ရစ်သူ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ကိုယ်တိုင် နာဇီအကျဉ်းထောင် ငရဲခန်းများတွင် အနှိပ်စက်ခံခဲ့ကြရသူများသည် စစ်ကြီးပြီးသောအခါ နာဇီဝါဒကို ခါးခါးသီးသီး မုန်းတီးခဲ့ကြသလို နာဇီခေါင်းဆောင်များအပေါ်တွင်လည်း 'ကမ္ဘာကြေသော်လည်း ဥဒါန်းမကြေနိုင်'အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဤအတောအတွင်း စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့သည့်နောက်ပိုင်းတွင် နာဇီခေါင်းဆောင် လူသတ်ကောင် အများအပြားသည် တရားဥပဒေ၏ စက်ကွင်းမှ ရှောင်တိမ်း ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေကြသော စစ်တရားခံများအား မိမိတို့အလိုအလျောက် လိုက်လံရှာဖွေဖမ်းဆီး၍ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များလက်သို့ ပေးအပ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ ဝရမ်းပြေး နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား လိုက်လံရှာဖွေဖမ်းဆီးရာ၌ ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ 'ဆိုင်မွန်ဝေဆန်သာ' ဆိုသူပင် ဖြစ်သည်။

ဝေဆန်သာသည် စစ်ကြီးအတွင်းက သူကိုယ်တိုင် ဂျာမန်တို့၏ ကမ္ဘာကျော် 'မန်သောဆင်' ရွေးတပ်စခန်း၌ မသေရုံ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းခံခဲ့ရ၍ သူ၏ဆွေမျိုးသားချင်းများမှာမူ ဂျာမန်တို့၏ ရက်စက်ညှဉ်းဆဲမှုများကြောင့် ထိုရွေးတပ်စခန်းမှာပင် အားလုံးလိုလို သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။

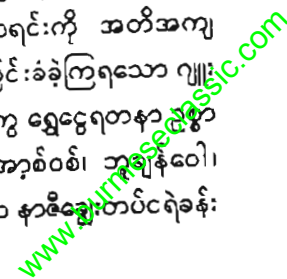
သို့ဖြစ်ရာ သေဠာမှပြန်လာခဲ့သော ဝေဆန်သာသည် ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၅ ရက်နေ့ မန်သောဆင် နာဇီငရဲခန်းမှ လွတ်မြောက်လာသည့်

နေ့မှာပင် မိမိတို့ ဂျူးအမျိုးသား သန်းပေါင်းများစွာတို့ကို လူမဆန်သည့် နည်းမျိုးစုံဖြင့် သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသော နာဇီရာဇဝတ်ကောင်များအား တွေ့ရာသချိုင်း ဓားမဆိုင်းဘဲ အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း လိုက်လံရှာဖွေဖမ်းဆီးပါမည်ဟူ၍ အခိုင်အမာ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သည်။

ထို့နောက် များမကြာမီ ဝေဆန်သာသည် စစ်ကြီးအတွင်းက ဂျူးအမျိုးသားများအား နာဇီများက ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်၍ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသော ဖြစ်ရပ်များကို အားလုံး တစ်ခုမကျန် မှတ်တမ်းတင်ရန်အတွက် 'ဂျူးရေးရာ စာရွက်စာတမ်းများ စုဆောင်းထိန်းသိမ်းရေး ဗဟိုဌာနချုပ်' ကို ဗီယင်နာမြို့တွင် သူကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်၍ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန် ထိုအခါမှစ၍ ဝေဆန်သာသည် သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို အဆိုပါလုပ်ငန်းအတွင်း၌ တစ်ကိုယ်လုံး မြှုပ်နှံကာ ပုံအပ်ထားခဲ့သည်။ သူ့လိုပင် နာဇီတို့အပေါ် အခဲမကြေနိုင်သည့် ဂျူးအမျိုးသား အမျိုးသမီးများကို စုစည်းသိမ်းသွင်းကာ သူ၏ ဂျူးရေးရာဗဟိုဌာနချုပ်မှနေ၍ ဝရမ်းပြေး နာဇီရာဇဝတ်ကောင်များကို လိုက်လံရှာဖွေ ဖမ်းဆီးရန် နေ့ရောညပါ မအိပ်မနေ မနားမနေ လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ဝေဆန်သာ ခေါင်းဆောင်သော ဂျူးရေးရာဌာနချုပ်၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များမှာလည်း အလွန်ပင် များပြားလှသည်။ ဟစ်တလာ အာဏာရလာခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ ဥရောပနိုင်ငံအသီးသီးတွင် နာဇီတို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ကြရသည့် ဂျူးအမျိုးသားများ၏ စာရင်းကို အတိအကျ ကောက်ယူခြင်း၊ နာဇီတို့၏ မတရားသိမ်းယူခြင်းခံခဲ့ကြရသော ဂျူးအမျိုးသားများ၏ တိုက်တာအိုးအိမ်များနှင့်တကွ ရွှေငွေရတနာ ဥစ္စာပစ္စည်းများ၏ စာရင်းကို ရှာဖွေပြုစုခြင်း၊ အော့စ်ဝစ်၊ ဘူချန်ဝေါ၊ မန်သောဆင်၊ ထရီဘလန်ကာ၊ ဒါချောင် စသော နာဇီရွေးတပ်ငရဲခန်း

များတွင် အသတ်ခံခဲ့ကြရသူများ၏ စာရင်းဇယားများကို စုဆောင်း မှတ်တမ်းတင်ခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းများကို အသီးသီး တာဝန်ခွဲဝေ၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် နာဇီအကျဉ်းစခန်းများတွင် ဂျူးအမျိုးသားများအား အသနားမဖက် ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည့် လူ သတ်သမား ပါးကွက်အာဏာသားများနှင့် ပတ်သက်၍လည်း သူတို့၏ အမည်နာမ ဘဝဖြစ်စဉ်များနှင့်တကွ သူတို့၏ လူမဆန်သော လုပ် ရပ်များကိုပါ အသေးစိတ် စုံစမ်းလေ့လာ၍ ခိုင်လုံသည့် စာရွက်စာတမ်း၊ သက်သေခံအထောက်အထားပစ္စည်းများနှင့်တကွ ရှာဖွေစုဆောင်း ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ကြသည်။

အထူးသဖြင့် ဝေဆန်သာ၏ အဓိကဦးတည်ချက်နှင့် အခြေခံလုပ်ငန်း မှာ စစ်ကြီးအပြီးတွင် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသော နာဇီလူသတ် ကောင်များအား နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေဖမ်းဆီးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ နာဇီခရီးစဉ်မှ မသေရုံတမယ် ခံခဲ့ရပြီးမှ ကံကောင်းထောက်မ ခံ၍ ပြန်လွတ်လာခဲ့ရသော ဝေဆန်သာသည် ဝရမ်းပြေး နာဇီစစ်တရားခံ များ လက်ရဖမ်းဆီးရေးကို အထူးပင် အာရုံစိုက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ နာဇီ ပါးကွက်သားများကို ဖမ်းဆီးရေးအတွက် မိမိတို့ ဂျူးရေးရာ အဖွဲ့ ဝင်များအား ကမ္ဘာ့အနှံ့အပြား တိုင်းပြည်အသီးသီးသို့ စေလွှတ်ကာ လိုအပ်သော ထောက်လှမ်းမှုများကို ပြုလုပ်စေခဲ့သည်။ သူကိုယ်တိုင် လည်း ရံဖန်ရံခါ ဥရောပနိုင်ငံများနှင့်တကွ အမေရိကန်နှင့် တောင် အမေရိကနိုင်ငံများသို့ လှည့်လည်သွားလာကာ နာဇီရာဇဝတ်ကောင် များကို အနံ့ခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေစုံစမ်းခဲ့သည်။

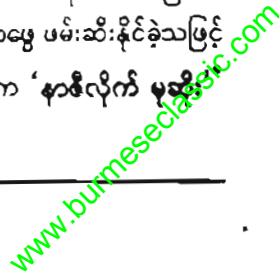
ဝေဆန်သာ၏ နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်များ ရှာဖွေဖမ်းဆီးရေး လုပ်ငန်းသည် မည်မျှကျယ်ပြန့်၍ မည်မျှထိရောက်ခဲ့ပါသနည်းဟူမူ

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်က တောင်အမေရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် ကမ္ဘာကျော် နာဇီလူသတ်ကောင် အိုက်ခံမန်းအား တိတ်တဆိတ် ပြန်ပေး ဆွဲ၍ ဖမ်းဆီးခဲ့ကြသူများမှာ ဝေဆန်သာ၏ ဂျူးရေးရာအဖွဲ့ချုပ်မှ ထောက်လှမ်းရေးသမားများပင် ဖြစ်သည်။ ပို၍ ရှင်းအောင်ပြောရလျှင် အိုက်ခံမန်းအား နှစ်ပေါင်းများစွာ အနံ့ခံ၍ အမဲလိုက်သလိုလိုက်ခဲ့ပြီး ထိုသို့ အရှင် လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့သည်မှာ ဝေဆန်သာ၏ အစွမ်းနှင့် ဝေဆန်သာ၏ ကြိုးပမ်းမှုပင်ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ဝေဆန်သာ၏ ဂျူးရေးရာအဖွဲ့ချုပ်သည် အစွဲရေး (ဂျူး)အစိုးရက ဖွဲ့စည်းထားသည့် အဖွဲ့အစည်းမဟုတ်ဘဲ စစ်အတွင်း က နာဇီတို့၏ လူမဆန်သော ရာဇဝတ်ပြစ်မှုများကို တရားဥပဒေ အတိုင်း ထိုက်သင့်သလို စစ်ဆေးအပြစ်ပေးရန် လိုလားကြသည့် သာမန်ရိုးရိုးအရပ်သား ဂျူးအမျိုးသားများ စုပေါင်းပါဝင်သည့် စေတနာ့ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤစေတနာ့ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ကြီး၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ သည် ဗြိတိသျှ၊ အမေရိကန်၊ ဆိုဗီယက်နှင့် အရှေ့အနောက် ဂျာမနီ တို့မှ ကြေးစားထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးများထက် ပိုမိုထိရောက်ခဲ့ သည်ဖြစ်ရာ ဤအဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင် ဝေဆန်သာ၏ အမည်မှာ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားထင်ရှားလာခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် လူသတ်ကောင် အိုက်ခံမန်းအပါအဝင် နာဇီစစ်တရားခံ အမြောက် အမြားကို အမဲလိုက်သလို အနံ့ခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေ ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့သဖြင့် ဝေဆန်သာအား ကမ္ဘာ့စာနယ်ဇင်းအသီးသီးက 'နာဇီလိုက် မှုဆွဲသူ' ဟူ၍ပင် တင်စားခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြရသည်။

* 'Nazi Hunter'

ခေါ်လည်း ခေါ်လောက်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဝေဆန်သာ သည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၂၅ နှစ် အတွင်း နာဇီစစ်တရားခံပေါင်း ၈၀၀ ခန့်ကို ရှာဖွေဖော်ထုတ် ဖမ်းဆီး နိုင်ခဲ့သောကြောင့်ပင်တည်း။

သို့ဖြစ်ပါက အဆိုပါ 'နာဇီလိုက် မုဆိုးကြီး' ဝေဆန်သာသည် နာဇီစစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းအား လိုက်လံရှာဖွေ ဖမ်းဆီးခြင်းပြုခဲ့ ပါသလော-

ဤမေးခွန်းမှာ မေးစရာမလိုသော မေးခွန်းပင်ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ ဝေဆန်သာသည် အခြားအခြားသော နာဇီ စစ်ရာဇဝတ် ကောင်များကို လိုက်လံရှာဖွေ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့သည့်နည်းတူ ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းကိုလည်း နှစ်ပေါင်း များစွာ အနံ့ခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့သည်။ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့သည်၊ အထူးသဖြင့် နာဇီဂျာမနီတွင် အာဏာရှင် ဟစ်တလာကလွဲလျှင် အာဏာအရှိဆုံး၊ တန်ခိုးအကြီးဆုံး၊ အရေးပါအရာရောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘောမန်းအား အခြားသော စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များထက် ပို၍ ရှာဖွေ ထောက်လှမ်းခဲ့သည်။ ပို၍ပင် လေ့လာစုံစမ်းခဲ့သည်။

အောက်ပါတို့မှာ ပျောက်ဆုံးနေသည့် တစ်ဦးတည်းသော နာဇီ စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းအား 'နာဇီလိုက် မုဆိုး' ဝေဆန်သာ ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေထောက်လှမ်းခဲ့ပုံများနှင့် ပတ်သက်၍ 'ကျွန်ုပ်တို့ ကြားမှ လူသတ်သမားများ' ဟူသော စာအုပ်တွင် ဝေဆန်သာ ကိုယ်တိုင် ရေးသားခဲ့သည့် အချက်အလက်များပင် ဖြစ်သည်။

* * *

* The Murderers Among Us: by Simon Weisenthal

"နာဇီစစ်တရားခံများအား နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ ကြရာ၌ ယနေ့ထက်တိုင် ဖြေရှင်းမရသေးသည့် အကြီးဆုံးသော လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုမှာ မာတင်ဘောမန်းတစ်ယောက် ဘယ်ရောက်နေ နှစ်သို့ဆိုသော ပြဿနာပင်ဖြစ်သည်။ ဟစ်တလာ၏ အကြီးဆုံး လက်ထောက်ဖြစ်သူ ဘောမန်းသည် အခြားသော နာဇီခေါင်းဆောင် များထက် ပို၍ ကောလာဟလများနှင့် ဒဏ္ဍာရီများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ ပေသည်။ သေပြီဟုဆိုပြီးမှ တစ်ဖန် မသေသေးပါဟူ၍ မကြာခဏ ကြေညာခြင်းမျိုးကို အဘယ်ထင်ရှားသော နာဇီခေါင်းဆောင်မှ ဘောမန်း လောက် မကြံ့ခဲရဖူးပေ။

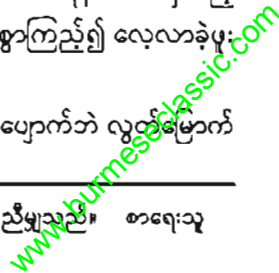
ကံမကောင်း အကြောင်းမလှဖြစ်ရပုံမှာ ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက် သည့် ဇာတ်လမ်းများသည် ပထမတွင် ဟုတ်မလိုလိုနှင့် နောက်ဆုံးတွင် အမြဲတမ်း အပျားရှူးသွားလေ့ရှိကြ၏။ ထို့နောက် ဖျတ်ခနဲ ဝင်းလက် လာပြီးမှ တစ်ဖန် လုံးဝ မှောင်ကြီးကျသွားခဲ့ပြန်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယခုအချိန်အထိ ဖရင့်ဖတ်တရားရုံးတော်မှ ဘောမန်း အား ဖမ်းမိအောင် သတင်းပေးနိုင်လျှင် ချီးမြှင့်မည်ဟူ၍ ကြေညာထား ခဲ့သော ဆုတော်ငွေ ဒေါ်လာ ၂၅,၀၀၀ ကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ လာရောက် တောင်းဆိုနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သေးပေ။

ဘောမန်းသည် အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှ ထူးထူးခြားခြား စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေရပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်သည် အကဲခတ်ရန် ခက်ခဲလှသည့် ဘောမန်း၏ ဇာတ်ပုံများကို နာရီပေါင်းများစွာကြည့်၍ လေ့လာခဲ့ဖူး ပါ၏။

ဂျာမနီမှ ဘောမန်းတစ်ယောက် မသေမပျောက်ဘဲ လွတ်မြောက်

* ဂျာမန်မတ်ငွေ ၁၀၀၀,၀၀၀ (တစ်သိန်း)နှင့် ညီမျှသည်။ စာရေးသူ

သွားခဲ့ပုံများနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ကူးယဉ်၍ ထင်ရာမြင်ရာ ပြောခဲ့ကြသော ပုံပြင်များကို ခေတ္တဘေးဖယ်ထားပြီးနောက် အောက်ပါ ခိုင်လုံသော အဖြစ်အပျက်များနှင့် အချက်အလက်များကို ဖော်ပြလိုပေသည်။

* ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် 'စောပေါလိုမြို့ (ဘရာဇီးနိုင်ငံ)၌ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က သူမသည် မာတင်ဘောမန်းအား ဘတ်စ်ကားတစ်စင်းပေါ်၌ အသေအချာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ ဤအမျိုးသမီးသည် အစိုးရအိမ်တော် (ဂျာမနီ)တွင် ဘောမန်းနှင့် မကြာခဏစကားပြောကြားခဲ့ဖူး၍ ဘောမန်းအား ကောင်းစွာသိထားသူဖြစ်သည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် သူမသည် စောပေါလိုမြို့သို့ သူမ၏ သမီးဖြစ်သူနှင့်တွေ့ရန် သွားရောက်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ဘတ်စ်ကားတစ်စင်းပေါ်၌ ထိုင်၍ လိုက်ပါလာစဉ် ဟိုဟိုသည်သည် အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်မိရာ ရုတ်တရက် မာတင်ဘောမန်းအား လှမ်းမြင်လိုက်ရသဖြင့် အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရ။ သို့ဖြင့် သူမသည် ဘောမန်းအား ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် 'မစ္စတာဘောမန်းပါလား၊ ဘယ်နဲ့ ရှင်ဒီရောက်နေသလား' ဟူ၍ လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်မိ၏။ ဘောမန်းသည် ရုတ်တရက် ကြောင်သွားပြီး ချက်ချင်းပင် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်၏။

ထို့နောက် ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဘဲ မှတ်တိုင်တွင် ကားအရှိန်မသေမီမှာပင် ကားပေါ်မှ ဖြုတ်ခနဲဆင်းကာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။

* ၁၉၆၂ ခု၊ မေလထဲတွင် ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ငန်းကိုင်ဘက်တစ်ဦးသည် ပေါ်လာရီဂလာဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အဆက်အသွယ်ရခဲ့၏။ ပေါ်လာသည် ယခင်က ဘာမေးရီးယားပြည်နယ် ပူလက်မြို့ (ဂျာမနီ)တွင် ဘောမန်း၏အိမ်၌ အိမ်စေအဖြစ် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးပေသည်။ သူမသည် ထိုစဉ်က ဘောမန်း၏ ဇနီးဖြစ်သူ ဂါဒါနှင့် အတူ

နေထိုင်ခဲ့သည်မှာ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် အီတလီနိုင်ငံ မီရာဒိုမြို့၌ ဂါဒါကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည့်အချိန်အထိ ဖြစ်၏။

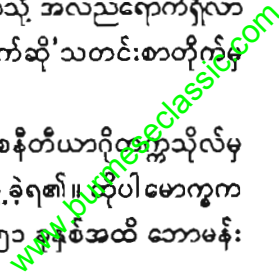
သို့ဖြင့် သူမအား ခုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်ခဲ့ရာ သူမသည် ယခုထက်တိုင် ဘောမန်းနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိနေသည်ဟူသော အချက်ကို ဝန်မခဲဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သို့သော် သူမက ဘောမန်းသည် အသက်ရှင်လျက်ပင် ရှိနေသေးသည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်း ပြောပြခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်ဖြစ်၏။

ထို့နောက် သူမက ဘောမန်းထံတွင် ယခင်က အတွင်းရေးမှူးလုပ်ခဲ့ဖူးသော အဲလ်စီး ကရူးဂါဆိုသူ အမျိုးသမီးသည် ယခုအခါ ဩစတြေးရီးယားနိုင်ငံ တစ်နေရာမှ လယ်သမားတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျနေပြီဟု သိရကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ သို့သော် အဆိုပါ အမျိုးသမီး၏ ယောကျ်ားအမည်နှင့် နေရပ်လိပ်စာများကို မသိရပါဟု ဆိုလေသည်။

သို့သော် နောင်အခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် အခြားတစ်နေရာမှ ရရှိသော သတင်းများအရ အဲလ်စီးကရူးဂါသည် တောင်အမေရိကတိုက်နှင့် အရေးကြီးသော ဆက်သွယ်မှုများ ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်ဟု သိခဲ့ရပေသည်။

* ၁၉၆၂ ခုတွင် မိလန်မြို့မှ လူစီယာနိုအမည်ရှိ အီတလီအမျိုးသား သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ အလည်ရောက်ရှိလာလေသည်။ သူသည် 'အယ်လ် အက်စ်ပရက်ဆို' သတင်းစာတိုက်၌ အယ်ဒီတာတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် လူစီယာနိုသည် စနီတီယာဂိုအက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခက အင်ရစ်ဘယ်လို ဆိုသူနှင့် တွေ့ခဲ့ရ၏။ ထိုပါမောက္ခက လူစီယာနိုအား သူသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၁ ခုနှစ်အထိ ဘောမန်း

နှင့် အတူနေခဲ့သည်ဆိုသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ခဲ့ကြောင်း
'အပြစ်ပြုကာ လူစီယာနိုကို ထိုအမျိုးသမီးနှင့် တွေ့ဆုံရန် စီစဉ်ပေးခဲ့၏။

ထိုအမျိုးသမီး၏ အမည်မှာ 'ကဲလား' ဟုခေါ်၍ သူမသည် ဂျာမန်၊
ချီလီပက်စပ်ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိ၏။ လူစီယာနိုသည်
ထိုအမျိုးသမီးနှင့် တွေ့ဆုံရသော်လည်း ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူမထံ
မှ သတင်းတစ်စုံတစ်ရာ မရဘဲ ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့သော် သူမက လူစီယာနို
အား တစ်နေ့နေ့တော့ တစ်ယောက်ယောက်က ဒီအကြောင်းကို ပြောပြ
နိုင်ပါလိမ့်မယ်' ဟု ပြောကြားသွားခဲ့၏။ ပါမောက္ခအင်ရစ်ဘယ်လိုက
ဤစကား၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ငွေလိုချင်သည့်သဘောပင်ဖြစ်မည်' ဟု
ယူဆခဲ့လေသည်။

* ကျွန်ုပ်သည် ဒေါက်တာဂျိုးဇက်မင်းဂျဲလ်* အား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့စဉ်
က မစွတာဂျော်နီဆွား ဆိုသူထံမှ စာတစ်စောင် လက်ခံရရှိခဲ့၏။
ဆွားသည် ဂျာမန်လူမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ယခင်က အဆွန်ရှန်မြို့
(ပါရာဂွေးနိုင်ငံ) တွင် 'အလီဘာဘာ' အမည်ရှိ ညကလာပ်ကပွဲရုံတစ်ခု
ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၆၃ ခုနှစ်က အဆိုပါညကလာပ်ကို
ရောင်းချခဲ့ပြီးနောက် ယခုအခါ ဟေတီနိုင်ငံ ပို့အောပရင့်စ်မြို့တွင်
အရက်ဆိုင်ဖွင့်ထားခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူနှင့်ကျွန်ုပ် စာအပြန်အလှန်
ရေးသားဆက်သွယ်ခဲ့ကြပေသည်။

သူသည် ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မေလတွင် စစ်အတွင်းက ရိုက်ကူးထား
သော လူတစ်စု၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ကျွန်ုပ်ထံ ပို့လိုက်၏။ အဆိုပါ
ဓာတ်ပုံမှာ ဟစ်တလာနှင့် သူ၏ နောက်လိုက်ငယ်သား လုပ်ဖော်

* ထရီတလန်ကာ ချွေးတပ်အကျဉ်းစခန်းတွင် ဂျူးလူမျိုးပေါင်း ၇၀,၀၀၀
ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် နာစီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင် ဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။
စာရေးသူ

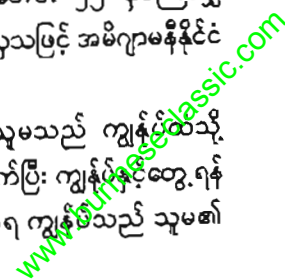
ကိုင်ဘက်များ စု၍ ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံဖြစ်ပြီး လူပေါင်း ၂၅
ယောက်ခန့် ပါဝင်၏။ ဓာတ်ပုံတွင် နာမည်များ လုံးဝ ရေးသားခြင်း
မရှိဘဲ တစ်ယောက်သောသူကိုသာ မြားဖြင့်ပြထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုဓာတ်ပုံနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်ထံရေးလိုက်သော ဆွား၏ စာထဲတွင်
'အဲဒီလူ(မြားပြထားသူ)ဟာ ဘောယားဆိုတဲ့လူပဲ။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်က
ဒီလူဟာ အဆွန်ရှန်မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ညကလာပ်ကို 'မင်းဂျဲဆိုတဲ့
လူနဲ့ မကြာမကြာ တွဲပြီး လာတတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း
ဒေါက်တာဂျန်းဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် သူ တို့နဲ့ တွဲတွဲပြီး လာတယ်။
သူတို့တစ်တွေဟာ ပါရာနာမြစ်ထဲကိုလည်း မကြာခဏသွားပြီး
ငါးမျှားတတ်ကြတယ်' ဟူ၍ ပါရှိခဲ့သည်။ အဆွန်ရှန်မြို့မှ အခြားသော
သက်သေများ၏ ပြောကြားချက်အရ ဆွား၏စာပါ သတင်းများမှာ
အမှန်ဟုသိရ၏။ သူပို့လိုက်သည့်ဓာတ်ပုံထဲမှ မြားပြထားသူမှာ
ဘောမန်းပင်ဖြစ်သတည်း။

* ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဇာတ်လမ်းအသွယ်သွယ်တို့
တွင် နောက်ထပ်ပါဝင်ဖြည့်စွက်လိုက်သည့် ခိုင်လုံသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ
ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သေးသေးသွယ်သွယ်ဖြင့် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေရာ
သော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထံမှ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမ၏အမည်
ကို 'ဘက်တီးနား' ဟူ၍ပင် ခေါ်ကြပါစို့။

ဘက်တီးနားသည် ချီလီနိုင်ငံတွင် နှစ်ပေါင်း ၂၅ နှစ်ကြာမျှ
နေထိုင်လာခဲ့ပြီးနောက် မွေးရပ်ဌာနေကို လွမ်းလှသဖြင့် အမိဂျာမန်နိုင်ငံ
သို့ ပြန်လာခဲ့၏။

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် သူမသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့
ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ စာတစ်စောင်ရေးလိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့ရန်
ချိန်းဆိုခဲ့၏။ သို့ဖြင့် သူမ၏ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ ကျွန်ုပ်သည် သူမ၏

နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်အား အခန်းထဲမှာပင် လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့၏။

ထိုသို့တွေ့ဆုံခိုက် သူမသည် အံ့ဆွဲတစ်ခုအတွင်းမှ ဓာတ်ပုံရိုက်၍ ပြန်ကူးထားသော မြေပုံတစ်ပုံကို ကျွန်ုပ်အား ထုတ်ပြခဲ့လေသည်။ ထိုမြေပုံမှာ 'ချီလီနိုင်ငံ၏ ဆွစ်ဇာလန်'ဟူ၍ စာတမ်းရေးထားပြီး ချီလီနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းဒေသကို ဖော်ပြထားသောမြေပုံပင်ဖြစ်၏။ ထိုမြေပုံမှာ ချီလီနိုင်ငံတွင် ရောက်ရှိနေကြသည့် ဂျာမန်များက တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းထူးကိစ္စရှိ၍ ရေးဆွဲခဲ့သောပုံဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် နားလည်လိုက်၏။ ထိုဒေသမှာ တောင်တန်းများ၊ ရေကန်များ၊ သစ်တောများ၊ မြစ်များဖြင့် သာယာတင့်တယ် ချစ်စဖွယ်ဒေသဖြစ်၏။ လှပသော သဲသောင်ပြင်များနှင့် နွေရာသီအပန်းဖြေစခန်းများ ရှိနေသည် ဖြစ်ရာ တိုင်းတစ်ပါးသို့ ရောက်နေကြသည့် ဂျာမန်များအတွက် တကယ်တမ်း စိတ်အေးချမ်းသာယာစွာနေနိုင်မည့်ဒေသမျိုးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်က ဘက်တီးနားအား ဤထူးဆန်းသော မြေပုံကို မည်သို့ရရှိခဲ့ကြောင်း မေးကြည့်ရာ သူမက ဤသို့ပြောပြခဲ့၏။

“ဒီမြေပုံကို ကျွန်မနေခဲ့တဲ့ ဗာလ်ဒီယာမြို့ တိုက်ခန်းထဲက ရခဲ့တာပါပဲ။ အဲဒီတိုက်မှာ 'အာတူရီရှာဝပ်'ဆိုတဲ့ ဂျာမန်တစ်ယောက် နေပါတယ်။ အဲဒီဂျာမန်ဟာ ခပ်အေးအေးနေတတ်ပြီး ဘယ်သူနဲ့မှ စကားသိပ်မပြောဘဲ မကြာခဏ ခရီးရက်ရှည်ထွက်တတ်ပါတယ်။ သူ ဘယ်မှာ ဘာအလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာလည်း အိမ်နီးနားချင်းတွေကို ဘယ်တော့မှ ပြောမပြောဘူး။

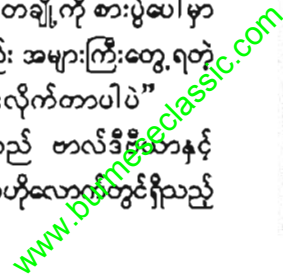
“သူဟာ ဘာကြောင့်လဲတော့မသိဘူး။ ကျွန်မကိုတော့ စိတ်ချယုံကြည်ပုံရပါတယ်။ သူအပြင်ကိုခရီးသွားရင် သူ့အခန်းတံခါးသော့ကို

ကျွန်မဆီ အပ်ထားလေ့ရှိပါတယ်။ သူ့အခန်းကို ကြည့်လိုက်ဖို့နဲ့ သစ်ပင်တွေကို ရေလောင်းဖို့ မှာသွားလေ့ရှိပါတယ်။

“အဲဒီနောက် မကြာခင်မှာပဲ တောင်အမေရိကတိုက်ရောက်နေကြတဲ့ နာဇီရာဇဝတ်ကောင်တွေအကြောင်း သတင်းစာတွေထဲမှာ စပြီး ပါလာတော့ ကျွန်မရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ အိမ်နီးနားချင်းအကြောင်းကို တွေးမိပြီး အံ့သြမိပါတယ်။ သူဟာ ဂျာမန်လိုပြောတယ်။ ဘာအလုပ်တစ်ခုမှ ပုံမှန်လုပ်တာလည်း မတွေ့ရဘဲနဲ့ ပိုက်ဆံလည်း သိပ်ပေါတယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်သူနဲ့မှလည်း စကားသိပ်မပြောဘူးဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မထင်မရှားနေနေရတဲ့ နာဇီရာဇဝတ်ကောင်တစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူးလားလို့ တွေးမိပါတယ်။

“ဒီလိုနဲ့ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်ထဲမှာပဲ တစ်နေ့တော့ အဲဒီမစ္စတာရှာဝပ် ဆိုတဲ့ ဂျာမန်ကြီးခရီးထွက်နေတုန်း ကျွန်မတို့ တိုက်ခန်းကို လူတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ကျွန်မကို မေးပါတယ်။ ကျွန်မကို သူက 'မစ္စတာရှာဝပ်ဟာ ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံမှာ ခရီးသွားနေတုန်း ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားပြီ'လို့ ပြောပါတယ်။ ပြီးတော့ မစ္စတာရှာဝပ်ရဲ့ အခန်းသော့ကို ကျွန်မဆီက တောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက သော့ကို ရုတ်တရက် ရှာမတွေ့လို့ဆိုပြီး မပေးလိုက်ဘဲနဲ့ နက်ဖြန်မှ တစ်ခေါက်ထပ်လာပါလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ အဲဒီလူ ထွက်သွားတော့ ကျွန်မလည်း မစ္စတာရှာဝပ်ရဲ့ အခန်းထဲဝင်ပြီး နေထိုင်ကြည့်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ စာအုပ်တချို့နဲ့ စာရွက်စာတမ်းတချို့ကို စားပွဲပေါ်မှာ တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒါအပြင် ဒီမြေပုံတွေကိုလည်း အများကြီးတွေ့ရတဲ့ အတွက် အဲဒီထဲက တစ်ပုံကို ကျွန်မယူထားလိုက်တာပါပဲ”

ထို့နောက် များမကြာမီ ဘက်တီးနားသည် ဗာလ်ဒီယာမှာနှင့် ဗြူအာတိုမွန် မြို့နှစ်မြို့၏ လမ်းခုလပ် အလယ်ဗဟိုလော့တွင်ရှိသည့်

အိုဆော်နီမြို့ကလေးသို့ ခရီးတစ်ထောက် ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဤမြို့ကလေးတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည့်နောက်ပိုင်း၌ ဂျာမန်များအများအပြား ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၍ မစ္စတာရှာဝပ်ကလည်း ဤမြို့ကလေးအကြောင်းကို ဘက်တီးနားအား မကြာခဏ ပြောခဲ့ဖူးသည်။ ဘက်တီးနားသည် ထိုမြို့ကလေးတွင် စစ်ပြေးဂျာမန်အချို့ကို တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

“လူတွေတော်တော်များများက ဒီဒေသ တစ်နေရာရာမှာ မာတင်ဘောမန်းရှိတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ပြီးတော့ အိုဆော်နီမြို့က ဂျာမန်ရှေ့နေတစ်ယောက်ဟာ ဗာလ်ဒီဗီယာနဲ့ အာဂျင်တီးနားနယ်စပ်မှာ ဘောမန်းအတွက် မြေတစ်ကွက်ဝယ်ထားတယ်ဆိုတာလည်း လူတိုင်းသိနေကြပါတယ်”

ဘက်တီးနားက ဤကဲ့သို့ပင် ပြောပြခဲ့လေသည်။

‘လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ဘောမန်း၏ နောက်ဆုံးဇာတ်လမ်းကို ကျွန်ုပ်ထံ ယူဆောင်လာသူမှာ ဗီယင်နာမြို့မှ လူငယ်ကျောင်းသားတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်အတွင်းက တစ်နေ့တွင် အဆိုပါ လူငယ်ကျောင်းသားသည် ကျွန်ုပ်၏ရုံးခန်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ကျွန်ုပ်နှင့် ကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆိုသွားခဲ့၏။ သူချိန်းဆိုသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်သွားရောက်ခဲ့ရာ ထိုလူငယ်ကျောင်းသားကို အဆင်သင့်ပင် တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူငယ်မှာ အသက် ၂၆ နှစ်ခန့်ရှိ၍ ရုပ်ရည်သနားကမား မျက်လုံး မျက်ခုံးကောင်းကောင်းနှင့် ဣန္ဒြေရရရှိသူတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။

ထိုလူငယ်၏ ပြောပြချက်အရ လွန်ခဲ့သည့် လပေါင်းအတန်ကြာလောက်က ဗီယင်နာသို့ ပညာသင်ရန် ရောက်ရှိလာသော အသက်

သုံးဆယ်အရွယ် ရုပ်ခပ်ချောချော ဘရာဇီးနိုင်ငံမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်ဆို၏။

“အဲဒီအမျိုးသမီးဟာ တော်တော်ကိုလှပါတယ်”

လူငယ်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချရင်း ကျွန်ုပ်အား ပြောပြခဲ့သည်။

“သူဟာ ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံ ပါရာနာပြည်နယ်က ကူရီတီဘာဆိုတဲ့ မြို့ကလေးကပါ”

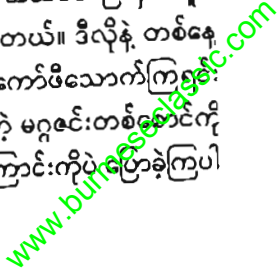
အဆိုပါ ဘရာဇီးလ်အမျိုးသမီးသည် သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်းပိုင်ရှင် ဂျာမန်တစ်ယောက်၏ ဇနီးဖြစ်၏။ သူမသည် အသံကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်၍ သီချင်းအဆိုသင်ရန် ဗီယင်နာသို့ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဗီယင်နာတွင် ထိုလူငယ်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

လူငယ်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်မှလည်း စကားမပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။ ဘာကြောင့် ကျွန်ုပ်အား ဤနေရာသို့ ခေါ်၍ သူတို့၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြနေကြောင်း စဉ်းစာမရအောင် ဖြစ်နေမိပေသည်။

“ကျွန်တော် အဲဒီအမျိုးသမီးရဲ့နာမည်ကို သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက ဘယ်သူ့မှမပြောပါနဲ့လို့ မှာထားပါတယ်”

လူငယ်က ဆက်၍ ပြောပြန်သည်။

“အခြေအနေကတော့ ‘ဆပ်လည်းစူး စားလည်းရှူး’ ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးပါပဲ။ သူဟာ သူ့ယောက်ျားနဲ့လည်း သိပ်ပြီး အဆင်မပြေလှပါဘူး။ သူ့အနေနဲ့ တော်တော်လေး သတိထားနေရပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တော့ သူနဲ့အတူ ကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ကော်ဖီသောက်ကြစဉ် ကျွန်တော်ဟာ ဘောမန်းအကြောင်းရေးထားတဲ့ မဂ္ဂဇင်းတစ်ဆောင်ကို ဖတ်နေမိပါတယ်။ အဲဒီလိုဖတ်ပြီး သူနဲ့ ဒီအကြောင်းကိုပဲ ပြောခဲ့ကြပါတယ်။

“အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူက ရယ်ပြီး သူ့လက်ပွေ့အိတ်ထဲက ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံကို ဆွဲထုတ်ပြလိုက်ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံက ၆၄ ခုနှစ်က ရိုက်ထား တဲ့ လူတစ်စုရဲ့ပုံပါပဲ။ အဲဒီလူစုထဲမှာ ကိုယ်လုံးခပ်တုတ်တုတ်နဲ့ ထိပ်ပြောင်ပြောင်လူတစ်ယောက်ပဲလည်း ပါ၊ပါတယ်။ အဲဒီလူဟာ ဓာတ်ပုံထဲမှာ သူ့မျက်နှာကို မမြင်ရအောင် ကွယ်လိုက်တဲ့သဘောမျိုးနဲ့ သူ့ညာဘက်လက်ကို အပေါ်မြှောက်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် သူဟာ သူ့ရဲ့ ညာဘက်နားရွက်ကိုပဲ ပုံးလိုက်နိုင်ပါတယ်။

“ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးက ပြောပါတယ်။ ‘သူ့ကိုကြည့်စမ်း’တဲ့။ ‘ဂျူးတွေအားလုံးနဲ့ ဂျာမန်တော်တော်များများ သူ့နောက်ကို လိုက်နေ ကြတယ်။ သူဟာ နာဇီတွေထဲမှာ အကြီးဆုံးတစ်ယောက်ပဲ။ ကျွန်မ ယောက်ျားဟာ သူ့ဆီမှာပဲ အလုပ်လုပ်နေတာပေါ့’လို့ ပြောပါတယ်။

“ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဒီအကြောင်းတွေ ပြောနေသလဲလို့ ခင်ဗျား အံ့သြကောင်း အံ့သြနေမှာပါပဲ”

ထိုလူငယ်က ကျွန်တော့်အား ပြောလိုက်သည်။

“မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အဲဒီအမျိုးသမီးကို တော်တော်လေး စွဲလမ်းနေမိပါတယ်။ စပိန်မှာ သူ့ယောက်ျားနဲ့တွေ့ဖို့ မကြာခင် နှစ်ပတ် သုံးပတ်လောက်ကပဲ ဗီယင်နာက သူ့ထွက်သွားပါတယ်။ သူ ကျွန်တော့်ကို တကယ်နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်တယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော် သိပါတယ်။ သူ့မှာ သူ့ကိုယ်ပိုင်ငွေရှိတယ်လို့ ကျွန်တော့်ကိုပြောပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ယောက်ျားက သူ့ကို ဘယ်တော့မှ ကွာရှင်းခွင့် ပေးမှာမဟုတ်ပါဘူး။”

ကျွန်ုပ်သည် နားထောင်၍ပင်နေလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်အတွက် သုံးပွင့်ဆိုင် အိမ်ထောင်ရေးဇာတ်လမ်းသည် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်လာ နေသည်ကိုပင် တစ်စုံတစ်ရာ တအံ့တဩမဖြစ်တော့ဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘာတစ်ခုကိုမှ အံ့သြစရာမဖြစ်အောင် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်

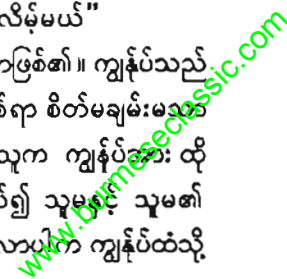
ပေါင်း ၂၀ အတွင်းက အတွဲအကြုံရခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

“ဒီမယ် မစွတာဝေဆန်သာ၊ ကျွန်တော်ဟာ ဘောမန်းကို မဂ္ဂဇင်း တွေထဲမှာပါတဲ့ ဓာတ်ပုံလောက်ပဲ သိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့် အမျိုးသမီးပြတဲ့ ဓာတ်ပုံထဲက သူ့မျက်နှာကို ကွယ်ဖို့လုပ်နေတဲ့ လူဟာ ကျွန်တော်တွေ့ဖူးတဲ့ပုံတွေထဲက ဘောမန်းနဲ့ တစ်ထေရာတည်း ပါပဲ။ ပြီးတော့ တစ်ခုသေချာတာက ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးရဲ့ယောက်ျား ဟာ ထင်ရှားတဲ့ နာဇီတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ရှိပါတယ်။ ဒီလိုလူမျိုးမဟုတ် ဘဲနဲ့ ဘောမန်းဟာ သူ့ကို နိုင်ငံတကာလှည့်ပြီး သွားနေရတဲ့အလုပ် မျိုးကို ခိုင်းမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့သဘောကတော့ ထားပါ တော့လေ။ ကျွန်တော့်သဘောကတော့ တကယ်လို့ ခင်ဗျားကို သူ့ နာမည်ပြောလိုက်လို့ နောက်တစ်ခေါက် စပိန်အလားမှာ သူ့ကိုဖမ်းလိုက် မယ်ဆိုရင်...”

“မင်းဆိုလိုတဲ့သဘောက သူ့ယောက်ျားကို အဲဒီလိုဖမ်းထည့်လိုက် ပြီး မင်းရဲ့ ဘာရာဇီလ်အမျိုးသမီးနဲ့ မင်းနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါးနေမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ခင်ဗျား ဘောမန်းရဲ့လိပ်စာ ကိုလည်း ခင်ဗျားကူရိုတ်ဘာမြို့မှာ ရနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အမျိုး သမီးက အဲဒီလိပ်စာ ခင်ဗျားကို ပေးပါလိမ့်မယ်။ သူကလည်း ကျွန် တော်နဲ့အတူ ဥရောပတိုက်မှာပဲ နေချင်ရှာပါလိမ့်မယ်။”

ယခုအခိုက်အတန့်တွင် ဤကိစ္စမှာ ဤမျှသာဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုလူငယ်အား သူ့အမျိုးသမီးအပေါ် တစ်စုံတစ်ရာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်အောင် မလုပ်ပါဟူ၍ ကတိပေးခဲ့ပေသည်။ သူက ကျွန်ုပ်အား ထို အမျိုးသမီး၏နာမည်ကို ပြောပြခဲ့၏။ အကယ်၍ သူ့မမိနှင့် သူမ၏ ယောက်ျား နောက်တစ်ကြိမ် ဥရောပသို့ ရောက်လာပါက ကျွန်ုပ်ထံသို့

အကြောင်းကြားပါမည်ဟူ၍လည်း ထိုလူငယ်က ကျွန်ုပ်အား ကတိပေးသွားခဲ့လေသည်။

သို့သော် အကယ်၍သာ ဘောမန်းသည် တစ်စုံတစ်ခုသော နေရပ်လိပ်စာဖြင့် ကူရီတိဘာမြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အထောက်အထားပြနိုင်မည်ဆိုပါက မည်သို့ဖြစ်လာပါမည်နည်း။ နောက် ၂၄ နာရီအတွင်း ဘောမန်းသည် ထိုနေရာမှ မုချ ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ သူသည် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် အလွယ်တကူဖြင့် မြေလျှိုး၍ မိုးပျံနိုင်သူဖြစ်၏။ သူ့တွင် လိုအပ်သော ငွေကြေးနှင့်တကွ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း အသေခံ၍ ကူညီမည့်သူများသည် နေရာအနှံ့အပြားတွင် ရှိနေခဲ့ပြီတကား။

* * *

အထက်ပါတို့မှာ 'နာဇီလိုက် မုဆိုး' ဝေဆန်သာ၏ ၁၉၆၆ ခုနှစ်က ထုတ်ဖော်တင်ပြချက်များပင်ဖြစ်သည်။ ဤတင်ပြချက်များသည် မသေမချာဖြင့် မရေရာသောတင်ပြချက်များမဟုတ်။ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားရသည့် ကောလာဟလများလည်း မဟုတ်။ ဝေဆန်သာကိုယ်တိုင် သက်ဆိုင်ရာ ကာယကံရှင်များဖြင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်း၍ အတိအကျ မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် ခိုင်လုံသောအချက်အလက်များ ဖြစ်သည်။

သို့သော်...တစ်ခုတော့ရှိသည်။

ထိုနေ့ ထိုရက်အထိ ဘောမန်း ဘယ်ရောက်နေသည်ဆိုသော အချက်မှာမူ ဝေဆန်သာကိုယ်တိုင် ဝန်ခံခဲ့သလို 'အကြီးဆုံးသော လျှို့ဝှက်ချက်'အဖြစ် ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်သတည်း။

အကွက်ကောင်းကို ချောင်းနေသူ

သို့သော် ဝေဆန်သာသည် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြောနိုင်သည့် အချက်တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ထိုအချက်မှာ အခြားမဟုတ်။ 'ဘောမန်း မသေသေး'ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ 'ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ မာတင်ဘောမန်းသည် မသေသေးဘဲ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးသည်'ဟူ၍ ဝေဆန်သာက ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် လူသိရှင်ကြား အထင်အရှား ထုတ်ဖော်ကြေညာခဲ့သည်။ ထိုသို့ကြေညာခဲ့သည်မှာ သူ့စိတ်ကူးနှင့် သူ့ထင်မြင်ချက်အရ ရော်ရမ်းမှန်းဆ၍ ထင်ရာမြင်ရာ ကြေညာခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ ခိုင်မာသည့် အထောက်အထားများ သေချာသည့်အကိုးအကားများနှင့် တိကျသည့် သက်သေသာဓကများကို အခြေခံ၍ ပြတ်ပြတ်သားသား ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကြေညာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် နာဇီအမဲလိုက်မုဆိုးကြီး ဝေဆန်သာသည် နောက်ဆုံးပေါ်ထွက်လာသော နာဇီတို့၏ လျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများနှင့် နိုင်ငံတကာမှ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ အများအပြားတို့၏ အစီရင်ခံစာများကို အပြန်ပြန်အလှန်အလှန် ဖတ်ရှုလေ့လာ၍ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ

www.burmeseclassic.com

ဆန်းစစ်သုံးသပ်ပြီးနောက် သူ့ကိုယ်တိုင် သုံးနှစ်သုံးမိုး စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် စစ်ဆေးမေးမြန်း၍ ရရှိခဲ့သမျှ အချက်အလက်များအပေါ် မူတည်ကာ 'ဘောမန်း မသေသေး' ဟူ၍ အတိအလင်း ကြေညာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာမှ အငြင်းပွားစရာ၊ သံသယ ဖြစ်စရာ မလိုတော့ပါဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်က ဘောမန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ နောက်ဆုံးသတင်းတစ်ခု ကျုပ်တို့ဆီ ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက သူဟာ ပါရာဂွေးနိုင်ငံ နယ်စပ်နားက ဘရာဇီးနိုင်ငံပိုင် ရီအိုဂရန်ဒီပြည်နယ်ထဲမှာ အီရီဘူရာ ဆိုတဲ့ ရွာကလေးတွေရဲ့ ဂျာမန်ရပ်ကွက်တစ်ခုမှာ ရှိနေခဲ့ပါတယ်”

ဝေဆန်သာက သူ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရရှိခဲ့သမျှ သတင်းများအရ ဘောမန်း၏ နောက်ဆုံးနေရာဒေသကို အတိအကျ ပြောပြခဲ့သည်။

“အဲဒီ အီရီဘူရာဆိုတဲ့ ရွာကလေးမှာ လူဦးရေက ရှစ်ရာလောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ ရာသီဥတုက သိပ်ကောင်းပြီး အဲဒီဂျာမန်ရပ်ကွက်ကလည်း တော်တော်ချမ်းသာပါတယ်။ အဲဒီရွာက ဂျာမန်တွေဟာ စိုက်ပျိုးရေးနဲ့ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကြပါတယ်။ ဒီဂျာမန် 'စစ်ပြေး' တွေရဲ့ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းတွေမှာ ဟစ်တလာရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ကိုလည်း မကြာခဏ တွေ့ရတတ်ပါတယ်”

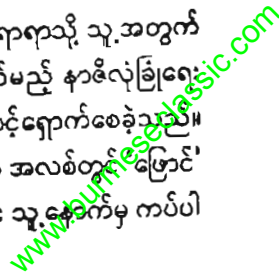
“ဘောမန်းဟာ တောကြိုတောင်ကြားထဲမှာ ခံတပ်လို အဆောက်အအုံမျိုးနဲ့နေတယ်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါတွေအားလုံးဟာ ထွင်လုံးတွေပါ။ သူဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ အမြဲလိုလို ဟိုဟိုဒီဒီ သွားလာနေတာပါပဲ။ သူ မကြာခဏ သွားလေ့ရှိတဲ့ နေရာတစ်ခုကတော့ မာရက်ကယ် ရွန်ဒွန်ဆိုတဲ့ တခြား ဂျာမန်ရွာကလေးပါပဲ။ အဲဒီရွာကလေးက အာဂျင်တီးနားနဲ့ ပါရာဂွေးနယ်စပ်နားမှာ ရှိပါတယ်”

ဝေဆန်သာသည် ဘောမန်း၏ နေထိုင်ရာအရပ်နှင့် သူ့သွားတတ်လာတတ်သည့် နေရာများကိုပါ အပြည့်အစုံ သတင်းရခဲ့သည်။

မှန်သည်။ ဘောမန်းသည် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် နာမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဂျာမန်ရပ်ကွက်များတွင် လှည့်လည်နေထိုင်ကာ အမြဲတစေ လှုပ်ရှားသွားလာနေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဘောမန်း၏ ကျန်းမာရေးမှာ လွန်ခဲ့သည့် လေးနှစ်လောက်မှစ၍ အတော်ကလေး ချို့တဲ့လာခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ဆေးရုံတက်၍ ခွဲစိတ်ကုသခဲ့ပြီးနောက် ကျန်းမာရေး အတော်အတန် ပြန်ကောင်းလာခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သူသည် ကိုယ်ပိုင်ဆေးရုံတစ်ရုံတွင် တက်ရောက်ကုသခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရာ သူ့ဆေးရုံတက်နေစဉ်အတွင်း အစောင့်အကြပ်များ အထပ်ထပ် ချထားခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဘောမန်းသည် အမြဲတစေ လှုပ်ရှားသွားလာနေသော်လည်း စိတ်ချလက်ချ စိတ်အေးလက်အေး သွားလာနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ မမျှော်လင့်သည့်တစ်နေ့တွင် မမျှော်လင့်သည့်နေရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ပေါ်လာမည့် ရန်သူကို အမြဲသတိထား၍ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်ဖြင့် သွားလာနေရခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့အတွက် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးမှ စက်တိုင်နှင့် ကြိုးကွင်းကို လှုတ်အောင်ရှောင်နိုင်ခဲ့သော်လည်း အသေခံတပ်သား ဂျူး ထောက်လှမ်းရေးသမားများ၏ သေနတ်ပြောင်းဝမှ ကျည်ဆန်ကို အထူးသတိထားနေရသည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ဘောမန်းသည် သူ့သွားလေရာရာသို့ သူ့အတွက် မိုက်မိုက်ကန်းကန်း အသက်ပေး၍ ခုခံကာကွယ်မည့် နာဇီလုံခြုံရေးတပ်သားဟောင်းများကို အမြဲတစေ လိုက်ပါစောင့်ရှောက်စေခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ကို တွေ့ရာသင်္ချိုင်း ဓားမဆိုင်းဘဲ အလစ်တောင် ပြောင်းပစ်မည့် ဂျူးအသေခံ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများ သူ့နေခိုက်မှ ကပ်ပါ

လာပြီဟု စိတ်ထဲတွင် သိုးသိုးသန့်သန့် ထင်မိပါက ဘောမန်းသည် မူလက ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း သူနှင့် ရုပ်ချင်းခွဲမရအောင် တူသည့် သူ့လှတစ်ယောက်ကို အသုံးပြု၍ ရန်သူကို မျက်စိမှားအောင် လှည့်စားကာ လှစ်ခနဲ ကိုယ်ရောင်ပျောက်သွားတတ်သည်။

ဝေဆန်သာ၏ ဂျူးရေးရာ ဗဟိုဌာနချုပ်သို့ နောက်ဆုံးရောက်ရှိ လာသည့် သတင်းအရဆိုပါက ဘောမန်းသည် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် ဇွန်လက သူ၏အသက် ၇၀ ပြည့် မွေးနေ့အခမ်းအနားကိုပင် ရီအိုဂရန်ဒီပြည်နယ်အတွင်းရှိ မြို့ကလေးတစ်မြို့၌ သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ သည်ဟု သိရသည်။

ဝေဆန်သာနှင့် သူ၏အဖွဲ့ဝင်များသည် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက် သည့် သတင်းများကို ထိုသို့ အခိုင်အမာ အတိအကျ အမြဲတမ်းလိုလို ရနေခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သူ့ကို အရှင် လက်ရဖမ်းဆီးရေးမှာမူ မလွယ် ကူဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အနောက်ဂျာမနီ ဖရင့်ဖတ်မြို့တရားရုံးမှ ဘောမန်းအား ဖမ်းဆီးပေးနိုင်ပါက ဆုတော်ငွေ ဒေါ်လာ ၂၅,၀၀၀ ပေးမည်ဟု ကြေညာခဲ့သည့်တိုင်အောင် တစ်ခါက လက်မရွံ့ အာဏာ သားများဖြစ်ခဲ့ကြသည့် နာဇီလုံခြုံရေးတပ်သားများ အမြဲစောင့်ရှောက် လိုက်ပါနေသော ဘောမန်းအား တော်ရုံတန်ရုံလူများအဖို့ အနားမကပ်ရဲ အောင်ပင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဝေဆန်သာသည် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရနိုင်သမျှ အထောက် အထား အကိုးအကားနှင့် သက်သေများကို သုံးနှစ်သုံးမှီး နေ့ရောညပါ ကြိုးပမ်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့သည်။ ဤအတောအတွင်း တစ်နေ့တွင် အရေးကြီးသော နာဇီလျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများကို အမှတ်မထင် ရရှိခဲ့သည်။ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းရခဲ့သည်ကို ဝေဆန်သာက အောက်ပါ အတိုင်း ဖာတ်ကြောင်းပြန်ခဲ့သည်။

“၁၉၆၆ ခုနှစ်က ဆိုဗီယက်သတင်းစာဆရာသုံးယောက်ဟာ ကျုပ်ရဲ့ ဗီယင်နာကရုံးခန်းကို ရောက်လာကြပါတယ်။ သူတို့လာကြတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ နာဇီဝါဒနဲ့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက တခြား ဖြစ်ရပ်တွေကို ဆွေးနွေးကြဖို့ပါပဲ။

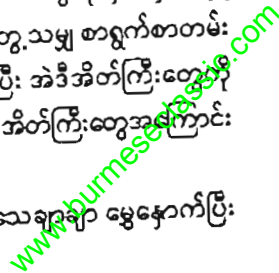
“ဒီလိုနဲ့ ဒီကိစ္စတွေကို ဆွေးနွေးကြရင်း တစ်နေရာမှာ ကျုပ်က သူတို့ကို ‘ဘာလင်ကိုသိမ်းကြတုန်းက ဟစ်တလာရဲ့ အစိုးရအိမ်တော် ထဲကို ပထမဆုံးရောက်သွားတဲ့ ဆိုဗီယက်တပ်နီတော်သားတွေအနေနဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေ မတွေ့ခဲ့ကြဘူးလား’လို့ မေးလိုက်မိပါတယ်။

“အဲဒီတော့ သူတို့က ‘ဒါတော့ ကျွန်တော်တို့ မသိပါဘူး။ ဒါပေ မယ့် ဒီကိစ္စကို ကျွန်တော် စုံစမ်းကြည့်ပါဦးမယ်’လို့ ပြန်ပြောသွားကြ ပါတယ်”

ဆိုဗီယက်သတင်းစာဆရာများသည် သူတို့ပြောသွားသည့်အတိုင်း ဤကိစ္စကို စုံစမ်းခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် သူတို့ထံမှ သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်သည် မော်စကိုမှ ပြန်လာပြီး ဝေဆန်သာ အား အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့သည်။

“၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလတုန်းက ဟစ်တလာရဲ့ အစိုးရအိမ်တော်ထဲ စစ်သားတစ်စုကို ခေါင်းဆောင်ပြီး ပထမဆုံးရောက်သွားတဲ့ အရာရှိကို ကျွန်တော်တို့ ရှာလိုတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအရာရှိဟာ အစိုးရအိမ်တော်က အခန်းတွေထဲမှာ ပြန်ကြံနေတဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေကို မှတ်မှတ်ရရ သိမ်းဆည်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက သူဟာ တွေ့သမျှ စာရွက်စာတမ်း တွေ အားလုံးကို ဧရာမအိတ်ကြီးတွေနဲ့ထည့်ပြီး အဲဒီအိတ်ကြီးတွေကို မော်စကိုပို့ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူကလွဲပြီး ဒီအိတ်ကြီးတွေအကြောင်း ဘယ်သူကမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ကြပါဘူး”

“အခု ကျွန်တော်တို့ အဲဒါတွေကို သေသေချာချာ မွှေနှောကပ်ပြီး

ကြည့်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီလို ရှာကြည့်ရင်းနဲ့ အသုံးမကျတဲ့ စာရွက်တွေ အများကြီးထဲက အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ ဒီကြေးနန်းစာတစ်စောင်ကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီကြေးနန်းစာဟာ ဘာလင်မြို့ကြီး ကျဆုံးနေတဲ့ အချိန်မှာ ဘောမန်းက သူ့ရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ လက်ထောက်အရာရှိ ဖြစ်တဲ့ ဗွန်းဟမ်းမဲလ်ကိုပေးတဲ့ ကြေးနန်းစာပဲလို့ သိရပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်က ဗွန်းဟမ်းမဲလ်က ဘာပေးရီးယားပြည်နယ်က အိုဘာဆဲလ် ဘတ်မြို့မှာ သူ့ဆရာဆီကအမိန့်ကို စောင့်နေတဲ့အချိန်ပါပဲ”

ဆိုဗီယက်သတင်းစာဆရာသည် သူ့ယုဆောင်လာသော ထိုကြေးနန်းစာမိတ္တူကို ဝေဆန်သာအား ပြသခဲ့သည်။

သူပြောသည့်အတိုင်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၅ ခု၊ ဧပြီလ ၂၂ ရက်နေ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးဟစ်တလာ ဘာလင်မှာနေပြီး ဘာလင်မှာပင် အသေခံမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သော ထိုနေ့ထိုရက် နံနက်ကိုးနာရီ နှစ်ဆယ့်တစ်မိနစ်တိတိအချိန်တွင် ဘောမန်းသည် ရေတပ်မတော် ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှတစ်ဆင့် အောက်ပါလျှို့ဝှက်ကြေးနန်းစာကို ပို့ခဲ့သည်။

“တောင်အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကျော်ရန်အတွက် ယခင်က အဆိုပြုထားခဲ့ပြီးဖြစ်သော အစီအစဉ်ကို ကျွန်ုပ် သဘော တူသည်”

(ပုံ)မာတင်ဘောမန်း

ဆိုဗီယက် သတင်းစာဆရာသည် ဝေဆန်သာအား အခြားသက် သေခံ အထောက်အထား စာရွက်စာတန်းတစ်ခုကိုလည်း ပေးခဲ့သေး သည်။ ၎င်းမှာ ဘောမန်း၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ 'နေ့စဉ်မှတ်တမ်း' ပင်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် နောက်ဆုံးရေးခဲ့သော နေ့စွဲမှာ ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၁ ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့သည် ရန်သူပိုင်းနေသော ဟစ်တလာ၏ မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲမှ ဘောမန်းထွက်သွားသော နေ့ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က ရေးသားခဲ့သည့်မှတ်တမ်းမှာ-

“ဖောက်ထွက်ရန် ကြိုးစားသည်”

ဟူ၍ဖြစ်သည်။

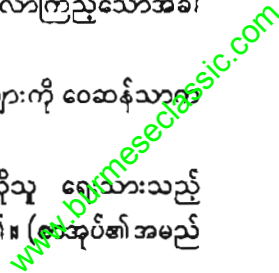
အထက်ပါခိုင်လုံသော သက်သေခံအထောက်အထားအပြင် ဝေဆန် သာသည် မမျှော်လင့်သောတစ်နေ့ရာမှ အခြားသက်သေခံအထောက် အထားများကို ထပ်မံရရှိခဲ့ပြန်သည်။ ထိုနေရာမှာ အခြားမဟုတ်။ နာဇီစစ်ဗိုလ်ဟောင်းတစ်ယောက် ရေးသားသည့် စာအုပ်ထဲတွင် ဖြစ် သည်။

အဆိုပါစာအုပ်တွင် ဘောမန်းသည် အီတလီနိုင်ငံ၌ ပုန်းအောင်း နေခဲ့ပြီး ထိုမှတစ်ဖန် တောင်အမေရိကတိုက်သို့ မည်သို့မည်ပုံ ထွက်ခွာ သွားခဲ့ကြောင်း အသေးစိတ် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ဤအချက် အလက်များမှာ အခြားသောအဆက်အသွယ်များမှတစ်ဆင့် ဝေဆန်သာ စုံစမ်းသိရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် အချက်အလက်များပင် ဖြစ်သည်။

ဝေဆန်သာသည် ထိုစာအုပ်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ဖတ်မိလျှင် ဖတ်မိချင် အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ရသည်။ ထိုနောက် စာအုပ်ရေးသားသူ၏ အကြောင်းကို စုံစမ်းလေ့လာကြည့်သောအခါ ပို၍ပင် တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။

ထိုသို့ တအံ့တဩဖြစ်ခဲ့ရသည့်အကြောင်းများကို ဝေဆန်သာ၏ အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

“၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် ဝါနာဘရူတ်ဒေါ့ဖ်ဆိုသူ ရေးသားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် မမျှော်လင့်ဘဲ ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။ (စာအုပ်၏ အမည်

များ နျူးဒါတ်မှ ထွက်ပြေးခြင်း* ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များကို ဆန်းစစ်ကြည့်ကြပါစို့။ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားသူမှာ စာအုပ်၏မျက်နှာဖုံးတွင် ဖော်ပြထားသည့်အမည်မဟုတ်ဘဲ ယခင်က လုံခြုံရေးတပ်မှူးဟောင်း ဝါနာဂျာရှယ်လ်ဆိုသူ ဖြစ်လေသည်။ ဂျာရှယ်လ်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက အီတလီနိုင်ငံတွင် ဒရက်ဂါနိုးဗစ်ဆိုသူနှင့် ပူးပေါင်းခဲ့သူဖြစ်၏။ ဒရက်ဂါနိုးဗစ်ဆိုသူမှာလည်း တာတီကန်နိုင်ငံတွင် ယူဂိုစလားနိုင်ငံမှ ဖက်ဆစ်များကြီးစိုးသော ကရိုးရှားပြည်နယ်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်၏။

ဂျာရှယ်လ်၏ဝန်ခံချက်အရ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဒရက်ဂါနိုးဗစ်သည် ဂျိနိုးဝါး၊ မီးလန်၊ ထရီးစတီး၊ ဖလောရင့်စ်၊ ရောမ စသောမြို့များတွင် ရုံးခွဲများဖွင့်လှစ်၍ ယူဂိုစလပ်စစ်ပြေးများ၊ ရဲအဖွဲ့က အလိုရှိနေသော ဖက်ဆစ်များနှင့် နာဇီဝရမ်းပြေးများအား ကူညီထောက်ပံ့မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ဂျာရှယ်လ်သည် ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလကပင် သေဆုံးခဲ့၍ သူ၏စာအုပ်မှာ သူသေဆုံးပြီးမှ ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစာအုပ်ထုတ်ဝေခဲ့စဉ်က ပထမတွင် မည်သူမျှ ဂရုမစိုက်ဘဲ အမှတ်တမဲ့ နေခဲ့ကြသည်။ သို့သော် များမကြာမီ ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ထိုစာအုပ်အားလုံး စာအုပ်ဆိုင်များပေါ်မှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ဝေဆန်သာယုဆသည်အတိုင်း ဤစာအုပ်သည် ထူးဆန်းသော

* Escape From Nuremberg.
+ ခရစ်ယာန် သာသနာပိုင် ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီး၏ နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ

အုပ်ပင်ဖြစ်သည်။

“ဘယ်တော့မှ ဖွင့်ပြောလိုမဖြစ်တဲ့ အသေးစိတ် အချက်အလက်တွေ ဘာကြောင့် ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ပါနေရသလဲ”

ဝေဆန်သာသည် ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ စဉ်းစားမရအောင် စိမ်မိသည်။

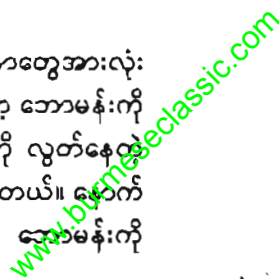
တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ ဒါဟာ စာရေးသူက တမင်ဖွင့်ချတဲ့ ဘောမန်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုလုပ်တာတွေမှာ တယ်လို့ဆိုရမှာပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ စာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ အချက်အလက် အတော်များများဟာ တကယ်တိကျပြီး တကယ်မှန်ပုံစံနဲ့ အချက်အလက်တွေ ဖြစ်နေလို့ပါပဲ”

ဝေဆန်သာသည် တောင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ၌ ဘောမန်းကျော်ဂိုဏ်းသည်ဟူသော သတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စိုးစဉ်းမျှ သံသယမဖြစ်ခဲ့ပေ။ ဤအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သူ နောက်ဆုံး စုံစမ်းသိရှိခဲ့ရသော သတင်းစစ်ခုကို ဤသို့ ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

“ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ လန်ဒန်မြို့က ရှေ့နေထစ်ယော့တ်ဆီက တစ်ခုခု ထူးခြားတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကျုပ် သိခဲ့ရပါသေးတယ်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်က တောင်အမေရိကတိုက်မှာနေတဲ့ အဲဒီရှေ့နေရဲ့ အမှုသည်တစ်ယောက်ဟာ ခွဲစိတ်ကုသဖို့အတွက် ဆေးရုံကို အရေးကြီး တင်ခဲ့ရပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ အဲဒီဆေးရုံ ပထမထပ်မှာရှိတဲ့ လူနာတွေအားလုံး စောင့်ကြည့်ခြားကို ရွှေ့သွားခဲ့ရပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘောမန်းကို အဲဒီဆေးရုံမှာ ခွဲစိတ်ကုသလို့ပါပဲ။ ဒါနဲ့ ဘောမန်းကို လွှတ်နေတဲ့ ဘောမန်းတွေထဲက အခန်းတစ်ခန်းထဲကို သယ်လာကြပါတယ်။ နောက်လူထုထုဝင်က အစာအိမ်ကို ခွဲကုကြတာပါပဲ။ အဲဒီလို ဘောမန်းကို

ခွဲစိတ်ကုသနေတုန်း ဆေးရုံပထမထပ်တစ်ထပ်လုံးက အခန်းတံခါးခွဲ
တွေ အားလုံးမှာ လမ်းလျှောက်ရင်း စကားပြောလိုရတဲ့ 'ဝိုင်ယာလက်'
ကလေးတွေနဲ့ လက်နက်အပြည့်အစုံပါတဲ့ အစောင့်တွေ ချထားခဲ့ပါ
တယ်။

“ကျုပ် ဒီထက်တော့ ပိုပြီး အသေးစိတ် ပြောလို့မဖြစ်သေးပါဘူး။
တကယ်တော့ ကျုပ်ဟာ အဲဒီတုန်းက ဘောမန်းကို ခွဲစိတ်ကုသပေးခဲ့တဲ့
ဆရာဝန်ရဲ့ နာမည်ကိုတောင် သိထားပြီးပါပြီ။ ပြီးတော့ အဲဒီတုန်းက
ဘောမန်းရဲ့ လျှို့ဝှက်ပြီး ပြောင်းထားတဲ့နာမည်ကိုလည်း ကျုပ် သိထား
ပါတယ်။”

ထိုပြင် ဘောမန်းသည် ပလတ်စတစ်ခွဲစိတ်ကုသမှုဖြင့် ရုပ်ပြောင်း
ရုပ်လွဲလုပ်ထားသည်ဟူသောအချက်မှာ လုံးဝ မဟုတ်မမှန်ကြောင်း
ကိုလည်း ဝေဆန်သာက အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။
ထိုသို့ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွဲ လုပ်ထားသည်ဆိုသော ပြောကြားချက်မှာ
နာမိပါတီဝင်ဟောင်းများက တမင်လုပ်ကြံ၍ သတင်းလွှင့်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်
သည်ဟူ၍ ဝေဆန်သာက ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရလျှင် ဝေဆန်သာသည် ဘောမန်းအား
လက်ရဖမ်းဆီးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အလွန်အလွန် မလွယ်ကူကြောင်း
နားလည်သိရှိထားပြီးဖြစ်သည်။ ဤအချက်နှင့်စပ်လျဉ်းက ဘောမန်း
သည် အိုက်ခံမန်းနှင့် အခြားသော နာမိစစ်တရားခံများကဲ့သို့ ဆင်းဆင်း
ရဲရဲဖြင့် တစ်ကိုယ်တည်းနေထိုင်သူမဟုတ်ဘဲ သူ့လက်ထဲတွင် ဒေါ်လာ
သန်းပေါင်းများစွာရှိနေသည့်ပြင် သူ့ကိုယ်တိုင်က တကယ်တော်သည့်
စည်းရုံးရေးသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဝေဆန်သာက ထောက်ပြခဲ့
သည်။

* Walkie - Talkie

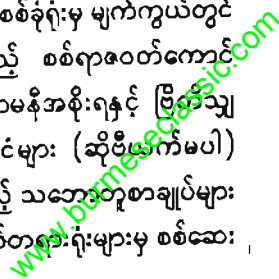
ဘောမန်းအား အရှင် လက်ရဖမ်းဆီးနိုင်ရန်အတွက် အင်အား
ကြီးမားသည့် အသေခံတပ်ဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့စည်း၍ 'ဘောမန်းစစ်ဆင်ရေး'
ကို ခြေမြန်လက်မြန်လုပ်ဖို့လိုသည်ဟု ဝေဆန်သာက ပြောကြားခဲ့သည်။
သို့သော် တကယ်တကယ်တွင်မူ ထိုသို့သော တပ်ဖွဲ့မျိုးနှင့် လုပ်ဆောင်
ချက်မျိုးကို မည်သည့်နိုင်ငံကမှ မဖွဲ့နိုင် မလုပ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။

ထို့ပြင် လက်ရှိ ကမ္ဘာ့အရေးအခင်းများအရ ၁၉၆၇ ခုနှစ် အာရပ်
အစ္စရေး ခြောက်ရက်စစ်ပွဲနောက်ပိုင်းတွင် တောင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ
သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်း ပဋိပက္ခများနှင့် ပတ်သက်၍ အစ္စရေးနိုင်ငံအား
အတိအလင်း ဆန့်ကျင်နေကြသည်ကိုလည်း ဝေဆန်သာက သတိပြုမိ
သည်။

တစ်ဖန် တရားဥပဒေရှုထောင့်မှ ကြည့်ပြန်လျှင်လည်း အကယ်၍
ဘောမန်းအား အရှင်လက်ရဖမ်းမိခဲ့သည့်တိုင်အောင် အိုက်ခံမန်းကဲ့သို့
သေဒဏ်ပေးရန်မှာ ယခုအချိန်တွင် မလွယ်ကူဘဲဖြစ်နေသည်။

ဥပမာ ဘောမန်းအား လက်ရဖမ်းမိခဲ့ပါက ဘောမန်းထူးလွန်ခဲ့
သော ပြစ်မှုများအတွက် တရားဝင် အမှုဖွင့်ထားသော အနောက်ဂျာမနီ
ဖရင့်ဘတ်မြို့မှ တရားရုံးသို့ ဘောမန်းအား လွှဲအပ်ရမည်ဖြစ်သည်။
ထိုအခါတွင် ဖရင့်ဖတ်တရားရုံးသည် တရားခံဘောမန်းအား မည်သို့
သော အပြစ်ဒဏ် ချမှတ်မည်နည်း။

အမှန်စင်စစ် ဘောမန်းသည် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးမှ မျက်ကွယ်တွင်
သေဒဏ်စီရင်ချက်ချမှတ်ခြင်း ခံထားရသည့် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်
တစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အနောက်ဂျာမနီအစိုးရနှင့် ဗြိတိသျှ
ပြင်သစ် အမေရိကန်စသည့် မဟာမိတ်နိုင်ငံများ (ဆိုဗီယက်မပါ)
မျက်နှာစုံညီ လက်မှတ်ရေးထိုးထားခဲ့ကြသည့် သဘောတူစာချုပ်များ
အရ နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးအပါအဝင် မဟာမိတ်တရားရုံးများမှ စစ်ဆေး

အပြစ်ပေးပြီးသော စစ်တရားခံများအပေါ် ဂျာမန်တရားရုံးများက ယခင်စွဲချက်များအတိုင်း ထပ်တူထပ်မျှ ပြန်လည်တရားစွဲဆိုခြင်း မပြုနိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အကယ်၍ ဘောမန်းအားဖမ်းမိပြီး ဖရင့်ဖတ်တရားရုံးမှ စွဲချက်တင်မည်ဆိုပါက ယခင် နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးမှ စစ်ဆေးခဲ့ပြီးသည့် ပြစ်မှုများဖြင့်မဟုတ်ဘဲ အခြားပြစ်မှုများဖြင့်သာ စွဲချက်တင်နိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဖရင့်ဖတ်တရားရုံးသည် တရားခံဘောမန်းအား အလွန်ဆုံး ထောင်ဒဏ်တစ်သက်တစ်ကျွန်းသာလျှင် အပြစ်ပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

အထက်ပါတို့မှာ 'ဘောမန်းစစ်ဆင်ရေး'ကို ကွပ်ကဲနေရသော ဝေဆန်သာအတွက် ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲပြဿနာများပင် ဖြစ်သည်။

သည့်ထက်ပို၍ ခက်ခဲသည့် ပြဿနာများမှာ ယခုနောက်ဆုံးအချိန် အထိ အတိအကျရရှိထားသော သတင်းများအရ ဘောမန်း ခိုလှုံပုန်းအောင်းနေသော တောင်အမေရိကနိုင်ငံများသည် စစ်တရားခံဘောမန်းအား အခြားတစ်ပါးသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံက တရားဥပဒေအရ စစ်ဆေးရန်အတွက် တောင်းဆိုလာပါက အလွယ်တကူပေးအပ်ပါမည်လော ဟူသည့် ပြဿနာပင်ဖြစ်သည်။

“သူတို့ဟာ ဘောမန်းကို အဲဒီလိုပေးအပ်ဖို့ အင်မတန်ခဲယဉ်းပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တစ်ခါက အော့စတိန်အကျဉ်းထောင်မှာ လူသတ်ကောင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဆရာဝန်ဒေါက်တာမင်းဂျဲလ်ကို ပြန်ပေးဖို့ အနောက်ဂျာမန်အစိုးရက ပါရာဂွေးအစိုးရကို တောင်းတော့ ပါရာဂွေး သမ္မတက ပယ်ချခဲ့ပါတယ်။

“ဘောမန်းနဲ့ပတ်သက်လို့လည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ငွေကြေးပြည့်စုံ

ကြွယ်ဝပြီး တောင်အမေရိကမှာ တန်ခိုးအာဏာရှိတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ပေါများနေတဲ့ ဘောမန်းကို တရားဥပဒေအရ တခြားတစ်နိုင်ငံလွှဲပေးဖို့ ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။”

မှန်သည်။ ဝေဆန်သာတင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တောင်အမေရိက နိုင်ငံများသည် စစ်တရားခံဘောမန်းအား အခြားတစ်နိုင်ငံသို့ မည်သည့် အခါမှ လွှဲပြောင်းပေးလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဘောမန်းကဲ့သို့သော ဧရာမ နာဇီထိပ်သီး စစ်တရားခံအကြီးစားကိုမဆိုထားနှင့် အခြားအခြားသော နာဇီလူသတ်ကောင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကိုပင် ယခုထက်တိုင် အကာအကွယ်ပေးနေခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပါလား။

ဥပမာ အထက်တွင် ဝေဆန်သာညွှန်ပြခဲ့သည့် ဒေါက်တာမင်းဂျဲလ် ကိုကြည့်လျှင် သိနိုင်သည်။

ဒေါက်တာမင်းဂျဲလ်သည် နယ်နယ်ရရ သာမညလူမဟုတ်။ စစ်ကြီးအတွင်းက ကမ္ဘာကျော် အော့စတိန်အကျဉ်းထောင် ငရဲခန်းမှ နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သည့် လူသတ်ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် မင်းဂျဲလ်သည် “ရန်သူမိတ်ဆွေ မခွဲခြားဘဲ လူသတ္တဝါ မှန်သမျှ၏ အသက်ကို 'တတ်နိုင်သမျှ အစွမ်းကုန်' ကယ်ဆယ်ကုသပါမည်” ဟူသော မွန်မြတ်လှသည့် ဆရာဝန်တို့၏ 'သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်' ကို ပြောင်းပြန်လှန်ကာ သူသင်ကြားတတ်မြောက်ခဲ့သည့် ဆရာဝန်အတတ် ပညာဖြင့် လူ့အသက်ပေါင်းများစွာတို့ကို 'တတ်နိုင်သမျှ အစွမ်းကုန်' သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် ကျွမ်းကျင်သော လူသတ်သမားတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာမင်းဂျဲလ်သည် ဂျာမန်တို့ လက်နက်ချပြီးနောက် မဟာမိတ်တပ်များအား လှည့်စားရှောင်တိမ်းကာ ဘာပေးရီးယားပြည်နယ်မှ သူ၏ ဇာတိမြို့ကလေးတွင် ဟန်မပျက် သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ သည်။ သူသည် တစ်စုံတစ်ရာ သားမသီရန်မခဘဲနှင့် စ နှစ်ခန့်အခ

လာခဲ့ပြီးမှ ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် စစ်အတွင်းက အာဝံစစ်မှ သူ၏ပြစ်မှုများ တစ်စတစ်စ ဗူးပေါ်သလို ပေါ်လာခဲ့သဖြင့် တောင်အမေရိကတိုက် အကျင့်တီးနားနိုင်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဗြိတိသိန်ဒျားတွင် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပင် ဆရာဝန်အလုပ်ဖြင့် ဆေးကုကာ စီးပွား လမ်းပြောင့်နေခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် အနောက်ဂျာမန် အစိုးရက သူ့အား တရားစွဲဆိုရန် စီစဉ်၍ အကျင့်တီးနား အစိုးရ ထမပြန်တောင်းရန် ကြိုးစားခဲ့ရာ မင်းဂျဲလ်သည် ပါရာဂွေးနိုင်ငံ သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ပြန်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ပါရာဂွေးသမား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အဲလ်ဖရက်နို၏ အကာအကွယ်ပေးမှုကိုရယူကာ ပါရာဂွေးနိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ဂျာမန်နှင့် အစ္စရေးအစိုးရတို့က သူ့ကိုဖမ်းဆီးပေးသူအား ဒေါ်လာ ၇၀,၀၀၀ ပေးမည်ဟု ကြေညာထားသည့်အကြားမှ ဒေါက်တာ မင်းဂျဲလ်သည် ယခုအချိန်တွင် တောင်အမေရိက၌ သူ၏မိသားစုနှင့် အတူ အခန့်စား နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

တရားဥပဒေကို မထိမိမြင်ပြုကာ တောင်အမေရိကနိုင်ငံ အစိုးရ များ၏ အကာအကွယ်ကို ယနေ့အထိ ရယူနေသည့် အခြား စစ် တရားခံတစ်ဦးမှာ ဟိန်းရစ်မူးလားပင်ဖြစ်သည်။

မူးလားသည် သူ့သတ်ကောင် အိုက်ခဲမန်း၏ ဆရာရင်းဖြစ်၍ ဂက်စတာပို ဗိုလ်ချုပ်ဘဝက အထူးပင် နာမည်ကြီးခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဘောမန်းကဲ့သို့ပင် သူ့ကိုလည်း ဘာလင်တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့ပြီဟူ၍ လူအများက နှစ်ပေါင်းများစွာကြာသည်အထိ တထစ်ချ ယုံကြည်နေ ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် သူ့အလောင်းကို မြှုပ်နှံထားသည်ဟု ဆိုသော သင်္ချိုင်းမြေပုံကို အနောက်ဘာလင်မှ တရားဥပဒေ အာဏာပိုင် မားက တားဖော်ကြသိခဲ့ကြသည်။ ဤတိုင် ခေါင်းတစ်ခုထဲ၌ လူသုံး

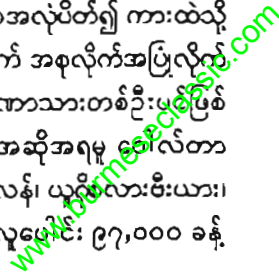
ယောက်၏ အရိုးများကို တွေ့ခဲ့ကြရပြီး ထိုလူသုံးယောက်၏ အရိုးများ ထဲတွင် မူးလား၏အရိုးများ လုံးဝမပါဘဲဖြစ်နေသည်။

ယခုအခါ ဂက်စတာပိုဗိုလ်ချုပ် ဟိန်းရစ်မူးလားသည် တောင်အမေ ရိကတိုက် ဘရာဇီးလ်နှင့် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံများတွင် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းစွာဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး ဣန္ဒြေရရ နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

နောက်တစ်ယောက်မှာ ကလော့စ်ဘာဘီးဆိုသူဖြစ်သည်။ ဘာဘီး သည်လည်း ဂက်စတာပိုတပ်မှူးဟောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်က ဘာဘီးအား ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် အာဇာနည် ဂျိန်းမော်လင်ကို သတ်ဖြတ်မှုဖြင့် ပြင်သစ် စစ်ခုံရုံးမှ သေဒဏ်ပေး ခဲ့သည်။ သို့သော် ဘောမန်းကဲ့သို့ပင် 'မျက်ကွယ်' တွင်ပေးခဲ့သော သေဒဏ်ဖြစ်သဖြင့် ဘာဘီးမှာ မသေဘဲရှိနေသေးသည့်ပြင် ဘိုလီ ဝီးယားနိုင်ငံတွင် အောက်မန်းဟူသော နာမည်ဖြင့် အရမ်းကြီးပွား၍ပင် နေလိုက်သေးသည်။

အဆိုပါ ဂက်စတာပိုတပ်မှူးဟောင်း ဘာဘီးအား ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ ပြန်ပို့ပေးရန်၊ ပြင်သစ်အစိုးရက တောင်းဆိုခဲ့ကြသော်လည်း ဘိုလီ ဝီးယားအစိုးရက လုံးဝအရေးမစိုက်ဘဲ လျစ်လျူရှုနေခဲ့သည်။

ဝေါလ်တာဂျော့စ်ဆိုသူ နာဇီလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း တစ်ယောက်သည်လည်း ယခုအချိန်အထိ ဘေးကင်းရန်ကင်း ရှိနေဆဲ ပင်ဖြစ်သည်။ သူလည်း ခေသူမဟုတ်။ ထရပ်ကားများဖြင့် အပြည်တင် ဆောင်လာသော ဂျူးများအား ကားများကို လေအလုံပိတ်၍ ကားထဲသို့ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့များသွင်းကာ ရက်ရက်စက်စက် အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ခဲ့သည့် လူသတ်သမား ပါးကွက်အာဏာသားတစ်ဦးဖြစ် ဖြစ်သည်။ 'နာဇီအမဲလိုက်မှုဆို' ဝေဆန်သာ၏ အဆိုအရမူ ဝေါလ်တာ ဂျော့စ်သည် အထက်ပါ လူသတ်နည်းမျိုးဖြင့် ပိုလန်၊ ယူဂိုစလားဗီးယား၊ ဘိုင်လိုရီယားနှင့် ယူကရိန်းပြည်နယ်တို့တွင် လူပေါင်း ၉၇,၀၀၀ ခန့်

သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

သို့သော် လူသတ်ကောင် ဝေါလံတာရှေ့မံသည် စစ်ကြီးအပြီးတွင် တောင်အမေရိကတိုက်သို့ပင် ထွက်ပြေးခဲ့ပြီး ချီလီနိုင်ငံတွင် ပုန်းအောင်းနေခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အနောက်ကျာမနီအစိုးရက ရှေ့ပံအား ရုံးတင်တရားစွဲရန်အတွက် ချီလီအစိုးရထံ တောင်းဆိုခဲ့သော်လည်း ချီလီတရားရုံးချုပ်က ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် နာဇီလူသတ်သမား ပါးကွက်အာဏာသားသည် ယခုထက်တိုင် ချီလီနိုင်ငံတွင် မှဲ့တစ်ပေါက် မစွန်းဘဲ ဖိမ်ကျကျ နေထိုင်သွားလာလျက်ရှိသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အထက်ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဝေဆန်သာ တင်ပြသလို တောင်အမေရိကနိုင်ငံများသည် အကယ်၍ ဘောမန်းအား တရားဥပဒေအရ ရုံးတင်စစ်ဆေးရန်အတွက် တောင်းဆိုခဲ့ပါက လုံးဝငြင်းပယ်မည်မှာ သေချာသည်။

တစ်ဖန် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်က လူသတ်ကောင် အိုက်ခံမန်းအား ပြန်ပေးဆွဲ၍ ဖမ်းဆီးလာခဲ့သလို ဘောမန်းအား ပြန်ပေးဆွဲရန်မှာလည်း ယခင်ကလို မလွယ်ကူတော့ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ အိုက်ခံမန်းကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ တောင်အမေရိကမှ နာဇီစစ်တရားခံများအနေဖြင့် အထူးသတိဝီရိယထားနေကြသလို သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများကလည်း ထိုအဖြစ်မျိုး နောက်ထပ် အဖြစ်မခံရအောင် ပို၍ ဂရုစိုက်နေခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြင့် ဝေဆန်သာသည် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်ရာဇဝတ်ကောင် ဘောမန်းအား အသေအချာ ခြေရာခံမိသော်လည်း လက်ရံမဖမ်းနိုင်သေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် သူသည် အားမလျှော့ စိတ်မပျက်ဘဲ ဘောမန်းကို အရှင်လက်ရဖမ်းဆီးရန်အတွက် 'အကွက်ကောင်းကိုချောင်း' နေခဲ့သည်။

ဆိုဗီယက်စပိုင် မာတင်ဘောမန်း !! ?

၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၂၅ နှစ်တိုင်တိုင် ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူတစ်မျိုးငါတစ်ဖုံ ပြောမကုန် ရေးမဆုံးအောင် ဖြစ်လာခဲ့ကြရာမှ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ဧရာမဟိုက်ဒရိုဂျင်ဗုံးကြီးတစ်လုံး ဝုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲသလို ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး သိမ်သိမ်တုန်သွားစေခဲ့သည့် သတင်းကြီးတစ်ပုဒ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုသတင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ 'မာတင်ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက် သူလျှိုတစ်ဦးဖြစ်သည်' ဟူသော သတင်းကြီးပေတည်း။

မှန်သည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက်လင်းအားကြီးအချိန်တွင် ဘာလင်မြို့မှ ဘောမန်းတစ်ယောက် မသေမပျောက်ဘဲ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်ဟူသောသတင်း၊ ဘောမန်းအား အိတ်လီဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ဘုန်းကြီးဝတ်ဖြင့် တွေ့ခဲ့ရသည်ဆိုသောသတင်း၊ ဘောမန်းအား ဆောင်အမေရိကတိုက် ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံမှ မြို့ကလေးတစ်မြို့၌ ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်ဆိုသောသတင်း၊ ဘောမန်းအား ပါရာဂွေးနိုင်ငံမှ မြို့တစ်မြို့တွင် ညကလာပ်ကပွဲရုံတစ်ရုံ၌ တွေ့ဆုံခဲ့ရပါသည်ဆိုသော

သတင်း ထိုသတင်း ဤသတင်း အနိသတင်းများကြောင့် တအံ့တဩ ဖြစ်ကာ စိတ်ပါဝင်စားနေခဲ့ကြသော ကမ္ဘာ့ပြည်သူများမှာ တစ်ခါက နာဇီဂျာမနီတွင် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာကလွဲလျှင် အာဏာ အရှိဆုံး၊ တန်ခိုးအကြီးဆုံး ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံးဖြစ်ခဲ့သော 'မာတင်ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်သူလျှိုတစ်ဦးဖြစ်သည်' ဟူသော သတင်းကို ကြားလိုက်ရသောအခါ အံ့ဩလွန်းမက အံ့ဩလွန်း လှသဖြင့် နောက်သို့ ပက်လက်လန်လဲကျမတတ်ပင် ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

သို့သော် ကြာရသူတိုင်း ထိုသို့ ပက်လက်ပန်လဲကျရုံမျှမက ချက်ချင်းပင် ရုတ်တရက် အသက်ထွက်သွားသည့်အတိုင်း မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်။ 'ဘောမန်းဟာ ဆိုဗီယက်သူလျှိုပါ' ဟု အခိုင်အမာပြောခဲ့ သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ပြောခဲ့သူမှာလည်း မထင်မရှား 'အဆေးစား' ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ လွန်စွာထင်ရှားသည့် 'အကြီးစား' ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သူ့အမည်မှာ 'ရိန်းဟတ် ဂါလင်' ဖြစ်သည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရိန်း ဟတ်ဂါလင်ဖြစ်သည်။

"ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်သူလျှိုဖြစ်သည်" ဟူသော ရိန်းဟတ် ဂါလင်၏ စကားသည် အင်မတန်အင်မတန် ဆန်းကြယ်ထူးခြားသလို ရိန်းဟတ်ဂါလင်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်သည်လည်း အလွန်အလွန် စိတ်ပါ ဝင်စားစရာကောင်းသည်။

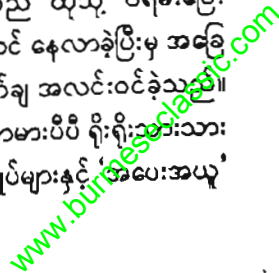
ဂါလင်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက အရှေ့ဘက် (ဆိုဗီ ယက်) စစ်မျက်နှာတွင် ဂျာမန်တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်၏ အကြီးဆုံးသော တာဝန်ခံဗိုလ်ချုပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူသည် ထောက်လှမ်းရေးသမားတစ်ဦးပီပီ တစ်မျိုးမျိုးအပုံပုံ သတင်းစုံသိထားသူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ရန်သူဆိုဗီယက်တပ်နီ

တော်ကြီး၏ အင်အားနှင့် ဆိုဗီယက်ပြည်သူများ၏ စွမ်းပကားကို အပြည့်အစုံ သိထားသူဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သိထားသည့်အလျောက် သူသည် အရှေ့ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် ယာယီအားဖြင့် ဂျာမန်တို့ အောင်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့ကြသော်လည်း နောက်ဆုံးတစ်နေ့တွင် မရှုမလှ ဆုတ်ခွာကြရပြီး ဆိုဗီယက်တို့သာလျှင် အောင်ပွဲခံကြလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ခေါင်းဆောင် ကြီး ဟစ်တလာအား 'ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထား၍' လျှောက်ထား သံတော်ဦးတင်ခဲ့သည်။

ဤတွင် ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ဂါလင်၏ လျှောက်ထားချက် ကြောင့် အာဏာရှင်ဟစ်တလာမှာ ဒေါသအမျက်ချောင်းချောင်းထွက် ခဲ့ရသည်။ ယမ်းပုံမီးကျ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး၌ အောင်မြင်မှုဖြင့် ယစ်မူး၍ အာဏာဖြင့် စိတ်ရူးပေါက်နေသော ဟစ်တလာသည် 'အရိပ် သုံးပါး' နားမလည်ဘဲ အောင်ပွဲရ ဂျာမန်တပ်မတော်ကြီး၏ အင်အားကို စော်ကားမော်ကား မလေးမစားပြောလာသော ဗိုလ်ချုပ်ဂါလင်အား 'စိတ်ဖောက်၍ ပေါက်နေသူ' တစ်ယောက်ဟု သတ်မှတ်ကာ စိတ္တဇ ဆေးရုံ အရူးထောင်အချုပ်ခန်းသို့ 'ချက်ချင်းဖမ်း၍ပို့စေ' ဟု တစ်ချက် လွတ် အမိန့်တော်မြတ် ချမှတ်လိုက်သည်။

သို့သော် လူတကာ၏ မျက်ခုံးမွှေးပေါ် စင်္ကြံလျှောက်၍ ထောက် လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ်လုပ်လာခဲ့သော ဂါလင်သည် အာဏာရှင်ဟစ်တလာ ၏ အမိန့်ကို မနာခံဘဲ တော်လှန်ခြားနားကာ အဲလ်ပီတောင်ကြားသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်လာခဲ့သည်။ ဂါလင်သည် ထိုသို့ ဝရမ်းပြေး တောပုန်းကြီးဘဝဖြင့် ကာလအတန်ကြာအောင် နေလာခဲ့ပြီးမှ အခြေ မလှသဖြင့် အမေရိကန်တပ်များထံ လက်နက်ချ အလင်းဝင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ လက်နက်ချခဲ့ရာ၌ ထောက်လှမ်းရေးသမားပီပီ ရိုးရိုးအားသား အပေါစားလက်နက်မချဘဲ အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်များနှင့် 'အပေးအယူ' လုပ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် အလင်းရောက်ပိုလ်ချုပ် ဂါလင်သည် အမေရိကန်တို့အား သူ့ထံတွင်ရှိနေသည့် ဆိုဗီယက်တပ်နီတော်၏ အထူးထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် သတင်းအချက်အလက်ပေါင်း ၅၀ တိတိကို ပေးခဲ့ရသည်။ တစ်ဖန် အပြန်အလှန်အားဖြင့် အမေရိကန်တို့ထံမှ ငွေကြေးအထောက်အပံ့နှင့် နိုင်ငံရေးထောက်ခံမှုကို ဂါလင်က ရယူခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ် နှင့် အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်တို့ အပြန်အလှန် အပေးအယူလုပ်ခဲ့ကြရာ၌ အမေရိကန်တို့၏ နိုင်ငံရေးထောက်ခံမှုကို ကောင်းကောင်းကြီး ရလာ ခဲ့သော ဂါလင်သည် နောက်ဆုံး၌ စစ်ပြီးကာလ အနောက်ဂျာမနီတွင် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးကို ဦးဆောင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ရသည့် အကြီး အကဲတစ်ဦးဘဝသို့ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဂါလင်သည် နာဇီဗိုလ်ချုပ်ဟောင်းတစ်ဦးပီပီ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ခါးခါးသီးသီး မှန်းတီးခဲ့သည့်အလျောက် စစ်ပြီးကာလ ဆိုဗီယက်နှင့် အမေရိကန်တို့၏ စစ်အေးတိုက်ပွဲတွင် အနောက်နိုင်ငံများကိုယ်စား အရေးကြီးသော လျှို့ဝှက်လုပ်ငန်းများကို တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် ထောက်လှမ်းရေးသမား သူလျှို့ဝှက်များမှာ သူတစ်ပါးကို မဆိုထားနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် စိတ်မချရသူများဖြစ်ရာ အနောက်ဂျာမန် ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံ ဂါလင်မှာ အသက် ၆၆ နှစ်အရွယ် ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် 'လူပါးပုလင်းထိ'ကာ အလုပ်မှ ထွက်ခဲ့ရသည်အထိ 'ဟက်တက်ကြီး' ကွဲခဲ့ရသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ အနောက်ဂျာမန်ထောက်လှမ်း ရေးအဖွဲ့ကြီးတွင် ဂါလင်၏ လက်ထောက်များအဖြစ် ဆောင်ရွက်လာခဲ့ ကြသော အရာရှိကြီးနှစ်ယောက်မှာ တကယ့်တကယ်အားဖြင့် ဆိုဗီ ယက်တို့၏ 'နှစ်ခွသူလျှို့များ' ဖြစ်နေကြသောကြောင့်တည်း။

* Double Agents.

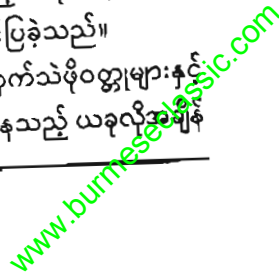
ရိန်းဟတ်ဂါလင်သည် ဂျာမနီတွင် 'လျှို့ဝှက်ဆန်းကျယ်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်ပြည်သူများ၏ မျက်စိအောက်တွင် သူသည် လူထူးလူဆန်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူ့ဘဝတစ် လျှောက်လုံးမှာ လျှို့ဝှက်မှုများဖြင့် ဖုံးနေခဲ့သည်။ သူ့ရိပ်ပုံလျှောက်ကို ဘယ် သတင်းထောက် ဘယ်ဓာတ်ပုံဆရာမှ ရိုက်၍မရအောင် အမြဲသတိထား ၍ ရှောင်တိမ်းခဲ့သည်။ သူစီးသောကားကိုလည်း ကျည်ဆန်မဖောက် ထွင်းနိုင်သည့် သံမဏိများ၊ မှန်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားစေခဲ့သည်။ ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် မဟာသူလျှို့ဝှက်အကြီးစားအဖြစ် လူအများ ထိတ်လန့်ရွံ့ရှာအောင် နေခဲ့သည်။ နာမည်ကျော် မျက်လှည့်ဆရာတစ် ယောက်လို ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေကို တအံ့တဩဖြစ်အောင် လုပ်ပြ တတ်သည်။

ထိုသို့သော အရည်အချင်း အစွမ်းအစများဖြင့် ပြည့်စုံနေသော ဂါလင်သည် အနောက်ဂျာမနီထောက်လှမ်းရေးအကြီးအကဲရာထူးမှ ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် သုံးနှစ်မျှအကြာ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် အများပြည်သူကို 'ဟာ'ခနဲဖြစ်အောင် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ပြလိုက်ပြန်သည်။

ထိုအလုပ်မှာ 'အမှုတော်ထမ်း' ဟူသောအမည်ဖြင့် စာအုပ် တစ်အုပ်ကို သူကိုယ်တိုင် ရေးသားထုတ်ဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ဂါလင်သည် သူ၏ ထောက်လှမ်းရေးဘဝသက်တမ်း တစ်လျှောက် တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ လုပ်ခဲ့ကိုင်ခဲ့ရသည့် လုပ်ငန်းများနှင့် အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ် တင်ပြခဲ့သည်။

ဂျိန်းစ်ဘွန်းကဲ့သို့သော စိတ်ကျူးယဉ်လျှို့ဝှက်သံဖိုဝတ္ထုများနှင့် စုံထောက်ရုပ်ရှင်များ အကြီးအကျယ် ခေတ်စားနေသည့် ယခုလိုအချိန်

* THE SERVICE. by Reinhard Gehlen.

အခါမျိုးတွင် စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းများထက် ပိုမိုဆန်းကြယ်၍ တကယ့် လျှို့ဝှက်သံဖို အဖြစ်အပျက်များကို ဖော်ထုတ်ရေးသားထားသည့် ဂါလင်၏စာအုပ်မှာ စာဖတ်ပရိသတ်များအကြားတွင် လက်မလည်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ မည်မျှအထိ လူကြိုက်များ၍ မည်မျှအထိ စွဲခဲ့ပါသနည်းဟူမူ အနောက်ဂျာမနီမှ 'ဒိုင်းဂဲလ်တ်'အမည်ရှိ သတင်းစာတွင် အဆိုပါဂါလင်၏ 'အမူတော်ထမ်း'ကို နေ့စဉ် အခန်းဆက်ဖော်ပြခဲ့ရာ၌ စာရေးဆရာဂါလင်သည် စာမူခ ဒေါ်လာ(၁၇၅,၀၀၀) တစ်သိန်းနှစ်သောင်းငါးထောင် (မြန်မာငွေကျပ်တစ်သန်းကျော်) ရရှိခဲ့သည်။ တစ်ဖန် အဆိုပါ 'အမူတော်ထမ်း'ကို လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် နယူးယောက်မြို့ ကမ္ဘာစာအုပ်ထုတ်ဝေရေးကုမ္ပဏီမှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရာတွင်လည်း ဂါလင်သည် စာမူခအဖြစ် ဒေါ်လာ (၅၈၀,၀၀၀)ငါးသိန်း (မြန်မာငွေကျပ် သုံးသန်းကျော်) ရရှိခဲ့သေးသည်။

ဤရွေ့ဤမျှအထိ စာမူခ ရခဲ့သည်မှာလည်း ရသင့်ရထိုက်၍ ရခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစာအုပ်တွင်ပါဝင်သည့် အကြောင်းအရာများမှာ ဘယ်တုန်း ဘယ်အခါကမှ ဘယ်သူမှ မသိသေးသည့် တကယ့်ထိပ်တန်းအကျဆုံး အထူးလျှို့ဝှက် အတွင်းရေးများ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဥပမာ ကမ္ဘာကျော် ဘာလင်တံတိုင်းကြီး ဆောက်လုပ်ရာတွင် ကြိုတင်ထောက်လှမ်းသိရှိခဲ့ရပုံ၊ ချက်ကိုစလိုဆေးကီးယားနိုင်ငံတွင်းသို့ ဆိုဗီယက်တပ်များ ဝင်ရောက်ရန် စီစဉ်ခဲ့ပုံ၊ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် အာရပ်အစ္စရေး ၆ ရက် စစ်ပွဲဖြစ်ပွားမည်ကို ကြိုတင်သိရှိခဲ့ရပုံ စသည်ဖြင့် ဧရာမ လျှို့ဝှက်ချက်များ ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ ထိုစာအုပ်၏ အရေးအကြီးဆုံးနှင့် အထူးခြားဆုံးသော ဖော်ပြချက်မှာ အခြားမဟုတ်။ 'ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်သူလျှို့ဝှက်

သည်'ဟူသောအချက်ပင်တည်း။

ထိုမျှမက အဆိုပါစာအုပ်တွင် ဂါလင်က ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့ရာ၌ 'ဘောမန်းသည် စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့သည့်နောက်ပိုင်းတွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၌'အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်များဖြင့် ကျကျနနနေခဲ့ပြီး နောင်အခါ၌ ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှာ၊ ဝင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်'ဟူ၍ အတိအလင်း ပါရှိခဲ့သည်။

"ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်သူ လျှို့ဝှက်ဖြင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၌ သေဆုံးသွားခဲ့သည်"

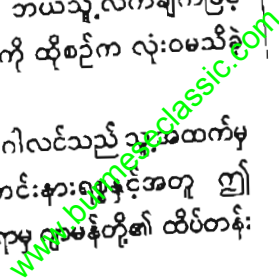
ဂါလင်က သည်အတိုင်း အခိုင်အမာ ရေးသားခဲ့သည်။ သူ၏ ရေးသားချက်အရဆိုပါလျှင် ဘောမန်းအား ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက် နေ့ နံနက်လင်းအားကြီးအချိန်မှာပင် ဆိုဗီယက်တပ်မတော်သားများက ကယ်ဆယ်စောင့်ရှောက်သွားခဲ့ကြပြီးနောက် သူသည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံသို့ လိုက်ပါသွားကာ ဂျာမန်ဆန့်ကျင်ရေးလုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ဘယ်အထောက်အထားဖြင့် ရေးခဲ့၍ ဘာကိုယုံကြည်ရမည်နည်း။

ဂါလင်၏ အထောက်အထားများမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဂျာမန်တို့၏ ထိပ်တန်းအကျဆုံးလျှို့ဝှက်ချက်များ ဆိုဗီယက်တို့လက်သို့ မကြာခဏ ရောက်သွားခဲ့သည်မှာ အထင်အရှားပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဘယ်သူ့လက်ချက်ဖြင့် ထိုလျှို့ဝှက်ချက်များ ပေါက်ကြားခဲ့သည်ကို ထိုစဉ်က လုံးဝမသိခဲ့ကြရ။

တစ်ခါတွင်မူ ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ဂါလင်သည် သူ့အထက်မှ တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကင်းနားရစ်နှင့်အတူ ဤပြဿနာကို နှစ်ယောက်သား ဆွေးနွေးခဲ့ကြရာမှ ဂျာမန်တို့၏ ထိပ်တန်း

လျှို့ဝှက်သတင်းများကို ဆိုဗီယက်တို့ထံ အမြဲရေးပို့နေသော သူလျှို့ဝှက်
တစ်ယောက် ဂျာမန်ထိပ်ပိုင်းခေါင်းဆောင်ကြီးများအတွင်း မုချ ရှိနေပြီ
ဟု နှစ်ယောက်စလုံးက ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြသည်။ ထိုသူလျှို့ဝှက်
အခြားသူမဟုတ်။ မာတင်ဘောမန်းပင်တည်း။

ထိုသို့ တစ်ခါက ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံးအဖြစ် ဘုန်းတန်ခိုး
ကြီးခဲ့သော ဘောမန်းသည် ရှေးဦးမဆွ စစ်ကြီးအတွင်းကပင် ဆိုဗီယက်
တို့၏ သူလျှို့ဝှက်ပိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်ဟူသော ဂါလင်၏ အထက်ပါရေးသား
ချက်သည် ကြားရသူတိုင်းအတွက် 'ယုံရခက်ကြီး' ဖြစ်နေခဲ့သည်။
ဂျာမန်တွင်ရှိနေကြသည့် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေး
အရာရှိများမှာလည်း ဂါလင်၏ စွပ်စွဲချက်နှင့် ပတ်သက်၍ 'တွေးရခက်
ကြီး' ဖြစ်နေခဲ့ကြသည်။

မှန်သည်။ ထောက်လှမ်းရေးလောက သူလျှို့ဝှက်များ၏ ဘဝတွင်
'သူ့လူ ကိုယ့်ဘက်သား' လုပ်သူများရှိသလို 'ကိုယ့်လူသူ ဘက်သား'
ဖြစ်နေသည့် 'နှစ်စွစပိုင်' များကို မကြာခဏ တွေ့ရတတ်သည်။
ဥပမာ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးဌာနချုပ်တွင် တစ်ခါက ဒုတိယအကြီး
ဆုံး တာဝန်ခံအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ကင်မဲဖစ်လ်ဘီသည် နောက်ဆုံး
တစ်နေ့ည ဆိုဗီယက်စပိုင်အကြီးစားဖြစ်နေသည်ကို တအံ့တဩ တွေ့ခဲ့
ကြရသည်။ ထို့ပြင် ယခုလောလောဆယ်တွင်လည်း ဤ 'အမှုတော်
ထမ်း' စာအုပ်ကို ရေးသားသူ ဂါလင်ကိုယ်တိုင် ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေး
တာဝန်ခံဘဝက သူ့လက်ထောက်အရာရှိနှစ်ယောက်သည် ဆိုဗီယက်
သူလျှို့ဝှက်များ ဖြစ်နေခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပါလား။

သို့ဖြစ်ရာ ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ နှစ်ထိပ်သီး မာတင်
ဘောမန်းအား ဆိုဗီယက်သူလျှို့ဝှက်ဟူ၍ အတိအလင်း ရေးသားလိုက်
သော ဂါလင်၏ စွပ်စွဲချက်သည် အပြည့်ပြည့်ဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေး

နယ်ပယ်တစ်ခုလုံးကိုသာမက ကမ္ဘာ့ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးအတွက်ပါ ဝံ့
ဖောက်ခွဲလိုက်သလို သိမ်သိမ်တုန်သွားခဲ့သည်။

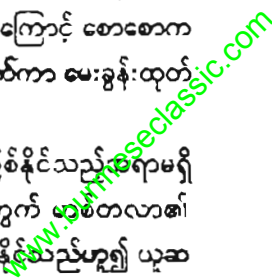
ဤတွင် ပြဿနာတိုင်း၌ ဘက်နှစ်ဖက်ရှိသည်ဟူသော ဆိုရိုး
စကားအတိုင်း ဤပြဿနာတွင်လည်း 'ဟုတ်တယ် မဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်နိုင်
တယ် မဖြစ်နိုင်ဘူး' ဟူ၍ ဘက်နှစ်ဖက် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

စစ်ကြီးပြီးဆုံးလုဆဲဆဲ ဟစ်တလာသေဆုံးပြီးနောက် ဟစ်တလာ
၏အရိုက်အရာကို ဆက်ခံခဲ့၍ နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးမှ တစ်တရားခံအဖြစ်
ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရပြီး နှစ်စေ့သဖြင့် ထောင်မှလွတ်လာ
ခဲ့ရာမှ ယခုအခါ အသက် ၈၀ ပင် ရှိနေပြီဖြစ်သော ဂျာမန်ရေတပ်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုးနစ်ကမူ ဘောမန်းအပေါ် ဂါလင်၏ စွပ်စွဲရေးသားချက်
နှင့် ပတ်သက်၍ 'လုံးဝအဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူးကွာ' ဟူ၍ ကောက်ချက်ချ
ခဲ့သည်။

ဆိုဗီယက်အစိုးရ၏ အာဘော် တပ်စစ်သတင်းဌာနကလည်း ယင်း
စွပ်စွဲချက်သည် အရှေ့အနောက်တင်းမာမှု လျော့ပါးရေးကြိုးပမ်းချက်ကို
ပျက်ပြားရန် ရည်ရွယ်သည့် 'လုပ်ကြံမှု' ဖြစ်သည်ဟု ကြေညာသည်။

ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများကမူ ဂါလင်
၏ အရေးအသားကို လားလားမျှ မယုံကြည်သည့်ပြင် 'ဂါလင်ဟာ
ဘောမန်းကို ဆိုဗီယက်သူလျှို့ဝှက်ဆိုတာ အထောက်အထားနဲ့ တိတိ
ကျကျသိထားရင် အနောက်ဂျာမန်အစိုးရကို ဘာကြောင့် စောစောက
မေ့ပြောဘဲ ရေငံနေခဲ့ရသလဲ' ဟူ၍ပင် စောဒကတက်ကာ မေးခွန်းထုတ်
ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ဤကမ္ဘာလောကကြီးတွင် မဖြစ်နိုင်သည့်အရာမရှိ
ဟူသော အဘိဓမ္မာကို ကိုင်စွဲထားကြသူများအတွက် ဟစ်တလာ၏
ညာလက်ရုံး ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်စပိုင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍ ယူဆ

သူက ယူဆခဲ့ကြသည်။ ဤယူဆချက်ကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ အထောက်အကူပြုနေသည့် သက်သေသာခကများလည်း ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

ဂါလင်၏ အဆိုပြုချက်ကို ပထမဆုံးပေါ်ထွက်လာသည့် ထောက်ခံသူမှာ မစ္စကဲဂါထရဒ်ဆိုသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

ဂါလင်၏ 'အမှုတော်ထမ်း' ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်း ပထမပိုင်းကို အနောက်ဂျာမနီ 'ဒိုင်းဝဲလ်ထ်' သတင်းစာတွင် နေ့စဉ် အခန်းဆက် ဖော်ပြပါရှိခဲ့ပြီးနောက် တစ်ပတ်ခန့်အကြာ ၁၉၇၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အဆိုပါအမျိုးသမီးသည် ဟမ်းဘတ်မြို့ တရားရုံးတော်သို့လာရောက်ကာ ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူမ သိသမျှ ကျမ်းကျိန်ထွက်ဆိုသွားခဲ့သည်။

ထိုသို့ထွက်ဆိုသွားခဲ့ရာ၌ သူမသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်က ဘာလင် မြို့ကြီး ကျဆုံးပြီးနောက် ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံး မာတင်ဘောမန်းအား ဆိုဗီယက်အစောင့်အရှောက်များအကြားတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည် ဟု ပါရှိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က သူမကိုယ်နှိုက်ကလည်း ဘာလင်မြို့ မိုဘစ်အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် ရောက်ရှိနေခဲ့ရာ ဘောမန်းကို ထိုအကျဉ်း ထောင်ထဲမှာပင် တွေ့ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒီတုန်းက သူ့ကို ရှာဖွေစစ်သားတွေ အများကြီးဝိုင်းထားကြပြီး သူ့မျက်နှာမှာလည်း တော်တော်စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံရပါတယ်။ သူဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားက ယူနီဖောင်းလား။ အရပ်ဝတ်လား ဆိုတာတော့ ကျွန်မ မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူဟာ မာတင်ဘောမန်းပဲဆိုတာတော့ ကျွန်မ ကောင်းကောင်းကြီးသိပါတယ်”

မှန်သည်။ မစ္စကဲဂါထရဒ်သည် ဘောမန်းကို ကောင်းကောင်း မှတ်မိသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူမသည် ဟစ်တလာ အာဏာ

မရမီ ၁၉၂၁ ခုနှစ်မှစ၍ ဟစ်တလာသေဆုံးကာ တတိယ ဂျာမန်နိုင်ငံ တော်ကြီး ပျက်စီးခဲ့သည့် ၁၉၄၅ နှစ်အထိ ၂၃ နှစ်တိုင်တိုင် ဂျာမန် အစိုးရနိုင်ငံခြားရေးဌာနတွင် အလုပ်လုပ်လာခဲ့သူဖြစ်သည်။

မစ္စကဲဂါထရဒ်က ရုံးတော်တွင် အစစ်ခံရာ၌ နောက်ပိုင်းတွင် သူမနှင့်သိကျွမ်းသော ဆိုဗီယက်ဗိုလ်မှူး ကီဝစ်ဇက်ဆိုသူက 'ကျွန်တော်တို့ ဘောမန်းကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံ ပို့လိုက်ပြီ'ဟူ၍ ပြောကြားခဲ့ကြောင်းကိုပါ ထွက်ဆိုသွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ သူမက ဤအဖြစ်အပျက်များကို ယခင်က ထုတ်ဖော်မပြောဘဲနေခဲ့သည်မှာ ဆိုဗီယက် အာဏာပိုင်များ၏ အပြုအငြင်ခံရမည်ကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခု ဗိုလ်ချုပ်ဂါလင်၏ မှတ်တမ်းကို သတင်းစာထဲတွင် ဖတ်ရပြီးမှ ယခုကဲ့သို့ လာရောက်အစစ်ခံခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည်များကို စီကာပတ်ကုံး ပြောပြသွားခဲ့လေသည်။

လောကတွင် မဖြစ်နိုင်သောအရာမရှိဆိုသည်ကို မစ္စကဲဂါထရဒ်၏ စကားအရ လက်ခံရမလိုဖြစ်နေသည်။

ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံး ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်စပိုင် ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်ဟူသောအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အခြားသော အထောက်အထား အကိုးအကားများလည်း ရှိနေသေးသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်က 'ဟစ်တလာကို ဘယ်သူသတ်သလဲ'ဟူသော စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ထိုစာအုပ်တစ်နေရာတွင် အောက်ပါ အတိုင်း ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

“ဘာလင်မြို့ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက် နှစ်လမျှအကြာတွင် ရှာဖွေထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများက မာတင်ဘောမန်းအား ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဗာလင်စစ်နယ်မြေအတွင်း၌ တပ်နီတော်၏ သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီးထားကြောင်း သတင်းပို့ခဲ့သည်”

တစ်ဖန် နာဇီလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ပါရဂူတစ်ဦးဖြစ်သူ ဝီလျံ ဟိုးဘဲလ်၏ ပြောကြားချက်အရ ဘောမန်းနှင့် အခြားနာဇီအရာရှိများ သည် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံတွင် ဌာနခွဲတစ်ခုဖွင့်လှစ်၍ အရှေ့ဂျာမနီနှင့် အနောက်ဂျာမနီတို့အား ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများအဖြစ် ရောက်ရှိ လာအောင် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်နေကြကြောင်းဖြင့် ၁၉၅၁ ခုနှစ်က နိုင်ငံတကာ သတင်းဖြန့်ချိရေးဌာနမှ သတင်းတစ်ပုဒ် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်စပိုင်ဖြစ်နိုင်သည်ဟူသော အယူအဆ နှင့် ပတ်သက်၍ ကော်နယ်လီယပ်စ်ယန်းဆိုသူ၏ ပြောကြားချက်မှာ လည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်။

ကော်နယ်လီယပ်စ်ယန်းမှာလည်း အခြားသူမဟုတ်။ 'အရှည်လျား ဆုံးနေ့'၊ 'နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ' စသော ကမ္ဘာကျော် စစ်မှတ်တမ်းကြီး များကို ရေးသားခဲ့သည့် စာရေးဆရာကြီးပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ်က အဆိုပါ စာရေးဆရာကြီးသည် ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ် ကြီးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းမှ အဖြစ် အပျက်များကို မေးမြန်းခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ ခဲ့ရာတွင် -

“ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်က ဟစ်တလာနဲ့သူနဲ့ တစ်ခါတုန်းက လျှို့ဝှက်ပြီး တွေ့ခဲ့ကြတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဟစ်တလာနဲ့ အဲဒီဗိုလ်ချုပ်အပြင် တခြားလူဆိုလို့ အနားမှာ မာတင် ဘောမန်းတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဟစ်တလာက အရှေ့ဘက်စစ်မျက်နှာမှာ ဂျာမန်တပ်မတော်အရာရှိတွေ အပြောင်း အရွှေ့လုပ်ဖို့ အမိန့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို အမိန့်ပေးပြီးနောက် နှစ်

* 'The Longest Day'. 'The Last Battle'. by Cornelius Ryan.

နာရီလောက် ကြာတဲ့အခါမှာ ရုရှားအသံလွှင့်ဌာနကနေပြီး ဘယ် ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေကို ဘယ်စစ်မျက်နှာမှာပြောင်းပစ်လိုက်ပြီ၊ ဘယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေရာကို ဘယ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရောက်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာကို နာမည်တွေနဲ့ တိတိကျကျဖော်ပြပြီး စစ်ဆင်ရေး သေနင်္ဂဗျူဟာအသစ် ကို ဘယ်လိုချမှတ်လိုက်ပြီဆိုတဲ့အကြောင်း အသေးစိတ် အသံလွှင့် ကြေညာသွားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်”

စာရေးဆရာကြီး ကော်နယ်လီယပ်စ်ယန်း၏ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ် မှာ ရှင်းနေသည်။ ဂျာမန်စစ်မြေပြင်တပ်မူးကြီးများ အပြောင်းအရွှေ့ လုပ်ရန် ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးအား လျှို့ဝှက်စွာ အမိန့်ပေးခဲ့စဉ်က အနားတွင် လူစိမ်းဆို၍ ဘောမန်းတစ်ယောက်သာ ရှိနေသည်။ နာရီ ပိုင်းအတွင်း ဤအပြောင်းအရွှေ့သတင်းများကို ဆိုဗီယက်ရေဒီယိုမှ နာမည်နာမနှင့်တကွ အတိအကျ အသံလွှင့်သွားခဲ့ရာ သစ္စာဖောက် တရားခံမှာ မာတင်ဘောမန်းမှတစ်ပါး အခြား မည်သူဖြစ်နိုင်ပါမည် နည်း။

သို့ဖြစ်လျှင် ယခု ဂါလင်၏ စာအုပ်တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း ဘောမန်း သည် ထိုစဉ်ကပင် ဆိုဗီယက်သူလျှို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်ဟူသော အချက်မှာ ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

ဖြစ်နိုင်သည် မဖြစ်နိုင်သည် အပထား၊ ဟုတ်သည် မဟုတ်သည် အပထား။ ဂါလင်ကမူ အခိုင်အမာပင် စွပ်စွဲခဲ့သည်။

“ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်စပိုင်ဖြစ်သည်”

ဘောမန်း ဖိုင်တွဲအမှတ် ၃၆

“အပိုင်းခံထားရသော ဘာလင်မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည့် လွန်ခဲ့သော ၂၇ နှစ်အချိန်မှစ၍ နာဇီလက်ထောက်ခေါင်းဆောင် မာတင်ဘောမန်းအား အကြိမ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ‘တွေ့’ခဲ့ကြသည်ဖြစ်ရာ သူ့ကို ပျောက်ဆုံးနေသူ တစ်ယောက်ဟူ၍ ဆက်လက်ခေါ်ဆိုသတ်မှတ်ရန်ပင် ခဲယဉ်းနေပေသည်”

ကမ္ဘာကျော် နယူးစပီပီမဂ္ဂဇင်းက ပျောက်ဆုံးနေသော မာတင်ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၇၃ ခုနှစ်က အထက်ပါအတိုင်း ‘ခန်းခနဲ’ဖြင့် ကောက်ချက်ချခဲ့ဖူးသည်။

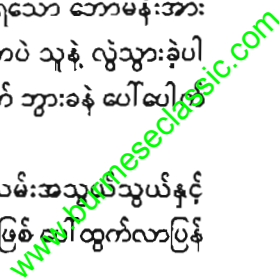
မှန်လည်းမှန်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင်အောင် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံဘောမန်းအား ဘယ်မြို့ဘယ်ရွာတွင် ဘယ်သူကတွေ့ခဲ့သည်၊ ဘယ်တိုင်းဘယ်ပြည်တွင် ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့သည်၊ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဌာနတွင် ဘယ်နေ့ကတွေ့ခဲ့သည် စသည်ဖြင့် တိုင်းပြည်ပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့တွင် လူပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့က အကြိမ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဘောမန်းအား တွေ့ခဲ့

မြင်ခဲ့ကြသည်ဟု ပြောဆိုရေးသားခဲ့ကြရာ ပျောက်ဆုံးနေသူမဟုတ်တော့ဘဲ နေရာတကာတွင် လူတကာက တွေ့နေရသူတစ်ယောက်လို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဘောမန်းအား နေရာအနှံ့အပြားတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသူ အများအပြားရှိခဲ့သလို ဘောမန်းသေပြီဟု သေချာပေါက် အပိုင်ပြောသူများလည်း ဒုနဲ့ဒေး ရှိခဲ့သည်။ ဘာလင်မြို့မှ ဖောက်ထွက်ရင်း တင့်ကားဘေးတွင် အမြောက်ဆန် ပေါက်ကွဲထိမှန်၍ မဂ္ဂမလှ သေခဲ့ပြီဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘာလင်မြို့၏ တစ်ခုသောလမ်းမကြီးပေါ်တွင် စင်းစင်းကြီး သေနေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တောင်အမေရိကတိုက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့ပြီဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပါရာဂွေးနိုင်ငံတွင် ဘောမန်း၏အလောင်းကို ဖြူပုံနှံသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်ဟူ၍လည်းကောင်း ဘောမန်းအား နေရာအမျိုးမျိုးတွင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်ဟူ၍ လူအမျိုးမျိုးက တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောခဲ့ကြသည်။ သည်အထဲတွင် ဘောမန်းအား ဆိုဗီယက်စပိုင်ပါဟူ၍ အခိုင်အမာပြောခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်ဂါလင်ကပင် ဘောမန်းတစ်ယောက် ရုရှားနိုင်ငံတွင် သေဆုံးခဲ့ပြီဟူ၍ ပြောခဲ့ပြန်သေးသည်။

ထိုသို့ သေလိုက်ရှင်လိုက် ပေါ်ချည်ပျောက်ချည်ဖြင့် မတည်မမြဲ ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် လူတကာပြောသမျှ ခံနေရသော ဘောမန်းအား ‘သူမသေပါဘူး၊ ရှိပါသေးတယ်၊ မနေ့တစ်နေ့ကပဲ သူ့နဲ့ လွဲသွားခဲ့ပါတယ်’ဟူ၍ အတိအလင်း ပြောလာသူတစ်ယောက် ဘွားခနဲ ပေါ်ပေါ်လာလာပြန်သည်။

ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဇာတ်လမ်းအသွယ်သွယ်နှင့် ပတ်သက်၍ ထိုသို့ သူ့ထက်သူ လူစွမ်းကောင်းအဖြစ် ပေါ်ထွက်လာပြန်

သူမှာ သတင်းစာဆရာ စာရေးဆရာ ဖားအဂိုးဆိုသူ ဖြစ်သည်။

ဖားအဂိုးသည် ဟန်ဂေရီနိုင်ငံတွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည့် ဟန်ဂေရီ အမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်၍ ဥရောပတိုက်နှင့် အိသီယိုးပီးယား(ယခင်က အဘီဆီးနီယား)နိုင်ငံတို့တွင် သတင်းစာဆရာအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ သူသည် ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူကာ သတင်းစာဆရာ စာရေးဆရာဘဝဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလာခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဖားအဂိုးသည် စာရေးဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် ထင်ရှား ကျော်ကြားသူဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦး၏ ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်လည်ရိုက်ကူးခဲ့သော 'ပက်တွန်' အမည်ရှိ ရုပ်ရှင်ကားနှင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်း ဝှံးကြံခံရသည့် အဖြစ်အပျက်ကို မှတ်တမ်းတင်ထားသော 'တိုးရာ-တိုးရာ-တိုးရာ' ရုပ်ရှင်ကားများမှာ ဖားအဂိုး၏ စာအုပ်များကို အခြေခံ၍ ဇာတ်ညွှန်း ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် သူလျှိုလောက အရွပ်တော်ပုံများကို စိတ်ပါဝင်စားဖွယ်ရာ ခရေစတိုင်းကျ ဖော်ပြထားသော 'မြေခွေးများ၏ ကစားနည်း' အမည်ရှိ ကမ္ဘာကျော်စာအုပ်သည်လည်း ဖားအဂိုး၏ လက်ရာပင်ဖြစ်သည်။

ဖားအဂိုးသည် 'အရေးညက်' သော စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်၍ သူ့စာအုပ်များသည်လည်း 'ဈေးကွက်' တွင် စွဲတတ်ကြောင်း သိပြီးဖြစ်ရာ ဒါပဲလ်ဒေးစာအုပ်ထုတ်ဝေရေးကုမ္ပဏီက စာအုပ်နှစ်အုပ်ရေးပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ၍ စာရေးဆရာ ဖားအဂိုးအား စရန်ငွေအဖြစ် ဒေါ်လာတစ်သိန်းငါးသောင်း (မြန်မာငွေကျပ် ကိုးသန်းကျော်)ပေးခဲ့သည်။ ဖားအဂိုးသည် သူယူထားသော စရန်ငွေနှင့် ကန်ထရိုက်စာချုပ်

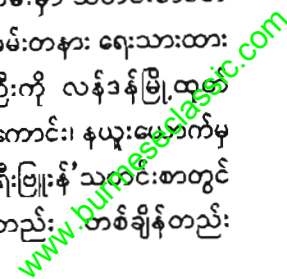
အရ ဖားအုပ်နှစ်အုပ်ရေးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ပထမစာအုပ်အဖြစ် ကမ္ဘာကျော် အက်ပ်ဘီဆိုင် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ဟောင်း အလက်ဂါပူးဗား၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုရေးရန် လျာထားခဲ့သည်။

သို့သော် ဤအတောအတွင်း အချို့သော စာရေးဆရာတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဖားအဂိုးသည် ဆိုင်မွန်နှင့် ရုပ်စတားအမည်ရှိ စာအုပ်ထုတ်ဝေသူများထံမှ စရန်ငွေ ဒေါ်လာတစ်သိန်းယူကာ အခြား ဆူလွယ်နပ်လွယ် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖုတ်ပုမီးတိုက် အမြန်ဆုံးရေးခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်ကို 'နိဂုံးချုပ်လိုက်သောအခါ' ဟူ၍ အမည်ပေးခဲ့ပြီး စာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာများမှာမူ 'ပျောက်ဆုံးနေသော မာတင်ဘောမန်း' အကြောင်းပေတည်း။

ဖားအဂိုးသည် ယနေ့ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်၊ ဂျာမနီ စသော အနောက်နိုင်ငံကြီးများတွင် လုပ်လေ့လုပ်ထရှိသည့်အတိုင်း ဘောမန်းအကြောင်း ရေးသားထားသော စာမူကို လုံးချင်းစာအုပ် မထုတ်ဝေမီ သတင်းစာကြီးများတွင် ရှေးဦးစွာ အခန်းဆက်ဖော်ပြရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ သတင်းစာများတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတွက် စာရေးဆရာ ဖားအဂိုးသည် သတင်းစာတိုက်များမှ စာမူခအဖြစ် နောက်ထပ် ဒေါ်လာတစ်သိန်းခန့် ရရှိခဲ့သေးသည်။

သို့ဖြင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလဆန်းတွင် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကြီး၏ ဟိုမှာဘက်ကမ်းနှင့် သည်မှာဘက်ကမ်းမှာ သတင်းစာဖတ်ပရိသတ်များသည် ဘာမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ တခမ်းတနား ရေးသားထားသည့် ဖားအဂိုး၏ အခန်းဆက်မှတ်တမ်းကြီးကို လန်ဒန်မြို့ထုတ် 'ဒေးလီအိမ်ပရက်စ်' သတင်းစာတွင်လည်းကောင်း၊ နယူးယောက်မှ 'ဒေးလီနယူးစ်' သတင်းစာနှင့် ချီကာဂိုမှ 'ထရီးပျူးနစ်' သတင်းစာတွင်လည်းကောင်း၊ တစ်နေ့တည်း တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ချိန်တည်း

* The Game of the Foxes; by Ladislav Farago.

ဖတ်ရှုခဲ့ကြရသည်။

'အကြံတူ နောက်လူသားစမြဲ' ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယခု ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဖားအဂိုး၏ ရေးသားချက်များသည် ယခင် ၁၀၇၁ ခုနှစ်က ဂါလင်၏စာအုပ်ထက် ပို၍ ဆွဲဆောင်မှုရှိသည် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဖားအဂိုးသည် သူ၏ အခန်းဆက်မှတ်တမ်းတွင် ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလကမှ ရိုက်ကူးခဲ့သည်ဆိုသော ဘောမန်း၏ ဓာတ်ပုံများကိုပါ ထူးထူးခြားခြား ပူးတွဲဖော်ပြခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ၁၉၇၆ ခုနှစ်က ဂါလင်၏စာအုပ်တွင် ဘောမန်းသည် ဆိုဗီယက်သူလျှိုအဖြစ်ဖြင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတွင် ဆေးဆုံးခဲ့ပြီဟု ဖော်ပြပါရှိခဲ့သော်လည်း ယခု ဖားအဂိုးကမူ ဘောမန်းသည် အသက်မသေ သေးဘဲ တောင်အမေရိကတိုက်တွင် 'ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာစွာရှိနေသည်ဟူ၍ အတိအလင်း ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

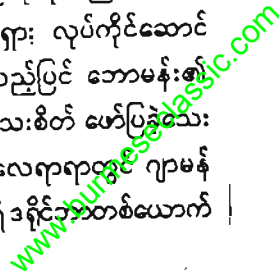
စာရေးဆရာ ဖားအဂိုးသည် ထိုသို့ရေးသားခဲ့ရာ၌ သူကိုယ်တိုင် တောင်အမေရိကတိုက်မှ နိုင်ငံပေါင်း ၆ နိုင်ငံသို့ ၉ လတိုင်တိုင် သွားရောက်လေ့လာခဲ့ပါသည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် သူသည် ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသေးသည်ဆိုသော မာတင်ဘောမန်းအား တောင်အမေရိကတိုက်တွင် သူကိုယ်တိုင် တပ်တပ်အပ်အပ် မြင်တွေ့ခဲ့ရခြင်းမဟုတ်ဘဲ ယခင်ယခင် 'နောင်တော့ နောင်တော်ကြီးများ' လို့ အခြားသူတစ်ယောက်၏ ပြောကြားချက်ကို တစ်ဆင့်ပြန်၍ 'ဖောက်သည်ချ'ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်နေပြန်သည်။

ဖားအဂိုး၏ ရေးသားချက်တွင် ဘောမန်းသည် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ 'ဂိုးလ်စတီနန်း' ဟူသောအမည်ဖြင့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်က ရောက်ရှိခဲ့သည်။ အာဂျင်တီးနားသမ္မတ အာဏာရှင်ပီရွန်သည် ဘောမန်းအား

ဘေးမသိရန်မခံဘဲ စိတ်အေးလက်အေး နေနိုင်ရန် စောင့်ရှောက်စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကူညီခဲ့သည်အတွက် ဘောမန်းက သူနှင့်အတူပါလာသည့် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်လောက်အောင် များပြားလှသော ပစ္စည်းဥစ္စာရွှေငွေရတနာများထဲမှ ဒေါ်လာသန်း ၂၀၀ ခန့်ကို သမ္မတပီရွန်အား ပေးခဲ့ရသည်... စသည်ဖြင့် ပါရှိခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဘောမန်းသည် အာဂျင်တီးနားတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ မဲ့တစ်ပေါက်မစွန်းဘဲ နေထိုင်လာခဲ့ရုံမျှမက အိုက်ခံမန်းအပါအဝင် ဝရမ်းပြေး နာဇီစစ်တရားခံများ၏ 'ဂျီဒီဖားသား' အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် အာဏာရှင် ပီရွန်ပြုတ်ကျသွားသောအခါ ဘောမန်းသည် အခြေအနေမကောင်းသဖြင့် ဘရာဇီးလ်နှင့် ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံများသို့ ပြောင်းခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် အိုက်ခံမန်း အဖမ်းခံရသောအခါ ဘောမန်းသည် ဘရာဇီးလ်မှ ချီလီနိုင်ငံသို့ ပြေးခဲ့ပြန်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ထိုနိုင်ငံတွင် အာဂျင်တီးနားနယ်စပ်နှင့်နီးသော နေရာတစ်နေရာ၌ ခံတပ်သဖွယ် လက်နက်မျိုးစုံ တပ်ဆင်ထားသည့် အဆောက်အအုံတစ်ခုတွင် ခိုလှုံနေခဲ့သည်။ ထိုနေရာမှနေ၍ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံမှ သူ၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများကို စီမံခန့်ခွဲနေခဲ့သည့်ပြင် နောက်ပိုင်း၌ သူသည် အာဂျင်တီးနားတောင်ပိုင်းနှင့် ပါရာဂွေးမြောက်ပိုင်းမှ ကျွန်းသစ်ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများကိုပင် လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ဖားအဂိုးသည် ဘောမန်း၏ သွားလာလှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံများကို ထိုသို့အတိအကျ ရေးသားခဲ့သည်ပြင် ဘောမန်း၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အတွင်းရေးများကိုပါ အသေးစိတ် ဖော်ပြခဲ့သေးသည်။ သူ့အဆိုအရ ဘောမန်းသည် သူ့သွားလေရာရာတွင် ဂျာမန်စကားပြောတတ်သည့် 'ဂျော့ အိုဟာစ်ဂင်' အမည်ရှိ ဒဂိုင်ဘာတစ်ယောက်

ကို သက်တော်စောင့်အဖြစ် အမြဲခေါ်သွားလေ့ရှိသည်။ ထို့ပြင် သူ့လက်ဗွေပုံစံကို မရနိုင်စေရန်အတွက် ပလတ်စတစ်လက်အိတ်တစ်ခုကို နေ့ရောညပါ စွပ်ထားလေ့ရှိသည်။ သူသည် စန်တီယာဂိုမြို့မှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ သားသမီးလေးယောက်ပင် ရရှိခဲ့သည် စသည်ဖြင့် ခရေစတိုတွင်းကျ ပါရှိခဲ့သည့်ပြင် နောက်ဆုံး၌ လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်ကပင် ဘောမန်းသည် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဆာလ်ဘာပြည်နယ်တွင် အခြေစိုက်နေထိုင်လျက်ရှိသည်ဟူ၍ တိတိကျကျ ဖော်ပြခဲ့သည်။

အမှန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖားအဂိုး၏ အထက်ပါရေးသားချက်များမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောပလောက်အောင် ထူးခြားလှသည်ဟု မဆိုနိုင်ဘဲ ယခင်ယခင်က အများတကာတို့ ပြောခဲ့ကြားခဲ့ ရေးခဲ့သားခဲ့ကြသည့် ဖြစ်ရပ်များနှင့် 'ဆင်တူရိုးများ သံတူကြောင်းကွဲ' များသာဖြစ်သည်။

သို့သော် ဖားအဂိုး၏ မှတ်တမ်းတွင် အများနှင့်မတူ ထူးခြားသည့် အချက်တစ်ချက် ပါရှိခဲ့သည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ဗြူနိုအဲရစ္စမြို့မှ စီအိုင်အေထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျူအန်ဗီလက်စ်ကိုဆိုသူသည် လွန်ခဲ့သည့် အောက်တိုဘာလ ၁၉၇၂ ခုအတွင်းကပင် ဘောမန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ခဲ့သည်ဟုသောအချက်ပင် ဖြစ်သည်။

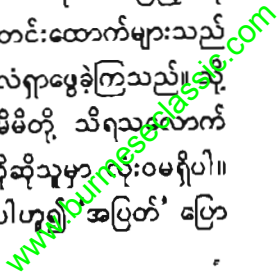
ဖားအဂိုး၏ ရေးသားချက်အရ အဆိုပါ စီအိုင်အေအဖွဲ့ဝင် ဗီလက်စ်ကိုသည် တစ်နေ့တွင် အရေးတကြီးကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ချီလီနိုင်ငံနယ်စပ်ဒေသမှ မင်ဒိုဇာမြို့ကလေးသို့ အလျင်အမြန် သွားရောက်ခဲ့ရသည်။ သူသွားရသည့် အကြောင်းရင်းမှာ ထိုမြို့ကလေးမှ လူဝင်လူထွက် အရာရှိတစ်ယောက်က ရိုကာဒိုဘောယားဟူသော အမည်ဖြင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ကိုင်ဆောင်ထားသည့် မသင်္ကာဖွယ်ရာ လူစီမံ

တစ်ယောက်အား အမြန်လာရောက်စစ်ဆေးပါရန် သူ့ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဗီလက်စ်ကိုသည် မင်ဒိုဇာမြို့မှ လူဝင်လူထွက်ဌာနသို့ ရောက်သွားသောအခါ အဆိုပါ မသင်္ကာဖွယ်ရာ လူစီမံမှာ အခြားမဟုတ်ဘဲ မာတင်ဘောမန်းဖြစ်နေသည်ကို တအံ့တဩတွေ့လိုက်ရသည်။

သို့သော် ဗီလက်စ်ကိုသည် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ရမည်ကို ဗြူနိုအဲရစ္စမြို့ရှိ ဌာနချုပ်သို့ လှမ်း၍ အမိန့်တောင်းခံနေစဉ် အဆိုပါလူစီမံ(မာတင်ဘောမန်း)သည် အမှတ်တမဲ့ လှစ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဖားအဂိုးရေးသားခဲ့သော အဖြစ်အပျက်သည် ရုတ်တရက်အားဖြင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အလွန်ကောင်းနေသော်လည်း သတင်းစာဖတ် ပရိသတ်အများအပြားက လက်မခံနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ မယုံကြည်နိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ကြသည်။ 'စီအိုင်အေ ဗီလက်စ်ကိုသည် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးက အရေးတကြီး အလိုရှိနေသည့် ဧရာမ နာဇီစစ်တရားခံ ဘောမန်းအား အရှင်လတ်လတ် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့နေရပါလျက် ချက်ချင်းလက်ငင်း ဖမ်းဆီးခြင်းမပြုဘဲ ဘာကြောင့် ဗြူနိုအဲရစ္စမြို့သို့ အမိန့်လှမ်းတောင်းနေရပါသလဲ' ဤအချက်မှာ စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်သည်။

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အဖြစ်အပျက်အားလုံး အပြည့်အစုံ မေးမြန်းကြရန်အတွက် ဗြူနိုအဲရစ္စမြို့မှ သတင်းထောက်များသည် စီအိုင်အေဗီလက်စ်ကိုအား အပူတပြင်း လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အာဂျင်တီးနား အာဏာပိုင်များက မိမိတို့ သိရသလောက် ဤနိုင်ငံတွင် စီအိုင်အေအဖွဲ့ဝင် ဗီလက်စ်ကိုဆိုသူမှာ မရှိပါ။ ဤနာမည်ကိုလည်း တစ်ခါတုရားမှ မကြားဖူးပါဟူ၍ အပြတ် ပြော

လိုက်ကြသည်။ ထို့ပြင် မင်ဒိုစာမြို့မှ လူဝင်လူထွက် အရာရှိများက လည်း လွန်ခဲ့သည့် ရက်ပေါင်း ၆၀ အတွင်း မိမိတို့ဌာနသို့ ရိုကာနီ ဘောယား ဟူသောအမည်ဖြင့် နိုင်ငံကျားလက်မှတ် ကိုင်ဆောင်လာ သူဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိပါဟု 'အပိုင်' ပြောလိုက်ကြပြန်သည်။

ဤတွင် စာရေးဆရာကြီး ဖားအဂိုးမှာ ဒုက္ခလှလှကြီးတွေ့၍ အရှက်ကောင်းကောင်းကြီးကွဲတော့သည်။ သူ့အတွက် ပို၍ဆိုးသည်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အဖြစ်အပျက်သာမက သူ့မှတ်တမ်းထဲတွင်ပါရှိသည့် ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်သော အခြား အချက်အလက်များမှာလည်း မမှန် ကန်ဘဲ လုပ်ကြံထားသလို တစ်ဖက်ပရိသတ်၏ အပြောအဆို ခံရပြန် သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဥပမာ သူက ဘောမန်းသည် ယခုနောက်ဆုံး အာဂျင်တီးနား နိုင်ငံတွင် ဗွန်ဟိုလန်နှင့် ဟာလ်ဘက်ချ်ဆိုသူတို့၏ လယ်ယာကွင်း ပြင်ထဲတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်ဟု ဖော်ပြခဲ့ရာ သူပြောသည့် ဗွန်ဟို လန်နှင့် ဟာဘက်ချ်တို့မှာ အာဂျင်တီးနားတွင် ဘယ်ခြံ၊ ဘယ်မြေ၊ ဘယ်ကွင်းကိုမှ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ဘောမန်းသည် ဆာလ်တာပြည်နယ်မှ ရန်ချိုဂရန်ဒီအမည်ရှိ လယ်ယာကွင်းပြင်ထဲတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်ဟု ဖားအဂိုးက ရေးသားခဲ့ရာ အမှန်စင်စစ် အဆိုပါ ပြည်နယ်တွင် ရန်ချိုဂရန်ဒီအမည်ဖြင့် လယ်ယာကွင်းဟူ၍ လုံးဝမရှိဘဲ အင်ပါစကာချီဟူသော လယ်ယာကွင်းကြီးသာ ရှိခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဖားအဂိုးရေးသားခဲ့သည့် အချက်အလက်များထဲတွင် အာဂျင်တီးနားသမတ ဖရွန်ဒီဇီ(ပီရွန်ပြုတ်ကျဲဗြီးနောက် တက်လာသူ) သည် အိုက်ခံမန်းအား ဖမ်းဆီးခဲ့သော အစွဲရေးစုံထောက်များအား အကူအညီပေးခဲ့သည်ဟု ပါရှိခဲ့သည်။ တကယ့်အဖြစ်မှန်မှာ အဆိုပါ သမ္မတဖရွန်ဒီသည် အိုက်ခံမန်းအား တိတ်တဆိတ် ဖမ်းဆီးသွားခဲ့

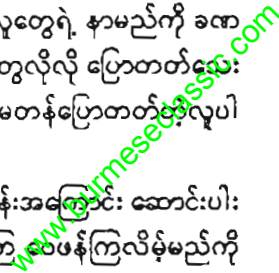
ကြခြင်းအတွက် ထိုစဉ်က အစွဲရေးအစိုးရအား အပြင်းအထန် ကန့် ကွက်မှုများပင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယခု ဖားအဂိုး၏ ရေးသား ချက်သည် မိမိအား သက်သက် သိက္ခာချခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ သမ္မတ ဖရွန်ဒီဇီက ဝေဖန်ပြောဆိုခဲ့ပြန်သည်။

ထို့ပြင် နာဇီစစ်တရားခံများအား အမဲလိုက်သလို လိုက်ခဲ့သော ဝေဆန်သာကလည်း 'ကျုပ်အနေနဲ့ဟော့ ဖားအဂိုးရေးတာတွေကို ကကြီးကနေ အ၊အထိ ဘာတစ်ခုမှ အယုံအကြည်မရှိပါဘူး' ဟူ၍ပင် ပစ်ပစ်ခါခါ ပြောခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ဖားအဂိုး၏ အခန်းဆက်မှတ်တမ်းကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ 'ဘောမန်းအား တောင်အမေရိကတိုက်တွင် တွေ့ခဲ့ရသည်' ဆိုသောအချက်ကို သတင်းစာများက ကာတွန်းရုပ်ပြောင်များဖြင့် 'သရော်' ခဲ့ကြပြန်သည်။

ထိုသို့ အဘက်ဘက်က အပြောအဆိုခံခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ ဒေါ်လာ နှစ်သိန်းကျော် 'ဘော်ချက်' ၍ နာမည်ကြီးသည်ထက်ကြီးအောင် လုပ်ခဲ့ မိသော စာရေးဆရာ ဖားအဂိုးမှာ 'ဆိုင်ထဲလိုက်ပါမှ နံကြီးတက်နင်းမိ သလို' ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ လူတကာ၏ တံတွေးခွက်တွင် ပက်လက်မျောခဲ့ရ သည်။ သူနှင့်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကမူ 'ဒီလူဟာ သိပ်ပြီး ထင်ပေါ်ချင်တဲ့လူပဲ။ စကားလည်း သိပ်များတယ်။ အရေးကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တွေနဲ့ သူနဲ့တွေ့ခဲ့ရတယ်ဆိုရင်လည်း အဲဒီလူတွေရဲ့ နာမည်ကို ခဏ ခဏ စကားထဲမှာထည့်ပြီး သူ့သူငယ်ချင်းတွေလိုလို ပြောတတ်တယ်။ ဘာမဆို လူတကာ 'ကျွ' အောင် အင်မတန်ပြောတတ်တဲ့လူပါ ပဲ' ဟူ၍ပင် အမနာပ ပြောခဲ့သည်။

ဖားအဂိုးသည် သူရေးလိုက်သော ဘောမန်းအကြောင်း ဆောင်းပါး ရှည်ကြီးအတွက် လူတကာက ပြောကြဆိုကြ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်ကို

မသိမဟုတ်။ ကြိုတင်၍ သိခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်လလောက်က ကလစ်ဖိုအိုင်ဗင်းဆိုသည့် စာရေးဆရာတစ်ယောက်သည် ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်အကြောင်းကို 'ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ' ဟူ၍ လိမ်လည်ရေးသားခဲ့မှုကြောင့် ရုံးပြင်ကနားရောက်ကာ အကြီးအကျယ် အရှက်ကွဲခဲ့ရသည်။ ထိုကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ စာဖတ်ပရိသတ်က စာရေးဆရာများအပေါ် အတော်ကလေး အယုံအကြည် ကင်းမဲ့နေခဲ့ကြရာ ဖားအဂိုးသည် ထိုအချိန်ထိုအခါမျိုးတွင် 'ဘာမန်းအကြောင်း' သူရေးထားသည်ကို ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိခြင်းမပြုသေးဘဲ အခြေအနေအရ ဆိုင်းငံ့ထားခဲ့သေးသည်။

“အဲဒီတုန်းက ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ်တောင် ပြောမိပါသေးတယ်။ ဒီလို အချိန်မျိုးမှာ ငါ ဘာပဲရေးရေး ငါ့ကိုလည်း ဒီလိုအစားထဲက ထင်ကြမှာပဲ” လို့ ဟုတ်လည်းဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းကဆိုရင် မာတင်ဘောမန်းကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် လက်ဆွဲခေါ်လာပြီး မက်ဒီဆင်ပန်းခြံထဲက စင်မြင့်ပေါ်တက်ပြရင်တောင် ဒါ ညာတာ၊ လိမ်တာပဲလို့ လူတွေက ကျုပ်ကို ထင်ကြဦးမှာ”

ဖားအဂိုးသည် ထိုအချိန်က ထိုသို့ပြောခဲ့၍ သူရေးထားသော ဘောမန်းအကြောင်း ဆောင်းပါးရှည်ကြီးကို ပုံနှိပ်သေးဘဲ ဆယ်လခန့် ဆိုင်းထားခဲ့သေးသည်။ သည်ကြားထဲက ယခုပုံနှိပ်ဖြန့်ချိလိုက်သည့် အခါ ပြောမိအောင် ပြောလာကြသည်။

၁၉၇၂ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ၏ ပထမရက်သတ္တပတ်အတွင်းက ဖြစ်သည်။ နေရာမှာ လန်ဒန်မြို့ကြီး၏ တစ်ခုသော ဟိုတယ်ကြီး၏ တစ်ခု

* နယူးယောက်မြို့တော်မှ လူထုစည်းစားပွဲကြီးများ၊ နိုင်ငံရေးတရားပွဲကြီးများနှင့် ကမ္ဘာကျော် လက်ထုပွဲကြီးများကျင်းပရာ ပန်းခြံကြီး ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ

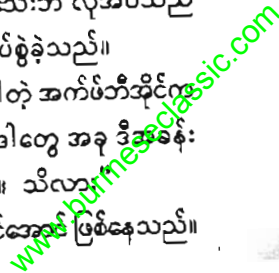
သော တည်းခိုခန်းထဲတွင် ဖြစ်သည်။

အသက် ၆၀ ကျော် ၇၀ နီးပါးခန့် ကျွဲကော်ကိုင်ငံမျက်မှန်တပ်ကာ ဖွေးဖွေးဖြူနေသော နှုတ်ခမ်းမွေး မုတ်ဆိတ်မွေး ပါးမြိုင်းမွေးများဖြင့် အပြာနုရောင် ညဝတ်အင်္ကျီ ဘောင်းဘီဝတ်ဆင်ထားသည့် ထိပ်ပြောင်ပြောင် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်သည် အကြီးအကျယ် ဒေါပွနေဟန်ဖြင့် သူ့ရှေ့တွင် ဣန္ဒြေရရထိုင်နေကြသော လူနှစ်ယောက်အား တစ်စုံတစ်ရာ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောနေသည်။

“ဘောမန်း ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ် သေသေချာချာ သိထားပြီးသားဗျ။ တကယ်လို့သာ အိပ်စပ်ရက်စိတ်သတင်းစာက အခုလို သောက်ရမ်းဖွင့်မချဘူးဆိုရင် ဒီထက်တောင် ပိုပြီး သိရမှာတွေရှိသေးတယ်”

ဒေါသတကြီးဖြင့် အော်ဟစ်ပြောဆိုနေသော ဤအဘိုးကြီးမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ယခုတလော လူတကာ အပြောခံနေရသည့် စာရေးဆရာကြီး ဖားအဂိုးပင်ဖြစ်သည်။ သူရေးလိုက်သည့် အခန်းဆက်ဆောင်းပါးရှည်ကြီးအတွက် ဂယက်ရိုက်နေသော သတင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ တိုင်းမဂ္ဂဇင်းမှ သတင်းထောက်များကို ရှင်းပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူက သူ့အပေါ်တွင် ယခုကဲ့သို့ လူအများက မယုံကြည်လောက်အောင် ဖြစ်ရသည်မှာ လန်ဒန်ဒေလီအိပ်စပ်ရက်စိတ်သတင်းစာက သူ့ဆောင်းပါးကိုဖော်ပြရာ၌ အချိန်မကျသေးဘဲ လိုအပ်သည်ထက် ပုံကြီးချဲ့ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲခဲ့သည်။

“ကျုပ်ဆိုမှာ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး အပြည့်အစုံပါတဲ့ အက်ဖ်ဘီအိုင်ထုတ်ဖိုင်တွေရှိတယ်ဗျ။ ဂျာမန်ဖိုင်တွေလည်းရှိတယ်။ အဲဒါတွေ အခု ဒီအခန်းထဲမှာရှိတယ်။ ဟောဒီအခန်းထဲမှာကို ရှိတယ်။ သိလား။ စာရေးဆရာကြီးသည် သူ့ဒေါသကို မထိန်းနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

သတင်းထောက်များမှာ ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဘဲ သူပြောသမျှထက် သာ ငေး၍ နားထောင်နေမိကြသည်။

ဖားအဂိုးက ဘောမန်းအား ယနေ့အထိ ဖမ်းမမိဘဲ ဖြစ်နေရသည် အကြောင်းရင်းကိုပင် ရှင်းပြလိုက်သေးသည်။

“ကျုပ် ခင်ဗျားတို့ကို တိတိကျကျ ပြောလိုက်မယ်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်က အစွဲရေးဟာ တောင်အမေရိကနိုင်ငံတွေအားလုံးနဲ့ နားလည်မှု တစ်ခု လုပ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ သူတို့က နာဇီတွေကို လိုက်မဖမ်းတော့ပါဘူး။ နာဇီတွေကို ပြန်တောင်းဖို့လည်း မကြိုးစားတော့ပါဘူးလို့ ကတိပေးတယ်။ အဲဒီလို နာဇီတွေနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ပြဿနာအားလုံးကို အပြီးအပိုင် ပိတ်ပစ်လိုက်တဲ့အတွက် အပြန်အလှန် အားဖြင့် တောင်အမေရိကနိုင်ငံတွေဟာ ကုလသမဂ္ဂ(အာရပ် အစွဲရေး ပဋိပက္ခ)မှာ အစွဲရေးဘက်က မဲပေးရမယ်လို့ဆိုတယ်။ အဲဒီတော့ ယခုလိုအခြေအနေမျိုးမှာ ဘောမန်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကိုသွားပြီး သစ္စာဖောက်ဦးမှာလဲ”

ဖားအဂိုး၏ အကြောင်းပြချက်မှာ ကြီးကျယ်လှသည်နှင့်အမျှ သူ့လေသံမှာလည်း ‘မြင့်’နေသည်။ သူ့ကိုယ်ကိုယ် ‘ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ’ တစ်ယောက်၏ အမူအရာမျိုး ပေါက်နေသည်။

ပြောရင်းဆိုရင်းဖြင့် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝ ရှိနေသူတစ်ယောက်၏ ဟန်ပန်မျိုးဖြင့် စောစောကထက် အသံကို ပိုမြင့်၍ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“ကျုပ်ကိုယ်တိုင် မာတင်ဘောမန်းနဲ့ အဆက်အသွယ်ရတော့မလို့ နည်းနည်းပဲလိုတော့တယ်ဗျ။ သိလား။ အခု ဒီဇာတ်လမ်းတွေသာ မပေါက်ကြားရင် အခုလောက်ဆို ကျုပ် သူ့ကို တွေ့ပြီးနေပြီ”

တကယ်ပင် ‘ကျ’အောင်ပြောတတ်သည့် စာရေးဆရာဖြစ်သည်။

နာဇီအမဲလိုက်မှဆိုး ဝေဆန်သာကမူ ဖားအဂိုးသည် လျှို့ဝှက်သော နာဇီမြေအောက်ဂိုဏ်းသားများထံမှ ဤမဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံထားသော သတင်းများကို ရဲခဲဟန်တူသည်ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။ အနောက် ဂျာမနီ၊ အစွဲရေး၊ မေရိကန်နှင့်တကွ အာရှတိုက်နားမှ ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိများအနေဖြင့်လည်း ဖားအဂိုး၏ ရေးသားချက်များအပေါ် အထူးဂရုစိုက်၍ လေ့လာသုံးသပ်ခဲ့ကြသည်။ ဤသည်မှာ သူတို့၏ အလုပ်ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့အဖို့ရာ၌ ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ သတင်းထူးတစ်ခုခု ပေါ်ပေါက်လာသည့်အခါတိုင်း ထိုသတင်းသည် အခြေအမြစ် ရှိမရှိ လေ့လာသုံးသပ်ကြရသည်။ ထိုသတင်းကို အခြေခံ၍ လိုအပ်သည့် ထောက်လှမ်းမှုများကို ပြုလုပ်ကြရသည်။ ထိုသတင်းနှင့်အတူ ထောက်လှမ်းရှိသမျှ အချက်အလက်များကို ဖိုင်တွဲ၍ သိမ်းဆည်းကြရသည်။

အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ ဖရင့်ဖတ်မြို့မှ အစိုးရရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တားသည် ဖားအဂိုး၏ နောက်ဆုံးထုတ်ဖော်ရေးသားချက်များကို အပြန်အလှန် ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့သည်။ သူသည် ပျောက်ဆုံးနေသော မာတင်ဘောမန်း၏ အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ လိုအပ်သမျှ စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် သီးခြား တာဝန်ယူထားရသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဘောမန်းအမှုကို ‘ကိုင်း’နေရသူဖြစ်သည်။ သူက ဖားအဂိုး၏ ထုတ်ဖော်ရေးသားချက်များကို ‘ခိုင်လုံခြင်းမရှိ’ဟူ၍ ယူဆခဲ့သည်။ သူတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းအနေဖြင့်ဆိုလျှင် ဘောမန်းသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်က ဘာလင်မြို့မှ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားရင်း သေဆုံးသွားခဲ့ပြီဟု ယုံကြည်ထားခဲ့သည်။ ယခု ဖားအဂိုးက ဘောမန်းမသေသေး၊ ‘မနေ့တစ်နေ့ကပင် တွေ့ခဲ့သေးသည်’ဟု ဆိုလာပြန်သည်။

ရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တားအဖို့ရာ၌မူ ဘောမန်း သေသည်ဖြစ်စေ၊

ရှင်သည်ဖြစ်စေ ဒီလူကိုဆောင်ကြည့်ရန်မှာ သူ့တာဝန်ဖြစ်သည်။ ဒီလူနှင့် ပတ်သက်သမျှ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန်မှာ သူ့အလုပ်ဖြစ်သည်။ ဒီလူ့ အကြောင်း စုံစမ်းမှတ်တမ်းတင်ရန်မှာ သူ့ဝတ္တရားဖြစ်သည်။

ဖရင့်ဖတ်မြို့ တရားရုံးမှ တစ်ခုသောအခန်းထဲတွင် ပျောက်ဆုံးနေ သော ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ နှစ်ပေါင်း ၂၇ နှစ် (၁၉၇၂ ခုနှစ် အထိ)အတွင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းရရှိသမျှ သတင်းအချက်အလက်များ ကို စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားသည့် ဖိုင်တွဲပေါင်း ၃၅ တွဲရှိသည်။

“ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းလိုရသမျှ ဘောမန်းနဲ့ပတ်သက် တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို သေသေချာချာ ဆန်းစစ်ကြည့်လိုက်တိုင်း မမှန်တာတွေချည်း တွေ့ခဲ့ရတာပါပဲ။ ဒါမှမဟုတ် အတည်ပြုလို့ မရတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေချည်း ဖြစ်နေတာပါပဲ”

အစိုးရရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တားသည် ထိုသို့ ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ပေါ်ထွက်လာသော ဖားအရိုး၏ ရေးသားချက်များကို သိမ်းဆည်းရန် ဖိုင်တွဲသစ်တစ်ခုထဲသို့ စနစ်တကျ ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုဖိုင်တွဲကို နံပါတ်ရေးထိုးလိုက်သည်။

“ဘောမန်းဖိုင်တွဲ၊ အမှတ် ၃၆”

ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ ဘောမန်းသေပြီ

၁၉၇၃ ခု၊ ဧပြီလ ၁၀ ရက်...

နံနက် ၁၀ နာရီအချိန်...

အနောက်ကျာမနီ ဖရင့်ဖတ်မြို့ တရားရုံး အဆောက်အအုံခန်းမဆောင်

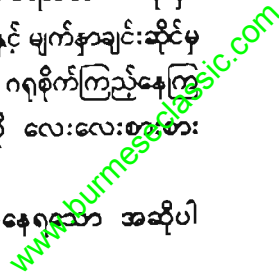
အတွင်း-

ဤနေ့ ဤရက် ဤအချိန် ဤခန်းမဆောင်အတွင်းမှ မြင်ကွင်းမှာ ခါတိုင်းနေ့များနှင့်မတူဘဲ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ထူးခြားနေသည်ကို တွေ့ရ သည်။

ခန်းမဆောင်အတွင်း၌ လူများဖြင့် ကျိတ်ကျိတ်တီးမနေသော်လည်း သူ့နေရာနှင့်သူ၊ သူ့ထိုင်ခုံနှင့်သူ ပရိသတ်မှာ ခန်းလုံးပြည့်ရှိနေသည်။

တစ်ခုထူးခြားသည်မှာ ခန်းလုံးပြည့်ရှိနေသော ပရိသတ်အားလုံးမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ဆူဆူညံညံပြုလုပ်ခြင်းမရှိဘဲ မိမိတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်နှာကိုသာ ဂရုစိုက်ကြည့်နေကြ ဖြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပြောကြားနေသော စကားများကို လေးလေးစားစား နားထောင်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ပရိသတ်အားလုံး၏ အာရုံစိုက်ခြင်းကို ခံနေရသော အဆိုပါ

ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းချင်းရာကို တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာဖြင့် စိတ်ပါလက်ပါ ပြောကြားလျက်ရှိနေသည်။ အသက် ၆၁ နှစ်ခန့်ရှိ ဥပဓိရုပ်ကောင်းလှသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အသံမှာ တိုးတိုးလည်းမဟုတ်။ ကျယ်ကျယ်လည်းမဟုတ်ဘဲ အခန်းတွင်းရှိ လူအားလုံးကြားလောက်ရုံမျှသာရှိသည်။ လေးနက်ခန့်ညားလှသော သူ့အသံမှ တစ်ပါး အခန်းတွင်း၌ ဘာသံမှမကြားရဘဲ ရှိနေသည်။

ရံဖန်ရံခါ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်သည် စကားကို အဆက်မပြတ်ပြောနေရာမှ သူ့နောက်ကျောရှိ နံရံတွင် အသင့်ချိတ်ဆွဲထားသည့် ကားချပ်များနှင့် ဓာတ်ပုံများကိုလည်းကောင်း၊ သူ့ဘေးနားရှိ စားပွဲပေါ် တစ်နေရာမှ ဖယောင်းဖြင့် ထုလုပ်ပုံသွင်းထားသည့် လူတစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းပုံနှင့် တခြားတစ်နေရာမှ လူဦးခေါင်းခွံနှင့် အရိုးများကိုလည်းကောင်း၊ ကိုင်တွယ်ညွှန်ပြသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် အခန်းတွင်းရှိ ပရိသတ်အားလုံးမှာ ပို၍ စိတ်ဝင်စားသည့်အမှုအရာများဖြင့် မသိမသာ ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ အနည်းငယ်ကုန်း၍ လည်တဆန့်ဆန့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်တတ်ကြသည်။

ထို့ပြင် အခန်းတွင်းရှိ လူအားလုံးလိုလိုသည် သူတို့လက်ထဲတွင် အသင့်ကိုင်ထားကြသည့် မှတ်စုစာအုပ်ငယ်ကလေးများတွင် သူတို့ရှေ့မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပြောသမျှ တစ်ချိန်လုံးလိုလို လိုက်၍ ရေးမှတ်နေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

သို့ဖြင့် ဤအခန်းတွင်းမှ ဤမြင်ကွင်းတစ်ခုလုံးကို ခြုံကြည့်လိုက်ပါက ရုတ်တရက်အားဖြင့် ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်က ဆေးကျောင်းသူ ကျောင်းသားများအား 'အနာတော်မီ'ခေါ် ခန္ဓာဗေဒပညာရပ်ကို သင်ကြားပြသ ပို့ချနေသည်ဟူ၍ပင် ထင်မှတ်စရာရှိသည်။

သို့သော် ဤသို့ထင်လျှင် တက်တက်စင်လွဲမည်သာဖြစ်သည်။

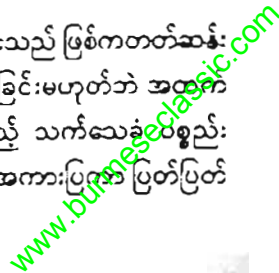
သို့ဖြစ်လျှင် ဤအခန်းထဲမှ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဤပရိသတ်သည် မည်သူမည်ဝါများဖြစ်၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤပရိသတ်အား မည်သည့်အကြောင်းချင်းရာများကို ပြောကြားနေခြင်းဖြစ်ပါသနည်း။

ဤမေးခွန်း၏အဖြေကို သိရန်အတွက် ကြာကြာစောင့်နေဖို့မလို။ အခန်းတွင်းရှိ ပရိသတ်များအား တစ်နာရီနီးပါးခန့် ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ပြီးနောက် အောင်မြင်ပီသစွာဖြင့် တစ်လုံးချင်း ဖြည်းဖြည်းစွာ ပြောကြားလိုက်သည့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ နောက်ဆုံးနိဂုံးချုပ်စကားအရ အဖြေကို သိနိုင်ကြသည်။

“အဲဒီလို အချက်အလက် အထောက်အထားတွေကို အခိုင်အမာ တွေ့ရှိကြရတဲ့အတွက် မာတင်ဘောမန်းပဟ ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၂ ရက်နေ့က ဘာလင်ကို ရုရှားတပ်တွေ နောက်ဆုံးဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်တဲ့ အချိန်မှာပဲ အဆိပ်သောက်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသွားခဲ့တယ် ဆိုတာ ဘာမှ သံသယဖြစ်စရာ မလိုတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မာတင်ဘောမန်းသေပြီဆိုတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော် ဒီနေရာကနေပြီး တရားဝင် ကြေညာလိုက်ပါတယ်”

ဤသို့ဖြင့် အနောက်ဂျာမနီ ပရင့်ဖတ်မြို့တွင် ၁၉၇၃ ခု၊ ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့က ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော သတင်းစာကွန်ပရင့်၌ အစိုးရရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တားက 'ဘောမန်းသေပြီ'ဟူသောသတင်းကို အတည်ပြု၍ တရားဝင်ကြေညာခဲ့သည်။

ထိုသို့ ကြေညာရာ၌ ရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တားသည် ဖြစ်ကတတ်ဆန်းသာမန်ကာရန်ကာ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ကြေညာခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ခိုင်လုံတိကျသည့် သက်သေခံပစ္စည်းအထောက်အထားများဖြင့် စနစ်တကျ အကိုးအကားပြုတတ်ပြတ် သားသား ကြေညာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ကကျင်းပသော သတင်းစာကွန်ဖရင့်တွင် ဘောမန်းသေပြီဟု တရားဝင်ကြေညာခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အစိုးရရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တား၏ ရှင်းလင်းတင်ပြချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

၁၉၇၂ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့က ဘာလင်မြို့ စည်ပင်သာယာရေးနှင့် ဆောက်လုပ်ရေးဌာနမှ ဝီလီစကီနီနှင့် ဖရိုက်ဆီအမည်ရှိ အလုပ်သမားနှစ်ယောက်သည် ဘာလင်မြို့ 'လားတားဘူတာရုံ' အနီးတွင် မြေအောက်ရေပိုက်လိုင်းတစ်ခုသွယ်ရန်အတွက် မြေကြီးများကို စက်ကိရိယာများဖြင့် တူးဖော်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ တူးဖော်နေခိုက် တစ်နေရာတွင် သူတို့အသုံးပြုနေသည့် မြေတူးစက်မှ လွန်သွားသည် မြေကြီးထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခု သော အမာခံ တစ်ခုကို တွေ့ရှိသည့်အနေဖြင့် 'ဒုတိယ'ခန့်မြည်သံကို ကြားလိုက်ကြရသည်။

ပထမတွင် စတိန်းနှင့် ဖရိုက်ဆီတို့သည် ယခင် မြေကြီးထဲတွင်မြုပ်နေသော ရေပိုက်အဟောင်းကို လွန်သွားဖြင့်ထိသည်ဟု ထင်မှတ်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် အသေအချာ စစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ထိုသို့ လွန်သွားဖြင့် ထိမိသည့်အရာမှာ ရေပိုက်မဟုတ်ဘဲ ဓာတ်ငွေ့ပိုက်တစ်ခုဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ထိုနေရာမှ မြေကြီးများကို ဆက်၍ တူးဖော်ခဲ့ကြရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ လူဦးခေါင်းခွဲတစ်ခုနှင့် အရိုးများကို သွားတွေ့ကြသည်။

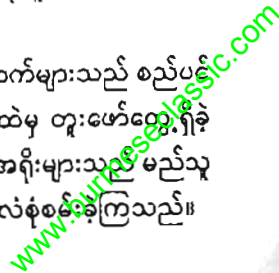
ဤတွင် စတိန်းနှင့် ဖရိုက်ဆီတို့သည် အလုပ်ကို ဆက်မလုပ်သေးဘဲ လုံးဝရပ်နားထားပြီး အနီးဆုံးရဲစခန်းတစ်ခုသို့ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်အနေဖြင့် ဤအဖြစ်အပျက်ကို တာဝန်အရ ရဲသို့ အကြောင်းကြားခဲ့ရသော်လည်း အရေးကြီးသည်ဟု မထင်ဘဲ ရဲစခန်းမှ ရဲအရာရှိတစ်ယောက် သို့မဟုတ် ရဲသား တစ်ယောက် နှစ်ယောက်သာ လိုက်လာလိမ့်မည်ဟု ထင်မိကြသည်။

သို့သော် တကယ့်တကယ်တွင်မူ သူတို့၏ အကြောင်းကြားချက်အရ သက်ဆိုင်ရာ ရဲစခန်းမှ ရဲအရာရှိများနှင့် ရဲသားများသာမက စုံထောက်များပါ 'တစ်လှေကြီး' လိုက်လာကြသည်ကို တွေ့ရသောအခါ အလုပ်သမားနှစ်ယောက်မှာ တအံ့တဩဖြစ်သွားမိကြသည်။ သို့ဖြင့် ပါလာသော စုံထောက်များက မြေကြီးထဲမှ တွေ့ရှိခဲ့ကြသော လူဦးခေါင်းခွဲနှင့် အရိုးများကို ဓာတ်ပုံများ တဖျပ်ဖျပ်ရိုက်နေကြပြန်ရာ စတိန်းနှင့် ဖရိုက်ဆီတို့မှာ ဘာတစ်ခုမှ နားမလည်အောင် ဖြစ်မိကြသည်။

သို့ဖြင့် လိုအပ်သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများ ပြီးစီး၍ အလုပ်သမားနှစ်ယောက်သည် လုပ်ငန်းခွင်သို့ ပြန်ဝင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် နောက်ထပ် လူအရိုးများကို ထပ်မံ တွေ့ကြရပြန်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ခပ်စောစောက ရောက်နေကြသော ရဲသားတချို့မှာ မပြန်သေးဘဲ ထိုနေရာမှာပင် ရှိနေကြသေးသည်။

ထိုသို့ ဆက်တိုက်တွေ့ရှိခဲ့ကြရသော အရိုးများကို အသေအချာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုသောအခါ ပထမတွေ့ရသော အရိုးများနှင့် ဒုတိယတွေ့ရသော အရိုးများမှာ လူသေအလောင်းနှစ်ခုကို တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ခြေပြန်ခေါင်းပြန် မြှုပ်ထားသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ကြရသည်။ ထို့ပြင် အရိုးများကို လေ့လာကြည့်ခြင်းဖြင့် ပထမတွေ့ရသည့်အလောင်းမှာ အရပ်ရှည်ပြီး ဒုတိယအလောင်းမှာ အရပ်ပုသုတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဘာလင်ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ရဲအရာရှိများနှင့် စုံထောက်များသည် စည်ပင်သာယာရေးအလုပ်သမားနှစ်ယောက် မြေကြီးထဲမှ တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့ကြသော လူနှစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းခွဲများနှင့် အရိုးများသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်မည်နည်းဟူ၍ အပူတပြင်း လိုက်လံစုံစမ်းခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် လွန်ခဲ့သော ၇ နှစ်ခန့်က ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် လူသေ
အလောင်းနှစ်ခုကို တွေ့လိုတွေ့ငြား တူးဖော်ခဲ့ကြဖူးသော အဖြစ်အပျက်
တစ်ခုကို ကြားသိခဲ့ကြရသည်။ ထိုစဉ်က ထိုသို့ တူးဖော်ခဲ့ကြသည်မှာ
'လားတား ဘန်းအောင်' စာတိုက်မှ အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သူ ကရမ်းနိုး၏
ပြောကြားချက်အရဖြစ်သည်။

စာတိုက်အရာရှိ ကရမ်းနိုးက သူသည် လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၄၅ ခုနှစ်
က ဤစာတိုက်တွင် အမှုထမ်းနေစဉ် ဘာလင်မြို့ကြီးကို ဂျာမန်တို့
သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည်။ မေလ ၈ ရက်နေ့က ဆိုဗီယက်စစ်သားများ
မိမိထံသို့ ရောက်လာကြကြောင်း၊ ထို့နောက် စစ်သားများက မိမိ
အား ခေါ်သွားကြပြီး အင်ဗဲလစ်လမ်းမကြီးအနီးရှိ မီးရထားဝင်းအတွင်း
မှ အလောင်းနှစ်လောင်းကို မြှုပ်နှံရန် တာဝန်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြင့်
မိမိသည် အခြားလူသုံးယောက်ကို အကူအညီခေါ်၍ အနီးအနားရှိ
မြေကွက်လပ်တစ်ခုတွင် အဆိုပါ အလောင်းနှစ်လောင်းကို မြှုပ်နှံခဲ့ကြ
ကြောင်း၊ ထိုသို့ မြှုပ်နှံခဲ့ရာ၌ အလောင်းနှစ်လောင်းကို ခြေပြန်ခေါင်းပြန်
မြှုပ်နှံခဲ့သည်ကို မိမိ ကောင်းစွာမှတ်မိနေကြောင်း၊ ထို့ပြင် အလောင်း
များ မြှုပ်နှံရန် မိမိတို့တူးခဲ့ကြသော တွင်းအနီးတွင် သစ်ပင်သုံးပင်
ရှိသည်ကိုလည်း သတိထားခဲ့မိကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောကြားခဲ့သည်။

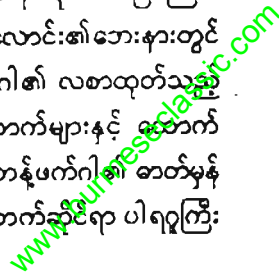
စာတိုက်အရာရှိ ကရမ်းနိုး၏ ပြောကြားချက်များတွင် အရေးကြီး
သော အချက်တစ်ခု ပါရှိခဲ့သေးသည်။ ယင်းအချက်မှာ အခြားမဟုတ်။
ထိုစဉ်က မိမိတို့မြှုပ်နှံခဲ့ကြသည့် အလောင်းနှစ်လောင်း၏ ဘေးနားတွင်
'ဒေါက်တာစတန်းဖက်ဂါ' ဟူသော အမည်ဖြင့် လစာထုတ်သည့် စာအုပ်
တစ်အုပ် တွေ့ရှိခဲ့ရသည်ဆိုသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ
'ဒေါက်တာစတန်းဖက်ဂါ' မှာ အခြားသူမဟုတ်။ ဟစ်တလာ၏ ကိုယ်ပိုင်
ဆရာဝန်ဖြစ်၍ ဟစ်တလာသေဆုံးပြီးနောက် ဘာလင်မြို့ မြေအောက်

ပုန်းကျင်းထဲမှ မာတင်ဘောမန်းနှင့်အတူ ထွက်ပြေးခဲ့ကြသည်ဆိုသော
ပုဂ္ဂိုလ်ပင်တည်း။

ထိုစဉ်က စာတိုက်အရာရှိ ကရမ်းနိုးသည် အထက်ပါ အဖြစ်
အပျက်များကို 'ဂျာမန်အင်တာနေရှင်နယ်' မဂ္ဂဇင်းမှ အယ်ဒီတာ
တစ်ယောက်အား ၁၉၅၆ ခုနှစ်က ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ
အယ်ဒီတာသည် ကရမ်းနိုး၏ ပြောကြားချက်အရ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်သို့
သွားရောက်လေ့လာကြည့်ရှုခဲ့ရာ ကရမ်းနိုးပြောကြားခဲ့သည့် မြေ
အနေအထားနှင့် သစ်ပင်သုံးပင်ကိုပါ သည်အတိုင်း တွေ့ခဲ့ကြသည်။
သို့သော် ကရမ်းနိုးညွှန်ပြသည့်အတိုင်း အလောင်းနှစ်လောင်း မြှုပ်နှံခဲ့
သည်ဆိုသောနေရာကို တူးဖော်ကြည့်ကြသောအခါတွင်မူ တစ်စုံတစ်ရာ
ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ လွန်ခဲ့သည့် ၇ နှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီးနောက် ယခု ၁၉၇၂
ခုနှစ်တွင် ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာပင် လူနှစ်ယောက်၏ အရိုးများကို
တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ရာ ယခင်က တူးဖော်ခဲ့ကြသည့်နေရာနှင့်
ယခုတွေ့ရှိခဲ့ကြသောနေရာမှာ ကိုက် ၅၀ ခန့်သာ ကွာဝေးသည်ကို
တွေ့ကြရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘာလင်ရဲအဖွဲ့နှင့်တကွ စုံထောက်များသာမက ဂျာမန်
အစိုးရထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကပါ ဤပြဿနာကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ
စုံစမ်းလေ့လာခဲ့ကြသည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ်က ကရမ်းနိုး၏ ပြောကြား
ချက်အရ သူတို့မြှုပ်နှံခဲ့ကြသည့် အလောင်းနှစ်လောင်း၏ ဘေးနားတွင်
ဟစ်တလာ၏ ဆရာဝန် ဒေါက်တာစတန်းဖက်ဂါ၏ လစာထုတ်သည့်
စာအုပ် တွေ့ရှိခဲ့ရသည်ဟုဆိုရာ ဂျာမန်စုံထောက်များနှင့် ထောက်
လှမ်းရေးအရာရှိများသည် အဆိုပါ ဒေါက်တာစတန်းဖက်ဂါ၏ စာတိုက်
များနှင့် ဆေးမှတ်တမ်းအလောင်းများကို ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ပါရဂူကြီး

များ၏ အကူအညီဖြင့် ရှာဖွေလေ့လာကြည့်ခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံး၌ ယခင်ဓာတ်မှန်ဟောင်းများတွင် တွေ့မြင်ရသော ဒေါက်တာစတန့်ဖက်ဂါ၏ မေးရိုးအနေအထားနှင့် ယခု တူးဖော်ရရှိခဲ့သော ဦးခေါင်းခွဲတစ်ခု၏ မေးရိုးအနေအထားများမှာ လုံးဝတူညီနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ထို့ပြင် အခြားသော ဓာတ်မှန်များနှင့် ဆေးမှတ်တမ်းများတွင် ဖော်ပြပါရှိချက်အရ ယခုတွေ့ရှိခဲ့ကြသည့် အရိုးစုနှစ်ခုအနက် အရပ်ရှည်သော အရိုးစုမှာ ဒေါက်တာစတန့်ဖက်ဂါပင် ဖြစ်နေသည်ကို အခိုင်အမာ တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် မြေကြီးထဲမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့ကြသည့် အရိုးစုတစ်ခုမှာ ဒေါက်တာစတန့်ဖက်ဂါဖြစ်ကြောင်း ၁၉၇၃ ခု၊ ဇန်နဝါရီလတွင် တရားဝင် အတည်ပြုခဲ့ကြပြီးနောက် ကျန်ရှိနေသေးသည့် အရိုးစုတစ်ခုကိုပါ ဆက်လက်၍ အသေးစိတ် လေ့လာခဲ့ကြပြန်သည်။

အဘက်ဘက်က ထောက်လှမ်းရရှိခဲ့သမျှ သတင်းများအရ ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၂ ရက်နေ့က ဘာလင်မြို့မှ ဖောက်ထွက်ခဲ့ကြရာတွင် ဒေါက်တာ စတန့်ဖက်ဂါနှင့် မာတင်ဘောမန်းတို့မှာ အတူတကွ ပြေးခဲ့ကြကြောင်း သိရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယခု စတန့်ဖက်ဂါ၏ အရိုးများကို တွေ့နေရပြီဖြစ်ရာ ဤအရိုးများနှင့်အတူ တစ်နေရာထဲတွင်းတစ်တွင်းထဲတွင် တွေ့ရှိခဲ့ရသည့် ကျန်အရိုးများသည် မာတင်ဘောမန်း၏ အရိုးများ ဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်ပါလော။

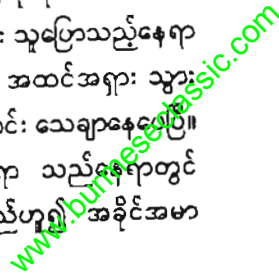
သို့သော် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များအတွက် ကြံတွေ့နေရသော အခက်အခဲမှာ မာတင်ဘောမန်း၏ ဓာတ်မှန်များနှင့် ဆေးမှတ်တမ်းဟောင်းများကို ရှာမတွေ့ ရဘဲ လုံးဝ ပျောက်ဆုံးနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ရဲအရာရှိများနှင့် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများသည် ဘောမန်း၏ ဆေးမှတ်တမ်းများကို ပြင်ပမှ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များထံတွင်

တွေ့လိုတွေ့ငြား မနားမနေ လိုက်လံရှာဖွေ စုံစမ်းခဲ့ကြသည်။

ကံအားလျော်စွာ များမကြာမီ သူတို့သည် ဖရစ်ဘက်ချ်မန်းဆိုသူကို တွေ့ခဲ့ကြသည်။ ဘက်ချ်မန်းသည် သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်၍ သူသည် ယခင်က ဘောမန်း၏ သွားများကို ပြုပြင်ကုသပေးခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ မှတ်မှတ်ရရ သူသည် တစ်ခါက ဘောမန်း၏ သွားများကို ရွှေကွပ်ပေးခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ယခုတွေ့ရှိထားသည့် ဦးခေါင်းခွဲမှ သွားများတွင် သူပြောပြသည့်နေရာ၌ ရွှေကွပ်ထားသော သွားများ အထင်အရှား တွေ့ရှိကြရသည်။

ဤအတောအတွင်း သွားစိုက်ဆရာဝန် ဘက်ချ်မန်းထက်ပို၍ အတိအကျ အခိုင်အမာ သက်သေပြနိုင်သူတစ်ယောက် ဘွားခနဲ ပေါ်ပေါက်လာပြန်သည်။ ထိုသူမှာ အနောက်ဘာလင်မှ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ပါရဂူ ဒေါက်တာစပင်းဂျလားဆိုသူဖြစ်သည်။ သူသည် ယခုကိစ္စတွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့သူဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ကျန်ရှိနေသော အရိုးစုသည် ဘောမန်း၏ အရိုးစုအမှန်ပင် ဖြစ်ကြောင်း အခိုင်အမာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြလိုက်သူပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်က မတော်တဆ ဒဏ်ရာရ၍ ညှပ်ရိုးကျိုးသွားခဲ့ဖူးသော ဘောမန်းအား ကုသပေးခဲ့ရဖူးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာစပင်းဂျလား၏ ခိုင်မာတိကျသော ထွက်ဆိုပြောပြချက်အရ ကျန်ရှိနေသော အရိုးစုကို အသေးစိတ် စစ်ဆေးကြည့်ကြသောအခါ သူပြောသည့်အတိုင်း သူပြောသည့်နေရာတွင် ညှပ်ရိုးတစ်ချောင်းကျိုးခဲ့သည့် ဒဏ်ရာကို အထင်အရှား သွားတွေ့ကြရသည်။ ဘောမန်း၏ အရိုးများဖြစ်ကြောင်း သေချာနေပြီ။

သို့သော် နှစ်ပေါင်း ၃၀ နီးပါး ဟိုနေရာ သည်နေရာတွင် ဟိုလူက တွေ့ခဲ့သည်၊ သည်လူက မြင်ခဲ့သည်ဟူ၍ အခိုင်အမာ

အသေအချာ ပြောနေကြသဖြင့် 'ဘောမန်းမသေသေး' ဟူ၍ တထစ်ချ ယုံကြည်ယူဆနေကြသူများမှာ ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း ဒုနဲ့ဒေး ရှိနေကြသည် ဖြစ်ရာ သည်ကိစ္စမှာ ပေါ့ပေါ့တန်တန် အပေါ်ယံ ပြီးစလွယ်လုပ်၍ မဖြစ်ကြောင်း အားလုံးက နားလည်သဘောပေါက်ထားကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များသည် အထက်ပါ ခိုင်လုံထင်ရှား သည့် သက်သေသာဓကများအပြင် အခြားအခြားသော အထောက် အထား အကိုးအကားများကိုပါ ရနိုင်သမျှ ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့ကြသည်။

သူတို့သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဘောမန်း၏ ဓာတ်ပုံ မှန်သမျှ ရှာဖွေစုဆောင်းကာ ဘောမန်း၏ ဦးခေါင်းနှင့် မျက်နှာ အနေအထား၊ ပါးစပ်နှင့် သွားများ၏ အနေအထား၊ မေးရိုးနှင့် ပါးရိုး အနေအထား စသည်များကို ဧရာမဓာတ်ပုံကြီးများဖြင့် ပုံကြီးချဲ့ကာ သူတို့တွေ့ရှိထားကြသည့် ဦးခေါင်းခွံနှင့် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ကြသည်။ အဖန်တလဲလဲ လေ့လာခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ဘောမန်း ၏ ဦးခေါင်းပုံကိုလည်း တကယ့်လူအရွယ်အတိုင်း ပလတ်စတစ် ပုံ သွင်းခြင်း၊ ဖယောင်းပုံထုလုပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ပုံတူများပြုလုပ်ကာ အဘက်ဘက်က အသေးစိတ် စစ်ဆေးကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်။

ဤအတောအတွင်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပူပူနွေးနွေး ဖြစ်ပေါ်နေ သော အရှုပ်အထွေးတစ်ခုကိုလည်း ခပ်မြန်မြန် ရှင်းပစ်လိုက်ကြရသေး သည်။

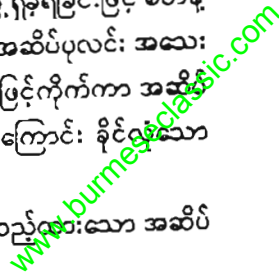
ထိုသို့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဖြစ်လာရသည်မှာ လန်ဒန် ဒေးလီး အိပ်စပ်ရက်စိသတင်းစာတွင် စာရေးဆရာ ဖားအဂိုးက သူ့ရေးသားသော မာတင်ဘောမန်းအကြောင်း ဆောင်းပါးနှင့်ပတ်သက်၍ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ကို 'မာတင်ဘောမန်း၏ပုံ' ဟု ဆိုကာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ရာ ထိုဓာတ်ပုံ ဖော်ပြခဲ့သည့်နေ့စွဲမှာ ယခု လူအရိုးများ တွေ့ရသည့်နေ့ရက်ထက်

အချိန်ကာလအားဖြင့် ဆယ်ရက်သာစော၍ ကွာခြားခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဆယ်ရက်သာစော၍ ဖားအဂိုးက ဖော်ပြခဲ့သော ဓာတ်ပုံ ကြောင့် အများပြည်သူတို့မှာ သို့လောသို့လောဖြစ်နေကြရာ သက်ဆိုင် ရာ ရဲအဖွဲ့ဝင်များနှင့် စုံထောက်များသည် ထိုဓာတ်ပုံအကြောင်းကို အတိအကျ လိုက်လံစုံစမ်း စစ်ဆေးခဲ့ကြရသည်။ နောက်ဆုံး၌ ထို ဓာတ်ပုံမှာ ဘောမန်းပုံမဟုတ်ဘဲ ဘောမန်းထက် အသက် ၂၀ ငယ်သော အာဂျင်တီးနားမှ ကျောင်းဆရာ နီကိုလပ်စ်ဆီရီဆိုသူဖြစ်နေကြောင်း အခိုင်အမာ သိရှိခဲ့ရကြရသည်။ သို့ဖြင့် စာရေးဆရာ ဖားအဂိုးမှာ 'မိအေးနှစ်ခါနာ' ဖြစ်ရပြန်သည်။

ထိုသို့ လုပ်ကြံဖော်ပြခဲ့သော ဘောမန်းဓာတ်ပုံအတုကိုစွဲကို ရှင်းခဲ့ ကြပြီးနောက် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များသည် ယခုနောက်ဆုံး တွေ့ရှိခဲ့ကြသော အရိုးစုနှစ်ခုသည် ဟစ်တလာ၏ ဆရာဝန်ဒေါက်တာ စတန်ဖက်ဂါနှင့် ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံး ဘောမန်းတို့၏ အရိုးစု များဖြစ်ကြောင်းက အခိုင်အမာကြေညာရန် အဘက်ဘက်က ငြိအပ် သော ပြင်ဆင်မှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ အာဏာပိုင်များအတွက် အလွန်အရေးပါသည့် တွေ့ရှိချက်တစ်ခု ရှိနေသေးသည်။ ယင်းအချက် မှာ အခြားမဟုတ်။ ယခုတွေ့ရှိထားကြသည့် အရိုးစုနှစ်ခုစလုံး၏ သွားများကြားတွင် အလွန်သေးငယ်သည့် ပုလင်းကဲ့ အစအနကလေး များကို တွေ့ရှိခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြင့် စတန် ဖက်ဂါနှင့် ဘောမန်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံးသည် အဆိပ်ပုလင်း အသေး စားကလေးများကို ပါးစပ်ထဲတွင်ထည့်၍ သွားဖြင့်ကိုက်ကာ အဆိပ် သောက်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ခိုင်လုံသော အထောက်အထားတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ပုလင်းအသေးစားကလေးများနှင့် ထည့်ထားသော အဆိပ်

ရည်မှာ အလွန်ပြင်းထန်၍ လျှာပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ဘိုင်းခဲခဲ လဲသေနိုင်စေသည့်အဆိပ်မျိုးဖြစ်သည်။ ဂျာမန်တို့ စစ်ရုံးတောမည်ကို မလွဲမသွေ သိလာကြသည်အချိန်တွင် အဆိုပါ အဆိပ်ပုလင်းအသေးကလေးများကို ဂျာမန်ထိပ်သီးခေါင်းဆောင်ကြီးများ အားလုံးသို့ ပေးထားခဲ့ကြ၍ ဟင်းမလား၊ ဂိုးအားရင်း အပါအဝင် ဂျာမန်ခေါင်းဆောင် အများအပြားသည် ဤသို့သော အဆိပ်ပုလင်းကလေးများဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသွားခဲ့ကြသည် မှာ အများအသိပင် ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များသည် ထိုသို့ အဘက်ဘက်က လိုအပ်သမျှ အထောက်အထား အကိုးအကားများနှင့် သက်သေခံ ပစ္စည်းပစ္စယများကို အသေးစိတ် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြပြီးနောက် ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ဆုံးအလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအလုပ်မှာ အခြားမဟုတ်။ ၁၉၇၃ ခု၊ ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ဖရင့်ဖတ်မြို့၌ သတင်းစာကွန်ဖရင့်တစ်ခု ခေါ်ယူကျင်းပ၍ ထိုကွန်ဖရင့်၌ နိုင်ငံတော်အစိုးရရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တားကိုယ်တိုင်က 'ဘောမန်းသေပြီ'ဟူ၍ တရားဝင် ကြေညာလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ဆက်တည်းတွင် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံဘောမန်းအား ရှာဖွေစုံစမ်းရန်အတွက် ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှစ၍ အမှုတွဲဖွင့်ကာ ၁၂ နှစ်လုံးလုံး ဤအမှုကို 'ကိုင်း' လာခဲ့သည့် တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အနေဖြင့် နိုင်ငံတော်ရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တားက 'ယခုအချိန်မှစ၍ မိမိတို့ ဂျာမန်အစိုးရအနေဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ဆက်လက်စုံစမ်းခြင်းမပြုတော့ဘဲ ဘောမန်းအမှုကို လုံးဝပိတ်လိုက်ပါပြီ'ဟူ၍ အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားသွားခဲ့သည်။

ထို့နောက် သတင်းစာကွန်ဖရင့် ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဂျာမန်နိုင်ငံတဝှမ်းလုံးနှင့်တကွ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ အနောက်ဂျာမနီ သံရုံးများသို့ ယခင်က ထုတ်ပြန်ထားခဲ့သော ဝရမ်းစာများနှင့် ညွှန်ကြားချက်များ အားလုံးကို တစ်ခုမကျန် ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်ကြောင်း အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ ထိုသို့ အမိန့်ထုတ်ပြန်ရုံမျှမက 'နောက်ထပ် ဘောမန်းအား တွေ့ခဲ့သည်ဆိုသော မည်သည့်သတင်းမျိုးကိုမဆို မည်သည့်အစီရင်ခံစာမျိုးမဆို မိမိတို့အနေဖြင့် လုံးဝ အသိအမှတ်ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းကိုပါ ပြတ်ပြတ်သားသား ကြေညာသွားခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် အနောက်ဂျာမန်အစိုးရ အာဏာပိုင်များသည် ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် အငြင်းမပွားရအောင် အပြတ်ရှင်းပစ်ခဲ့သည့် အဓိပ္ပာယ်ကား 'ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ ဘောမန်းသေပြီ'ဟူ၍ ဆိုလိုပေသတည်း။

မာတင်ဘောမန်း ပြန်လာနိုင်ပါပြီ

‘ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ’ ဟူသော သဘောမျိုးဖြင့် ‘ဘောမန်းသေပြီ’ ဟု တရားဝင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သော ကြေညာချက်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ဂယက်ရိုက်သွားသည်နှင့်အမျှ ထိုကြေညာချက်အပေါ်တွင် သံသယရှိသူများ ဒွိဟဖြစ်သူများနှင့် မယုံကြည်သူများ အလျှိုအလျှို ပေါ်ထွက်လာကြသည်။

ထိုကြေညာချက်အပေါ်တွင် ပထမဆုံး သံသယဝင်၍ ဒွိဟဖြစ်မိသူမှာ ‘နာဇီအမဲလိုက်မုဆိုး’ ဝေဆန်သာပင် ဖြစ်သည်။ ဝေဆန်သာသည် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ နိုင်ငံတော်ရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တား၏ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲသို့ ကိုယ်တိုင် တက်ရောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ရစ်ချ်တား၏ ရှင်းလင်းပြောကြားချက်များကို အစစအဆုံး တစ်လုံးမကျန် ကြားခဲ့ရ၍ ‘ဘောမန်းသေပြီ’ ဟူသော ကြေညာချက်ကို ပထမဆုံး သိခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က သတင်းစာကွန်ပျူရင့်အပြီးတွင် နိုင်ငံတကာမှ သတင်းထောက်များသည် ‘ဘောမန်းသေပြီ’ ဟူ၍ ပူပူနွေးနွေး ကြေညာသွားသော အစိုးရရှေ့နေကြီး၏ ကြေညာချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဝေဆန်သာ

အား ထင်မြင်ချက် တောင်းခံခဲ့ကြသည်။ ဤတွင် ဝေဆန်သာက တည်ကြည်လေးနက်သော အမူအရာဖြင့် သူ့ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြခဲ့သည်။

“သံသယဖြစ်စရာတွေ ရှိနေတာတော့ အမှန်ပါပဲ”

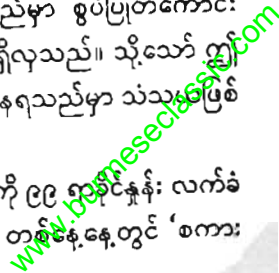
ဤသည်မှာ ဝေဆန်သာက သူ့စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှ အရင်းခံအတိုင်း ရိုးသားစွာ ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူက ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းစာကွန်ပျူရင့်တွင် ရှင်းလင်းတင်ပြချက်များနှင့် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များ၏ ကြီးပမ်းထောက်လှမ်း စုံစမ်းလေ့လာမှုများမှာ ချီးကျူးစရာကောင်းပါသည်ဟူ၍လည်း ဝန်ခံပြောဆိုသွားခဲ့သည်။

“သူတို့ ရှင်းပြသွားတဲ့အတိုင်း ဒီအရိုးစုဟာ ဘောမန်းရဲ့ အရိုးစုပဲဆိုတာ ကျုပ်အနေနဲ့ ၉၉ ရာခိုင်နှုန်း လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ‘စွပ်ပြုတ်’ ထဲမှာ ဆံပင်မွေးတွေ ကတော့ ရှိနေတုန်းပါပဲ”

“စွပ်ပြုတ်ထဲက ဆံပင်မွေးတွေ”

မှန်သည်။ ဝေဆန်သာသည် သူ၏ သံသယဖြစ်မှုကို သည်ဥပမာဖြင့် တင်စားပြောကြားသွားခဲ့သည်။ ဤအရိုးစုသည် ဘောမန်း၏ အရိုးစုဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဘောမန်းသည် အသက်ထင်ရှား မရှိတော့ဘဲ သေပြီဖြစ်ကြောင်း ‘သိပ္ပံနည်းကျ’ စနစ်တကျ ရှင်းလင်းတင်ပြသွားသည်ကို ကြားနာမှတ်သားရသည်မှာ စွပ်ပြုတ်ကောင်း တစ်ခွက်ကို သောက်လိုက်ရသလို အရသာရှိလှသည်။ သို့သော် ဤ ‘စွပ်ပြုတ်’ ထဲတွင် ‘ဆံပင်မွေးတွေ’ ကို မြင်နေရသည်မှာ သံသယဖြစ်စရာ တွေ့နေရသည်။

ဘောမန်းသေပြီဆိုသော ကြေညာချက်ကို ၉၉ ရာခိုင်နှုန်း လက်ခံနိုင်သော်လည်း ကျန်သော ၁ ရာခိုင်နှုန်းက တစ်နေ့နေ့တွင် ‘စကား

ပြော'လာနိုင်သည်။ ဤ ၁ ရာခိုင်နှုန်း သံသယရှိနေသမျှ ၉၉ သည် ဘယ်တော့မှ ၁၀၀ မဖြစ်နိုင်။ ဘောမန်းသေပြီဟူ၍ ရာနှုန်းပြည့် မယုံကြည်နိုင်သေး။

ဤသည်မှာ ဝေဆန်သာ၏ ခံယူချက်ဖြစ်သည်။

'ဘောမန်းသေပြီ'ဟူသော ကြေညာချက်ကို အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ဖြင့် အကြီးအကျယ် ကန့်ကွက်သည် အခြားတစ်ယောက်မှာ စာရေး ဆရာကြီး ဖားအဂိုးပင်ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ဖားအဂိုးမှာ 'ဘောမန်းသေပြီ'ဟူသောကြေညာချက် မထုတ်ပြန်မီ လွန်ခဲ့သော သုံးလေးလခန့်ကမှ 'ဘောမန်း မသေသေး' ဟူ၍ ရေးသားခဲ့သူဖြစ်ရာ သူ့အတွက် ဘောမန်းသေပြီဟူသော သတင်း ကို အကြောက်အကန် ငြင်းရမည်မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဘောမန်းမသေသေးဟူ၍ ရေးသားခဲ့စဉ်က လူတကာ၏ ဝိုင်းဝန်းဝေဖန် မှုနှင့် ပြောင်လျောင်ရွတ်ချမှုများကို အကြီးအကျယ် ခံခဲ့ရသလို ယခု ဘောမန်းသေပြီဆိုသော သတင်းမှာလည်း သူ့ကို အကြီးအကျယ် အရှက်ခွဲလိုက်သလို ဖြစ်နေသည်။

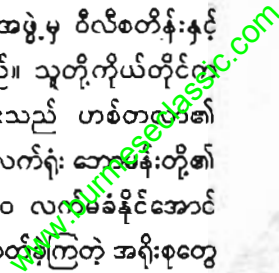
'ဒါဟာ သက်သက် တရားဥပဒေကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်အောင် လုပ်တာပဲ'ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'ဒီဂျာမန်ဆွဟာ ဘောမန်းကို သေတယ် ဆိုပြီး ဒီကိစ္စကို စာရင်းပိတ် လုပ်ပစ်ကြတာပဲ'ဟူ၍လည်းကောင်း ဂျာမန်တစ်မျိုးသားလုံးကိုပါ ဖားအဂိုးက တရားဥပဒေဖြင့် 'ကိုင်ပေါက်' ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဤကိစ္စသည် 'ဘောမန်းကို တွေ့ခဲ့ရသည်' ဆိုသော သူ၏ ဧရာမ 'ဖော်ထုတ်မှုကြီး'ကို လုံးဝ ပျက်ဆီးပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း သူ့အဖို့ရာ၌ ဒေါ်ပွ၍မဆုံးအောင် ရှိနေခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဘောမန်းအမှုကိုကိုင်နေတဲ့ အာဏာပိုင်တွေဟာ လက်တစ်လုံး

ခြားလုပ်ပြီး အမှုကိုပိတ်ပစ်တာပဲလို့ ကျုပ် ရဲရဲကြီး ပြောဝံ့တယ်။ ဘာဖြစ် လို့လဲဆိုတော့ ဘောမန်းမသေသေးဘူးဆိုတာနဲ့အမျှ သူတို့ ဒုက္ခရောက် နေကြမယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ သူတို့အနေနဲ့ ဘောမန်းကို သေစေ ချင်တာပေါ့။"

ဖားအဂိုးသည် အထက်ပါအတိုင်း 'မိန်းမကောင်း ရန်တွေ့သလို' ကက်ကက်လန်အောင် ပြောဆိုစွပ်စွဲခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့စွပ်စွဲချက် သည် သူ့ကို ပြန်ပတ်နေကြောင်း သူ သတိမထားခဲ့။ မှန်သည်။ ဂျာမန် အာဏာပိုင်များအနေဖြင့် ဘောမန်းသည် သေစေချင်သည်ဟုဆိုပါက ဘောမန်းကို မသေစေချင်သူမှာ သူဖြစ်နေတော့သည်။ တကယ့်တကယ် အားဖြင့်လည်း ဖားအဂိုးသည် ဘောမန်းသည် တကယ်မသေစေချင်သူ ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် 'ဘောမန်းမသေသေး'ဟု သော သူ၏မှတ်တမ်းကြီးကို စာနယ်ဇင်းများနှင့် ထုတ်ဝေသူများထံ သာမက ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီများထံသို့ပါ ဒေါ်လာ သန်းပေါင်းများစွာဖြင့် ရောင်းထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဘောမန်းသာ တကယ် သေပြီဟုဆိုပါက ခဲလေသမျှ သဲရေကျကာ သူ့စာမူကြီးကို ရေစုန်မျော လိုက်ရတော့မည် မဟုတ်ပါလော။

ဘောမန်းသေပြီဆိုသော ကြေညာချက်ကို မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသူများထဲတွင် အရိုးစုများကို မြေကြီးထဲမှ တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့ကြ သည့် ဘာလင်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့မှ ဝီလီစတိန်းနှင့် ဖရိုက်ဆီတို့လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်တို့ သူတို့ ပထမဆုံးတွေ့ခဲ့ကြသော အရိုးစုများသည် ဟစ်တလာ၏ ဆရာဝန် စတန့်ဖက်ဂါနှင့် ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံး ဘောမန်းတို့၏ အရိုးစုများဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်ကို လုံးဝ လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။ 'မြေကြီးထဲက ကျုပ်တို့ ဆွဲထုတ်ခဲ့ကြတဲ့ အရိုးစုတွေ

ဟာ ဘောမန်းရဲ့ အရိုးတွေပါဆိုတာ ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမှာလဲ။ ဘောမန်းဟာ တောင်အမေရိကမှာ ရှိနေတာပဲ'ဟူ၍ပင် သူတို့က ပြန်ပြောလိုက်ကြသေးသည်။

သည်အထဲတွင် စာနယ်ဇင်းများက အကဲဆုံးဖြစ်သည်။ စာနယ်ဇင်းဆိုသည်မှာ ပြည်သူ့နား ပြည်သူ့မျက်စိပင်ဖြစ်ရာ ဘောမန်းသေပြီဆိုသော ကြေညာချက်ကို မယုံကြည်သော ပြည်သူလူထုကြီး၏ တုံ့ပြန်ချက်များသည် ကမ္ဘာ့စာနယ်ဇင်း အသီးသီးတွင် ရောင်ပြန်လာ၍ ဟပ်နေခဲ့သည်။

ဂျာမန် အင်တာနေရှင်နယ်မဂ္ဂဇင်းက ဘောမန်းသေပြီဆိုသော ကြေညာချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူတို့၏ အာဘော်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

“သို့သော် ဘောမန်းကို တွေ့မြင်ကြရသည်ဆိုသော သတင်းများသည် ယခုအခါ လုံးဝ ရပ်စဲသွားမည် မသွားမည်ဆိုသော အချက်မှာမူ သံသယဖြစ်ဖွယ်ပင် ရှိနေသေးပေသည်။ သုတေသီများ၏ အဆိုအရ ဘောမန်းအား လွန်ခဲ့သည့် ရာစုနှစ်၏ လေးပုံတစ်ပုံရှိသော နှစ်များ ၂၅ နှစ်အတွင်း အခိုင်အမာ တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်မှာ အကြိမ်ပေါင်း ၁၇ ကြိမ်ရှိခဲ့သည်ဟု သိရ၏။”

အထူးသဖြင့် အဆိုပါ ဂျာမန် အင်တာနေရှင်နယ် မဂ္ဂဇင်းသည် 'ဘောမန်းသေပြီ'ဆိုသော ကြေညာချက်နှင့် ပတ်သက်၍ သီးသန့်ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားဖော်ပြရာ၌ 'ဘောမန်းသည် တရားဝင် သေဆုံးခဲ့ပြီ။ သို့သော် သူသည် အမှန်တကယ်ပင် လဲလျောင်းနေပါ တော့မည်လော'ဟူ၍ ခေါင်းစည်းတပ်ခဲ့သည်။

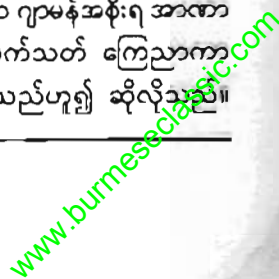
မှန်သည်။ အထက်ပါ ဂျာမန်အင်တာနေရှင်နယ် မဂ္ဂဇင်းမှ ဆောင်းပါး၏ ခေါင်းစည်းတွင် ဘောမန်းသည် 'တရားဝင်သေပြီ'ဟူ၍

သုံးနှုန်း ရေးသားခဲ့သည်။ ဤစကားလုံး အသုံးအနှုန်းမှာ များစွာ အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

အမှန်စင်စစ် ဂျာမန်အစိုးရအာဏာပိုင်များသည် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ 'ဘောမန်းသေပြီ'ဟု တရားဝင်ကြေညာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဘောမန်းသေပြီဟူ၍ အခိုင်အမာ ကြေညာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို အထက်ပါ ဂျာမန်အင်တာနေရှင်နယ်မဂ္ဂဇင်းက 'တရားဝင် သေပြီ'ဟူ၍ သုံးနှုန်းရေးသားခဲ့ရာ အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးထွက်နေခဲ့သည်။ ပို၍ရှင်းအောင် ပြောရလျှင် 'သေပြီဟု တရားဝင် ကြေညာခြင်း'နှင့် 'တရားဝင်သေပြီဟု ကြေညာခြင်း'မှာ တူမယောင်ယောင်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ကွဲလွဲနေသည်။ 'သေပြီဟု တရားဝင်ကြေညာခြင်း'မှာ သေပြီဟူ၍ အခိုင်အမာ အတိအကျ အဓိပ္ပာယ်ရ၍ 'တရားဝင်သေပြီဟု ကြေညာခြင်း'မှာ တကယ်သေသည်ဟု တစ်ထစ်ချ မဆိုနိုင်ဘဲ တရားဥပဒေအရ သေပြီဟူ၍သာ ကြေညာခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် စာရွက်ပေါ်တွင်သာ သေခြင်း၊ ကြေညာချက်ထဲတွင်သာ သေခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်သေချင်မှ သေမည်ဟု သော အဓိပ္ပာယ်မျိုး ဖြစ်သည်။

အလားတူပင် ကမ္ဘာကျော် နယူးစပိတ်မဂ္ဂဇင်းကလည်း 'ဘောမန်းသေပြီ'ဟူသော ဂျာမန်အစိုးရ၏ ကြေညာချက်နှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းရေးသားရာ၌ 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမှုပိတ်လိုက်ပြီ' ဟူ၍ ခန့်ခန့် ခေါင်းစဉ် တပ်၍ ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဆိုလိုသည် အဓိပ္ပာယ်မှာ ဂျာမန်အစိုးရ အာဏာပိုင်များသည် 'ဘောမန်းသေပြီ'ဟူ၍ တစ်ဖက်သတ် ကြေညာကာ အမှုကို သူတို့သဘောဖြင့်သူ တို့ ပိတ်ပစ်ခဲ့သည်ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။

+ 'Officially declared'
• 'Officially dead'
** Case Closed - More or Less.

တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဤသတင်းသည် ယုံချင်ယုံ၊ မယုံချင်နေ၊ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ 'ငါ့စကားနားရဲ' 'ကျားကျားမီးယပ်' ဆိုသည့် သတင်းမျိုးဖြစ်ကြောင်း သတင်းစာဆရာတို့၏ အတတ်ပညာဖြင့် အယ်ဒီတာက ခေါင်းတပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ထိုသတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ 'ဘောမန်းသေပြီ' ဟူ၍ တရားဝင် ကြေညာလိုက်ခြင်းသည်-

'ပြည်သူ့လူထု အများစုအတွက် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် 'ဘောမန်း' ဆိုသော နာနာဘာဝကောင်ကြီးသည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ အလွယ်တကူ မမြေမြုပ်သင်္ဂြိုဟ်၍မရသည်မှာ သေချာလှပေသည်' ဟူ၍ အယ်ဒီတာ့အာဘော်ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သေးသည်။

ထိုသို့ စာနယ်ဇင်းအသီးသီးက 'ဘောမန်းသေပြီ' ဟူသော ဂျာမန်အစိုးရ၏ ကြေညာချက်ကို မထိတထိ ကလိ၍ ခိုလှုံခိုလှုံဖြစ်အောင် ရေးသားခဲ့ကြရာ၌ ကမ္ဘာကျော် တိုင်းမဂ္ဂဇင်း၏ အရေးအသားမှာ အပြောင်မြောက်ဆုံးဖြစ်သည်။

ဂျာမန်အစိုးရ၏ ကြေညာချက်ပေါ်ထွက်ခဲ့ပြီးနောက် ၁၂ ရက်အကြာ ၁၉၇၃ ခု၊ ဧပြီလ ၂၃ ရက်နေ့ထုတ် တိုင်းမဂ္ဂဇင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပါရှိခဲ့သည်။

“နောက်ဆုံးတွင် ဤကိစ္စသည် တရားဝင်ဖြစ်ခဲ့ရပေပြီ။ ဘာလင်မြို့ကြီး၏ အပျက်အစီးများအကြားမှ အဆက်မပြတ်ပစ်ခတ်နေကြသော ဆိုဗီယက်တို့၏ အမြောက်သံများအောက်တွင် မာတင်ဘောမန်းတစ်ယောက် ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည့်နေ့မှစ၍ နှစ်ပေါင်း ၂၈ နှစ်နီးပါးမျှ ကြာညောင်းခဲ့ပြီးနောက် နျူရင်ဘတ် စစ်ခုံရုံးက သူ့အား သေဒဏ်စီရင်ချက် ချမှတ်ခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၇ နှစ်ကြာခဲ့ပြီးနောက် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတွင် သူ

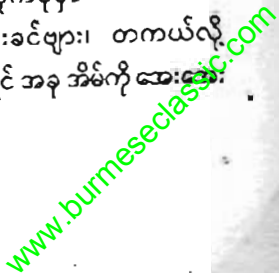
အသက်ထင်ရှား ရှိနေသည်ဟူ၍ သတင်းရရှိခဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၃ နှစ်မျှ ကြာညောင်းခဲ့ပြီးနောက် အီတလီနိုင်ငံတွင် ဘုန်းကြီးဝတ်နေသည်ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့ကြပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၁ နှစ်မျှ ကြာညောင်းခဲ့ပြီးနောက် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံတွင် မိလျံနာ သန်းကြွယ်သွေးကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသည်ဟူ၍ စပိုင်ပုံပြောဆရာ ဖားအဂိုးက ကြေညာခဲ့ပြီး နှစ်ဝက်မျှ မကြာညောင်းမီ လွန်ခဲ့သည့်အပတ်က အနောက်ဂျာမန်တရားရုံးမှ အဆိုပါ နာဇီခေါင်းဆောင်ကို သေပြီဟူ၍ ထုံးစံအတိုင်း ကြေညာသွားခဲ့လေသည်။”

အထက်ပါ အရေးအသားကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် တိုင်းမဂ္ဂဇင်းသည် ဘောမန်းသေပြီဟူသော ကြေညာချက်အပေါ်တွင် သံသယရှိနေသည့် သဘောများ အထင်အရှား ပေါ်လွင်နေသည်။ ဤနေရာတွင် တိုင်းမဂ္ဂဇင်းသည် အနောက်ဂျာမန်အစိုးရ၏ ကြေညာချက်ကို 'တရားဝင်ကြေညာသွားသည်' ဟူ၍ပင် မရေးဘဲ 'ထုံးစံအတိုင်း ကြေညာသွားသည်' ဟူ၍ပင် မထိတထိ ကလိ၍ သုံးနှုန်းရေးသားခဲ့သည်ကို တွေ့နိုင်သည်။

ထိုမျှမက တိုင်းမဂ္ဂဇင်းသည် ဂျာမန်အစိုးရ၏ ကြေညာချက်ကို ပြက်ချော်ချော်ဖြစ်အောင် နိဂုံးချုပ်တွင် ခပ်လှောင်လှောင် ခပ်ပြောင်ပြောင်ကလေး ရေးခဲ့သေးသည်။

တိုင်းမဂ္ဂဇင်းက ပြောင်လိုက် လှောင်လိုက်ပုံမှာ-

“ကဲ...အဲဒီတော့ မာတင်ဘောမန်းခင်ဗျား၊ တကယ်လို့ ခင်ဗျားတစ်နေရာမှာ ပုန်းနေတုန်းပဲဆိုရင် အခု အိမ်ကို ဆေးဆေးဆေးဆေး ပြန်လာလို့ရပါပြီခင်ဗျား။”

မဆုံးသေးသော နိဂုံး

တိုင်းမဂ္ဂဇင်းက လှောင်မည်ဆိုက လှောင်စရာပင်ဖြစ်သည်။ ပြောင်မည်ဆိုက ပြောင်စရာပင်ဖြစ်သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အနောက်ဂျာမန်အစိုးရ အာဏာပိုင်များ သည် နှစ်ပေါင်း ၃၀ နီးပါးမျှ ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ ဘောမန်း အား မကြာခဏတွေ့သူများက တွေ့ခဲ့ကြ၍ အသက်ထင်ရှား ရှိနေသေးသည်။ (၀၁) ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက် ၀၀လီ၀၀လင်း အချိန်က ဘာလင်မြို့တွင်းမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသည်ဟု နှစ်ပေါင်းများစွာ ယုံကြည်ယူဆလာခဲ့ရာမှ ယခုလို 'သေပြီ'ဟူ၍ ကောက်ခါငင်ခါ ကြေညာလိုက်သည်မှာ များစွာ သံသယဖြစ်စရာ ကောင်းနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ဘောမန်းအား ယနေ့အထိ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးသည်ဟု ယုံကြည်ယူဆနေကြခြင်းမှာ အကြောင်းမဲ့ စိတ်ကူးယဉ်၍ ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်ပြောနေခြင်းများမဟုတ်ဘဲ ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းနောက်သို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ခြေရာခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေစုံစမ်းခဲ့ကြပြီး အဘက်ဘက်က ရရှိခဲ့သည့် အထောက်အထား အကိုးအကား

များကို အခြေခံ၍ ဝေဖန်ဆန်းစစ်ပြီးမှ ထိုသို့ ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် ထိုသို့ ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြသူများမှာလည်း သာမန် မထင်မရှား အညွှတ်လူစားမျိုးမဟုတ်ဘဲ ဆိုင်မွန်ဝေဆန်သာလို ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနေသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် စစ်ဘက် သံတမန်ဘက်ဆိုင်ရာနယ်ပယ်မှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည်။

အကယ်၍ ဂျာမန်အစိုးရ အာဏာပိုင်များ နောက်ဆုံးတရားဝင် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့်အတိုင်း 'ဘောမန်းသေပြီ'ဟူသော ကြေညာချက်သည် အမှန်တကယ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါက အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ 'အရူး'လုံးလုံးဖြစ်ရန်သာ ရှိတော့သည်။ ဘောမန်းကို မြင်ခဲ့ပါသည်။ တွေ့ခဲ့ပါသည်ဟူ၍ အခိုင်အမာ အတိအကျ ထွက်ဆိုပြောကြားခဲ့ကြသူ များမှာလည်း အားလုံး 'လူလိမ်လူညာများ'သာ ဖြစ်စရာရှိတော့သည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ်က နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် ဟစ်တလာ၏ ကားမောင်းသမား ကင့်ပကားက ဘောမန်းသည် ဘာလင်မှ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားရင်း တင့်ကားကို အမြောက်ဆန်ထိမှန်ပေါက်ကွဲရာမှ ဒဏ်ရာရ၍ သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။ ယင်းထွက်ဆိုချက်အရ ယခုနောက်ဆုံး ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ဘာလင်မြို့တွင်းတစ်နေရာမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့သော အရိုးစုများသည် ဘောမန်း၏ အရိုးများဖြစ်သည်ဟု သော အနောက်ဂျာမန် အာဏာပိုင်များ တင်ပြချက်မှာ ယုတ္တိရှိ၍ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုစရာရှိသည်။

သို့သော် ကင့်ပကား၏ ထွက်ဆိုချက်ကို တထစ်ချ ယုံကြည်၍ မဖြစ်သည့် အထောက်အထားတစ်ခု ရှိနေပြန်သည်။ ယင်းအထောက်အထားမှာ အခြားမဟုတ်။ ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၂ ရက်နေ့၊ နံနက်လင်းအားကြီးအချိန်က ထိုသို့ ဂျာမန်တင့်ကားကို ဆိုဗီယက်အမြောက်ဆန် ထိမှန်ပေါက်ကွဲရာတွင် ဘောမန်းနှင့်အတူပါလာသော ဒေါက်တာ နောမန်းဆိုသူပါ သေဆုံးခဲ့သည်ဟု ကင့်ပကား၏ ထွက်ဆိုချက်တွင်

ပါဝင်ခဲ့သည်။ သို့သော် တကယ့်တကယ်တွင်မူ ဒေါက်တာနောမန်းမှာ ကင်ပကားပြောသလို သေဆုံးခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ ဘာလင်မှ ဖောက်ထွက်၍ တိမ်းရှောင်ပုန်းအောင်းနေရာမှ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြန်လည်ဖမ်းမိခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကင်ပကား၏ ထွက်ချက်တစ်ခုတည်းကို တထစ်ချ ယုံကြည်၍ ဘောမန်းသည် ဘာလင်မှထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားရာတွင် မအောင်မြင်ဘဲ သေဆုံးခဲ့သည်ဟု အပြီးအပိုင် ကောက်ချက်ချ၍ မဖြစ်ပေ။

အမှန်စင်စစ် ၁၉၇၃ ခု၊ ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့က အနောက်ဂျာမနီ အစိုးရရှေ့နေကြီး၏ သတင်းစာကွန်ဖရင့်တွင် ဘာလင်မြို့တစ်နေရာမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့သော အရိုးစုနှစ်ခုမှာ စတန့်ဖက်ဂါနှင့် မာတင်ဘောမန်းတို့၏ အရိုးစုများဖြစ်ကြောင်း ဆေးမှတ်တမ်းဟောင်းများ၊ ဓာတ်ပုံကားချပ်ကြီးများ၊ အရိုးစုများနှင့် ပလတ်စတစ်ဖယောင်းပုံသွင်းထားသည့် ဦးခေါင်းပုံများဖြင့် စနစ်တကျ တင်ပြရှင်းလင်းခဲ့သည်မှာ စေဆန်သာပြောသလို လွန်စွာပင် 'ချီးကျူးစရာ' ကောင်းသည်။ သို့သော် ဤအရိုးစုများအနက် အရိုးစုတစ်ခုမှာ ဘောမန်းပင်ဖြစ်ကြောင်း တစ်ထစ်ချ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပြောနိုင် ပြနိုင်သူဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိသည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ထိုအရိုးစုများသည် ဘောမန်း၏အရိုးစုများဖြစ်ကြောင်း ရနိုင်သမျှ အချက်အလက် အထောက်အထားများနှင့် တခမ်းတနားရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့သည်မှာ တစ်ခါက ဟစ်တလာပြောခဲ့ဖူးသလို 'လိမ်စရာရှိရင် ရဲရဲလိမ်၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လိမ်' ဟူသော သဘောမျိုးပင် ဖြစ်လေသလောဟု သို့လော သို့လော တွေးတောစရာ ဖြစ်နေပြန်သည်။

အမှန်စင်စစ် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပထမဆုံး တာဝန်ရှိသူမှာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်ခုံရုံးခေါ်

ချူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးမှ အာဏာပိုင်များဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ချူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် တရားသူကြီးများအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အဆိုပါ အာဏာပိုင်များသည် ဘောမန်းအား အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးသည်ဟု ယုံကြည်ယူဆကာ မျက်ကွယ်တွင် သေဒဏ်ပေးခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ သေဒဏ်ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားခံအား လိုက်လံရှာဖွေဖမ်းဆီး၍ မူလစီရင်ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန်မှာ ချူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံး၏ တာဝန်သာလျှင် လုံးလုံးလျားလျားဖြစ်သည်။

သို့သော် ချူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် မာတင်ဘောမန်းမှအပ ကျန် အခြားသော စစ်တရားခံများအား ခုံရုံး၏ စီရင်ချက်အတိုင်း အပြစ်ဒဏ်များပေးပြီးခဲ့သည့် နောက်ပိုင်းတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ထိထိရောက်ရောက် လုပ်ဆောင်ချက်ဟူ၍ မရှိတော့သလောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် မိမိတို့စစ်ခုံရုံးမှ မျက်ကွယ်တွင် သေဒဏ်ပေးခဲ့သော စစ်တရားခံဘောမန်းအား ရှာဖွေဖမ်းဆီး အပြစ်ပေးရေးကို ထိထိရောက်ရောက် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် အနောက်ဂျာမနီ ဟင်စ်ဆီ ပြည်နယ် ဖရင့်ဖတ်တရားရုံးတော်မှ ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံဘောမန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အမှုဖွင့်ကာ ဝရမ်းများထုတ်ခြင်း၊ ဆုငွေများကြေညာခြင်း စသည်တို့ကို လုပ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၂ နှစ်ကြာသည်တိုင်အောင် ဘောမန်းအား ရှာဖွေဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ 'ဘောမန်းကို ဘယ်နေရာမှာတွေ့ခဲ့ရသည်၊ ဘယ်တိုင်းပြည်ရောက်နေပြီ' ဆိုသော သတင်းများနှင့်သာ အချိန်ကုန်ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး၌ ထိုသို့သော မရေရာသည့် သတင်းများနှင့်သာ အချိန်ကုန်ခဲ့ဖူးပမ်းဖြစ်နေရသည်ကို စိတ်မရှည် သည်းမခံနိုင်သည့်အဆုံး၌ အရိုးစုများကို လေ့လာစစ်ဆေးကာ 'ဘောမန်းသေပြီ' ဟူ၍ တရားစင်ကြေညာခဲ့ကြ

www.burmeseclassic.com

ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်နည်းဆိုရလျှင် စစ်တရားခံ ဘောမန်းသည် နှစ်ပေါင်း ၃၀ နီးပါးမျှ ရှာမတွေ့ဘဲ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဤအတောအတွင်း သူသည် သွေးရိုးသားရိုး ရောဂါတစ်ခုခုဖြင့် သေဆုံးကောင်း သေဆုံးသွားနိုင်စရာလည်း ရှိနေသည်။ အကယ်၍ ထိုသို့ မသေဘဲ အသက် ၇၀ ကျော်အရွယ်အထိ ရှိနေသည့်တိုင်အောင် 'ကျုပ်မသေသေးပါ' ဟူ၍ သူ့ကိုယ်သူ ကြေညာ၍မဖြစ်သည့်ဘဝသို့ ရောက်နေသည်ကိုလည်း သတိပြုစရာဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် စာရေးဆရာကြီး ဖားအရိုးပြောခဲ့သည့်အတိုင်း 'ဘောမန်း မသေသေးဘူးဆိုတာနဲ့အမျှ သူတို့ ၃ ကွရောက်နေကြမယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ သူ တို့အနေနဲ့ ဘောမန်းကို သေစေချင်တာပေါ့' ဟု သောစကားမှာ စဉ်းစားစရာပင်ဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဖရင့်ဖတ်မြို့မှ အစိုးရရှေ့နေကြီး ရစ်ချ်တားက စစ်တရားခံဘောမန်းသည် ၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၂ ရက်နေ့က ဘာလင်မြို့မှ ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားရင်း ပြေးပေါက်မရှိတော့သည့် အဆုံး၌ အဆိပ်သောက်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်ဆွဲခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း တရားဝင် ကြေညာကာ ဘောမန်းအမှုကို လုံးဝပိတ်လိုက်ပြီဖြစ်ရာ မာတင်ဘောမန်း၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဇာတ်လမ်းအသွယ်သွယ်တို့မှာ ဤနေရာတွင်ပင် နိဂုံးချုပ်၍ အဆုံးသတ်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

သို့သော်...သို့သော်...သို့သော်...
ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုခဲ့ရာမှ ထိုသို့ နိဂုံးချုပ်လုဆဲဆဲ ၁၉၇၆ ခု၊ မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့ထုတ် လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ်* (အင်္ဂလိပ်) သတင်းစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

* The Working People's Daily

Bormann living in Eastern England?

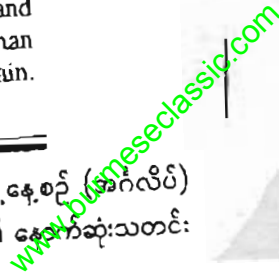
LONDON, 9 Mar—Martin Bormann, Hitler's deputy, is alive and well and living in eastern England, the British newspaper the *Guardian* reported today.

A historian and a former member of the British Free Corps, which fought for the Germans against the Russians, claimed that the notorious Nazi criminal escaped death in Germany in April 1945.

They said they found Bormann at the age of 76 living in a small farm in East Anglia. The author, Peter Tombs, claimed he escaped on a U-boat, transferred to a cargo boat and then passed for a German prisoner in Great Britain.

— NAB/AFI

(၁၁-၃-၇၆)နေ့ထုတ် လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ် (အင်္ဂလိပ်) သတင်းစာတွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဘောမန်း၏ ပျောက်ဆုံးသတင်း

အင်္ဂလန်အရှေ့ပိုင်းတွင် ဘောမန်း ရှိနေသလော? လန်ဒန် မတ် ၉

ဟစ်တလာ၏လက်ထောက် မာတင်ဘောမန်းသည် အင်္ဂလန် အရှေ့ပိုင်းတွင် အသက်ရှင်လျက် ကျန်းကျန်းမာမာဖြင့် နေထိုင်လျက် ရှိသည်ဟု ဗြိတိသျှသတင်းစာ ဂါးဒီးယန်းက ယနေ့ ရေးသားလိုက်၏။

သမိုင်းဆရာတစ်ဦးနှင့် ရုရှားတို့အား ဂျာမန်တို့အတွက် တိုက်ခိုက် ပေးခဲ့သည့် လွတ်လပ်သော ဗြိတိသျှတပ်ဖွဲ့ ဝင်ဟောင်းတစ်ဦးက နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သည့် နာဇီရာဇဝတ်ကောင်သည် ၁၉၄၅ ခု၊ ဧပြီလက မသေမပျောက်ဘဲ ဂျာမနီမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့ သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့ကြသည်။

သူတို့က အသက် ၇၆ နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်သော ဘောမန်းအား အရှေ့အင်္ဂလိယာနယ်မှ လယ်တောကလေးတစ်ခုတွင် နေထိုင်လျက်ရှိ ကြောင်း တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်ဟု ပြောကြ၏။ စာရေးဆရာ ပီတာတွမ့် ကလည်း ဘောမန်းသည် ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းဖြင့် ထွက်ပြေးခဲ့ပြီး ထိုမှတစ်ဖန် ကုန်တင်သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ နောက် ဆုံး၌ ဂရိတ်ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် သာမန်ရိုးရိုး ဂျာမန်အကျဉ်းသားတစ် ယောက်အဖြစ် အဖမ်းခံခဲ့သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

(အင်အေဘီ / အေအက်ဖ်ပီ)

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၇၃ ခုနှစ်က ဖရင့်ဖတ်တရားရုံးမှ 'တရားဝင် သေပြီ'ဟု ကြေညာခဲ့သော ဘောမန်းသည် ယခုတစ်ဖန် ၁၉၇၆ ခုနှစ် တွင် တစ်စခန်း ထလာပြန်ပေပြီ။

သို့ဖြစ်ရာ အထက်ပါသတင်းကဲ့သို့ 'ဘောမန်း မသေသေး' ဟူသော သတင်းများ နောက်ထပ် တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ် ထွက်ပေါ်လာဦး မည်ဆိုပါက တစ်စုံတစ်ရာ အံ့ဩဖွယ်ရာ ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ော။ ထိုမျှမက နောက်ဆုံး၌ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် တစ်နေရာရာတွင် မာတင်ဘောမန်းသည် အသက်ကြီး၍ ဇရာဖိစီးကာ သေခါနီးဆဲဆဲ အချိန်ရောက်မှ '၁၉၄၅ ခုနှစ်က ဘာလင်မှ သူ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ထွက်ပြေးခဲ့၍ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ်နီးပါးမျှ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဌာနတွင် ဘယ်လိုရုပ်ဖျက် ပုန်းအောင်းနေခဲ့သည်'များကို အစအဆုံး မှတ်တမ်းတစ်စောင် ရေးသားထားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည့်တိုင် အောင် ဤစာရေးသူအနေဖြင့် လုံးဝ အံ့ဩလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း တင်ပြအစီရင်ခံရင်း မဆုံးသေးသော နိဂုံးဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရုပ်နား လိုက်ရပါသတည်း။ ။

လင်းယုန်မောင်မောင်
၁၉၇၆၊ မတ်လ ၁၇။

* British Free Corps.

